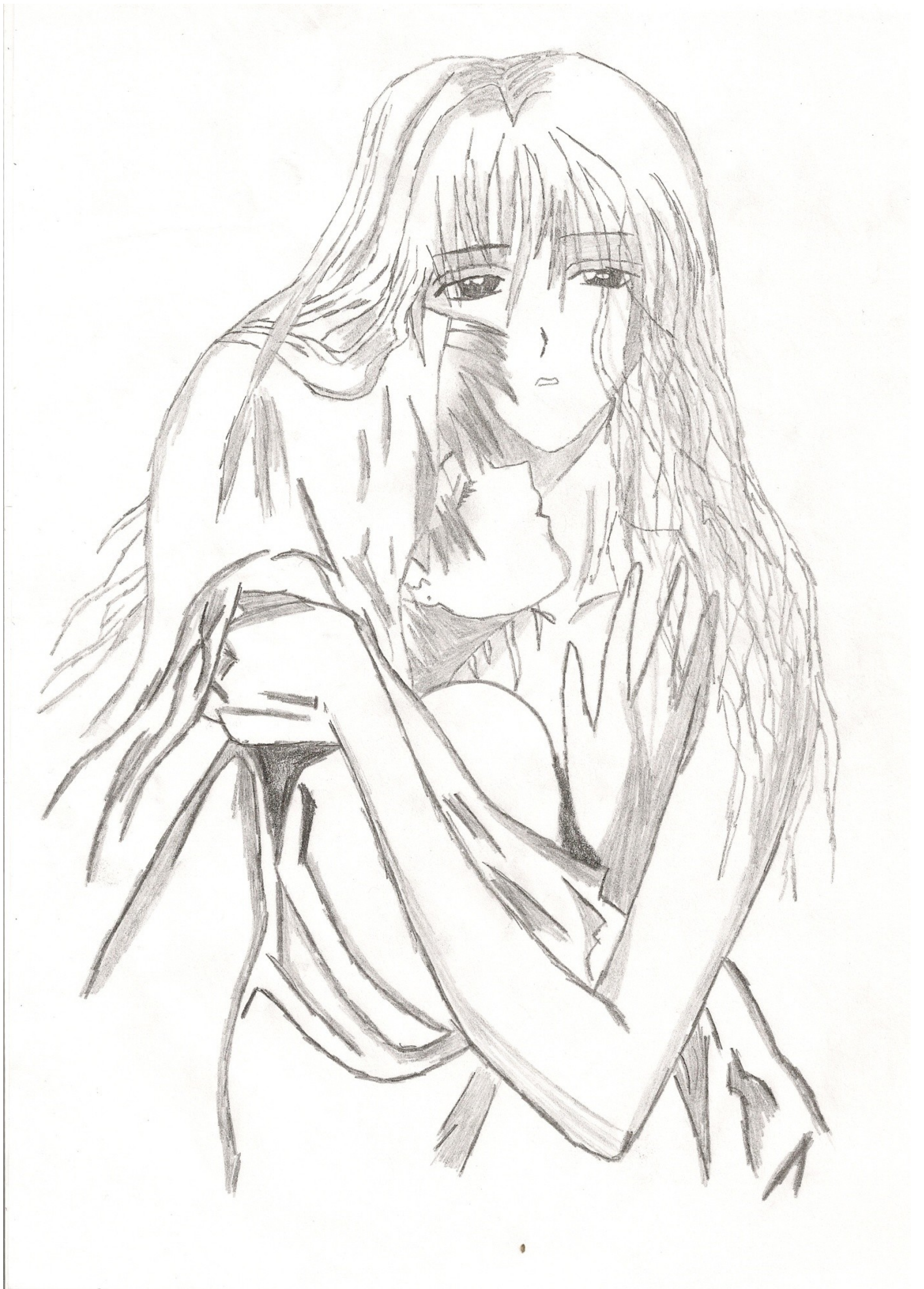
Aripi insangerate

Aripi Insangerate

Crina Stanciu

Aripi insangerate

Volumul I

Intuneric
si
Lumina

Prolog
Cu 2700 de ani in trecut

Prin negura noptii, o prezenta incarca atmosfera din jur. Aceasta asteapta in liniste sosirea orei decisive. Dupa ce orologiul a batut ora douasprezece, anuntand astfel miezul noptii, el puse mana pe clanta, apasand usor, sperand sa nu faca nici un zgomot. Linistea noptii este

tulburata de scartaitul ialei, care il facuse pe el, sa incremeneasca pentru cateva clipe. Dupa ce se asigura ca acel scartait nu a fost auzit de nimeni, intra in camera cu pasi usori. Fara a pierde timpul uitandu-se prin jur, se indreapta cu siguranta cuiva care a mai pasit in acea incapere, spre patul din mijloc. Ajungand langa acesta, astepta putin, ascultand vantul ce misca lin baldachinul din matasea alba, inainte sa se apuce de treaba. Isi mai acorda o ultima privire spre cea care dormea inconstienta de pericolul care plana deasupra ei.

Nu starui foarte mult in camera, dupa o ora se intoarse si cu pasi grabiti iesi din camera inchizand usa in urma lui. Intunericul de pe hol il inghiti in abisul sau, ferindu-l de lumina lunii.

rologiul bate ora unu fix.

Intuneric.

Vantul deschide usor usa ce dezvaluie un firicel de sange ce se prelinge nestingherit pe podeaua camerei. Inaintand, linistea camerei este inlocuita de atmosfera grea a scenei ingrozitoare care fusese ascunsa de usa. In toata camera plutesc pene sangerii ce lucesc in lumina lunii. La picioarele patului se afla o pereche de aripi marii, pufoase, foarte frumoase, insa pline de sange. Acele aripi au fost smulse din spatele victimei fara pic de mila. Au fost si ele la fel ca si proprietara lor torturate cu scopul de a-si pierde stralucirea, dar oricat le torturase ele isi pastrasera frumustea. Stateau pe podea, intr-o balta de sange cu penele ciufulite si rupte, vazandu-se in unele locuri structura osoasa ce sustinea si hranea penele si dupa tot ce le facuse tot il innebuneau cu stralucirea lor. Orice le-a facut nu a putut sa le rapeasca acea stralucire.

Lasand aripile, ce stateau jos, in balta de sange si indreptandu-te spre pat, vezi cum matasea baldachinului dezvaluie chipul palid al unei fete desavarsit de frumoase ce pare a dormi un somn lipsit de vise. Dar, vai, ce amagitoare pare toata aceasta scena. Acei ochi magnifici, de un verde ce intrece pana si culoarea smaraldului nu vor mai vedea lumina soarelui. Niciodata acele buze ale ei nu vor mai rosti cuvinte de mangaiere si incurajare pentru cei din jur, cat despre mainile ei cu unghii ingrijite nu vor mai mangaia petalele catifelate ale trandafirilor. La fel de reci cum sunt razele lunii ce ii cad pe chipul linistit, asa este si corpul ce nu de mult apara si intretinea scanteia vietii .

Acest trup ce acum doarme in somnul de veci, la suprafata nu poarta nici o urma de rana sau zgarietura, pacalind astfel la prima vedere pe cel ce o priveste. Pielea ei este la fel de catifelata si perfecta ca atunci cand adormise. Insa daca te uitai pe spatele ei puteai sa vezi doua rani mari, urate, pline de sange, carne sfasiata si pene. Acolo se aflau odata aripile ei, care au fost smulse cu brutalitate, astfel cauzandu-I moartea. Totusi, in ciuda acestei morti ea muri cu

zambetul pe buze, astfel incercand si in ultima clipa a vietii ei sa ii linisteasca pe cei ce o vor gasi. Chiar si pe patul de moarte ea tot la cei care o inconjurau se gandea, dar acum nimic din toate aceste lucruri nu mai contau, nimic si nimeni nu va putea sa o aduca inapoi. Avea sa stea acolo intinsa in patul plin de sange, cu baldachinul patat, in acea camera in care totul avusese loc pana cand cineva avea sa intre, ingrijorat de soarta ei.

Este ultima noapte in care aceasta camera va fi locuita, deja odata cu ultima ei rasuflare in incapere se instaleaza senzatia de loc parasit. O data cu moartea fetei, camera va fi incuiata pentru totdeauna. Usa ce se inchide, pastreaza sub cheie secretul cumplit ce nimeni nu vrea sa il accepte. Odata cu aceasta si neacceptarea adevarului, este inchisa si ultima speranta de a linisti sufletul care va fi bantuit de un vis groaznic toata viata.

Explicatii

Arkangel=casta ingerilor cu aripi albe

Narkangel=casta ingerilor cu aripi negre

Capitolul I

In prezent-anul 2010

In Eden, orasul ingerilor

Vantul suiera incet, trecand usor si sufland peste petalele rosii ale florilor. Norii pluteau, si, spre uimirea lui, semanau ca niste ingeri .O pana neagra zbura prin fata lui, lasandu-i chipul alb uitat in zare. Vazand pana isi scutura aripile imense de un negru infricosetor asteptand sa mai vada cateva pene cazand, insa nici una nu cazu, asa ca isi intoarse privirea spre lumea ce misuna dedesupt. Era prea multa liniste si pace pentru el. Acesta, cel putin, era facut sa se lupte, sa poarte razboaie, cautand oponenti si in flacarile iadului.

"Ce mic este Pamantul si totusi cat de plin de viata este spre deosebire de acest loc ingrozitor de plictisitor!" se gandeste el. Simtea cum innebuneste in acea lume paradisiaca in care traia si nu putea decat sa astepte neputincios ca ceva interesant sa se intample. In fiecare zi acesta privea plin de energie din gradina castelului spre lumea oamenilor. Isi dorea si el sa mearga pe Pamant, sa se plimbe printre oameni, pierzandu-si timpul incercand sa ii inteleaga mai bine, sa se distreze, sa alunge plictiseala ce incet ii intra in oase, dar legea lor ii interzicea. Inca de la crearea Pamantului, ei au respectat regulile si au avut grija ca oameni sa nu afle niciodata adevarul.

In departare se auzi vechiul orologiul, din turnul ce statea ca un paznic in fata vechii camere a conducatoarei lor, in care locuise in timpul primei ei domnii. Auzind orologiul se gandi la ea si la faptul ca aceasta este de ceva ani, acolo jos, in lumea oamenilor. Gandindu-se la ea, ii vazu chipul frumos in fata ochilor zambindu-I si indemnandu-l sa o urmeze. Facu un pas spre iluzia ei dar ceva il trezi din visare si se opri exact in momentul in care mai avea putin si cadea pe pamant. Dand din cap, isi dadu seama ca nu mai avea timp de amintiri si intamplari demult uitate, era timpul sa se intoarca. Facu stanga imprejur si o porni spre oras.

O pana mai trecu prin fata lui, care il facu sa isi intoarca privirea spre aripile sale. I se parea ciudat sa-i cada penele asa de repede. Inca nu atinsese varsta respectabila de o suta nouazeci de ani asa ca nu avea o explicatie pentru penele ce ii cadeau. Le atinse usor si se gandi ca v-a trebui sa le curete din nou. Lua pana ce tocmai se asezase pe picioarele lui si o arunca in vazduh, lasand-o sa fie purtata de vand. Vantul ca si cum ar fi stiut care este treaba lui, o lua si o duse spre cerul infinit.

Trebuia sa fie mai atent cu lucrurile acestea, niciodata nu se stie cine va da peste pana care acum pare sa-si vada de drum, dar care de fapt nu are nici o destinatie anume.

Pe pamant, intr-un liceu din Tokyo

Acul ceasului mergea incet, incet. Yuri se uita ganditoare la el si reflecta. Se intreba cum putea trece timpul asa de greu intr-un moment ca acesta. Nu era atenta la ce spunea profesorul. Ea nu era interesata de franceza, ci isi dorea sa termine mai repede ca sa se ocupe de ceea ce ii placea cu adevarat. Inca se mai gandea la visul pe care il avusese seara precedenta. Nu putea sa uite, dar nici nu isi putea da seama ce reprezinta. Parea atat de real ca si cum ea ar fi trecut prin acele intamplari, nu altcineva.

Deodata, cu doar o clipire a pleoapelor, se trezi intr-un loc ciudat. Era ca si cum ar fi fost in paradis. In fata ei se afla o fereastra deschisa care dadea spre un balcon plin de trandafiri, totul din jur inspira pace si liniste. Insa o adiere rece aduse cu ea un sentiment pe care nu-l mai avuse pana acum si care era, din cate putea sa isi dea ea seama, de zece ori amplificat. Cand se intoarse si se uita in spate intelese ce simtea. Acei ochi ingrozitor de malefici spuneau tot. Sentimentul pe care il avea era frica pura pe care o are prada unui sarpe inainte de a fi mancata. In spatele ei se afla o persoana imbracata toata in negru cu un pumnal in mana. Acesta se afla deasupra capului ei, persoana care il tinea asteptand momentul oportun pentru a lovi. Ochii ei ramasera blocati pe acel cutit ce avea o forma ciudata, i se parea cunoscut acel model dar nu putea sa isi aduca aminte unde il mai vazuse. Din pacate nu mai avea timp sa studieze modelul incrustat in pumnal, pentru ca vazu cum coboara rapid spre inima ei pentru a lovi, incerca sa tipe dar nici un sunet nu reusi sa iasa din gura ei. In momentul in care pumnalul cu forma ciudata mai avea putin si o atingea, se trezise.

Era din nou in sala de curs, numai ca in fata ei, in locul profesorului se aflau prietenele ei, ingrijorate din cauza sunetelor pe care le scosese. Yuri era de-a dreptul paralizata de frica, dar nespus de recunoscatoare ca a fost trezita la timp. Nu stia exact ce se intamplase, niciodata acele viziuni nu ii aparusera ziua in amiaza mare, incepuse sa tremure si oricat incerca sa se calmeze nu reusea.

-Ce-i cu tine, Yuri? Cand nu dormi la ore, esti parca pe alta lume. Ce se intampla cu tine? Inca nu ai trecut peste acel accident? o intreba Steph, cea mai buna prietena a ei.

-Nu-i nimic, serios. Am trecut peste asta, se intampla nenorociri in fiecare zi. Doar ca in ultimul timp am avut multe vise ciudate. Cred ca este din cauza ca nu am mai stat singura pana acum. Stii ca sora mea este plecata in America si parintii si ei sunt plecati, pur si simplu nu stiu cum o sa pot sta singura in casa aceea toata noaptea, minte cu desavarsire Yuri.

Nu vroia sa stie nici prietena ei cea mai buna, ca ea este innebunita dupa ingeri si ca ajunsese sa-i viseze si ziua in amiaza mare. Plus rana ei de acum un an inca nu se vindecase. Le spusese parintilor ca un inger o salvase, iar ei, ca raspuns, o dusesera la psiholog.

-Dar nu esti singura, scumpo, doar sunt prietena ta cea mai buna. Orice imi ceri, o sa te ajut , oricand. Iti promit, spuse Steph cu mana pe inima si increzatoare ca intotdeauna.

-Intotdeauna am stiut ca pot conta pe tine, Steph, esti asa descurcareara… o maguleste Yuri pe prietena ei, stiind ca astfel o poate abate de la subiect. Hai, sa mergem spre casa, Steph!

Cu aceasta conversatie scurta se termina discutia dintre cele doua fete ce plecara spre casa. Steph mergea fara sa se gandeasca la nimic in mod special, in timp ce colega ei cadea incet prada visurilor ei. Cu cat se adancea mai mult in cautarea adevarului risca sa devina si ea o prada a celui care o ucisese pe fata din visul ei. Din pacate pentru ea nu exista nici o cale de intoarcere, trebuia sa rezolve misterul de ea depindea atat viata ei cat si pacea sufletului fetei.

Din nou in Eden

Deodata usa se inchide cu zgomot si in sala de curs se lasa o liniste morbida. Toti ochii ingerasilor se indreptara spre Narkangelul cu ochii negri , par lung de o culoare ciudata, un negru rosiatic, si impunator ce tocmai intrase pe usa.

In timp ce Narkangelul , necunoscut pentru moment , se indreapta spre catedra, se uita la ingerasi ce stateau smirna in bancile lor si se gandeste:”Ce adunatura de piticanii speriate, cred ca daca fac odata ‘Bau!’ sar in sus de frica. Ehh… pe vremea mea lucrurile stateau altfel, dar vremurile se schimba cu sau fara voia mea”.

Nu termina bine de reflectat ca ajunge la catedra si se uita la scaunul pe care trebuia sa stea.Pe neasteptate incepe sa rada si dupa ce se potoleste le spune ingerasilor:

-Frumos, vad ca deja stiati ca profesorul vostru nu va participa la urmatoarele ore, asa ca v-ati gandit sa-mi jucati o farsa. Ei sa stiti ca nu va merge. Cand eram eu ca voi, un mucos, eram seful farselor asa ca le stiu pe toate. Apropo numele meu este Ikusa, un Narkangel dupa cum deja v-ati dat seama. Nu o sa facem ore azi, ci doar o sa va spun o poveste pe care o aveti in

programa si o sa va explic niste lucruri. Asa ca ciuliti urechile si inchideti gura, nu o sa va repet a doua oara. Dupa mutra voastra pe care ati facut-o acum, imi dau seama ca o sa va placa, la fel de mult cum mi-a placut si mie cand eram de seama voastra. Hey, tu! Nici nu incerca, nu incercai sa zbori prin acea fereastra de langa tine, nu? Nici nu incerca, prima mea sarcina a fost sa supraveghez demoni care erau prinsi. Stai jos si asculta, iti grantez nu o sa mori… sau…cine stie… poate o sa mori..

Inainte de a se apuca de povestit, Ikusa se mai uita o data prin sala de clasa sa fie sigur ca este ascultat. Ofteaza si incepe.

-Demult cand timpul pe lume nu exista si Pamantul de abia se forma, cand nu existau mucosi ca voi, si cand toate pe lume de abia au fost facute, Dumnezeu a hotarit sa faca ingeri. Adica pe cei ca mine, nu pe voi, prichindeilor, voi inca mai aveti de mancat. In special cel din fundul clasei care se pare ca s-a apucat de pe acum.

Un hohot de rasete se aude in clasa.

-Lasa mancarea, iar voi lasa-ti gluma la o parte.

-Unde am ramas? A, da. Ingerii urmau sa traiasca intr-un oras, in pace si armonie. Orasul a fost construit in asa fel incat in orice punct te-ai afla exista un alt punct identic cu cel in care te afli, simetric fata de central orasului. Din orice punct ai privi, orasul este perfect simetric. Casele au fost facute toate perfect identice una cu cealalata, si de fapt tot ce se afla aici sunt calculate pana la ultimul milimetru. Este atat de perfect incat cateodata iti vine sa dezertezi si sa te duci in orasul demonilor unde haosul domneste. Dar aceasta este o alta poveste.

-Noi , ingerii, am fost creati de Dumnezeu pentru a-i proteja si apara pe oameni, noi suntem darul Lui pentru oameni. Dar spre deosebire de ceea ce cred ei despre noi, Dumnezeu s-a decis ca ingeri sa reprezinte: soarele si luna; noaptea si ziua; ying si yang. Deasemenea noi nu avem voie sa ne aratam oamenilor, suntem aparatori lor din umbra. Ei nu trebuie sa stie niciodata ca existam cu adevarat. Pana acum suntem doar niste basme nedovedite si asa trebuie sa ramanem.

-Ok, acum ca am lamurit aceasta sa va explic cum sta treaba cu cele doua caste. Cei ce fac parte din casta Arkangelilor au puterea noptii si a lunii in ciuda faptului ca ei sunt cei ce se imbraca in culori vii si armonioase cu starea lor. Aripile unui Arkangel, asa cum stiti, sunt albe, uneori argintii. Arkangelul are inteligenta iesita din comun, conditia fizica a unei feline- inseamna ca sunt foarte flexibili- si sunt buni tacticieni. In timp ce Arkangelul de multe ori este creierul, Narkangelul este arma. Narkangelii reprezinta soarele si normal si ziua, au puterile acestora. Ei au conditia fizica de invidiat, un corp plin de muschi, aptitudinea de a manui orice fel de arma, au reflexe foarte bune si pot actiona repede sub presiune. Acestea sunt doar niste

date care nu pot sa aprecieze exact nici una dintre caste. Fiecare este asa cum vrea sa fie, nimeni nu il obliga sa fie exact ca in poveste.

-Sa intelegeti ceva, nici noi nu suntem perfecti. Dar suntem mai aproape de perfectiune decat sunt oameni.

-Acum sa continuam. La inceput,cele doua caste au fost in razboi, deoarece nu se putea hotari cine este cel mai potrivit pentru a le fii conducator. Neexistand cineva neutru, fiecare dintre cele doua caste s-ar fi simtit in dezavantaj daca cineva din casta opusa ar fi fost la conducere. Nu vroiau puterea ci vroiau sa fie dreptate, egalitate si corectitudine.

-Vazand aceasta, Dumnezeu a facut ingerul cel mai perfect, minunat si pur ce a putut exista vreodata . El i-a dat numele Ayame. Ea a devenit conducatoarea noastra, deoarece poseda si puterile ying-ului dar si pe cele ale yang-ului. Puterile ei, ca si ale celorlalti, proveneau din aripile ei in doua culori- sa spunem asa desi ele nu sunt culori sunt non-culori-: negru si alb. Primul lucru care l-a facut a fost de a crea o stema pentru cele doua caste. Pentru Narkangeli, ea a ales, luna in mijlocul ei fiind o stea, iar pentru Arkangeli a ales soarele cu o stea in mijloc. Ambele steme erau niste insigne facute din argint si toti ingerii sunt nevoiti sa le poarte, pentru a ne aminti intotdeauna ca nu conteaza cat de diferiti suntem, deoarece in corpul nostru avem aceasi inima plina de bunatate si bunavointa. Ayame are si ea stema ei proprie, aceasta este o insigna din argint cu doua pene incrucisate sub forma unui “ X ”. Penele sunt: una alba, alta neagra, reprezentand aripile ei.

-Scuza-ma ca te intrerup, domnule Ikusa, dar ce inseamna mai exact steaua din mijloc?

-Ma bucur ca ai intrebat. Pai, steaua din mijloc, dupa cum ne-a spus Ayame, reprezinta inimile noastre ce vor pace si liniste, sa traim in armonie unul cu altul.

-Da, demoni cum au luat nastere? Stim ca noi dupa ce murim ne reincarnam in oamenii ca sa fim testati, dar daca nu trecem testul ce se intampla?

-Daca un “ fost inger” nu trece testul el se va transforma in demon, asa au luat ei nastere. Asa cum stiti numai cei mai buni dintre oameni pot deveni ingeri, cum numai cei mai rai dintre ei pot deveni demoni. Daca nu corespund atunci oameni isi continua drumul spre cunoastere. La fel se intampla si cu noi, numai ca pentru noi nu exista acel drum de cunoastere. Ori suntem buni ori suntem rai, nu exista cale de mijloc.

-Domnule?

-Da, ce este?

-Dar cu copiii care mor de mici, ce se intampla?

-Ei nu au apucat sa devina rai sau buni, deasemenea nici nu pot sa urmeze drumul spre cunoastere deoarece sunt prea mici, asa ca sunt considerati inocenti si cand mor devin ingerasi

ca si voi. De fapt, toti cei care mor oameni, cand se renasc ca ingeri devin ingerasi. Desi o data ingeri ne amintim tot, aceasta nu se intampla automat ci treptat.

-Bun, acum ca ati terminat cu intrebarile si ora voastra s-a incheiat. Sunteti liberi pentru ziua de azi, distractie placuta.

"Acum ca am terminat cu aceasta, sa ies de aici mai repede. Detest scolile."

Acasa la Yuri

"Falling angel,
I believe,
You are my saviour,
That`s all I need
You risked your life to save me,
And now you are damned in insanity"

Canta muzica intr-o casa dintr-un cartier din Tokyo. Nu este o casa exagerata, ci una frumoasa si simpla la fel ca si persoanele ce stau in ea. Casa are doua etaje si in afara de o singura camera de la primult etaj, toate luminile sunt stinse. Muzica se aude dintr-o camera de la etaj, mai exact a doua camera pe stanga.

Camera este exact la mijlocul holului. Langa ea fiind baia in dreapta si in stanga camera parintilor fetei. In incapere se afla un pat asezat la un metru de geamurile mari ce dadeau spre balcon, care avea vedere spre oras si era infrumusetat de o multime de flori frumos mirositoare, dar floarea ce era dominanta era un trandafir de un rosu izbitor.

Sa ne intoarcem in camera. Aceasta era destul de incapatoare, iar peretii erau vopsiti intr-un albastru foarte inchis ce dadea spre negru, ca sa amplifice mai mult efectul de cer instelat ce il avea desenat pe tavanul camerei. In ciuda acestor efecte, incaperea arata de parca ar fi trecut un uragan pe acolo. Peste tot carti, hartii, caiete, pixuri, haine si tot felul de cd-uri cu melodii ciudate. Era de necrezut ca in acea camera locuia o fata ordonata si curata. Avea un birou pozitionat in coltul din fata patului, unde gaseai monitorul unui calculator, imprimanta si unitatea fiind intr-unul dintre sertarele biroului. In celalalt sertar aflandu-se cartile si caietele pentru scoala. Monitorul era impanzit de notite multicolore tinand cu incapatanare sa-i aduca

aminte utilizatoarei de lucrurile importante. Langa birou se afla un sifonier mare din lemn negru care, aidoma camerei, era plin cu haine amestecate de nu mai stiai exact unde sunt pantaloni si unde tricourile. Un singur lucru sarea in evidenta si acesta era sertarul unde erau uniformele scolare. Acela arata de parca ar fi fost din alta dimensiune, atat era de curat si ordonat.

In pat, in mijlocul acelui haos ascultand muzica si citind o carte despre ingeri, statea o fata ce putea fi chiar frumoasa daca se ingrijea putin. Avea o constitutie fizica de invidiat, deoarece intotdeauna manca ce vroia, cat vroia si cand vroia fara a pune un gram pe ea. Parul ei era le fel de rosu si catifelat ca petalele trandafirului ce abia inflorise de pe balcon. Iar ochii cu genele lungi, negre erau de un verde viu cum numai o pisica poate avea irisul ochiilor. Sprancenele ei nu aveau o culoare definita, pareau a avea toate nuantele apusului de soare, in schimb erau frumos arcuite deasupra ochilor, ce ii dadeau o expresie foarte definita. Nasul nu era nici prea mic dar nici prea mare. Gura frumos conturata avea doua buze rozali, cea de sus putin mai mica decat cea de jos. Buzele acopereau niste dinti albi si drepti, iar glasul ei semana mai de graba cu ciripitul unei pasarele decat cu glasul unei fiinte umane.

Era atat de superba, incat comitea parca o crima prin indiferenta pe care o arata fata de propria persoana. Era mai tot timpul cu capul in nori cand era la scoala, iar cand ajungea acasa isi infunda nasul in carti despre lucruri ceresti. Dar totusi avea note bune la liceu si era printre primi elevi din clasa.

Numele ei este Yuri Uzuri si este a doua nascuta din familia Uzuri. Sora ei este mai mare decat ea cu trei ani si este anul intai la facultate, numele ei fiind Ran. Ea seamana perfect cu sora ei Yuri, de fapt cand ele doua ieseau impreuna pe strada lumea credea ca sunt gemene. Singura diferenta dintre cele doua surori fiind parul scurt pe care il are Ran. De cateva saptamani Yuri statea singura in casa doar cu menajera care venea in fiecare saptamana sa ii faca de mancare si sa faca curatenie in casa. Parinti ei sunt plecati in strainatate de cateva luni si nu vor veni curand, iar Ran tocamai ce a primit o bursa pentru a pleca in America sa studieze. Nimic nu o mai impiedica sa se dedice suta la suta iubirii ei si anume studiul despre ingeri si demoni. Aceasta pasiune a ei a luat nastere acum un an cand un accident groaznic i-a schimbat cursul vietii.

Ne intoarcem in Eden

In alta parte a lumii cineva tocmai se pregatea sa-si faca treaba.

“Inca un an si am terminat cu asta. Imi plac copii , dar acestia sunt prea de tot. Sunt atat de galagiosi , incat de fiecare data cand ies , ies cu o durere de cap ingrozitoare. Oare ce a fost in mintea mea cand am salvat-o pe acea fata? Nu-mi pare rau , da stiam ca incalc regulile daca o salvez si totusi am facut-o. Mi sa parut ca seamana cu cineva cunoscut … Dar nu-mi aminetesc cine . Oricum merit asta pentru ca am fost pe pamant fara consimtamantul consiliului nu pentru ca am salvat o fata. Inca un an … Doar unul .“ Aceste ganduri le avea un Arkangel inainte de a intra in clasa ingerasilor noi sositi .

Nu era nimic deosebit la el , nu pentru un inger cel putin . Avea parul scurt de-o culoare neobijnuita, pana si pentru un inger, si anume argintiu , numai ca atunci cand razele soarelui cadeau pe parul lui, aceasta devenea de un galben ce numai aurul il avea . Avea fata frumos conturata cu o frunte putin lata acoperita cu un breton in forma de triunghi. Ochii lui aveau culoarea unui lac adanc. Nasul ii era putin acvilin dar ii statea bine, iar buzele carnoase te faceau sa-ti doresti a le saruta. Arata ca ingerul pe care toti oamenii ar fi vrut sa-l vada macar odata in viata. Ar fi putut sa faca parte din Marele Consiliu Alb daca nu ar fi fost pentru pasiunea lui ciudata de a urmarii oamenii .

Cei ce faceau parte din Consiliu nu aveau timp pentru micile lor pasiuni asa ca a refuzat onoarea. Era fascinat atat de personalitatea si comportamentul lor cat si de tehnologia oamenilor. Stia ca odata cu pacatul celor doi , Adam si Eva , oamenii au devenit niste persoane ce cauta in mod continuu calea spre perfectiune . Dar pana acum nu a gasit decat foarte putine persoane ce erau demne de a fi numite perfecte , atat din punct de vedere al fizicului cat si din punct de vedere al psihicului .

Poate ca din cauza acestei mici pasiuni a fost repartizat in echipa de cercetare a oamenilor ce au potential de a devenii ingeri , dar in momentul acesta era scutit de la aceasta sarcina. Cauza era incalcarea regulii de a nu pleca in lumea oamenilor.

Nici nu intrase bine in clasa , ca un mesager ii aduse o scrisoare .

„**URGENT!**

Arkangelul pe numele lui Hissori este rugat sa vina in sala de sendinte a Marelui Consiliu Alb , ce se va intrunii la ora 14:00 fix .

NU ESTE ACCEPTAT NICI REFUZUL , NICI INTARZIEREA .

Semnatura: **Tetsujin** ,

Sef al Marelui Consiliu Alb”

“Ca de obicei , batranul Tetsujin inca se crede mare general. Putea macar sa spuna pentru ce ma cheama . Eh , oricum voi afla mai devreme sau mai tarziu .” Se gandea Hissori. Desii nu prea suferea cand primea mesaje de la batranul Arkangel , acum era foarte fericit ca acesta il scapase de la niste ore obositoare.

De data aceasta , in semn de recunostinta se va arata in fata consiliului, desi era foarte sigur ca Marele Consiliu nu se astepta sa-l vada .

Hissori avea obiceiul , mai ales atunci cand primea scrisori urgente de la Tetsujin , sa nu se arate niciodata. Odata chiar a fost tarat pana in fata consiliului. Nimeni nu stia de ce, dar numai atunci cand Tetsujin il chema , Hisori ori nu se prezenta ori intarzia. Ii facea mare placere sa-l supere pe batranul intelept .

In rest era foarte ascultator si intelegator. Daca vroiai un sfat te duceai la Hissori. Era cel mai inteligent dintre tinerii de varsta lui , dar si cel mai distras dintre toti .

Ajunsese pe holul ce ducea spre camera unde consiliu se intrunea de obicei. Toata lumea il saluta respectuos , mirandu-se de prezenta lui aici . Nimeni nu stia de vreun anunt care sa-l cheme pe Hissori aici, deci insemna ca a primit o scrisoare de la el. “Dar cum se face ca este aici si unde mai pui si la timp !?” se gandeau ingerii. Aceasta intrebare o citea el pe fata tuturor celor care il salutau.

Hissori se oprise in fata unor usi mari ce dadeau in sala. Se mai gandi odata daca sa intre sau nu, dar se hotari sa intre ca semn de multumire, nu era genul care sa lase o asemenea favoare nemultumita . Asa ca intra .

Sala era foarte mare , cu cateva perechi de geamuri ce dadeau spre curtea castelului . In sala nu era decat o masa rotunda cu o gaura sub forma unui cerc in mijloc si un spatiu, in acea mare masa, ce dadea in mijlocul acelui cerc. La masa deja erau asezati cativa membri ai consiliului.

Consiliul are doisprezece membri, iar seful Consiliului Alb este Tetsujin. Acesta inca nu venise dar mai era timp destul.

Hissori stia unde ii este locul, asa ca se duse in mijlocul acelui cerc si astepta in liniste ca toti sa vina. Nu trebuise sa astepte mult, in mai putin de cinci minute tot consiliul era reunit si se uitau cu curiozitate la tanarul inger din fata lor.

-Iti multumim ca ne-ai onorat cu prezenta ta. Vad ca de data aceasta eu sunt cel ce a intarziat, remarca Tetsujin. Sunt placut uimit ca si colegi mei, de altfel, sa te vad pentru prima data la timp si prezent. Cumva nu te simti bine sau poate nu ai vazut semnatura mea din josul paginii?

-Ba da, am vazut-o, Intelepte, dar m-ati scutit de la o zi foarte obositoare si am venit sa-mi prezint multumirile, raspunse Hissori, cu un zambet ironic.

-Bine, bine. Nu conteaza de ce esti aici, atata timp cat esti aici. Acum, te rog, stergeti zambetul ironic de pe fata si fi serios. Nu te-am chemat degeaba aici si nu are nici o legatura cu ceea ce s-a intamplat acum un an. De fapt daca accepti aceasta misiune secreta, vei fi absolvit de orice vina si de restul sentintei, ca sa zic asa.

-Sunt numai ochi si urechi. Dar o singura intrebare. De ce este secreta? Nu este bine sa tinem ascunse informatii esentiale. Se va isca un adevarat conflict intre cele doua caste…

-Suntem foarte constienti de consecinte, de aceea te-am ales pe tine. Stim foarte bine ca te-ai mai strecurat si ai mai umblat prin lumea oamenilor si esti singurul care nu a fost prins decat o singura data si aceea din cauza ca te-ai amestecat. Asa ca ai foarte mari sanse de a nu fi descoperit.

-Bun. Dar de ce tinem ascunsa aceasta misiune?

-Pentru ca nu ar fi fost niciodata aprobata de Marele Consiliu Negru si nu putem risca un refuz. De altfel daca ar refuza, ar fi cu ochii pe noi sa nu putem face nimic si totul ar fi compromis. Stii foarte bine ca Hageshi, seful Consiliului Negru nu prea agreaza ca ingerii sa se incurce in treburile umane. Iar ceea ce vrem noi sa facem are de-a face cu mersul lucrurilor pe Pamant. Te rog, Aoshy prezinta-i toate datele pe care le avem pana acum, spuse inteleptul intorcandu-se spre Arkangelul ce statea in dreapta sa.

-Acum trei ani calamitatile naturale au inceput sa se inmulteasca pe Pamant. Asta ne-a facut sa ne intrebam ce se intampla acolo jos, asa ca am inceput sa cercetam si iata ce am gasit. Se pare ca numarul demonilor reincarnati care au facut avere a crescut foarte mult. Am urmarit afacerile lor si am descoperit ca se ocupa cu industrii ce polueaza totul din jur. Se pare ca au format o grupare cu scopul de a distruge mediul inconjurator. Cum nu putem sa actionam impotriva lor deoarece Marele Consiliu Negru nu ar aproba niciodata asa ceva, ne-am gandit sa te trimitem pe tine sa o cauti pe conducatoarea noastra, Ayame.

-Pai, cum vreti sa o aduc aici? Stiti foarte bine ca daca un inger sau demon reincarnat este omorit de un alt inger sau demon atunci el va avea soarta muritorilor.

-Ayame este singura ce isi poate aminti, cand este om, de vietile ei anterioare. Numai ca trebuie ca cineva sa declanseze acele amintiri. Odata declansata o amintire, celelalte nu vor mai intarzia sa vina, iar in momentul in care ea isi va aminti se va transforma in inger.

-Usor de zis, greu de facut, dar nu imposibil. Sa zicem ca accept. Ce ar putea face Ayame daca s-ar intoarce?

-Odata repusa pe tron ea va putea trece peste refuzul Marelui Consiliu Negru si sustinuta de noi, va rezolva aceasta problema.

-Dar fi atent Hissori, stiu ca ti-ai dat seama deja ca toate acestea incep sa para ca iesite din profetia pe care o avem de la prima domnie a conducatoarei si pe care am gasit-o in urma cu cativa ani. Trebuie sa raportezi imediat ce ai gasit-o si daca cumva ea s-a reincarnate tot in fata atunci trebuie sa o readuci cat mai repede in Eden, inainte de aparitia celor doi Fallen Anegl legendari, spuse ingrijorat Tetsujin.

-Am inteles, domnule! Spuse Hissori. " Se pare ca pana la urma profetia incepe sa prinda forma. Este rau, este foarte rau. Trebuie sa o gasesc cat mai repede si sa speram ca nu este reincarnata tot in fata. Daca este asa, timpul ce tocmai il avem la dispozitie va disparea si in locul lui se va astern o stare tensionata de asteptare". Acum plec in lumea oamenilor sa o caut.

-Multa bafta!

Ii ureaza cei doisprezece membri ai consiliului in timp ce isi tineau degetele incrucisate sperand ca profetia sa nu se adevereasca.

In camera lui Yuri

Era in drum spre casa cu o colega. Mergeau impreuna pe acelasi drum pe care il parcursesera de zeci de ori pana in acea zi si radeau fericite la povestile haioase pe care si le spuneau. Nu aveau nici o grija in lume si in fond de ce ar avea? Sunt doar niste copile care se bucura de viata inca frumoasa si usoara pe care o duc. Ajunsera in fata unei intersectii, aceasi in fata careia au stat de atatea ori in acel an, si se oprira fara a acorda vreo atentie la semaforul ce arata rosu, deoarece stiau deja ce culoare este, asa ca asteptau bucuroase sa se faca verde pentru a putea traversa. Cateva secunde au trecut si aveau voie sa treaca. Puteau trece fara probleme acum, calea parea libera. Se aflau in mijlocul strazii cand Yuri se uita fugar spre stanga ei vazand camionul ce aparu de nicaieri cu o viteza mult prea mare pentru o masina atat de imensa. Yuri isi intoarse capul din nou spre acel camion si cand si-a ridicat ochii de la rotile camionului, sa se uite la sofer a vazut ceva ce a impietrit-o acolo in mijlocul drumului, in locul soferului era… era ceva ce avea ochii rosi sinistri si un zambet nebun pe fata, iar ceea ce avea lipit de spatele scaunului erau o pereche de aripi negre de liliac, din care ieseau din loc in loc oase ascutite. Nu ii venea sa creada, dar era adevarat, ceea ce vedea ea chiar era un demon. Nici nu a apucat bine sa clipeasca sau sa simta frica, pentru ca in momentul in care si-a deschis

ochii se trezise pe asfalt, plina de zgarieturi si vanatai, cu ceva deasupra ei ce nu o lasa sa respire. Initial a crezut ca era colega ei care a avut mai multa stapanire de sine si care a impins-o din fata camionului, cazand peste ea. A vazut mai incolo ca era vorba de un baiat, un baiat in jur de 17-18 ani care a salvat-o. Era ingrozita total dar cand privirile li s-au intalnit, s-a linistit si s-a simtit in siguranta cu el. Se uita direct in ochii lui albastri simtindu-se atrasa de acei ochii ai lui, chiar hipnotizata de ei. Se simtea prin puterea ochilor lui cum acesta incearca sa ii atraga atentia catre el pentru a nu vedea ce se intamplase cu colega ei. Dandu-si seama de acest lucru ea isi indrepta privirea in spatele lui, incercand sa vada dincolo de spatele lui lat. Curiozitatea ei morbida fu satisfacuta atunci cand ridicandu-se in sezut, reusi sa vada dincolo de umerii tanarului pe prietena ei, stand intr-o pozitie anormala pe strada, plina de sange. Ea a fost calcata de camion, era ingrozitor. Corpul ei frumos altadata, fusese transformat cand rotile camionului au trecut peste ea. Era plina de praf si haine rupte si zdrentuite murdarite de sangele ce continua sa inunde strada. Pe alocuri daca se chinuia putin putea sa vada cum carnea i-a fost smulsa de pe oase dezvaluind o priveliste macabra de articulatii, grasime si muschi. Nu putea sa isi dea seama cum s-a intamplat aceasta. Cu ochii scaldati in lacrimi, ea isi intoarse atentia spre ochii albastrii ai baiatului insa ei nu mai aveau aceasi atractie ca la inceput, deoarece ea inca avea imaginea prietenei ei in pozitia aceea neomeneasca in fata ochilor. Nu dura mult pana privirea incepu sa se incetoseze, iar cei din jur incepura sa se invarta, ametind-o. Incerca sa isi vina in simtiri dar nu reusi, asa ca se lasa purtata de acele maini care o trageau in jos, cat mai adanc in acel abis negru al subconstientului ei. Din fericire baiatul inca mai era langa ea, asa ca a prins-o inainte sa cada, ea nici nu isi daduse seama cand se ridicase in picioare.

S-a trezit tinandu-l de mana pe tanarul erou in timp ce era pusa pe targa si dusa in ambulanta. De abia reusea sa distinga persoanele din jur si nici cu auzul nu statea prea bine, I se parea ca toti din jurul ei vorbesc atat de repede incat tot ce poate ea sa distinga este un mormait enervant. Toate acele lucruri nu faceau decat sa o irite si mai mult si sa o impinga inapoi in starea de inconstienta, departe de tot ce ii facea rau. Paramedicii ii spuneau ceva baiatului dar atunci nu a inteles, mai tarziu avea sa-si dea seama ca paramedicii i-au spus ca daca nu este o cunostinta sau o ruda nu poate veni. Ea nu a vazut decat cum el se departeaza, fara a-i mai oferii siguranta pe care i-o daduse pana atunci si mai rau fara a primi multumirile din partea ei . Smucindu-se si impotrivindu-se mainilor paramedicilor care incercau sa o calmeze, neintelegand ce se intampla, ea incerca sa il apuce de jacheta neagra, incercand sa il opreasca pentru a-I multumi macar. Exact cand mai avea putin si il atingea unul dintre paramedici, un barbat mai masiv, ii puse mana pe umar si o impinse cu brutalitate inapoi in targa . Nu a reusit

sa il atinga, in schimb a dat peste altceva. Altceva ce nu trebuia sa fie acolo din moment ce era gol . N-a apucat sa vada ce era din cauza ca si-a pierdut cunostinta.

A doua zi s-a trezit pe patul din spital tinand strans ceva in mana. Nu isi amintea sa fi avut ceva cand o pusesera pe targa, tot ce tinuse in maini fusese scapat atunci cand acel baiat o salvase. Curioasa fiind, a deschis-o incet, precauta si a vazut o pana alba. Speriata ca ar putea fi nebuna a inchis repede mana, incepand sa isi repede in gand ca nu este nimic in mana ei, ca este doar mintea ei aflata in soc care are halucinatii. A mai deschis-o o data, de data asta incet nelundu-si ochii o clipa de la pana care inca era acolo. Nu era o pana obijnuita , asa ca primul lucru pe care il facu cand ajunse acasa a fost sa faca o comparatie intre ea si alte mii de pene de la miile de specii de pasari din lume. Nu ii apartinea nimanui. Astfel a fost convinsa de existenta ingerilor si a demonilor printre oameni. Numai ca impreuna cu acea pana au inceput sa apara si visele ciudate. Initial a crezut ca erau simple vise dar incetu cu incetu si-a dat seama ca de fapt erau niste amintiri din trecut ale unei fete .

Yuri se hotarase din acea zi , ca avea sa afle adevarul, tot adevarul despre ei . Avea nevoie sa stie . Nu stia de ce era atat de atrasa de ei , sau de ce era ea cea care a fost salvata si nu prietena ei . Deasemenea vroia sa puna cap la cap visele ciudate ce le avea . Nu stia de ce si-a amintit acest lucru tocmai atunci , dar i-a fost de foarte mare folos. Unul dintre primele vise avea legatura cu ceea ce visase azi la ora de franceza . Le-a pus cap la cap si a scris pe un biletel “povestea” ca sa n-o uite .

Se pare ca fata era un inger si a fost ucisa de un alt inger, numai ca cel care o ucisese era ciudat . Avea ochii rosii, o pereche de ochi rosii care ii opreau inima in loc . Nu stia unde avusese loc crima , dar era sigura ca aceasta nu se intamplase pe pamant . Cu aceste notite scrise, se apuca de citit cartea ce o avea in fata .

Citind , scriind observatii si notite pe care avea sa le treaca inca odata in calcul , ea adormii pe la ora trei dimineata , cu capul pe “Ingerii si existenta lor printre oameni”, scrisa de un autor necunoscut.

CAPITOLUL II

Intr-o camera de hotel

Este o zi frumoasa afara. Pacat ca el nu poate iesi. Hissori se uita mahnit pe geamul ce dadea sper o pajiste verde plina de flori de camp. Ii parea rau ca nu poate iesi sa-si continuie munca afara, nu inchis intre aceasi patru pereti. Dar nu putea, inca nu invatase cum sa isi ascunda mai mult de cateva ore aripile lui albe. Desi era de o saptamana si jumatate pe Pamant nu reusise sa isi faca aripile invizibile mai mult de patru ore, ceea ce era in unele momente foarte frustrant deoarece el era obisnuit sa se plimbe linistit si liber prin natura fara a avea vreo destinatie anume. Ceva in parfumul florilor si verdeata plantelor il atragea sa stea cat mai mult printre ele.

Oricum nu avea timp de distractii, trebuia sa se intoarca la munca. Nu progresase prea mult fata de cum era la inceput. Inca mai avea multe lucruri de cercetat si trebuia neaparat sa reduca lista la mai putin de zece orase, altfel va trebui sa ceara ajutor. Ceea ce nu era tocmai o optiune. Nu suferea sa aiba pe cineva ca partener. A incercat de cateva ori, dar acestia ramaneau in urma si trebuia sa le explice ca pentru copiii toate etapele, iar el unul nu suporta sa se repete. Dar exista totusi cineva pe care il suporta ca si coleg, acesta era Narkangelul Ikusa,

pacat ca era Narkangel altfel l-ar fi chemat de mult sa il ajute. Ikusa putea tine pasul cu el si cateodata era chiar inaintea lui cu cativa pasi. Era foarte complicat si complex ca persoana si i-ar fi placut placere sa lucreze cu el. Numai ca nu putea. Isi alunga repede aceste ganduri din minte, uitand usor de ele si se aseza in fata calculatorului, reincepandu-si munca fara a mai acorda vreo atentie la ceea ce se intampla afara, ignorand cu greu chemarea naturii.

Spre deosebire de ceilalti ingeri Hissori mai avea o mare calitate si aceea era vointa lui de fier. In momentul in care se hotara asupra unui lucru puteai sa pui numeroase piedici in drumul lui pentru ca orice ai pune, orice ai face el nu putea fi abatut de la calea lui. La fel se hotarise si acum. Isi pusese in minte sa o gaseasca pe Ayame si avea de gand sa isi atinga telul, asa ca nu era nimic neobisnuit atunci cand nu a vazut biletul care aparuse din senin pe perna lui.

Nici nu avea sa gaseasca biletul acela.

Urmarind-o pe Yuri

Yuri tocmai ce scapa de la ore si se indreapta spre parcul natural, la nici zece minute distanta de scoala. Ajunsa in parc ea nu acorda nici o atentie la ce se intampla, deoarece se indreapta foarte darza spre locul ei preferat, in mijlocul unei campi intinse din parc.

Campia aceea ii dadu o senzatie de deja-vu de cand o vazuse prima oara. Isi amintea ca nu avea decat sapte ani cand mama ei a adus-o in acest parc sa se joace. Mama ei se asezase pe o banca si ii spusese sa nu se departeze prea mult de ea, insa ca orice copil de sapte ani nu o asculta si incepi sa hoinareasca. Se plimba, alergand din cand in cand dupa fluturi ce semanau cu mici fulgere colorate care se jucau cu ea pana ajunse in mijlocul acelei campi. Fluturele care o aduse in acel loc disparu ca prin minune, lasand-o singura printre florile de camp de abia inflorite. In acea clipa avu senzatia ca stia acel loc de undeva dar numai ca nu putea sa isi dea seama de unde il stie. Se aseza pe burta uitandu-se la singurul trandafir negru-rosiatic din jurul

ei, fascinata fiind de culoarea stranie a florii. Se simtea in siguranta printre acele florii si uita usor de timpul care trecea. Acolo o gasi mama ei care aproape ca murise de ingrijorare. Din acea zi venea cat putea de des in acel loc, care reusise sa o captiveze atat de mult.

" In sfarsit, am ajuns, ce lung a fost drumul... Oare de ce in unele zile totul este asa usor si timpul trece repede iar in alte zile parca timpul se impotriveste sa mearga mai repede. Nu conteaza. Acum sunt aici, in siguranta sub cerul albastru si nesfarsit." Vorbea Yuri cu ea insasi in minte.

Odata ajunsa aici, ea se simti mai bine si avea impresia ca era in siguranta sub cerul limpede. Era singurul loc care o linistea, care o proteja de visele ciudate care o bantuiau. Niciodata cand a stat acolo nu a avut acele vise ciudate care parca o urmareau necontenit si ca un pradator ce isi inhata prada asa o inhatau si pe ea, in acele intamplari. Aici se putea gandi mai limpede la acele viziuni fara a-i mai fi teama ca va putea cadea intr-una.

Statea lungita pe iarba moale, printre flori, cu ochi inchisi, gandindu-se la ceea ce i se intamplase in ultimul timp. Daca inainte mai avea indoieli in legatura cu existenta ingerilor, acum toate i s-au evaporat, inca de acum trei zile cand s-a trezit dimineata tipand si plina de transpiratie, stiind ca s-a intamplat ceva ingrozitor. Inca nu isi adusese aminte tot visul, dar stia ca ceva oribil s-a intamplat cu cei doi ingeri pe care i-a visat. Unul avea parul lung negru cu aripi de aceasi nuanta, iar celalalt parul scurt argintiu cu aripi albe. Acestia aparau ceva, nu stia ce si deodata s-au schimbat sau au aparut altii in locul lor, desi credea ca ei au suferit transformarea nu ca altcineva a aparut. Dar acestia care au aparut erau altfel. Cei care au venit atunci mai se ivisera si in alte vise pe care le avusese dar era ceva ce nu putea sa inteleaga. Nu inca cel putin. Putea sa simta durerea prin care cei doi tineri ingeri treceau si era o durere cum nu putea nimei sa isi inchipuie. Era ca si cum cineva le tinea in mana inima si continua sa stranga incercand sa ii faca sa cedeze. Ceea ce era diferit la acestia, era culoarea aripilor lor, era rosie dar un rosu inspaimantator ce parca aducea a sange.

Atat isi putea aminti, daca incerca sa-si aminteasca mai mult cadea pur si simplu intr-o transa si revedea din nou scena. Dar o data cu aceasta viziune, acest vis, nici ea nu stia cum sa le numeasca mai exact, dar odata cu ele a capatat si o "putere". De cand avusese acel vis putea sa vada niste aure in jurul anumitor oameni. Nu stia inca ce insemna acea aura din jurul capetelor anumitor persoane dar era dispusa sa afle. Pana acum a vazut ca exista trei feluri de aura: una alba, luminoasa ce avea forma unui soare; una neagra, intunecata ce semana cu partea intunecata a lunii cand aceasta mai avea putin si disparea; si cea mai ciudata dintre toate era ultima care avea forma unei flacari ce parca ardea si avea si culorile unei flacari. Altceva ce mai observase era faptul ca cei care aveau o aura erau mereu in compania altor oameni ce nu aveau

nici un fel de aura sau cu cei ce aveau acelasi tip de aura ca si ei. Niciodata nu vazuse doi oameni cu aure diferite stand impreuna.

La toate aceste lucruri reflecta ea, cand ceva s-a asezat pe fruntea ei. A luat acel lucru si s-a uitat bine la el.

“ O pana. Este o pana neagra la fel ca cea alba ce o am in camera mea. Singura diferenta este culoarea. Dar in rest are aceasi textura, aceasi forma… Oare de unde a aparut?” si zicandu-si in gand asta, cerceta cu atentie tot ce o inconjura. Pe cer nu se vedea nimic, era limpede, nimic nu pata cerul infinit iar in jurul ei nu se vedea nici o umbra, nici o persoana, nici macar vreun animal mic. Era ca si cum ar fi cazut de undeva din cer si ar fi fost atrasa sa se aseze pe fruntea ei.

“ Sunt singura. Si atunci de unde a mai aparut si aceasta pana? Si mai ales cine sunt acesti ingeri cu aripi negre pe care ii tot visez? Sunt buni sau rai?” zicand asta, ea isi indrepta frumosi ochi verzi spre cerul infinit si isi dori inca o data sa afle adevarul.

In camera consiliului

Au trecut sapte zile de cand Hissori a plecat pe Pamant. Asta in zile ingeresti, pentru ca pe Pamant au trecut de fapt trei saptamani. Tetsujin stia ca Hageshi deja aflase ca el trimisese pe unul dintre protejati sai pe Pamant. Astepta in biroul lui sa izbucneasca conflictul. Se astepta la ceea ce era mai rau, parca il si vedea pe Narkangelul trimis de Hageshi cum intra sa il anunte ca acesta cere o intrunire speciala ce va avea loc in aproximativ zece minute. Si avea mare dreptate, dupa doua minute de la acest gand aparu Narkangelul , iar in zece minute se aflau in sala cea mare unde se intalneau de obicei consiliile celor doua caste.

Tetsujin era pregatit atat cat se poate pentru schimbul de replici ce avea sa urmeze. Nu stia in ce directie o va lua acea “mica discutie”, dar oricum nu se astepta la un final fericit.

-Ceea ce ai facut, Tetsujin, este de neiertat! Inacceptabil! tuna Hageshi furios. Stii foarte bine care sunt legile pe aici si totusi tu, TU care se presupune ca esti INTELEPT le incalci cu nerusinare! Nu ma mai mira faptul ca acel protejat al dumitale, acel Hissori nu respecta regulile, este la fel ca tine!

-Nu il amesteca pe Hissori in povestea aceasta. A fost un ordin direct de la mine, Hageshi. Daca ai ceva de reprosat, spune-mi in fata, nu te lua de acoliti mei, raspunse calm Tetsujin.

-Foarte bine. Vreau sa stiu de ce ati trimis un inger pe Pamant si deasemenea de ce ne-ati ascuns informatii vitale.

-Dar voi cum puteti sa va permiteti sa ne spionati? Iar mai apoi dupa ce ne spionati, ne mai si acuzati ca v-am ascuns informatii vitale!

- Noi?!?!?! Daca nu va spionam aceasta conspiratie ar fi durat ani de zile!!!!!

-CONSPIRATIE?!?!?!?!? Nu-i nici o conspiratie!!

-Atunci raspune-mi la intrebari!

Atmosfera din incapere se incinse asa ca Tetsujin nu avea alta cale decat sa ii spuna si sa spere ca el nu v-a anula toata misiunea.

-Foarte bine. Este vorba de lumea oamenilor, demoni ce sunt reincarnati in oameni distrug planeta. In cativa ani va fi sfarsitul lumii. Vrei ca acest lucru sa se intample? Deja profetia de pe timpul primei domni a conducatoarei incepe sa prinda contur. Asa ca l-am trimis pe Hissori s-o gaseasca pe Ayame si sa o aduca inapoi pentru a ne ajuta. Nu ne putem descurca singuri. Deasemnea odata ce o va gasi, ne va confirma daca profetia cu adevarat este sortita sa se implineasca acum.

-Ce profetie? Despre ce profetie vorbiti? intreba Hageshi curios si furios in acelasi timp.

Inca nu se calmase si nu dadea semne ca se va calma foarte curand. Deja incepuse sa bata cu degetele pe masa, semn ca nu era deloc multimit.

-Daca imi permiteti, domnule Hageshi… spuse Aoshy timid.

Toata lumea din cele doua consilii se uita cu curiozitate la tanarul inger ce a avut curajul sa ia parte la discutia dintre cei doi lideri. Tetsujin se uita la el intelegator si incerca sa il incurajeze din priviri sa continuie. Stia ca avea potential de aceea il si introduse in Consiliu, in ciuda dezaprobari celorlalti membri.

-Da, da, spune repede, baiete.

-Exista o profetie pe care am gasit-o acum cativa ani. Era intr-o carte veche ce i-a apartinut primei conducatoare, ma scuzati, conducatoarei noastre pe vremea primei ei domni. Se pare ca ea a scris-o inainte….. aahmmmm….. inainte sa moara, dar nu a apucat sa ne-o dea. Uitati ce spune profetia: cand pe Pamant vor incepe sa apara probleme foarte mari, iar cand reincarnarea conducatoarei va avea acelasi gen cu cea a conducatoarei ce tocmai a murit, atunci vor aparea cei doi FallenAngel legendari, iar soarta planetei va depinde in totalitate de ei. Cei doi vor avea puterea de a distruge sau a salva nu numai omenirea ci si pe noi si pe demoni. Ultimul lucru pe care conducatoarea l-a mai scris a fost ca acesti doi FallenAngel vor avea aripile rosi asemanatoare culorii pe care o are sangele. Nu sunt prea sigur de aceasta ultima informatie, este foarte posibil ca cei doi sa aiba aripile facute din sange sau manjite in sange.

Noi, Arkangeli, credem ca profetia este pe cale de a se implini. Inca nu este confirmata profetia, si speram sa nu se confirme niciodata, dar daca reincarnarea conducatoarei este de genul feminin atunci timpul nostru este limitat.

Aoshy rasufla usurat dupa acest lung discurs si ii ceru lui Tetsujin voie sa stea jos, acesta aproba cu o inclinare a capului foarte subtila.

-Profetie!!! Pfff, pufni el furios… Nu exista asa ceva domnilor. Auzi la ei, profetie! Faptele domnilor, faptele sunt concludente, iar faptele dumneavoastra sunt total de neacceptat, neimportant fiind motivul pe care ati fost atat de amabil sa il prezentati!!! izbucneste Hageshi. Dar inainte sa mai apuce sa rosteasca vreun cuvant, intervine protejatul sau, Ranpu.

-Domnilor, domnilor! Nu are rost sa va certati. Ganditia-va la legile lasate de conducatoarea noastra, Ayame, ce ar spune ea despre aceasta? I-ati frange inima! Nu aveti de unde sa stiti daca acea este toata profetia sau nu, daca mai trebuia ceva, dar din moment ce Ayame nu si-a adus aminte niciodata de atunci de ea, inseamna ca este ceva la mijloc. Nu putea sa uite pur si simplu faptul ca a vazut viitorul. De altfel eu am aflat de profetie si stiu ca dateaza de la inceputurile noastre, deci este autentica, dar ceea ce nu imi pot da seama este de ce ingeri pe care i-am intrebat nu isi mai aduc aminte de acea perioada. De altfel toata lumea pe care am intrebat si care stiu sigur ca sufletul sau dateaza din acea perioada nu isi aduce aminte de moartea conducatoarei sau cum a fost slujba de trecere a sufletului conducatoarei in lumea oamenilor. Dar isi amintesc de celelalte slujbe si de celelalte morti. De altfel nicaieri nu scrie cat a domnit conducatoarea atunci cand a urcat prima data pe tron. Avem date incepand cu cea de-a doua domnie a ei si pana acum, dar despre prima domnie nu scrie nicaieri nimic. Nu vi se pare ciudat, domnilor? Mie, unul, mi se pare foarte ciudat. Ceea ce mi se pare si mai ciudat este incapacitatea conducatoarei de a isi aminti de prima ei domnie. Asa ca cel putin pentru moment sa declaram pace si sa il trimitem pe Ikusa sa il ajute pe Hissori. Aceasta, normal daca sunteti de acord, domnilor Hageshi, Tetsujin.

Hageshi se uita uimit la Ranpu. Era la curent cu micile lui placeri de a isi baga nasul in carti, un lucru demn de un Arkangel nu de un Narkangel dar ii facea placere sa il aibe langa el. De multe ori Ranpu il ajuta cu toate acele cunostinte acumulate din carti, dar alteori il deranja aceasta mica pasiune a protejatului sau. I-ar fi placut ca Ranpu sa fie la fel de priceput in lupte cum este la descifrat pergamentele vechi din biblioteca lor.

-Da, noi suntem de acord, raspunse Tetsujin in numele intregului consiliu.

-Imi convine, nu am nimic de obiectat, adauga Hageshi sustinandu-l pe Ranpu.

Toti erau constienti ca daca Ranpu nu s-ar fi implicat, seful Marelui Consiliu Negru nu ar fi acceptat niciodata asa ceva.

Inainte ca consiliul sa plece, Aoshy isi facu curaj si se ridica din nou.

-Domnilor, numai putin va rog. Cum a spus si colegul meu, Ranpu, ceva nu este tocmai in ordine. In timp ce el se ocupa de trecut, eu m-am ocupat de o lista a celor ce au stat in castel pe vremea acea tulburata. Se pare ca Ashi, iar la auzul acestui nume cei ce se aflau in sala ramasesera impietriti, da chiar Ashi am spus; sa revenim, se pare ca in acea vreme Ashi era ajutorul personal al lui Ayame. Stiu, stiu domnilor, nici eu nu inteleg ce a vazut Ayame la el, dar este adevarat. Interesant este ca inca de pe atunci manifesta o personalitate dificila si ciudata. Deasemenea el a fost singurul Arkangel, ma scuzati, inger ce a omorit nu numai Narkangeli dar si Arkangeli in timpul razboiului. Dar datorita acestor crime, a fost pedepsit, ochi lui si-au schimbat culoarea, din negri s-au facut de un rosu demonic. Se spune ca daca te uiti in acei ochi nu te mai poti misca.

-Unde vrei sa ajungi cu aceasta, Aoshy? intreba Tetsujin. Nu putea sa sufere cand auzea acel nume. Stii ca numele acelui " FOST-INGER" nu trebuie rostit niciodata. El acum nu mai este unul dintre noi, stii foarte bine ca acum este conducatorul demonilor. Aceasta se intampla cand cauti numai putere, spuse Tetsujin dezamagit.

-Da, domnule, ajung si acolo imediat, putina rabdare, va rog.Aceste date au fost scrise de cineva ce nu a putut termina scrisoarea, iar pe scrisoare am gasit pete de sange. Imi pare rau sa va informez: acel sange dateaza din acea vreme. Eu sunt de parere ca cel ce a scris acea scrisoare a scris-o in camera conducatoarei de pe vremea primei ei domnii si cred ca in afara de Ayame care a fost ucisa, acolo a mai fost ucis un inger. Deasemenea cred cu adevarat ca avem un tradator printre noi. Unii dintre ingerasi au spus ca au vazut un inger, un Arkangel ce avea ochi rosi, demonici ce era foarte inspaimantator. L-am cautat dar nu am reusit sa dam de el. Cred ca inca nu s-a transformat pe deplin in demon si mentine aparentele unui inger.

La aceste informatii toata lumea a ramas socata. Nimeni nu mai stia ce sa zica sau ce sa faca si dupa fata lui Aoshy, vestile inca nu se terminasera.

-Deasemenea, domnilor am motive sa cred ca "prima conducatoare" a fost omorita in camera ei si ca ea a fost ucisa de Ashi. Cu toti stim ce instincte criminale are atunci cand este reincarnat ca om pe Pamant. Din pacate cei ce au trait in acea vreme, au incuiat si sigilat complet camera din prima domnie a conducatoarei, cred ca din cauza lucrurilor pe care le-au gasit acolo. Sunt convins ca au fost ingroziti de ceea ce au gasit in camera, incat nu au luat decat trupul conducatoarei si poate si al persoanei ce a scris acea scrisoare si au sigilat totul.

-Imposibil, nici chiar Ashi nu ar fi fost capabil de asa ceva. Stim cu toti ca inca o iubeste la nebunie pe Ayame, spuse Hageshi sigur pe el.

-Da, dar deasemenea stim ca a fost respins. Plus, noi nu suntem capabili de a iubi cu pasiunea cu care iubesc oameni sau conducatoarea noastra, vorbeste Tetsujin.

-Dar putem macar investiga. Nu s-ar intampla nimic, sugereaza Ranpu, sarindu-i in ajutor lui Aoshy deoarece era la fel de ingrijorat ca si el.

-Bine, de acord. De azi inainte sunteti insarcinati cu adunarea informatiilor privind acea perioada.

-Sedinta incheiata!

Din nou in camera de hotel a lui Hissori

Cioc, cioc, cioc. Se aud batai in usa. Uimit Hissori se intreaba cine ar putea fi. Cand cel de la usa insista in a continua cu zgomotul acela enervant, Hissori se duce si deschide usa. In fata lui sta un Narkangel. El avea trasaturile specific castei lui, si anume corpul extrem de bine facut, trasaturile puternice si masculine, parul lung de culoarea negru-rosiatic, o culoare neobisnuita chiar si pentru un inger, ochii de un negru ce numai in cea mai adanca fantana ii gasesti. Avea un temperament inflacarat, isi dadu seama Hissori dupa cum batea ritmul unei melodi pe tocul usii. Nu-i lipsea nici charmul, nici aerul de inger pus pe rele ceea ce il facea, aici, in lumea oamenilor un “bad-boy”.

Deodata Hissori aude pe cineva pe coridor. Il apuca pe Narkengelul necunoscut, intr-un mod ciudat familiar, de mana si il trage inauntru.

-Hey, puteai sa ma inviti inauntru, nu sa ma bruschezi! Unde iti sunt manierele? Hm… si mai ziceti ca noi, Narkangeli, suntem prost crescuti. Apropo oameni de pe aici nu au mai vazut aripi pana acum, sau ce? Se holbau la mine de parca eram un miracol, jur ca daca m-ar fi atins imi luam zborul, atunci ce ar fi facut? Cred ca ar fi facut niste mutre… si la acea imagine Narkangelul izbucni in ras.

Nu avea nici o grija si era pus pe soti Narkangelul ce tocmai intrase in camera de hotel a lui Hissori. Se uita amuzat la cel care deja incepea sa tipe, uimit de actiunile de nedescris ale lui.

-Ce?!?! Esti nebun? Cum ai putut sa mergi asa pe strada? Trebuie sa iti ascunzi aripile, nu sa te mandresti cu ele!!

“Ce idiot”, se gandi Hissori. “ Dar pare foarte cunoscut, mai ales acel zambet de pe fata lui. Unde oare l-am mai vazut pe acest Narkangel?”.

-Dar pana la urma, cine esti si ce cauti aici?

Luand pozitia unui soldat in fata comandantului, raspunse cu un ton ironic si batjocoritor.

-Sa traiti, dom`le Hissori! Sunt Ikusa, din casta Narkangelilor, dar de sigur un intelept ca domnia-voastra stia deja aceasta. Am fost trimis sa va ajut. Terminat! Si ridicandu-si mana la frunte in semn de salut, zambi ironic.

-Mmm…da, am inteles, Ikusa. Poti termina cu joaca.

-Nu sunt specialist in spionaj, ca tine Hissori. Da. Ti-am citit dosarul. Stiu ca te pricepi sa te pierzi printre muritori si mai stiu ca acum un an ai salvat o tanara fata de la moarte. M-am documentat, inainte sa ma trimita batranii sa te ajut. Eu sunt specialist in razboaie si metodele diferite de lupta, deasemenea am titlul de maestru tactician.

“ Oare cand o sa-si dea seama? Stiam ca este uituc, dar chiar asa de uituc sa fie?” se intreba Ikusa putin amuzat de situatie.

-Hm… impresionant… un inger din casta Narkangelilor, maestru tactician… presupun ca ai obtinut titlul printre cei din casta ta dar si din casta mea, nu?

-Desigur altfel ce rost ar avea titlul?

-Desigur, desigur, repeta Hissori gandindu-se de unde il cunoastea pe Ikusa. Apropo vezi ca trebuie sa te concentrezi la cum arati fara aripi ca aripile tale sa dispara si sa nu mai fie vazute de oameni.

-Mmm… da, de parca o sa te ascult pe tine. Urmez ordinul sefului Marelui Consiliu Negru, Hageshi, si pe al batranilor.

-Teaba ta. Apropo cine sunt acesti batrani?

-Ufff! Face Ikusa cu un aer superior. Cele doua consilii, normal, batrani! spuse exasperat.

-A! Ei sunt deci batrani! exclama Hissori. Bun nume, tocmai ce ma gandeam ce sa ii mai fac batranului Tetsujin ca sa il mai supar. Este foarte haios cand este furios.

-Esti de treaba, remarca Ikusa uimit ca nu i-a facut morala cum ca inteleptii nu sunt batrani. Dar in acelasi timp exasperat ca Hissori nu isi adusese aminte de el.

-Si tu esti de treaba. Bun, asta stabilit sa stii ca ai picat la tanc, cateva minute mai tarziu si nu mai m-ai fi gasit pe aici. Am redus lista la doar cinci orase, iar primul este Tokyo.

-Atunci spre Tokyo! exclama entuziasmat Ikusa.

-Gata! Mi-am adus aminte!

-Ce ti-ai adus aminte? intreba Ikusa nedumerit.

-Eu am mai lucrat cu tine! Este bine daca te-au trimis pe tine, o sa ne intelegem perfect, afirma bucuros.

-Asa este, acum daca nu cumva ti-ai uitat capul, putem porni la drum? spuse razand Narkangelul.

-Da, da. La drum! Destinatia Tokyo!

CAPITOLUL III

Chaos, orasul demonilor

Undeva dedesubt, sub mii de straturi de pamant, exact in centrul Pamantului, se afla orasul demonilor. In mijlocul acestui oras asimetric in care haosul domneste isi avea palatul imparatul demonilor, pe numele lui Ashi. Cladirea, fiind cea mai mare si mai inalta, domnea peste tot orasul. Palatul nu avea nici un fel de acoperis ci se termina cu diverse turnuri cat mai inalte si cu cat erau mai inalte cu atat erau mai subtiri. Parea un arici cand se ghemuieste pentru a se apara de pradatori.

La etajul doi in centrul etajului se afla o sala mare, cu multe coloane ce sustineau tavanul si un singur scaun care era tronul conducatorului. Toti cei ce aveau treaba cu el, aici veneau sa isi prezinte problemele sperand ca vor primi ajutor. Uneori primeau alteori nu primeau, totul depindea de starea conducatorului.

Acum in sala nu erau decat: Ashi cu doi dintre preferati lui protejati.

-Ati gasit-o pe Ayame? intreba Ashi nerabdator.

-Nu. Inca nu, Rautatea Voastra. Este foarte greu sa o gasim din cauza ca reincarnarea ei nu are nici o aura, iar oameni sunt mult mai multi decat ingerii si demonii la un loc, spuse Thorpe.

-Noi suntem doar doi, Intunecimea Voastra, este imposibil sa o gasim intr-un timp atat de scurt, il sustine pe Thorpe, colega lui, Jessabelle.

-Cum indrazniti sa veniti la mine cu asemenea rezultate! Vedeti ca voi doi sunteti acum pe un teren foarte instabil, aveti grija pe unde calcati altfel o sa o patiti rau de tot, ii ameninta Ashi.

-Dar, Intunecimea Voastra…..

-Nici un dar, incompetentilor! Am asteptat sase sute de ani sa o am. Acum este sansa mea! Suntem destul de puternici pentru a le rezista lui Tetsujin si Hageshi daca vor veni dupa Ayame. In afara de aceasta nici nu mai avem timp! Daca nu o rapim acum pe Ayame, nu o sa mai putem din cauza celor doi Fallen Angel ce vor aparea si in ciuda faptului ca le-am sters din memoria sufletelor ingerilor din acea perioada, o mare parte din evenimentele ce au avut loc in acea vreme, ei stiu ca eu am fost implicat. Ceea ce este de rau, daca mai afla si despre profetie este si mai rau. Cand vor afla, vor trimite sa o caute pe Ayame. Plecati de aici mai repede si aduceti-mi-o! Acum! tipa infuriat Ashi.

Era furios din cauza incompetentei celor doi demoni, nu stia cat va mai putea suporta esecurile acestora, dar in acelasi timp era constient ca ajutoarele bune erau foarte greu de gasit. Se gandea ca avea sa le mai da cateva sanse pana sa ii pedepseasca pentru esecul lor, poate cine stie aveau sa reuseasca in misiunea lor.

Cei doi demoni o luara la fuga, impleticindu-se si se dusera in lumea oamenilor pentru a o cauta pe Ayame.

Pe drum Thorpe se gasi sa o intrebe pe Jessabelle.

-Da… de ce o vrea Ashi pe Ayame? Adica nu este ca si cum ar fi mai puternica acum decat el, doar Ashi i-a fost elev si favorit cand era inger. Daca si-ar masura puterile ar fi egalitate intre ei doi.

-Da, poate asa este. Dar poate ca vrea sa o umileasca pe vechea lui profesoara. Cine stie ce este in capul lui? El este cel ce ne-a facut ca sa ii urmam ordinile. Stii ca nu suporta bagaciosi. Aduti aminte ce le-a facut celor doi predecesori ai nostri.

-Mmmm…. Da si acum fierb in cazanul cu smoala si aceasta doar pentru ca au intrebat de ce o vrea pe Ayame atat de mult. Ai dreptate Jessabelle, mai bine nu punem intrebari, ajunse la aceasta concluzie Thorpe.

Tokyo

Ajunsesera in Tokyo pe la ora sapte, nereusind sa isi gaseasca un loc convenabil unde sa stea decat in jurul orei cinci seara. Era un apartament cu patru dormitoare, fiecare avand baia ei, o sufragerie, o bucatarie si un balcon extrem de mare si spatios de la etajul sase al unui bloc ce semana cu un zgarie-nori din SUA. Ikusa si Hissori aveau camere separate. Sufrageria hotarisera sa o aranjeze pentru a putea primi oaspeti, daca ar fi avut pe cine sa invite, pana la

urma trebuiau sa mentina aparenta de baieti umani, iar ultima camera aveau sa o transforme intr-un birou pentru a putea lucra in liniste, ramanand o camera libera pe care aveau sa o transforme intr-un loc unde sa poata sa ia masa. Toate camerele erau legate printr-un hol, la capatul caruia se afla bucataria intr-o parte si usa de la intrare in cealalta.

Camerele celor doi ingeri erau asezate si mobilate in asa fel incat sa reflecte personalitatea lor. Isi pierdusera aproape intreaga zi pentru a aranja apartamentul, nu doreau sa trezeasca suspiciuni eventualilor lor musafiri. La fel ca firea lui Hissori, camera sa era perfect curata, toate lucrurile fiind asezate la locul lor, pe cand camera lui Ikusa era cumplita, se vedea ca el era dezinteresat total de aspectul camerei si interesat de toate datele si informatiile de care dispuneau. El chiar isi pusese un birou cu un calculator pentru a putea sa mai arunce o privire asupra informatiilor inainte sa doarma.

Cand seara a venit , ei terminasera de "personalizat" camerele si cazusera de acord sa se plimbe prin oras. " Sa cerceteze terenul" asa cum zicea deseori Ikusa, care se simtea in siguranta doar daca stia fiecare coltisor din cartierul in care se stabilisera.

Erau pe o strada plina de oameni grabiti sa ajunga la destinatie, ce pareau a nu observa nimic din ceea ce ii inconjura. Cu privirile in toate directiile, ei mergeau pe trotuar, uimiti de ce vedeau in jurul lor. Din aceasta cauza Ikusa, nevazand pe unde merge, a dat din greseala peste o tanara fata, ce parea a nu avea mai mult de 16-17 ani.

-Oh… scuza-ma domni…. Cuvintele nemaiputandu-i iesi pe gura cand ochii ii cazura pe minunata faptura ce statea pe jos si isi aduna grabita cartile. Aaaaa…. Scuza-ma…. Chiar nu am vrut. Nu stiu unde imi era capul.

" Cu siguranta nu stiam atunci cand am dat peste ea, dar acum sunt foarte sigur unde imi este capul si odata cu el si gandurile." Iar la acest gand un zambet nu tocmai cuminte ii aparu in colturile gurii, luminandu-i fata.

-Scuza-l pe fratele meu. Suntem noi in oras si… am fost pur si simplu frapati de tine…. A… de luminile orasului, adica, spuse Hissori inrosindu-se tot.

"Frumoasa foc fata, cred ca am mai vazut-o undeva, dar ca de obicei nu am habar unde", reflecta Hissori.

Cu acelasi zambet pe buze, Ikusa se gandea: " Ha, ha, ha! Bine spus Hissori. ` Frapati de tine`. Ha, ha, ha! Chiar suntem frapati de tine, acesta-i adevarul" . Ochii lui cantarind-o pe acea fata in timp ce in minte radea de nu mai putea de situatia in care " a cazut".

Neauzind mai nimic din spusele celor doi, ea isi ridica ochii verzi spre ei, ramanand uimita la ceea ce era chiar in fata. Doi oameni cu doua aure total diferite stateau si se uitau la ea si se parea ca sunt prieteni. Da, da chiar sunt prieteni. Se gandi ca nu poate rata o sansa ca

aceasta, asa ca se prezenta fara a se gandi ca nu este bine sa stea de vorba cu doi total necunoscuti peste care a dat din gresala.

-Numele meu este Yuri, iar scuzele sunt acceptate, oricum nici eu nu pot spune ca sunt total nevinovata. Eram cu capul in nori si nu v-am observant. Spuneati ca sunteti noi pe aici? Pai, in acest caz, daca doriti as putea sa va arat eu orasul sau cel putin o parte din el…

-Ar fi foarte frumos din partea ta, a… Yuri. Numele meu este Hissori, iar el este fratele meu Ikusa.

-Sunteti frati? intreba total uimita Yuri. Nu semanati deloc. Ba chiar sunteti la fel de diferiti ca ziua si noaptea.

-Da, stim, ni s-a mai spus, raspunse zambind Ikusa. Apropo nu ai putea sa ne spui si un liceu bun? Suntem in penultimul an de liceu amandoi, dar nu stim unde sa ne inscriem.

-Suneti gemeni? Dar nu sunteti c-am mari pentru a mai fii la liceu?

-A, nu, nu. Eu am 18 ani, dar fratele meu are 20 de ani, numai ca i-a placut foarte mult aventura asa ca a c-am fugit de acasa la 17 ani cand a terminat anul doi la liceu… Asa ca a ramas in urma, raspunse Hissori repede.,

-Aha, pai as putea sa va spun numele catorva licee foarte bune de pe aici daca asta doriti, pot si sa vi le arat, sa stiti unde se afla fiecare.

-Hm… dar liceul in care inveti tu? Nu am putea sa ne inscriem acolo? intreba Ikusa facandu-i cu ochiul complice.

-Ba da, cum sa nu. Aceasta chiar ar fi super, se auzi Yuri spunand fara sa vrea.

-Bun, atunci totul este rezolvat. Da-mi mie cartile acestea si te rog frumos pentru cateva ore sa ne bucuri cu compania ta fiind tu ghidul nostru.

-Da sigur, dar daca nu te deranjeaza am vrea sa te conducem acasa dupa, este totusi tarziu si se va face si mai tarziu daca o sa ne mai plimbam prin oras, asa ca nu am vrea sa patesti ceva. Nu este bine ca o fata asa frumoasa ca tine sa mearga singura pe strazile intunecate de pe aici. Nu se stie niciodata cand apare vreun pradator, spunandu-i aceasta Ikusa zambeste seducator, uitandu-se in ochii ei foarte seriosi.

Yuri le arata o mare parte din oras si le prezenta doar locurile cele mai importante ce meritau vazute, neavand timp sa le arate si liceul in care ea invata. In acest timp fiecare afla cate ceva despre noul prieten facut.

Dupa ce turul s-a terminat din cauza orei tarziu care se facuse, Ikusa ii facu semn cu cotul lui Hissori dandu-i de inteles ca ar vrea sa plece, lasandu-l singur cu Yuri. Hissori nu a avut nimic de obiectat. Ikusa se scuza inventand o intalnire foarte importanta a doua zi de dimineata. De fapt el nu mai putea sa stea deoarece nu mai putea sa isi tina aripile invizibile si

nu vroia sa se dea de gol. Numai ca inainte sa plece, Yuri l-a pupat pe amandoi obraji, urandu-i: “ Nopate buna” cu o fata foarte copilaroasa. Ikusa ar fi vrut ca in momentul in care ea se indrepta spre obrazul lui , el sa isi intoarca capul si sa o sarute, dar se stapani nestiind cum va reactiona ea la acest act. Disparu in noapte fara sa se mai uite inapoi la cei doi ramasi pe loc.

Singur cu Yuri, Hissori nu avu curajul sa inceapa o conversatie, asa ca Yuri dupa ce se plictisi sa stea in tacere incepu cu un maraton de intrebari nemaiputand sa se abtina.

-Stii Hissori, voi veti fi in avantaj, acum ca stiti unde stau. I-a spune-mi, voi unde locuiti?

-Noi stam putin mai incolo, la vreo 20 de minute, in singurul zgarie-nori cu patruzeci si cinci de etaje.

-Aha. Bun… Stiu unde este. Dar de ce ati venit aici?

-Nu noi am vrut. Parinti nostri au crezut ca ne va face bine clima si oameni de pe aici. Au o parere foarte buna despre japonezi.

-Si eu am o parere foarte buna despre americani. Da, Ikusa de ce a plecat? Nu ii place de mine?

-A, nu!! Doamne freeste! Cine ar putea sa nu te placa? Nu, el are niste afaceri pe care trebuie sa le resolve inainte de a putea urma liceul din nou. Sedinta este la o ora imposibila pentru el. Este la sase jumate dimineata, si el nu este obisnuit cu asemenea ore matinale.

Ajunsesera la destinatie.

-Uite ca am ajuns. Iti multumesc mult ca m-ai condus. Sper ca ne vom mai revedea. La revedere! spuse Yuri, plecand.

Yuri pleca si doar in cateva minute disparu dupa colt. Doar dupa ce a disparut, Hissori isi dadu seama ca nu i-a luat numarul de telefon si ca nici nu stie la ce liceu invata. Oricum era prea tarziu ca sa se mai duca dupa ea. Asa ca lasa totul in seama sortii si se indreapta spre apartamentul lui din zagrie-nori.

Yuri ajunsa acasa se duse spre camera ei, cand vede telefonul de pe hol. Atunci isi aduce si ea aminte ca a tinut sa ii dea numarul de telefon lui Hissori dar a uitat. Ii parea rau ca uitase, dar acum era prea tarziu sa mai faca ceva. Nici ea si nici ei nu stiau cu exactitate unde sta celalalt asa ca ea se hotari sa se lase pe mana sortii, fiind sigura ca nu o sa ii mai revada niciodata. In acel moment nu stia ca soarta iti poate juca de multe ori feste.

Chaos, in camera lui Ashi

“ Este frumoasa. Chiar foarte frumoasa dar nu o intrece pe Ayame. Ayame are frumusetea acea pura si stralucitoare ca un soare in miniatura, fata ce tocmai intra pe usa nu este pe langa ea decat o stea ce sta sa se stinga.” Avea un par negru, stralucitor si atat de lung incat daca i-ar fi dat drumul nu ai mai putea vedea nimic din pieptul voluminos ce iesea fara sfiala din decoltecul adanc. Ochii ei de un rosu aprins pareau sa ascunda ganduri ce pana si pe el, Ashi l-ar fi ingrozit, iar buzele putin groase pareau a zambi tot timpul, acel zambet malefic ce il fermecase. Dar nu era ceea ce isi dorea. Vroia ochii verzi si calzi ai lui Ayame, vroia sa ii guste o data gura frumos conturata ce te ispitea de cate ori zambea. Vroia sa ii guste pielea ce intotdeauna cand treceai pe langa ea mirosea a trandafiri, isi dorea sa afle daca intr-adevar avea gustul trandafirilor ce de abia au inflorit, sa simta cat de catifelata este pielea ei, iar parul ei de un rosu inchis si minunat lasa pe oricine cu dorinta de a-l atinge, era magnifica. Ea este ca o rasuflare usoara, o briza de mare pe cand cea ce tocmai intra este uraganul ce aduce numai belele. Facu Ashi o scurta comparatie intre ceea ce isi dorea si fata ce tocmai intra pe usa, pe care de altfel o avea. Dar spre dezamagirea lui isi dadu seama ca nici nu putea sa existe o comparatie intre soarele ce straluceste pe cer si steaua ce o poti vedea doar noaptea dupa ce disparea soarele.

-Hei scumpete, cum iti merge cu vanatoarea tipei aleia, oh ....cum ii zice? A, da, Ayame? spuse sarcastic Akki.

Dar inainte de a termina fraza, Ashi o apuca de mana si o trase spre el, smucind-o atat de tare ca aceasta isi pierdu echilibrul lovindu-se cu capul de o masa.Multumit de pedeapsa pe care i-o daduse, ii dadu drumul la mana uitandu-se cum cade fara de viata langa corpul ei.

Akki se ridica furioasa si isi aranja putin hainele, dupa care radicandu-si capul isi fixa ochii, acum in flacari, in ochii lui.

-Nesuferit mai esti azi, Ashi! exclama ea frecandu-se in locul in care se lovise. Dupa ce ca ai, uite aici, spunand aceasta isi apropie sanii unul de altul si mai mult incat nu mai aveau mult si dadeau pe afara, fata frumoasa si unde mai pui si demonita intaia, te tii dupa fusta unui inger care pe deasupra te-a respins inca de pe vremea cand erai inger. Aceasta te face sa te intrebi, ce sanse crezi tu ca ai acum, cand esti demon. Chiar crezi ca te va accepta, ha?

Ridica mana sa o plesneasca pentru lipsa ei de respect fata de Ayame dar se razgandi si ii spuse:

-Este ultima ta advertizare Akki, un singur cuvant in plus ofensator la adresa lui Ayame si zbori in lumea oamenilor in doua minute!! O amenintat el.

-Bine, bine scumpete, nu trebuie sa te enervezi atat. Dar nu te inteleg, zau daca inteleg. Cand ai asa ceva langa tine si ti se mai si ofera pe tava, tu pleci si o cauti pe Ayame. Iar daca din cand in cand ne mai distram si noi, te comporti dupa aceea de parca i-ai fi aruncat un os cainelui tau favorit. Nu-mi place deloc aceasta situatie sa stii. Nu sunt a doua spita de la roata ta! Ma simt ca un premiu de consolare pentru tine pentru ca nu o poti avea pe ea. Sa stii, iubitule, ca daca eu te parasesc nu vei mai gasi pe nimeni care sa iti accepte mofturile tale! zise suparata Akki intorcandu-se sa iasa din incapere.

Vazand aceasta, Ashi o apuca din nou de mana tragand-o langa el in pat, dar de data aceasta mai usor. Inca nu era dispus sa o lase sa plece si sa renunte la partidele cu ea, nu acum cel putin. Cand Ayame va fi a lui, ea va ajunge felul doi pentru demoni cu ceva putere.

-Ei, hai Akki, nu mai fi asa de rea. Stii doar ca eu numai pe tine te doresc si te iubesc. Ayame este doar ceva ce imi doresc ca sa o umilesc. Aceasta numai din cauza ca si ea m-a umilit pe mine acum multi ani. Acum este sansa mea sa faca asta. Doar atat. Fi si tu putin intelegatoare scumpa mea, draga mea demonita.

-Daca doar atat vrei, atunci pot sa ma sacrifice si sa mai indur cateva saptamani situatia aceasta, spunand aceasta se ghemui ca o pisica in bratele lui mari uitandu-se la el, cantarindu-l.

“Este perfect, cel putin din punctul meu de vedere daca nu din al altcuiva. A reusit dupa multe chinuri sa le dea ochilor lui rosii, incredibil de duri, o culoare mai normala. Normala pentru demoni si ingeri cel putin, este un fel de albastru ce are cand reflexii violete cand albastru inchis, iar atunci cand se uita la mine cu acei ochi, am impresia ca inregistreaza orice detaliu al corpului si al imbracamintii mele. Gura lui este atat de senzuala ca pana si cea mai pura fata s-ar fi simtit ispitita sa o sarute. Chipul lui este mai tras dar are oasele foarte solide. Are umeri lati, talia supla, maini puternice putin aspre asa cum trebuie sa le aibe un barbat adevarat. Este un bun scrimer deoarece ii da un avantaj constitutia, iar sub manierele lui reci se ascunde un temperament inflamabil. Cat despre hainele si manierele lui sofisticate atunci cand el doreste poate sa exprime o senzualitate debordanta”, se gandea Akki uitandu-se cu dorinta la conducatorul ei.

Deodata Ashi o forta sa se miste. El in cateva minute era peste ea in patul mare si incepu sa o sarute nerabdator. Se descotorosi in trei minute de toate hainele de pe ea, aruncandu-le peste tot prin camera. Apoi instantaneu o puse sa is idea drumul la par, sa se ridice si sa se departeze de el cativa pasi pentru a putea sa o vada mai bine. O cantari bine. La fel de rapid cum a dezbracat-o la fel de rapid a scapat de ea, lasand-o masca.

-Pleaca de aici! Pleaca mai repede!!! Nu mai vreau sa iti vad mutra niciodata!! Ma auzi?!? tipa furios Ashi.

Nici chiar el nu isi dadu seama ce il enervase atat de tare la ea. Nu mai putea sa se multumeasca cu cineva ca ea, trebuia sa o aibe pe EA, vroia din toata inima sa fure soarele si nu mai putea sa se multumeasca cu o amarata de stea.

In timp ce ea se grabea sa isi i-a hainele mai repede si sa plece, isi spunea in minte: " Las` ca vezi tu scumpule, cum o sa te intorci la mine! In genunchi sa te vad si nici atunci nu o sa te mai primesc inapoi! Las` ca vezi tu! Si lui Ayame, iubitei tale, Ayame , vei vedea tu. Vei ramane fara ea scumpule! Si tu si ingerii aia. Veti ramane toti cu buzele umflate! O s-o caut si o s-o gasesc. Iti promit eu. Va avea soarta muritorilor. Las` ca veti vedea voi toti, tu si toti ceilalti adepti ai frumusetii lui Ayame!!!". Cu aceste planuri in minte iesi pentru totdeauna din camera lui Ashi si din viata lui, dar intra in viata altcuiva...

Apartamentul celor doi ingeri

In cealalta parte cei doi ingeri ai nostri incercau sa doarma. Erau de cateva zile in Tokyo si aveau o problema destul de mare, nu reuseau sa se adapteze fusului orar al Pamantului. Reusisera sa isi ascunda aripile permanent dar cu fusul orar nu reuseau. Asa ca amandoi s-au decis sa isi continuie cautarile.

-Hei, nici tu nu poti dormi Hissori? intreba Ikusa.

-Nu. Nu imi cade bine orarul acesta. Da, tu?

-Nici mie. Am venit sa mai caut cate ceva despre locatia lui Ayame. Orasul acesta este foarte mare, asa ca m-am gandit ca este mai bine daca as mai reduce din suprafata.

-Mm...da. Acesta era si gandul meu.

-Auzi, dar ce parere ai despre fata aceea peste care am dat in zi in care am ajuns aici, cum o chema oare? A, da. Yuri.

-Ce parere sa am? Intreba Hissori ridicand dintr-o spranceana si asteptand explicatii.

-Pai, stii... totusi seamana asa putin cu Ayame.... Adica ochii verzi, parul rosu, corpul frumos alcatuit. Nu exista nici o asemanare intre ele doua....

-Acum ca spui aceaste lucruri... sunt de accord cu tine ca exista o asemanare, dar nu are nici o urma de aura in jurul capului, acolo una cat de mica...

-Da, stiu, dar daca ea nu are aura?

-Nu. Asta nu se poate, oricine are o aura, ea o are foarte mica si de aceea spun multi ca nu are deloc.

-Daca tu spui. Ne vom mai intalni cu ea?

-Cu care ea?

-Cu Yuri. Auzi, da tu ce ai? Unde iti este capul? Pari distras, spuse Ikusa banuitor.

-Nicaieri. Ma gandeam la fata aceea, Yuri. Avea multe carti cu ea, iar una, careia am apucat sa ii vad titlul, era plina cu tot felul de lucruri despre ingeri. Nu imi pot aminti titlul, dar sunt sigur ca acea carte era legata de ingeri. Este foarte ciudat, ea fiind de origine japoneza, nu ar trebui sa creada in ingeri...

-Da, bine. Dar ce are aceasta de-a face cu Yuri fiind Ayame? intreba el curios.

-Pai... mai nimic. Dar mi s-a parut ciudat felul in care s-a purtat. Ai vazut ca la inceput isi aduna cartile de pe jos fara sa zica nimic, ca mai apoi cand ne-a vazut sa devina deodata foarte prietenoasa. Ai observat?

-Cum sa nu fie prietenoasa cand vede doua specimene asa frumoase ca noi, Hissori? spuse razand Ikusa.

-Da, ai dreptate. Pentru ea suntem din cale afara de frumosi. Eh, cateodata cred ca sunt prea suspicios, toata aceasta munca si orarul de aici mi-a ajuns la cap. Devin paranoic.

-Pai, atunci hai la culcare! Maine avem o zi plina in fata noastra. Ne vom duce la liceu sa ne depunem cica, foaia matricola, parca asa se numeste. A… isi aduce aminte el ceva foarte vital… dar noi nu avem nici macar un numar ca sa o sunam pe Yuri sa aflam unde este liceul unde ea invata… Nu putem sa aparem asa pe nepusa masa la ea la usa si nici nu stim unde este acea usa.

-O sa dam noi de ea, stai fara grija si oricum o sa aflam noi unde invata.

-Hai sa ii facem o vizita maine, o cautam si aparem asa din senin.

-Stai calm, fratioare! Oricum este doar o muritoare. Tine minte ca singura relatie pe care o vom avea cu ea este de prietenie si nimic altceva. Ai inteles? Aceasta este valabil pentru amandoi.

-Da, stiu.

Iar in gandul lui: “ Ce pacat ca nu este inger, ar fi facut un inger foarte frumos.”

-Hai, ar trebui sa iti urmam sfatul si la culcare cu noi. Noapte buna!

-Noapte buna, Hissori, desi nu stia cat de buna ar putea sa fie aceasta noapte.

In camera de lucru a celor doi protejati

Era noapte in Eden, orasul ingerilor si desi era noapte si era o ora foarte tarzie, o camera lasa sa iasa pe hol o lumina puternica de la lustra.

Aoshy si Ranpu lucreaza pana tarziu ca sa mai afle un amanunt, un indiciu, ceva oricat de mic, nu conta atata timp cat era ceva ce putea aduce la lumina toata aceasta situatie in care se aflau de ceva timp.

Din cauza ca erau prea absorbiti de munca lor nu au auzit podeaua ce scartiia sub picioarele unui necunoscut. Nu se vedea decat o umbra ce statea cu urechea lipita de usa camerei, unde Ranpu si Aoshy lucrau. Era de cateva ore pe acolo si astepta ca cei doi sa cada obositi cu capetele in cartile pe care le citeau, numai ca aceasta nu se mai intampla. Nu vroia sa foloseasca acel gaz pentru adormit dar daca situatia aceasta va mai dura mult timp nu avea alta cale. Maine la prima ora trebuia sa duca scrisoarea cu orice informatii ar fi gasit in locul stabilit data trecuta cand se intalnise cu superiorul sau. Daca nu putea gasi ceva mai bun pana atunci era ca si mort. Mai esuase o data atunci cand marile consilii s-au intalnit si pentru ca el a intarziat nu s-a mai putut strecura inauntru sa asculte ce discutau. Fusese iertat pentru aceasta scapare, dar era sigur ca daca dadea gres a doua oara era mort. Asa cum era transpirat din cauza fricii, incepu sa sopteasca o incantatie si aruncand o pana de-a lui in incapere astepta ca aceasta sa isi faca efectul. Cei doi ingeri nici nu au stiu ce i-a lovit, au adormit imediat ce pana se asezase pe podea.

In zece minute luase informatiile si o lua la fuga printre holurile castelului pana la camera in care statea. Compuse scrisoarea in fuga. Cand auzi orologiul cel vechi anuntand ora intalnirii tocmai terminase si o lua din nou la fuga spre locul de intalnire stabilit.

Cel caruia trebuia sa ii dea scrisoarea era deja acolo asteptandu-l. Se vedea dupa felul cum se invartea in cerc ca era foarte nerabdator.

-Sper ca mi-ai adus ceva de data aceasta, Uragiri, altfel ai incurcat-o.

-Da, da. Sigur alteta. V-am adus niste informatii destul de importante, se pare ca cei doi tineri protejati ai lui Tetsujin si Hageshi, pe numele lor Aoshy si Ranpu, lucreaza la o metoda de a deschide camera din prima domnie a conducatoarei.

-Cum adica, a o deschide? Intreba curioasa si nedumerita umbra.

-Pai, domnia voastra nu are de unde sa stie deoarece pe vremea acea era de mult plecata, dar cand au gasit-o pe conducatoarea lor omorita, au sigilat camera si au distrus tot ce putea fi de vreun folos pentru a o deschide. Acum cei doi, Ranpu si Aoshy, sunt convinsi ca daca reusesc sa patrunda in acea camera vor putea afla ce s-a intamplat, in acea vreme. Ei de fapt cauta informatii despre cei doi Fallen Angel legendari.

-Cum?!?! Trebuie neaparat sa ii opresti! Nu trebuie sa afle nimic despre cei doi Fallen Angel. Ai auzit? Nimic. Absolut nimic. Daca afla ceva despre ei, planul nostru se destrama, se duce pe apa sambetei. Pleaca mai repede! Ce mai pierzi timpul pe aici? Lenesule, pleaca am ordonat! Tipa umbra, riscand sa se compromita. Si sa faci rost de ceea ce ei au vorbit la consiliu.

-Da, am inteles, excelenta. Acum am plecat excelenta, spuse Uragiri facand plecaciuni.

Dupa ce Uragiri pleca, Ashi, el era demonul din umbra, parasi locul intunecat sprea a se intoarce inapoi in palatul sau.

“ Este o incurcatura data naibii. Este bine totusi ca acea camera a fost sigilata iar modalitatea de a o deschide distrusa. Daca reusesc sa intre in acea camera este foarte posibil ca tot ceea ce am planuit eu sa fie distrus, iar acest lucru nu se poate intampla! Nu voi lasa sa se intample. Cei doi Fallen Angel legendari vor sta legendari asa cum ar trebui si nu vor veni pe Pamant. Voi avea eu grija de acest lucru.”

Prin liceele din Tokyo

Este deja ora zece dimineata si ei de abia s-au hotarit asupra liceului unde se vor inscrie. Erau in intarziere asa ca au fost nevoiti sa plece in graba si si-au uitat asa numitele foi matricole acasa.

Nu le lua mult sa ajunga la liceu, mai mult le lua sa gaseasca liceul decat sa ajunga la el. Odata ajunsi in incinta liceu, se dusera direct la cabinetul directorului. Acesta ii primi cu bratele deschise.

-Bine ati venit! Bine ati venit! Ma bucur nespus de mult ca ati ales liceul nostru pentru a va continua studiile. Nu o sa va plictisesc prea mult cu enumerarea facilitatilor pe care le aveti aici. Am primit cererea dumneavoastra si a fratelui dumneavoastra de a va inscrie la liceul nostru. V-am facut deja fisele cu orele pe care le veti avea saptamana aceasta si care daca va convin vor fi lasate asa, daca nu va plac anumite ore veti putea sa le schimbati. Dar aceasta doar in primele zile de scoala. Apropo sper ca v-ati adus foile matricole, nu? intreba directorul.

Ikusa se uita la Hissori, iar Hissori se uita la Ikusa dandu-si amandoi seama ca au uitat foile matricole acasa pe masuta din hol.

-Le-am uitat acasa, din pacate. Dar putem participa la ore? Va promitem ca maine va vom aduce foile matricole. Deja am pierdut o groaza de timp cu mutatul si cautarea unui liceu adecvat, spuse Hissori sperand ca directorul sa ii inteleaga.

-Da, da, sigur. Nu este nimic. Poftiti orarul si cred ca ar trebui ca acum sa va duceti la ore, doar nu vreti sa intarziati. Spor la invatatura!

Pe coridor cei doi se uitau la cele doua orare si spusera:

-Eu am prima ora limba japoneza, aceasta va fi destul de interesant, zise Ikusa razand cu subinteles.

-Hm, spuse Hissori banuitor. Sper ca nu o sa faci pe desteptul, nu? Esti elev American, se presupune ca nu prea le ai cu limba japoneza, deci poartate ca atare. Se pare ca eu am prima ora matematica. Va fi interesant.

-Norocosule! Deci se pare ca o sa ne vedem peste o ora, nu fratioare?

-Asa se pare , " fratioare"! Pe mai tarziu! Ai grija nu face nimic iesit din comun, esti om acum.

-Da, da, am inteles.

Il vom parasi pe Hissori putin, pentru a il urmari pe Ikusa.

Ikusa intra in clasa 412 de la etajul al doilea al liceului. Asa cum se astepta, clasele umane nu erau deloc diferite de cele ale ingerilor, aceleasi banci, aceleasi table facut din sticla, aceasi catedra cu acelasi vechi scaun care se presupunea ca este confortabil. Se pare ca a intarziat deoarece profesoara era deja in sala si se apucase sa predea lectia, prin urmare toti elevi din clasa se intoarsera sa vada cine putea fi cel ce a indraznit sa intarzie.

Imediat a vazut-o, la fel cum si ea la vazut exact cand a intrat in clasa. Au ramas amandoi ca trazniti, uitandu-se unul in ochii celuilalt dorind sa spuna ceva dar neputinciosi sa scoata un singur cuvand din cauza profesoarei. Nici unul dintrei ei nu se astepta sa dea peste celalalt atat de repede, chiar renuntasera la a se mai gandi la aceasta. Se uitau unul in ochii ceiluilalt citindu-si reciproc gandurile. Yuri banuia ca daca el este aici nici fratele lui nu era departe. Amadoi s-au trezit atunci cand profesoara s-a apropiat de Ikusa.

-Hey, intri sau nu? Esti nou pe aici dupa cat se pare, dar esti putin c-am mare pentru liceu… Ce ora ai baiete?

Uitandu-se la profesoara o cantari din cap pana in picioare. Acea privire pe care si Yuri o observase o facu pe sa fie putin geloasa, iar pe profesoara o magulise. Era constienta ca ea pe langa el sau profesoara ei nu era decat o copila dar spera ca poate Ikusa o va observa si pe ea asa, ca un om mare, matur. Alunga acel gand din minte spunandu-si ca nu ii pasa ce face el sau ce crede el, nu era decat un amic si atat.

Sa revenim la profesoara. Profesoara este simpatica si avea putin peste treizeci de ani. Are parul lung negru, ingrijit, ochi migdalati, caprui, gura cu buze subtiri si micuta, nasul mic, carn. Era mica de inaltime si slabuta ca un fotomodel. Era frumusica dar nu avea o frumusete

iesita din comun. Se vedea ca ii placea ce facea si deasemene ii placeau foarte mult copiii. Probabil avea si ea vreo doi, dar era deasemenea posibil ca neavand nici un copil de-al ei sa isi reverse toata dragostea asupra elevilor ei.

-Pai, eu cred ca am nimerit bine. Aceasta nu este clasa 412, unde se tine ora de limba japoneza? Intreba Ikusa nevenindu-I sa creada ca ar fi putut gresi.

-Ba da, dar nu mi s-a spus ca voi avea un elev nou la ora.

-Am venit chiar inainte de inceperea orelor, cred ca directorul nu a avut timp sa va anunte.

-Bine, bine. Te rog, in lipsa fisei cu date despre tine, sa te prezinti. De unde esti? Cum te numesti? Ce varsta ai?

-Din America, New York, ma numesc Ikusa si am douazeci de ani.

-Douazeci de ani!?! exclamase uimita profesoara.

- Da. Am renuntat la liceu cand aveam saptesprezece ani si acum m-am gandit sa ma apuc din nou.

-Aha. Nume de familie nu ai?

-Acesta e numele meu de familie, Ikusa. Nu se astepta la aceasta intrebare si nu stia ce nume avea scris pe foaia matricola asa ca incepu sa faca pe prostul sperand ca va reusi sa treaca peste aceasta intrebare cu brio.

-Atunci prenumele care este?

-Ikusa.

Auzind raspunsul lui elevii izbucnira in ras.

-Liniste! Faceti liniste, amaratilor. Destul de ciudat. Oricum sa trecem peste. De ce ai venit la noi in Tokyo, Ikusa? Pot sa iti spun Ikusa, nu?

-Da, desigur. Chiar mi-ar face mare placere si oricum nu aveti cum altcumva sa imi spuneti… Am venit aici deoarece parinti au crezut ca acest climat imi va face bine mie si fratelui meu. Au zis ca nici nu vom mai putea dezonora fete asa usor, cica ne-o taie daca facem ceva dezonorant fetelor de pe aici, spuse el cu o fata atat de inocenta si serioasa incat ai fi crezut ca ceea ce spune el este cel mai normal lucru din lume.

Dupa ce scoase aceasta afirmatie din capul lui plin de soti ii facu cu ochiul lui Yuri, care se facu ca nu observa si ca nu crede nimic din ceea ce spune.

-Nu fi nesimtit, Ikusa. Acum treci intr-o banca si fi atent. Ai la dispozitie trei saptamani sa iti pui caitul in ordine si sa iti iei toate lectiile. Sa stii ca voi verifica! Apropo sa stii ca data viitoare vei da un test sa vad si eu care este nivelul cunostintelor tale, il ameninta profesoara.

Ikusa se aseza exact in spatele lui Yuri. Era bucuros ca a gasit un loc langa ea. De acolo din spate putea sa vada cat de matasos ii este parul si parca ceva il impingea de la spate sa il atinga dar se abtinu. Nu ii era permis sa faca ceea ce tocmai ii trecuse prin cap. Nu, trebuia sa se abtina de la orice, dar daca nu ii era permis sa aibe o relatie cu ea aceasta nu insemna ca nu putea sa vorbeasca cu ea. Cine stie poate ii era de ajutor. Asa ca i-a facut semn sa se intoarca.

-Hey, fetito! Ce mai faci? Iti vine sa crezi aceasta mica, mare coincidenta? Adica au trecut noua zile de la acel mic incident, nu credeam ca te voi mai revedea.

-Nu-mi zice mie fetito. Nu, nu-mi prea vine sa cred, dar faptul ca tu esti aici si imi sufli in ureche inseamna ca este adevarat. Sincer nu ma asteptam sa te mai vad vreodata, nici pe tine, nici pe fratiorul tau iubit.

-Faceti liniste acolo in spate! Spuse profesoara cu spatele la elevi si cu fata la tabla scriind niste verbe in limba japoneza.

-Uite numarul meu de telefon si ora pe care o am dupa aceasta, spuse Yuri dandu-i un biletel.

Ezita putin sa ii dea biletelul dar se gandi ca nu putea sa fie atat de rau pe cat vroia el sa para.

-Nu ma asteptam sa iti obtin numarul de telefon atat de usor… Cat despre ora de dupa aceasta, coincide. Se pare ca amandoi avem limba franceza in camera 319. Vrei sa te intalnesti in pauza cu mine si cu Hissori? Intreba el zambind smechereste.

Uitandu-se la el, Yuri avea impresia ca el chiar arata ca un bad-boy si ca ar trebui sa se tina departe de el. Mai ales de acel zambet care parca te invita la ganduri necurate si care era in stare sa dezghete o inima de mult inghetata.

-Ti-am dat numarul meu ca sa pastram legatura, nu il lua ca un semn de cedare a intimitatii mele si a timpului meu liber! Spuse ea cu un ton intepator studiat in oglinda de multe ori.

-Da, da stiu. Era o gluma, tepoas-o. Nu trebuie sa ridici garda atat de repede. Nu o sa iti fac nimic, nici macar nu o sa te ating. Apropo esti simpatica cu garda jos, stiai?

-Nu si nici nu imi pasa. Daca nu iti tii mainile acasa sau cuvintele pe limba vei avea probleme. Sa stii ca iti accept propunerea de a ne vedea in pauza numai pentru ca vreau sa il vad pe Hissori. Din cate am vazut este diferit de tine, as vrea sa ma conving ca nu l-ai corupt deja si ca nici nu il vei corupe.

-Aici vei avea o mare surpriza, surioara. El este deja de mult timp corupt. He, he, he, rase el diabolic.

Profesoara se intoarse spre clasa si se uita necrutatoare sa vada cine vorbeste dar pe niciuna dintre fetele elevilor ei nu se citea nelinistea vinovatului cand a fost prins, asa ca se intoarse reluand de unde a ramas cu scrisul.

Pe la jumatatea orei Ikusa se plictisi. Uitase cat de plictisitoare sunt orele la scoala, nu stia ce cauta aici, dar merita daca putea sa o gaseasca pe Ayame. Intre timp se ridica pentru a o deranjeza pe Yuri dar vazu ca scrie ceva pe o foaie. Era altceva decat ce dicta profesoara, asa ca se mai ridica putin pentru a vedea ce scrie pe foaie si citi:

“ I looked for the sun,
But it`s raining today
Raining… I`m going outside
I don`t believe my eyes…
You are there…
An angel in the street
Suddenly it`s not raining anymore
I`m screaming but..
What`s happening?
I`m falling
And then I see the angel`s face
No way! It can`t be you.
Not you!
I wake up; something`s so strange
I have wings… but why are they red?
I touch them and I understand
They are made from blood
The blood of the people I hurt
And from the darkest corner of my mind
I see your face and remember
You were crying..
Crying for my sake?
With sorrow in my heart
I try to fly up
To find you
To ask you
Why were you crying?

What have I done to make you sad?
My sweet angel
Why were you crying?
I didn`t understand then
But I do now
And I`ll try to fix what I`ve done
I`ll try to wipe your tears from your eyes
I can`t be at peace when I know you`re crying
I accept my faith as a Fallen Angel
But I can`t accept the tears from your eyes!"

Nu o mai deranja, se pare ca ajunsese intr-un impas. Ramase uitat in zare gandindu-se la ce a scris ea. Un vers i se parea cunoscut si anume: " I wake up; something`s so strange\ I have wings, but why are they red.\ I touch them and understand.\ They`re made from blood." Recitand din nou aceste versuri avu un moment de visare. Se vedea pe el cu aripi rosii, era ca si cum s-ar fi uitat intr-o oglinda, numai ca nu era nici o oglinda cel pe care il vedea era cat se poate de real si incerca sa ii spuna disperat ceva iar el nu intelegea ce vroia sa ii spuna. Tocmai cand acel inger ciudat intinse mana spre el sa il intoarca, probabil, cu fata spre ceva ce se afla in spatele lui, se trezi brusc. Aprope ca daramase banca cand se ridica speriat de ceea ce tocmai visase.

In tot acest timp cineva a urmarit tot ce s-a intamplat de cand a intrat Ikusa in clasa pana in momentul cand el s-a uitat in foaia lui Yuri potolindu-se pe neasteptate. Acum ca se sunase de iesire era momentul ca ea sa actioneze.

In pauza

Yuri se ridica din banca indreptandu-se spre Ikusa fara prea mare tragere de inima. Ii placea foarte mult cum arata la corp, era si imposibil sa nu il gasesti frumos dar caracterul lui pana acum, cel putin, lasa mult de dorit. Se intreba cu uimire ce o fi fost in capul ei cand l-a considerat de treaba in noapte cand l-a cunoscut. Cu siguranta nu era atenta la ceea ce ii iesea pe gura atunci in acea seara, altfel nu ar fi facut pe ghidul pentru el si pentru fratele lui.

-Ce norocoasa esti! Se auzi o voce din spatele ei, care ii apartinea prietenei ei Steph, ce ii zambea complice.

-Despre ce vorbesti?

-Pai… poate imi spui tu… Cine este baiatul acela super frumos, din cate stiam eu, tu nu ai prieten sau ai facut lucruri de una singura in ultimul timp? Unde l-ai gasit? Cum l-ai intalnit? Cum de te cunoaste?

Yuri se inrosi si o trase de brat pe Steph, langa banca acesteia ca sa nu mai auda nimeni ce debita. Incerca sa o faca sa termine cu toate intrebarile dar vazand ca nu poate o lasa sa isi epuizeze stocul de oxigen si apoi sa vorbeasca.

-Nu este prietenul meu… suntem doar amici.. M-am intalnit cu el din intamplare acum cateva zile. Am intrat in el din greseala, stii cum sunt, nu ma uitam pe unde merg si buf! Apoi in urmatoarea clipa ma trezesc ca ii prezint orasul. La ce te gandesti si tu…. Numai telenovele ai in capul acela in ultimul timp….

-Pai atunci, daca asa sta treaba, nu imi faci si mie cunostinta cu el. Niciodata nu se stie ce o sa iasa. Daca tu nu il vrei, nu il tine doar pentru tine, nu este prea frumos din partea ta…

La auzul acelor cuvinte, Yuri se supara. Nu stia de ce, dar simplul fapt ca Steph il vroia pe Ikusa o deranja. Nu vroia ca ea sa il acapareze pe Ikusa, mai ales ca prietena ei, cand isi punea ceva in minte ducea acea idée pana la capat. Nu, nu putea sa gandeasca asa, ar fi fost foarte egoist din partea ei. Ikusa nu era al ei, nici nu il cunoastea de mult timp si nici nu il placea macar. Asa ca de ce ar fi interest-o ce facea el? Se uita la prietena ei, care astepta cu nerabdare un raspuns. Cateva secunde mai tarziu, simti o rasuflare calda in ceafa. Se intoarse pentru a vedea fata alba a lui Ikusa foarte aproape de fata ei. Daca s-ar fi aplecat inca putin aproape ca i-ar fi atins buzele. Inca putin daca s-ar mai fi inclinat ar fi putut sa o sarute. Deja il vedea cum se apleaca spre ea pentru a o saruta si ii pune mana pe mijloc lipind corpul ei de corpul lui pentru a putea sa o innebuneasca. Nu, nu avea voie sa se gandeasca la asa ceva se admonesta ea in gand. Apoi se trezi ca el o apuca de mana si o trage soptindu-I misterios sa mearga cu el, lasand-o astfel in urma pe Steph care ramase cu gura cascata la disparitia colegei ei.

“ Il voi avea pe acest Ikusa fie ca vrea el, fie ca nu. Stiu de ce au nevoie tipi ca el si in mod sigur acel lucru nu este o tipa timida ca Yuri. Este prea inocenta, prea copila pentru el, plus nici macar nu este la fel de frumoasa ca mine. Nu are nici o sansa in aceasta lupta pentru inima lui Ikusa. O sa fie o victorie extrem de usor de obtinut.” Spunandu-si aceasta ii aparu in coltul gurii un zambet de satisfactie. Nu stia cat de mult se insela in privinta lui, dar va afla destul de curand.

Yuri se trezi tinuta de mana pentru a putea tine pasul cu Ikusa care aproape ca alerga pe holurile liceului.

Mana lui era calda, dar nu era doar atat. Mai simtea ceva. Nu putea sa isi dea seama ce este, dar ii placea foarte mult si atunci ii pica fisa. Era siguranta. Siguranta oferita de caldura degetelor puternice ale persoanei din fata ei. Era la cativa pasi in spatele lui si ramase uimita de spatele lui lat, puternic. Camasa lui neagra ascundea muschii dezvoltati ce se jucau pe sub materialul fin. Aceasi camasa flutura pe langa ea, lasand un miros placut de parfum barbatesc in urma lui. Parul lui lung de un negru incredibil de inchis ce in prezenta razelor de soare parea a avea reflexii rosiatice, il faceau diferit de restul persoanelor pe care le cunostea. Nu putea sa creada ca nu vazuse toate aceste lucruri si inainte.

Tocmai cand vroia sa puna mana pe o suvita de-a lui de par, razleata, el se intoarse si ii zambi. Simti cum se topeste. Acel zambet al lui, orice ar fi exprimat: intentii rele, bucurie, tristete, fericire parea a fi intotdeauna de o senzualitate debordanta. Era foarte greu pentru cineva, oricine ar fi fost acel cineva, sa ii reziste. De altfel mai era ceva in legatura cu el. Ii lasa impresia ca nu conta de cat timp il cunostea si ca se cunosc de ani de zile nu ca s-ar fi intalnit de doua ori si acelea din intamplare. Era ceva ciudat in siguranta pe care o dadeau cuvintele, faptele si chiar si prezenta lui. Oferea prea multa siguranta unei persoane necunoscute. Acea siguranta o facea pe ea sa i se increddinteze cu totul, sa se lase pe mainile lui fiind sigura ca absolut totul va fi bine.

Apoi deodata se trezi din starea aceea de plutire, de vis si se gandi:

“ Nu. Nu. Nu. Nu este bine ceea ce fac. Nu trebui sa ma las purtata de singuranta aceasta falsa pe care o emana tot ce tine de el. Nu trebuie sa ma gandeasc la el in felul acestaa. Trebuie sa ma gandeasc la el ca la un prieten, amic.”

Din pacate nimic nu o ajuta. Parca totul vroia ca ea sa il bage in seama, sa il atinga, sa se lase tinuta in bratele lui puternice. Dar nu trebuia sa ii dea atentie, sa il atinga. Nu il placea si punct. Incerca sa ignore toate lucrurile ce o indeamna sa il vada ca pe un iubit. Trecea prin toate starile in timp ce era trasa prin holurile liceului.

Dupa ce aproape ca traversasera jumatate din liceu el incetini pasul si si-l potrivi dupa pasul ei, dar nu ii dadu drumul la mana. El incetini pentru a putea sa vorbeasca cu ea.

-Scuza-ma ca te-am luat, asa de repede, dar trebuia sa mergem undeva. In caz ca ai uitat trebuie sa ne intalnim cu fratele meu.

-Nu-i nici o problema, dar mai exact unde mergem?

-La vestiarul meu, sa ii explic ca mai exista coincidente in lumea aceasta.

-Poftim? Coincidente?

-Da, o sa intelegi in curand.

-Daca tu spui…. Eu trebuie sa te cred nu?

-Normal. Ce motive ai avea sa nu ma crezi?

-Ce motive as avea sa te cred?

-Nu stiu. Ce motive ai sa nu ma crezi?

-Momentan niciunul, dar aceasta nu implica sa te cred.

-Bine, bine crezi ce vrei, o sa vezi ca totul se va lamuri cand ne vom intalni cu mult iubitul meu frate.

Yuri nu intelese despre ce vorbea sau unde mai exact vroia sa ajunga, dar il vazu pe Hissori in fata lor stand linistit, rezemat de vestiar. Amadoi se apropiara de el. Ikusa vorbi primul.

-Uite pe cine am gasit eu!

Nu ii venea sa creada. Hissori se uita la Yuri, care ii zambea calduros.

“ Ce coincidenta. Se pare ca lumea este plina de mister.”, gandea el.

La randul ei, Yuri se uita uimita cand la Hissori, cand la Ikusa. Amadoi erau extraordianar de frumosi, parca ar fi fost de pe alta planeta, dar erau total diferiti. Parul argintiu si scurt al lui Hissori avea stralucirea aurului in razele soarelui, parca ar fi furat culoarea soarelui, iar imbracamintea de un alb imaculat il facea un adevarat inger. Culoarea alba a camasii ii lumina ochii albastrii, un albastru luat din ocean atat de intensa era culoarea, ce pareau si mai misteriosi datorita bretonului in forma de triunghi ce ii acoperea fruntea si putin din ochiul drept. Erau foarte diferiti de culoarea inchisa a ochilor lui Ikusa. In timp ce ochii lui Hissori ofereau linistea oceanului, ochii fratelui sau promiteau aventuri si intamplari misterioase intr-o noapte neagra fara luna. Ii venea greu sa creada ca cei doi barbati din fata ei sunt frati. Daca de Ikusa se forta sa nu se apropie din cauza alurii lui de bad-boy atunci de Hissori, care era exact opusul lui, se putea apropia linistita. El spre deosebire de Ikusa nu arata ca cineva pus pe rele tot timpul. Era sigura ca in prezenta lui nu avea de ce sa se teama in privinta inocentei ei, pe cand cu Ikusa povestea statea cu totul altfel. Daca ar fi ramas singura intr-o camera cu el, trebuia sa se astepte la absolute orice din partea frumosului Don Juan imprevizibil. Ikusa era mustangul naravas de abia capturat din salbaticie, intotdeauna fiind gata sa il arunce pe cel ce ar fi indraznit sa il calareasca, iar daca el era mustangul naravas, Hissori era calul pur-sange cu multe trofee castigate la diferite concursuri. De un lucru putea sa fie sigura si acela era ca oricat de frumosi ar fi ei doi, oricat de atragatori nu putea sa fie cu niciunul dintre ei doi, nu era de teapa ei. Ei erau caii superbi, in timp ce ea era pur si simplu un cal de bataie. Nu o deranja acest fapt deoarece nu vroia sa isi faca un iubit, vroia doar sa aiba cativa prieteni care sa o inteleaga si sa isi continuie cautarea ingerilor ei mult iubiti. Simtea ca ei puteau sa ii inteleaga pasiunea pe care o avea.

-Se pare ca exista si coincidente… Nu stiam ca inveti in acest liceu… spuse Hissori.

Yuri vroia sa raspunda la acea afirmatie dar tocmai cand deschise gura, o voce cunoscuta se auzi din spate.

-Te-am cautat prin tot liceul, spuse Steph. Unde ai disparut asa in fuga? Oricum nu conteaza. Presedintele clasei, Seya, a trimis dupa tine. Vrea sa vorbeasca cu tine, dar vad ca esti ocupata… spunand aceasta ii zambi complice. Nu imi faci si mie cunostinta cu cei doi noi prieteni ai tai?

" Ce scorpie esti cateodata! Vrei sa te bagi in seama asa neinvitata. Oare ce vrei cu adevarat?" se intreba curioasa Yuri in timp ce facea prezentarile.

Desi Steph se prefacea ca este cea mai buna prietena a lui Yuri, ea o invidia de fapt pe Yuri din cauza frumusetii ei si isi pusese in gand sa ii fure toti baietii care se aratau interesati de ea sau de care ea era interesata. Yuri stia ca Steph nu ii este prietena cu adevarat, dar cateodata inchidea ochii la ceea ce facea ea si nu spunea nimic.

-Sigur. Ikusa, Hissori aceasta este Steph, colega mea si una dintre prietenele mele.

Steph nu baga de seama ca Yuri o prezenta ca simpla prietena nu ca prietena cea mai buna, din cauza ca era atenta la orice miscare a celor doi frati.

-Incantat de cunostinta, raspunse Hissori politicos.

-Sal`tare, scumpete! Spuse Ikusa facandu-i cu ochiul.

La acest salut Yuri mai ca nu il plesni pe Ikusa, iar cat despre prietena ei era invidioasa pe ea pentru ca era asa de libertina. Oricum ei doi puteau sa faca ce vroiau ei din cate ii pasa ei, dar problema ei era ca ii pasa desi nu vroia sa o arate si nici sa recunoasca.

Clopotelul anunta terminarea pauzei. Fiecare se indreapta spre clasele lor, dar nu inainte ca Steph si Ikusa sa faca schimb de numere de telefon. Ceea ce o scoase pe Yuri din sarite, dar tace si nu spune nimic. Ikusa vazu cum Yuri trece de la o stare la alta dar nu ii dadu atentie. Cu ea nu avea voie sa se implice pentru ca el cu Hissori dedusera ca ea avea un potential mare de a devein inger, iar daca cineva se amesteca in viata ei nu putea sa stie ce efect ar putea avea aceasta pe viitor. Iar el unul chiar vroia sa ii dea sansa sa devina inger, in afara de aceasta daca s-ar indragosti de el atunci o sa ii franga inima cand va trebui sa plece inapoi in " America".

Ascunzatoarea celor doi favoriti ai lui Ashi

Usa se deschise usor. Lasand sa intre putina lumina in camera prost luminata. Inaintand in camera un miros puternic de loc putrezit o izbi, incerca sa se uite cu atentie pe unde calca pentru a nu calca pe lucrurile de pe podea. Persoana inainta dezgustata pana in fata unei canapele, unde stateau tolaniti doi demoni, si vorbi:

-Ce mizerie este aici, voi nu stiti sa faceti curatenie? Si un grajd este mai curat decat camera aceasta!

-Aaaa… domnisoara Akki nu stiam ca o sa veniti pe aici, daca ne anuntati mai devreme atunci am fi facut curatenie, raspunse Thorpe ridicandu-se de pe canapea.

In timp ce Jessabelle se gandea: " Ce o cauta si scorpia aceasta pe aici? Oare a fost trimisa de Ashi drept catelusul lui de adunat informatii sau a fost data afara si a venit sa adune informatii pentru o posibila razbunare! Nu conteaza, o sa aflu destul de curand.."

-Ati gasit ceva?

-Nu, raspunse de sus Jessabelle stiind ca oricum nu se putea atinge de ea, dar vrand sa o enerveze putin.

-Sunteti niste inutili. Am venit ca sa vorbesc cu Uragiri. Asa ca fiti niste catelusi cuminti si stabiliti-mi o intalnire cu el. Urgent. Nu am timp de pierdut.

-Hm… si cand doriti aceasta intalnire, mamaie?

Deodata Jessabelle se trezi cu o palma peste fata ce ii intoarse capul. Simti cum obrazul incepe sa se inroseasca si sa o usture. Isi duse mana la obraz din reflex, incercand sa isi maseze locul.

-Ai grija cum vorbesti nesimtit-o si mai ales cui ii vorbesti asa. Eu nu sunt una dintre tipele acelea de unica folosinta ale lui Ashi. Ai inteles? Cat despre intalnire, cat mai repede cu putinta aceasta daca sunteti in stare de asa ceva, raspunse AKki nervoasa.

-Am inteles, domnisoara. Jessabelle spuse cuvantul "domnisoara" de parca ar fi ars-o pe limba inca din momentul in care l-a rostit.

Akki nu o mai lua in seama si pleca fara a mai arunca o singura privire in urma.

CAPITOLUL IV

Camera lui Yuri

Este ora opt dimineata si in camera se aude telefonul sunand. Yuri de abia se trezeste si intinde mana dupa telefon. Il gaseste cu greu dupa lungi cautari prin pat si asa cum era, jumatate treaza, jumatate adormita, raspunde.

-Da?

Se aude vocea ingrosata de somn a lui Yuri.

-Hey, dragut-o aici este Ikusa. Stii tipul care a dat din greseala peste tine. Am sunat sa te intreb la cat ne intalnim si unde pentru a ne duce la liceu. Fratele meu inca doarme si nu am vrut sa il trezesc. Am crezut ca tu esti treaza la ora aceasta.... Imi pare rau daca te-am trezit cumva si pe tine.

-A, nu, nu. Stai linistit, nu este nici o problema. Oricum trebuia sa ma trezesc, mi-ai facut un bine.

Nu era destul de treaza pentru a-l repezi putin. Era mult prea adormita pentru a-si da seama cu cine vorbea. Nu il suporta pe Ikusa, cateodata era atat de arogant si plin de sine incat vroia sa plece si sa nu-l mai vada niciodata. Daca nu ar fi fost pentru aura aceea din jurul capului sau nu i-ar fi dat nici o atentie.

-Ma bucur. Deci la ce ora ne intalnim si unde?

-La mine aceasta daca nu va deranjeaza sa veniti la mine peste o ora, o ora jumatate c-am asa. Va promit, nu veti veni degeaba, mi s-a spus ca fac o cafea foarte buna.

- Bei cafea?

-Nu, dar am presupus ca voi beti. Eu de obicei beau o cana de ciocolata fierbinte. Dar le faceam parintilor mei cafea si ei spuneau ca e foarte buna.

-Suna bine. Chiar foarte bine. Te pricepi la facut ciocolata la fel de bine cum zici ca te pricepi si la cafea?

-Chiar mai bine. Deci sa va astept pe la noua, noua jumatate?

-Da.

-Bun. Sa va aduceti si dosarele ca pe la zece, zece jumatate plecam direct la liceu si nu veti mai avea timp sa va intoarceti sa le luati de acasa.

-Am inteles! Am plecat sa il trezesc pe Hissori, altfel nu vom ajunge la timp. Cateodata cred ca este pe invers, atat de mult ii ia sa se pregateasca.

-Bine, Ikusa. Pa-pa! spuse chicotind.

-Pa-pa, fetito! Pe mai tarziu.

Erau momente in care o facea sa creada ca el de fapt este altfel, ca nu este genul baiatului arogant si plin de sine si apoi veneau fazele de genul: “ pa, fetito!” care stricau totul, readucand-o la realitate. Nu stia care este masca lui si care este adevarata lui personalitate.

Nici nu puse bine telefonul in furca pentru ca in minutul urmator din nou se auzi taraitul lui.

-Alo? Spuse vocea unei fete.

-Buna, Steph! Ce faci?

-Te-am sunat sa te intreb daca vi astazi cu mine la liceu. Hm… ce zici?

-Suna bine, dar stii… am putina treaba si nu o sa pot sa ma intalnesc cu tine. Poate altadata.

-Da, da cum zici tu. Te intalnesti cu cei doi baieti, elevii cei noi. Hotomanc-o. Lasa ca am vazut ca nici o fata nu le rezista, dar oricum stii ca Ikusa nu are ochi decat pentru tine.

-Nu-l adevarat. Ai vazut ce incantat a fost atunci cand te-a cunoscut.

-Chiar crezi?

-Da, spuse Yuri cu jumatate de gura.

-Aceasta ar fi super misto. Poate pot sa mi-l fac iubit. Ce parere ai, am vreo sansa?

-Poti face ce vrei. Nu imi pasa si da cred ca ai sanse foarte mari, acum scuza-ma dar chiar trebuie sa inchid. Daca ti mortis o sa vorbim despre acest lucru la scoala.

-Sigur?

-Da, da, promit.

-Bine, bine, morocanoas-o. Pa. Ne vedem in fata liceului, sper ca nu ai uitat ca ne intalnim si cu Seya acolo.

-Da, Steph. Nu am uitat. Bye!

-Bye-Bye!

Yuri incerca sa nu se mai gandeasca la ea. Nu era treaba ei cu cine vroia ea sa fie sau pe cine seducea. Asa cum nu era nici treaba ei sa se bage in treburile lui Ikusa. Ea era interesata sa afle cum se poate ca doi oameni cu aure diferite sa stea impreuna sis a se inteleaga atat de bine cum se intelegeau Ikusa cu Hissori. Trebuia sa fie ceva diferit la acesti doi frati, trebuia sa afle ce era acel lucru care ii facea sa se comporte atat de diferit. Se gandea in continuare la ciudata relatie dintre cei doi frati in timp ce se ducea in bucatarie sa faca ciocolata.

Acasa la Yuri

Cineva batea la usa. Era ora noua fix si stia cu siguranta cine era in fata casei. Puse repede ciocolata calda in cani si le puse pe masa din bucatarie. Dupa care se duse sa deschida usa. Asa cum se astepta, ii gasi pe Ikusa cu Hissori in fata intrari. Amandoi stateau sprijiniti de cate o partea a tocului usii de la intrare si asteptau rabdatori ca cineva sa le deschida. Pareau atat de normali, stand asa sprijiniti incat avea impresia ca viseaza, ca de fapt realitatea era alta. Se piscase pentru a fi sigura ca nu este un vis frumos, dar ei continuau sa stea sprijiniti de zid uitandu-se la ea si asteptand sa fie invitati inauntru. Aducandu-si aminte de Ikusa isi spuse ca daca el se afla acolo atunci nu avea decat doua cazuri: fie era un cosmar, fie era realitatea. Optase pentru al doilea caz din moment ce se piscase, deducand astfel ca nu doarme.

Ikusa se uita la ea cantarind-o de sus in jos si de jos in sus, neascunzand deloc acest fapt iar Hissori o privea direct in ochii zambindu-I prietenos. O intimida putin Ikusa, facand-o sa roseasca asa ca isi muta privirea la Hissori incercand sa ii raspunda la fel de cald si prietenos.

"Wow! Este superba, mai ales imbracata in rochia aceasta de un albastru inchis. Iar ochii aceia verzi conturati subtil cu un dermatograf verde inchis te vrajesc imediat. Este parca mai frumoasa decat cu o zi inainte." Ikusa ii facuse aceasta descriere in momentul in care o vazuse stand in usa uitandu-se la ei de parca nu ar fi fost reali.

Hissori in schimb era pur si simplu absorbit de ceea ce vedea pentru a se mai gandi la altceva. El era frapat de asemanarea izbitoare, in acea clipa cu Ayame. Se trezi din acel "vis" cand ii sopti fratelui sau la ureche ca nu trebuie sub nici o forma sa se implice emotional cu aceasta fata pentru ca ii poate dauna in drumul ei pentru a deveni un inger. Amandoi erau ferm convinsi ca ea este pe drumul cel bun de a intra in Eden si amandoi se hotarasera sa faca tot ceea ce trebuia pentru ca ea sa devina unul dintre ei. Banuiau ca ea are mari sanse de a deveni inger mai ales ca aflasera de la Yuri ca este foarte atrasa de ingeri. Acum vroiau doar sa afle cat stia ea despre ei ca sa poata aprecia mai bine sansele ei de intrare in Eden. De altfel mai vroiau sa stie si de ce religie era. Stiau cu siguranta ca japonezi nu credeau in ingeri deci trebuia sa fie de o religie ce credea in ei altfel ea nu ar fi fost atat de pasionata de ei.

Ii pofti inauntru, intorcandu-se cu spatele la ei pentru a-I conduce in bucatarie, unde aveau sa-si bea cicolata. Imediat ce se intoarse cu spatele, cei doi avura un schimb de priviri plin de subintelesuri. Acele priviri, se vedea foarte clar, exprimau regretul lor pentru ca ea nu era reincarnarea conducatoarei lor, avea fizicul potrivit si inteligenta ei dar nu era ea. Mai rau le

parea ca Yuri nu era nici macar un inger reincarnat, dar acest lucru se va rezolva odata cu trecerea timpului, decisera ei. Au lasat acest lucru de o parte si au hotarit sa nu se mai gandeasca la Ayame, asa ca au urmat-o pe Yuri in bucatarie unde totul era pregatit.

-Miroase foarte bine ciocolata aceasta! spuse Ikusa zambindu-i fermecator.

-Mersi. Acum stati jos si gustati-o. Sa-mi spuneti sincer ce parere aveti. Iar daca cumva nu aud complimente v-ati semnat condamnarea, spuse ea razand.

" Ce bine era sa aiba pe cineva dimineata cu care sa vorbeasca si sa imparta o cana de ciocolata fierbinte. Cred ca daca m-ar vedea sora mea ar face infarct." gandi ea zambindu-le celor doi baieti.

Celor doi baieti asa cum le spuse ea li se parea foarte haios sa auda amenintarea acea iesind din gura ei. Era atat de fragila si vulnerabila incat era imposibil sa se tina de ceea ce promisese.

-Foarte gustoasa este ciocolata Yuri! Chiar te pricepi, o lauda Hissori. Auzi, vroiam sa te intreb de ieri dar mi s-a parut ca sunt putin deplasat, dar ce faceai cu toate acele carti despre ingeri? Atunci cand ai cazut, am citit fara sa vreau titlul catorva carti ce le-ai scapat pe jos. Mi sa parut ciudat. Din cate stiu religia voastra nu crede in ingeri.

-Iarta-l pe fratele meu daca este prea idiscret, nu vreau sa crezi ca suntem niste bagaciosi doar ca el este foarte curios din fire.

-A, nu, nu. Stai linistit. Multi ma intreaba ce fac cu cartile despre ingeri, nu este chiar ceva nou. Da stii bine ca religia japoneza nu crede in ingeri dar eu sunt de religie ortodoxa, mama mea este de origine rusa si ea a fost foarte ferma atunci cand a venit vorba despre "sufletele" noastre.

-Sufletele noastre?

-Da. Al meu si al surorii mele. Oricum, imi plac ingerii si vreau sa stiu cat mai multe despre ei. Sunt pur si simplu innebunita dupa ei. Multi dintre colegi mei au inceput sa creada ca sunt c-am deplasata in aceasta " mica pasiune" a mea.

Se opri din senin dandu-si seama ca ei nu aveau cum sa citeasca titlurile cartilor pe care le scapase deoarece se intalnisera intr-o alee prost luminata, lumina nefiind suficienta pentru ca cineva sa vada ce scrie pe carti.

Cei doi frati isi dadura seama de greseala facuta cand vazura cum expresia fetei se schimba radical. Deodata devenise serioasa si se uita la ei ciudat, de parca se temea putin de cei care stateau in fata ei.

-Cum ai stiut ce scrie pe carti? Era intuneric si nimeni nu ar fi putut sa citeasca…

-Ok. Ne-ai prins, spuse Hissori incercand sa o dreaga. M-am interesat de tine, cum esti, ce iti place, ce carti citesti, ce pasiuni ai, chestii de acest gen. Nu am vrut sa iti spunem aceste lucruri asa ca am inventat povestea aceasta cu cartile. Nu aveam cum sa citim ce scria pe carti asa cum ai zis tu, era prea intuneric.

Yuri se inrosi toata auzind raspunsul lui, uitand tot cea ce vorbisera.

“S-au interesat sa vada cum sunt. Nu-mi vine sa cred. Oare care dintre ei doi sa interesat? Ikusa sau Hissori? O, sper ca Hissori sa interesat este atat de fermecator…. Si deloc plin de sine si arogant ca fratele lui. Hei! Ce este cu mine? Nu e posibil sa ma gandesc la asa ceva. Adica sunt doar niste vise, cine stie de ce or fi intrebat de mine. E imposibil ca cineva atat de atragatori ca ei doi sa se uite la cineva ca mine, adica sa fiu serioasa sunt o ratusca urata nu o lebada frumoasa….”

-Sunt curios sa stiu ceva. Tu cauti ceva anume, sau doar asa sa te documentezi? intreba Ikusa curios.

Trezita din gandurile ei, se uita de parca vorbea alta limba.

-Poftim?

-Ce cauti sa afli despre ingeri.

-Caut un raspuns multumitor la intrebarea “ Exista sau nu ingeri printre noi?”, dar pana acum nu am gasit decat raspunsul ca da exista dar sub forma unor oameni cu inima mare sau sub forma unui bogatas ce doneaza bani firmelor de caritate mai mult pentru a obtine publicitate. Pana acum nici una dintre cartile acelea nu atesta existenta unor finite ce au aripi si vegheaza asupra noastra. In afara de acest lucru am gasit mai multe intrebari decat raspunsuri.

-Sa inteleg ca tu cauti un inger fantastic, nu unul uman.

-Da.

-Peste ce intrebari ai dat? O intreba Hissori.

-Am aflat ca ar exista si ingeri cu aripi negre, dar nu stiu ce este cu ei. Credeam ca exista numai genul acela de ingeri cu parul blond si ochii albastri, cu aripi mari si albe incat atunci cand te strange in brate isi poate infasura aripile in jurul tau si pot forma un paravan impotriva raului. Genul acesta de ingeri cred ca exista si sper sa existe dar acum cu acesti ingeri cu aripile negre…. Nu stiu.

-Deci genul acela de ingeri cauti tu… remarca Ikusa putin dezamagit. “ De ce toti oameni au acea descriere despre ingeri? Imediat daca ingerii sunt bruneti cu aripile negre sunt catalogati ca ingerii morti. Presupun ca si ea crede la fel… Mare pacat, avea un viitor mare in fata ei dar cu o asemenea ipoteza nu va ajunge nicaieri…”

Hissori vazand dezamagirea din ochii Narkangelului, in ciuda incercarilor lui de a le ascunde, fara prea mult success de altfel, si ghicind gandurile lui se hotari sa o intrebe pe Yuri daca nu cumva avea vreo teorie despre ingeri cu aripile negre despre care spunea. El spera sa ii ridice in acest fel moralul camaradului sau prin raspunsul fetei.

-Despre acei ingeri cu aripile negre despre care ai pomenit, nu ai nici o teorie??

-Am, cum sa nu. Chiar daca nu scrie pe nicaieri despre ei, eu mi-am format propria parere despre ei. Eu cred ca nu sunt nici ingeri ce prevestesc moartea, nici ai mortii, nimic de genul acesta. Sunt doar niste ingeri buni la fel ca si cei cu aripile albe. As vrea sa stiu mai multe despre ei dar inca mai am de cautat si de invatat.

Deodata Ikusa parca se simti mai bine. In sfarsit era cineva care ii recunostea pe Narkangeli ca fiind si ei niste ingeri buni nu rai si nici prevestitori ai morti. Parca l-ar fi trezit la viata afirmatia lui Yuri asa era de luminos.

“ Se pare ca pana la urma merita supravegheata aceast fata umana. Nu pare a fi cine stie ce pe din-afara dar in interiorul ei sunt sigur ca are acea sclipire pentru a deveni inger.”

Ceasul de pe hol tocmai anunta ora zece jumatate. Auzindu-l cei trei prieteni de acum incolo se pregatira sa plece la liceu. Inainte sa plece cei doi ingeri o asteptara cinci minute pe Yuri, care se dusese sa se imbrace cu uniforma scolara.

In Eden adunand informatii

Vantul batea cu putere. La umbra unui copac, Akki astepta cu nerabdare. Isi mangaia parul lung si negru gandindu-se fericita la dulcea ei razbunare. De abia astepta sa vada fata lui Ashi cand va afla ca scumpa lui Ayame a murit si ca nu se va mai putea intoarce niciodata.

Nu suporta sa fie umilita. De obicei cei care faceau aceasta greseala ajungeau in cazanul cu smoala sau la cativa metri sub pamant. De cele mai multe ori ii facea mare placere sa ii arunce in cazan, sa ii vada cum sufera cativa ani buni inainte sa moara din cauza caldurii extrem de mari. Cateodata ii multumea celui care facuse demonii pentru ca le facusera pilea foarte groasa si rezistenta la temperaturi mari, cateodata il blestema pentru acest aspect. Ii multumea atunci cand ii vedea suferint pe cei care au jignit-o si il blestema de cate ori isi amintea de micul demon care a cazut in mainile unuia dintre protejatii pretiosi ai lui Ashi. Recunostea ca nu avea inima , dar in momentul in care il vazuse pe micutul demon cum plange si cum se ruga de cei care il tineau legat sa nu il arunce in smoala i se facuse mila de el si dorisa sa il ajute, din pacate

pe vremea acea nu era decat un alt demon din casta cea mai de jos a societatii lor si nu putuse sa faca nimic pentru el. In acel moment se hotarise sa ajunga atat de sus incat sa le dea o lectie acelor nesabuiti si reusise. Ajunsese amanta lui Ashi iar primul lucru pe care il ceruse fusese pedepsirea celor trei protejati ai sai. Ashi fusese atat de dornic sa se intoarca in pat cu ea pentru a continua jocul incat nici nu le daduse atentie acelor demoni. Ii placuse la nebunie momentul acela in care ea fusese cea care detinuse toata puterea asupra Chaosului, din pacate acea putere nu durase mult deoarece Ashi incepuse sa se sature de ea si sa o doreasca din ce in ce mai mult pe Ayame. In camera lui, cand a alungat-o se hotarisa sa ii dea o lectie sa nu o mai umileasca niciodata. Se invatase cu puterea acea si nu avea de gand sa renunte atat de usor la ea, avea sa faca orice sa o recupereze chiar si sa ii fure tronul lui Ashi daca de acest act era nevoie.

-De ce zambesti? Se auzi in spatele ei o voce.

Akki se ridica gratios si se uita la persoana care statea langa ea.

-Uragiri, imi pare bine sa te revad. As vrea sa vorbesc ceva important cu tine, despre Ayame.

-Ayame?!?!?! Nu stiam ca esti interesata de conducatoarea noastra…. Spuse el pe un ton ironic.

Akki se uita atenta la Uragiri. Era un inger inalt, deselat, avea privirea unui copil inocent si nu arata foarte puternic, mai degraba putin bolnavicios si slab. De altfel acesta era unul dintre primele semen ca un inger devenea demon. Parul castaniu spre blond ii punea in evident culoarea rosiatica a ochilor. Isi arata adevarata culoare a lor doar in preajma demonilor, dar cand era in fata ingerilor acestia se schimbau intr-un caprui-verzui sters. Pentru un inger, era destul de obisnuit, nu atragea privirile nici prin fizic, nici prin psihic. Acesta prefer insa sa lucreze pe la spate si pe furis ceea ce il facea destul de periculos.

-Vreau sa aflu mai multe despre ea, sa stiu ce este asa de special la ea si cum mai avanseaza cautarea ei.

-Ingerii inca nu au gasit-o, dar au un avans considerabil fata de demoni, deoarece batranii i-au trimis pe pamant pe Ikusa din casta Narkangelilor si pe Hissori din casta Arkangelilor de patru saptamani. Am investigat si am aflat ca ei doi au redus cautarile la cateva orase. Deasemenea ei au dedus ca Ayame are o varsta cuprinsa intre saisprezece si douazeci si unul de ani. Au redus considerabil lista dupa cat se pare.

-Unde sunt ei acum? Intreba ea plina de curiozitate.

-S-au instalat in Tokyo si s-au inscris la aceasta scoala, liceu. Uragiri ii intinse o hartie pe care scria numele liceului la care cei doi ingeri s-au inscris.

Akki lua hartia si se uita atenta la ea.

-Apropo te-as ruga sa-l anunti pe Ashi ca am reusit sa aflu ce au discutat atunci in consiliu. Se pare ca batrani au descoperit pofetia.

La aceste cuvinte, Akki isi ridica ochii din foaie si se uita atenta la Uragiri. Plina de curiozitate il indemna printr-un semn al mainii sa continuie. El se uita la ea neintelegand ce vrea sa ii mai spuna, asa ca se vazu nevoita s ail intrebe.

-Despre ce profetie vorbesti?

-Nu stii? Este vorba despre reincarnarea lui Ayame. Daca reincarnarea ei este de genul feminine atunci vor aparea cei doi Fallen Angel. Bine ca ei nu au adevarata profetie, nu au gasit adevarata profetie ci pe cea falsa pusa de noi. Astfel ii inducem in eroare.

-Cei doi Fallen Angel, repeta Akki si mai curioasa, si ce o sa se intample? De unde sti de profetie? Ce scrie in adevarata profetie?

-Ashi stie de ea si nu stiu de unde stie, mi-a spus si mie ce scrie. A spus ca soarta Pamantului va depinde de cei doi. Batrani se tem, deoarece cred ca acestia doi pot distruge omenirea, ei nu stiu ca in adevarata profetie scrie ca o pot deasemenea salva. In adevarata profetie scrie ca daca reincarnarea lui Ayame va fi ucisa sau rapita de demoni cei doi Fallen Angel vor distruge planeta, daca nu o vor salva. Noi trebuie sa facem in asa fel incat cei doi sa nu apara. Adica sa o gasim pe Ayame inainte de aparitia lor. Trebuie sa ii raportezi lui Ashi toate acestea.

La auzul acestor cuvinte, lui Akki ii aparu in coltul gurii un zambet malefic. Se uita rece la semi-ingerul din fata ei apoi la hartia pe care scria numele liceului. Planul ei mergea perfect. Nu mai avea mult si o gasea pe Ayame si poate isi facea si un nou iubit. Daca era sa fie pe undeva, sigur era in acel liceu, se gandea ea. Ceva ii spunea ca acolo este si ea intotdeauna se incredea in instinct.

-Se pare ca va trebui sa ma intorc la scoala!

-Poftim?!? De ce te duci? Trebuie sa ii raportezi lui Ashi! Striga Uragiri, dar degeaba.

Akki déjà ii intorsese spatele si disparuse. In mintea ei lua nastere un nou plan, mult mai diabolic decat primul.

Tocmai vroia sa plece Uragiri cand Ashi insotit de Jessabelle aparu.

-Unde este Akki?!?!?! Tipa el la semi-demonul din fata lui.

-???? Tocmai ce a plecat. Am crezut ca domnia ta a trimis-o sa adune informatiile de la mine. I-am spus despre profetia falsa, cea pusa de noi, pe care au gasit-o batrani. Nu au gasit-o inca pe cea adevarata, de altfel nici nu stiu de existent ei. Nu pot gasi ceva ce nu cauta. Akki stie

si ceva despre cea adevarata si i-am spus unde se afla Ikusa cu Hissori. Ei au fost trimisi sa o caute pe conducatoare.

-Ei?!?! Ikusa si Hissori?!?! Incompetentule!! Nu trebuia sa ii lasi pe ei sa se duca! Prostule! Planul meu se duce de rapa! Si tu! Nu trebuia sa ii spui nimic. Akki vrea sa o omoare pe Ayame! Jessabelle, dute la liceul unde "invata" cei doi ingeri si fi cu ochii in patru dupa Akki. Cand o sa o gasesti tu cu Thorpe o omoriti. Ai inteles?

-Da, Inaltimea Voastra. Acum plec. Spuse ea disparand in plin aer.

-Cat despre tine, ar trebui sa te omor, dar inca imi esti de folos. Ce ai mai aflat?

- Nimic, momentan. Dar cand voi afla, va voi transmite personal. Va jur! Spuse el tremurand de frica.

Camera de lucru

Camera era plina de harti, manuscrise si carti, era imposibil ca cineva sa stea pentru cinci minute acolo, nu mai spun sa mai si lucreze. Desi era imposibil, aici lucrau Aoshy cu Ranpu in cautare de raspunsuri. Pana acum cautarilor lor au fost zadarnice.

Ranpu se ridica de pe scaun sa-si intinda putin picioarele. Tocmai cand crezu ca putea merge din nou "normal", se impiedica de un teanc de harti si cazu cu nasul in alte harti. Stand pe jos, neavand puterea si nici cheful sa se ridice in picioare, cit ice scria pe hartia din fata lui. Deodata toata speranta ii reveni si se ridica cu ea in mana tipand.

-Evrika! Am gasit, Aoshy! Am gasit ce cautam! Dute repede si spunele membrilor consiliului ca cerem o intrunire speciala. Sa fie cu toti in sala mare in douazeci de minute! Ba nu! In cinsprezece! Garbeste-te Aoshy, grabeste-te!

-Da, Ranpu, acum am zburat.

In cinsprezece minute ambele consilii plus cei doi ingeri erau in sala mare. Toti se intrebau putin buimaci ce se mai intamplase de aceasta data, daca este de bines au de rau. Sperau sa afle cat de curand despre ce este vorba.

-Aoshy, Ranpu i-a punetine si pe noi in tema cu ceea ce ati descoperit, spuse Tetsujin.

-Da, Ranpu. Nu ne mai tine in aceasta tensiune. Spuneti-ne mai repede despre ce este vorba, zise Hageshi.

-Domnilor, eu si Aoshy suntem convinsi ca am gasit modalitatea de a deschide usa camerei conducatoarei din prima ei domnie. Suntem amandoi ferm convinsi ca avand aceasta hartie putem deschide usa.

-Ce sperati sa gasiti dupa acea usa? Intreba unul dintre cei doisprezece ingeri ai Marelui Consiliu Negru.

-Raspunsuri. Informatii. Informati ce poate ne vor ajuta sa ne amintim ce s-a intamplat in acea vreme. Eu cu Ranpu suntem absolute siguri ca cineva ne-a facut o vraja sa uitam anumite date din acea vreme. Orice ne-a facut sa uitam este foarte important pentru acea persoana ca noi sa nu ne aducem aminte, spuse Aoshy inflacarat.

-Da, cred ca suntem in dezavantaj deoarece noi nu stim anumite informatii iar inamicul nostrum, care o fi acela, le stie. Spun inamic pentru ca nu putem numi prieten pe cel ce a facut acest lucru, chiar daca poate a facut-o ca sa ne protejeze desi ma indoiesc, sari Ranpu in ajutorul colegului sau.

-Nu stiu ce sa va raspund. Dava va inselati si acolo nu se afla nimic? Intreba Tetsujin.

-Daca ne inselam asta este. Nu este nici o problema. Dar important este ce se intampla daca nu ne inselam si nu facem nimic ca sa aflam? Mai bine intram si ne inselam decat sa nu intram si sa nu ne inselam. Astfel nu vom putea afla adevarul niciodata.

-Baietii au dreptate, Tetsujin! Nu putem risca sa nu intram, este de accord cu ei Hageshi.

Asta spre surprinderea tuturor, daca Hageshi era de accord cu ei acest lucru insemna ceva si trebuia luat in calcul. Hageshi rareori era de accord cu parerile altora ce erau diferite de ale lui.

-Foarte bine. Ce va trebuie ca sa faceti acest ritual? Intreba Tetsujin.

-Avem nevoie de patru dintre cei mai intelepti si inteligenti ingeri din tot Edenul, sa nu existe raca sau ura intre ei sis a creada ca ceea ce fac este cu adevarat un lucru bun. Apoi daca aceste conditi sunt indeplinite, cei patru se vor tine de mana in fata usii formand un semicerc si vor zice pe de rost sub nici o forma nu vor citi, le spuse Ranpu accentuand “pe de rost”, incantatia ce sta scrisa aici.

-Ce se intampla daca esueaza ritualul din cauza ca nu sunt indeplinite cererile?

-Atunci camera va fi sigilata pentru totdeauna si nimeni si nimic nu o va mai deschide, spuse Aoshy serios. Iar cei ce au participat la ritual vor devein stane de piatra cu sufletul prins pentru totdeauna.

-Miza este c-am mare, nu credeti? Intreba Hageshi ingrijorat pentru soarta celor doi.

-Este, dar daca sunteti convinsi ca patru dintre noi pot indeplni aceste conditii atunci nu este nimic de care sa ne fie frica. Sunteti de accord, domnilor?

-Foarte bine, ne vom asuma acest risc pentru binele nostru si al omenirii.

-Eu cu Hageshi daca el este de acord si cu voi doi, propuse Tetsujin.

-Dar daca se intampla ceva rau si veti devein stane de piatra cine ne va mai conduce?

-Nu o sa se intample, dar daca se va intampla ceva rau atunci noi o sa pregatim pe cine vom considera noi ca este potrivit pentru aceste posturi pentru a ne lua locul.

Toti au fost de acord si cei patru s-au dus sa faca pregatirile necesare pentru ritual.

"Oare totul va decurge cum trebuie sau vom fi intrerupti de tradatorul pe care inca nu l-am descoperit?" se intreba Ranpu ingrijorat.

De undeva din negurile umbrelor, Uragiri a urmarit toata scena si s-a decis sa nu raporteze inca intentile celor patru ingeri si nici sa nu ii impiedice pe cei patru de la efectuarea ritualului. Nu vroia sa-si dezvaluie inca identitatea.

Dar oare acesta era singurul motiv pentru care Uragiri nu se amesteca sau mai exista ceva ce il facea sa stea deoparte?

In fata liceului

Trecusera déjà sase saptamani de cand ii cunostea pe cei doi frati. In aceste sase saptamani a aflat foarte multe, atat despre ingeri cat si despre ei. Stand in fata portii liceului, asteptandu-I pe Steph si Seya, se gandea l-a tot ceea ce a aflat cu ajutorul celor doi baieti. Se pare ca existau doua tipuri de ingeri: uni cu aripile albe si ceilalti cu aripile negre si ambele tipuri erau bune, asta din cate a inteles din povestea, spusa de Hissori si Ikusa, pe care o stiau si ei de la bunicul lor. Ingeri erau buni si reprezentau ziua si noaptea, luna si soarele, aveau o limita de a trai la fel ca si oameni, numai ca ei traiau mult mai mult decat oameni, iar atunci cand mureau se reincarnau in muritori ca sa isi dovedeasca bunele intentii. Dar daca deveneau rai in timpul reinvarnarii lor se transformau in demoni. Pana acum asta era tot ceea ce stiau despre ingeri. Era fericita ca in sfarsit daduse peste cineva care era pasionat de ingeri. Ceea ce nu stia era ca ei doi ii dadeau anumite informatii ca sa o testeze, sa afle daca intr-adevar merita sa fie inger. Daca putea afla povestea singura atuni o transformau in inger, daca nu ramanea om.

Hissori si Ikusa stiau de la Yuri de visele pe care le avea si de faptul ca vede aure in jurul oamenilor ce erau reincarnari ale ingerilor. Momentan nu erau dispusi sa ii spuna mai mult. Asteptau sa mai afle si ea cate ceva. Nu puteau sa ii serveasca totul pe farfurie trebuia sa isi castige locul in Eden.

Gandindu-se la ceea ce aflase in ultimele sase saptamani se trezi deodata intr-o stare de vis. Starile acestea de vis devenisera din ce in ce mai dese in ultimul timp. Ea credea ca se datora noilor informatii pe care le aflase. Deasemenea visele deveneau mai clare si putea sa vada acum nu doar persoanele ce se aflau in jurul ei ci si locul unde era. De aceasta data se afla intr-o camera ce parea a fi un dormitor cu ferestre foarte mari, larg deschise ce dezvaluiau imaginea unui turn vechi, iar in varful turnului aflandu-se un orologiu la fel de antic. Isi intoarse privirile de la geam, ducandu-se sa stea pe patul imens inconjurat de un baldachin din matase fina. Tocmai ce atipise, cand cineva intra in camera. Era superb intr-un fel ii amintea de Hissori daca nu ar fi fost pentru acele aripi rosii inspaimantatoare. Avea parul de un blond auriu dar nu era sigura daca aceea era culoarea lui tot timpul sau culoarea parului sau se datora razelor de soare ca cadeau pe el. Ochii lui erau de un albastru roial, dar pareau tristi atunci cand se uita la ea. Statu doar cateva minute uitandu-se la ea in liniste, apoi incerca sa ii spuna ceva, parca sa o avertizeze in legatura cu ceva dar ea nu intelegea. Il vedea cum se misca nervos, cum da din maini si cum buzele lui formeaza cuvintele dar nu il auzea. Oricat de tare se agita el, ea nu putea intelege ce vrea de la ea. Cand intinse mana sa o ridice din pat, se trezi intinsa in acelasi pat numai ca de data aceasta era noapte. Pe baldachinul care flutura in bataia vantului putea sa distinga o umbra si se pregati sa tipe cand vazu cum baldachinul este dat la o parte si in locul umbrei apare un alt inger. In fata ei statea al doilea inger cu aripii rosi care semana si el putin cu Ikusa. La fel ca Ikusa acesta avea parul negru, putin mai lung decat Ikusa cu reflexe rosiatice atunci cand razele lunii cadeau pe parul sau. Ochii negri erau si mai intunecati din cauza noptii ceea ce il facea mai misterios decat era atunci cand razele soarelui ii luminau fata. Statea in umbra coloanei patului ce tinea baldachinul, asa ca nu putea sa ii vada bine trasaturile fetei dar banuia frumusetea fetei lui prin intuneric. Deasemenea era constienta de zambetul fermecator ce era format de buzele lui atat de seducatoare in umbra protectoare. Era constienta ca nu putea sa vada toate acele lucruri dar mintea ei si-l imagina pe Ikusa in locul acelui inger invalui in intuneric.

Yuri era uimita de asemanarea dintre cei doi ingeri cu aripile rosii si cei doi fratii. Ea era de parere ca din cauza ca ii credea pe cei doi frati frumosi ca niste ingeri, ajunsese ca in visele ei sa le ofere celor doi ingeri, care erau necunoscuti si care pana atunci nu aveau fete, identitatile si trasaturile celor doi frati. Oricum ea era constienta ca Ikusa cu Hissori nu aveau nici un amestec in visele pe care le avea.“ De altfel cum ar putea Ikusa sa fie un inger? Comportamentul lui in aceste ultime saptamani lasa de dorit foarte mult. Auzi la el ‘papusa, fetito’, cine se crede? Buricul pamantului? Si toate acele fete care se invart in jurul lui, asteptand sa fie bagate in seama. Bleah!” , se gandea ea in timp ce scena continua sa se deruleze in fata ochilor ei.

Ingerul ce tocmai aparuse se intinse in pat langa ea si ii puse mana pe ceafa, in timp ce se apropia de fata ei. Cand buzele lor s-au atins, el si-a desfacut putin buzele si cu limba i-a mangaiat buzele ei. Apoi incetul cu incetul i-a cucerit gura nemasaturandu-se de gustul ei dulce, de buzele ei moi. La fel ca si el, nici ea nu putea sa se opreasca din acel sarut care aproape ca o facu sa uite sa respire. In timp ce ei se sarutau pasional, Yuri s-a trezit brusc sub zguduiturile prietenei ei, Steph, si sub privirile ingrijorate ale lui Seya. Yuri putea acum sa gandeasca sis a simta in timpul acestor vise. Daca inainte participa ca simplu spectator sau ca personaj intr-un "film" cu scenariul déjà scris, acum putea sa observe, sa simta si sa isi formeze idei proprii, dar inca nu putea sa se miste in voie. Incerca sa nu se mai gandeasca la ceea ce tocmai se intamplase, incerca sa uite sarutul atat de realist care tocmai il simtise.

Yuri se uita la cei doi calma asteptand ca ei sa zica ceva.

-Te simti bine Yuri? Intreba Seya ingrijorat.

In timp ce Steph era geloasa pe ea pentru ca intotdeauna reusea sa atraga atentia baietilor prin aceste acte de " fecioara in pericol". Ceea ce Steph nu stia era ca Yuri nu juca absolute deloc teatru.

-Da, sunt bine Seya. Nu am nimic. Serios! Nu te mai uita asa speriat la mine.

-Bine, bine. Dai sa va spun de ce suntem toti trei aici, spuse Steph. Vedeti voi, eu stiu sigur ca Seya te place foarte mult pe tine, Yuri, si ca la randul tau si tu il place mult pe el. Asa ca nu mai vreau sa te vad pe tine, Seya, cum suferi pentru ca Yuri este prea timida sa te bage in seama.

Cei doi se uitau la ea umiti.

"Asa, asa. Odata ce scap de afurisita asta de Yuri, calea este libera spre Ikusa. He, he, he. Ma intreb oare cum va reactiona Ikusa cand va afla ca Yuri déjà si-a facut un prieten? Dupa cate am vazut el chiar o place pe Yuri si va fi distrus cand va afla ca si-a facut prieten. Cine va fi acolo pentru el? Normal! Eu cu bratele larg deschise, sa-l primesc. O sa ii ofer tot ce ii doreste inima lui. Un barbat asa frumos ca el are anumite nevoi pe care o fecioara asa ca Yuri nu I le poate indeplini. Oricum nu-I pasa de Ikusa, altfel ar fi fost cu el pana acum", asta gandea Steph dupa ce i-a lasat masca pe cei doi.

-Hai… Stiu ca amandoi vreti sa fiti impreuna unul cu altul. Acum aveti ocazia. Sarutati-va su purtati-va ca doi porumbei, acum ca gheata s-a spart. Adevarul s-a aflat! Va las singuri! Pa-pa! spuse Steph facandu-le complice cu ochiul amandurora si plecand.

Seya déjà se inrosise tot la auzul acelor cuvinte. Ii spusese lui Steph dar o facuse pe aceasta sa ii promita ca nu-I va spune lui Yuri niciodata si acum se trezea in situatia aceasta. Nu stia ce sa faca. O vazuse pe Yuri cum se uita la baiatul cel nou iar pe el cum se uita la Yuri si si-a

dat seama ca nu avea nici o sansa. Deodata gandurile ii fura intrerupte de Yuri care se aplecase sa il sarute.

Inainte ca ea sa il sarute, se uita la el si ii facu o scurta caracterizare in gand: “ Nu este cine stie ce frumusete dar este atat de copilaros si timid. Are un par catifelat sis curt de un saten-rosiatic simpatico si ochii aceia mari si albastri-verzui pusi in evident de culoarea putin rosiatica a parului, iar zambetul lui atat de innocent ii lumineaza fata. Nu este un atlet innascut dar nici slab nu pot spune ca este. Poate sa franga multe inimi daca si-ar da putin silinta, dar eu nu sunt dispusa sa ma implic acum intr-o relatie. Trebuie sa ii spun asta cat pot eu de bine si fara a il face pe el sa creada ca il resping, dar poate inainte sa fac asta as putea sa il sarut. Sa vad cum saruta. Oare pot simti din nou acea pasiune din vis cu el?”. Asa ca din curiozitate il saruta. Sarutul se termina repede, lasand-o pe Yuri putin dezamagita din cauza ca nu reusise sa regaseasca acea pasiune.

-Nu stiam ca ma placi Seya. Ce dragut din partea ta. Sincer eu nu vreau sa ma implic intr-o relatie chiar acum. Nu ma pricep prea bine la baieti si relatii, spuse Yuri pe un ton glumet. Dar putem fi prieteni si ocazional sa ne mai intalnim, spuse ea zambind. Spera ca astfel sa iasa din asta fara s ail raneasca pe Seya.

-Am inteles ce vrei sa spui Yuri. Nu ma placi. Asta este, nu este nimic. Nu te oblig sa ma placi. Aduca nu este pentru nimeni un mister ca nu arat ca acel nou baiat si ca nu am tupeul lui de a agata fete…. Spuse Seya putin dezamagit.

-Nu-I adevarat Seya. Ai parul acesta saten-roscat, catifelat si scurt ce iti pune in valoare culoarea ochilor tai albastri-verzui si iti da un aer exotic, iar uneori ai un zambet ce poate fermeca pe orice il vede. Esti in stare sa dezgheti inimi daca vrei. Nu ai un corp de atlet dar nu esti nici slabanog. Poate nu esti la fel de frumos ca si Ikusa sau la fel de puternic ca el, dar esti frumos si puternic in felul tau. Ai o inima mare si esti dragut intotdeauna cu toti. Ramai peste ore la scoala sa ii ajuti pe colegii nostri la matematica ce arata bunatatea ta. Sunt multe fete in liceu care ar da orice sa fie cu tine, sa le arunci macar o privire. Esti un tip a-ntaia! Nu sunt singura fata de pe pamant.

Il pupa si se duse dupa Steph sa o certe putin.

“Da, sunt multe fete pe Pamant dar nici una nu se poate compara cu tine…. Si chiar daca s-ar compara, eu tot pe tine te-as dori” gandea Seya in timp ce se indrepta singur spre liceu. Vruse sa ii spuna aceste cuvinte dar o lasa sa plece pentru ca nu vroia sa ii puna totul pe tava ca ea sa il refuze din nou.

In dormitorul lui Ashi

Jessabelle statea tolanita in patul imens din dormitorul lui Ashi. De cand il informase pe Ashi ca Akki are planuri de a se stabili pe Pamant cu scopul, credeau eu, de a o omori pe Ayame, devenise favorite lui. Spre deosebire de Akki, Jessabelle stia ca era doar o inlocuire a lui Ayame si accepta acest lucru. De altfel tocmai din cauza ei se lafaia in acel moment in dormitorul lui Ashi.

"Ce bine este! Am tot ce-mi doreste inima si respectful cuvenit! Daca stiam ca astfel pot inainta in grad as fi inlaturat-o pe stricata aceea de Akki de mult. Iar Ashi este un amant atat de bun…. Nu inteleg de ce Akki a renuntat la asta… proasta aceea chiar il iubeste pe Ashi de nu suporta sa il auda vorbind de Ayame. Eh… cui ii pasa de ce vrea sa o omoare pe conducatoarea ingerilor. Eu ma bucur de toate beneficiile iar ea face toata treaba murdara fara sa stie. Daca ar omori-o pe Ayame, pozitia mea de amanta a lui Ashi va fi pastrata pentru totdeauna! Poate voi deveni si regina.." La asta se gandea Jessabelle in timp ce statea in pat cu doar niste lenjerie usoara pe ea, foarte usoara si foarte transparenta.

Jessabelle nu era cine stie ce frumusete si nici nu avea cine stie ce forme. Era destul de slaba si ii lipsea stralucirea care pana si Akki o avea. Avea parul blond cenusiu si ochii de un albastru cenusiu spalacit. Era o persoana stearsa si ea era constienta de acest lucru, de aceea se imbraca numai in haine sexy si rosi. Cauta intotdeauna lucruri care sa dea aspectul de forme frumoase.

Deodata Ashi intra in camera furios.

-Ce este iubitule? Intreba Jessabelle.

-Se pare ca batrani au gasit o metoda de a deschide camera conducatoarei din prima sa domnie!

-Si ce daca?

-Esti o ignoranta! S-ar putea ca ei sa reuseasca sa deschida camera si sa isi aminteasca ce sa intamplat.

-Asa si? Doar nu ai omorit-o tu pe Ayame, nu?

-Normal ca nu, dar nu vreau sa-si aduca aminte ca ea a fost omorita. Deasemenea nu vreau sa isi aduca aminte despre Fallen Angel.

-Pai, ce, ei au mai existat si inainte?

-Da, au existat, dar pentru o foarte scurta perioada.

-Nu conteaza iubitule. Hai vino aici sa iti dau ceva bun, spunand asta Jessabelle isi dadu jos acea bucata de material ce vroia sa fie lenjeria ei intima si il ispiti pe Ashi sa vina si el in pat.

Nu era frumoasa dar stia ce le place baietilor si nu ii era rusine sa faca acele dorinte sa devina realitate. Il "munci" pentru cateva ore si apoi adormira amandoi epuizati.

In Eden

Dupa o saptamana de munca, Tetsujin, Hageshi, Ranpu si Aoshy nu reusisera sa se sincronizeze deloc. Incantatia era compusa din patru paragrafe, fiecare avand cate unul si trebuind ca in momentul in care primul termina imediat sa inceapa al doilea si asa mai departe. Aceasta parte a incantatiei nu era deloc grea dar urma dupa aceasta partea in care ei trebuiau sa rosteasca in acelasi timp un paragraf urmand din nou alte patru paragrafe. Vroiau sa fie bine pregatiti, sa fie siguri ca nu se va intampla nimic rau si ca nu vor gresi cu nimic. Asa ca se hotarasera sa nu se grabeasca cu ritualul, sa il amane pana in momentul in care erau suta la suta siguri.

Azi, Tetsujin cu Hageshi isi luasera liber pentru a se hotari pe cine vor pregati pentru a-i inlocui. Nu reusisera sa cada de acord asupra celor doi ucenici. Era o decizie foarte important pe care erau nevoiti sa o ia impreuna. Hageshi nu putea sa isi aleaga singur un ucenic fara acordul lui Tetsujin asa cum nici Tetsujin nu putea sa isi aleaga singur un ucenic fara acordul lui Hageshi. Stateaun in biroul lor comun discutand desprea aceasta alegere. Intr-un final reusisera sa cada deacord asupra doua posibilitati pentru fiecare dintre ei. Pentru a face alegerea se hotarasera sa ii cheme pe cei patru candidati si sa ii interogheze, iar in functie de raspunsurile lor ii vor alege.

Primul care intra fu un inger din casta Narkangelilor, un inger care ii era foarte drag lui Hageshi din cauza abilitatilor sala in lupta. Era constient ca nu putea sa se ridice niciodata la performantele lui Ikusa dar in acel moment nu putea sa il cheme inapoi pe Ikusa si sa ii ordone sa ramana in Eden pentru a-l urma in functie. De altfel Ikusa nici nu ar fi acceptat, viata de Sef al Consiliului Negru nu I se potrivea deloc, s-ar fi plictisit si s-ar fi enervat vazand hartiile pe care trebuia sa le completeze in fiecare zi, categoric functia lui nu i s-ar fi potrivit absolut deloc. Asa ca Hageshi se uita critic la cel care statea in fata lui. Avea parul scurt de culoarea cafelei si ochii caprui atat de blanzi incat puteai sa ii confunzi cu ochii unei caprioare, nasul il avea putin carn si gura cu buze pline rozalii. Era frumusel. Uitandu-se la el, Hageshi parca il vedea stand in biroul

lui completand hartii si dand ordine. Nu era la fel de dur ca el si nici vocea nu o avea la fel de groasa si inspaimantatoare dar avea sa se descurce in pozitia sa daca ar fi fost nevoie.

-Deci, banuiesc ca stii de ce ai fost chemat, nu-I asa John? Il intreba Tetsujin nerabdator.

-Da, domniile voastre! Spuse John lasandu-si ochii in pamant.

-Bun. Atunci crezi ca o sa te poti descurca daca se va intampla ceva cu mine?

-Domnule, nu stiu ce sa va raspund pentru ca nu am mai fost niciodata in aceasta situatie. Eu ma cunosc pe mine si cu ajutorul domniilor voastre cred ca m-as putea descurca, dar sincer nu stiu ce faceti dumneavoastra, asa ca nu stiu daca ma voi ridica la asteptarile domniilor-voastre.

-C-am multe nu stii.

-Permiteti-mi sa va informez ca nu sunt un suflet vechi, sunt aici printre voi de doua reincarnari. Deci nu am inca intelepciunea domniilor-voastre, dar ma voi stradui sa o obtin.

-De ajuns, John. Te rog sa te intorci inapoi in apartamentul tau. Sa nu spui nimanui ce sa discutat aici. Te vom anunta noi maine daca vei fi sau nu ucenicul meu.

John se inclina si iesi din camera sperand ca va fi el cel ales sa ii fie ucenic lui Hageshi. Nu pentru ca dorea putere ci pentru ca vroia sa o cunoasca pe conducatoarea lor. Toti ingeri stiau cum arata, stiau totul despre ea dar numai cei din cele doua consilii aveau voie sa vorbeasca cu ea. El vroia sa ii vorbeasca, vroia sa auda glasul ei. Era o dorinta pe care toti ingeri o aveau fie ca recunostea fie ca nu.

Imediat ce pleca John, Hageshi se intoarse spre Tetsujin pentru afla parerea acestuia despre protejatul sau.

-Sunt de parere ca nu mai trebuie sa il interogam si pe celalalt protejat. Sunt extrem de multumit de acesta, asta daca si tu esti de aceasi parere.

-Da sunt. Asadar John isi va incepe ucenicia de maine.

Imediat dupa John intra un Arkangel. Tetsujin vazandu-l il interoga cateva minute dupa care il trimise inapoi in camera lui. Nu a fost deloc multumit de raspunsurile pe care I le daduse Arkangelul si era foarte dezamagit de protejatul sau. Al treilea inger care intra si ultimul, era un inger numit Lilith. Era un Arkangel foarte deosebit deoarece era singurul din toti ingeri care putea sa controleze apa. In momentul in care avea sa se intoarca conducatoarea lor ea impreuna cu Krad, tot din casta Arkangelilor, care avea puterea de a controla pamantul, Rose si Michael din casta Narkangelilor care puteau sa controleze aerul si respectiv focul, aveau sa formeze garda personala a ei. Avea parul lung pana la genunchi de un albastru inchis pe care il poti gasi doar in adancurile oceanelor si semana cu o apa curgatoare care ii mangaia umerii. Ochii la fel ca si parul erau la fel de albastrii si de lichizi, avea trasaturi fine si frumoase care te

faceau sa nu iti mai poti lua ochii de la ea. Era mica de inaltime si slabuta, dar daca te luai dupa aparente te puteai insela amarnic. Pe cat de micuta era pe atat de periculoasa putea sa devina. Cat despre aripile ei, erau deasemenea o raritate. Erau albe ca ale tuturor Arkangelilor dar avea o stralucirea albastra in jurul lor, accentuand si mai mult dovada puterii ei asupra apelor. Cand Hageshi o vazu ramase uimit de alegerea lui Tetsujin.

-De ce ai ales unul dintre gardieni personali ai lui Ayame? Daca vom da gres, ce se va intampla cu ea? Nu poate sa iti ia locul, nu stiai asta? Intreba Hageshi, uimirea citindu-i-se in expresiile fetei.

-Ba da stiu. Numai ca eu sunt de parere ca ea poate sa faca fata. Si oricum iti garantez Hageshi nu va fi nevoie de ea.

-De ce nu ai ales pe altcineva?

-Pentru ca ea a cerut sa fie ucenica mea, iar eu sunt de parere ca este cea mai perfecta pentru aceasta slujba. De altfel stii foarte bine ca Ayame nu a avut prea mare nevoie de gardieni sai personali.

-Da, dar exista o foarte mare posibilitate ca in viitorul foarte apropiat sa aiba nevoie de ei.

-Esti sau nu deacord ca ea sa fie ucenica mea.

Hageshi statu cateva minute in cumpana, cantarindu-si bine solutiile.

-Da, sunt de acord.

-Foarte bine atunci. Lilith te poti intoarce in camera ta sa te odihnesti maine te asteapta o zi mare.

-Multumesc domniilor-voastre pentru sansa pe care mi-ati dat-o. Va promit ca nu voi da gres.

Iesi dupa ce isi facu aripile sa straluceasca in semn de respect, lasandu-i pe cei doi sefi ai consiliilor sa isi vada de treaba lor.

In Tokyo

Akki regreta ca a actionat sub influenta furiei. A pierdut sase saptamani incercand sa faca rost de tot ceea ce ii trebuia pentru a trai in lumea oamenilor si a se comporta ca unul. Dar a reusit intr-un final. Acum era in drum spre liceul unde invatau Ikusa cu Hissori.

Era atat de entuziasmata ca avea sa il vada in sfarsit pe renumitul Narkangel Ikusa ca de abia se putea stapani sa nu-si dezvaluie aripile rosii de liliac si sa zboare pana la liceu. Era dispusa sa faca absolut orice pentru a-l cuceri pe frumosul si periculosul Narkangel, asa cum era dispusa sa faca orice pentru a o omori pe Ayame.

Puse la cale un alt plan. Vroia acum sa il cucereasca pe Ikusa si odata cucerit avea sa omoare un demon punandu-l sa bea sangele lui pentru ca el sa devina demon. Odata devenit demon, Ikusa impreuna cu ea aveau sa o omoare pe ayame, sperand ca odata cu moartea ei se va duce si puterea lui Ashi. Aceasta intrand intr-o depresie foarte puternica incat sa nu isi mai poata apara imperiul, lasandu-I astfel calea libera pentru a putea sa cucereasca Chaosul. Odata cucerit, Ashi devenea sclavul ei umil iar ea regina orasului. La acest plan care ii mai trecu odata prin minte, zambi satisfacuta de ambitiile ei nebunesti, dar la fel ca orice alta fiinta si Akki avea dreptul sa viseze.

Intra in liceu imbracata intr-o fusta scurta, stramta, neagra cu o bluza cu maneci lungi rosie ce avea ca de obicei un decolteu foarte adanc. Gatul ei era infrumusetat de un colier format din inimioare rosi, negre si din diverse culori obtinute din amestecul primelor doua. Parul negru si-l ridicase in sus, in crestetul capului si il prinse intr-o coada aranjandu-l in asa fel incat sa cada peste umeri in fata, acoperindu-I decolteul marinimos.

Intra in cabinetul directorului, dar nu inainte de a-si pune o camasa pe deasupra astfel acoperind locurile prea dezbracate.

Directorul ramase uimit cand o vazu. Arata mai mult ca o stripteause decat ca o eleva iar cum uniforma nu era obligatorie nu putea sa ii zica nimic. El se hotari sa o bage intr-o clasa cu un diriginte intelegator si care nu era prea strict si spera ca totul sa iasa bine.

-Buna ziua, domnisoara Akki! “ Ce nume ciudat are, Akki, oare o caracterizeaza sau are personalitatea opusa numelui? Akki om ticalos, rau.” Isi spuse directorul. Ti-am compus deja orarul. Prima ora ai matematica in sala de curs 470.

-Da, dar eu vroiam sa fiu in aceasi clasa cu un baiat, e un vechi prieten de-al meu. Se numeste Ikusa si a venit aici cu aproximativ sase saptamani in urma… zise ea strangandu-si bratele in jurul corpului astfel facand ca sanii enormi sa iasa in evidenta si mai mult.

-Nu se poate domnisoara. Acea clasa este plina. Ikusa este ultimul elev ce a intrat acolo. El deasemenea a vrut sa fie in aceasi clasa cu fratele sau, dar din pacate nu s-a putut.

-Foarte bine. Da-ti-mi orarul pentru a ma prezenta la ore, zise ea trantind usa in urma ei lasandu-l pe director singur in cabinetul lui ud de transpiratie.

-Da, se pare ca akki I se potriveste pe deplin, spuse el vorbind singur.

In sala tronului din palatul lui Ashi

Era ferm convins ca de data aceasta cand va lovi, va fi pentru ultima oara. Se ruga in gand, oricui avea sa se indure de el, pentru o moarte rapida si usoara.

-Nenorocitule! De ce i-ai lasat sa afle despre acea vraja? Nu meriti sa te las in viata, dar din fericire pentru tine inca mai am nevoie de ochii tai, spuse furios Ashi si isi lasa mana jos.

Se uita ingrozit la conducatorul lui, in ochii lui in momentul cand se infuriase ochii lui devenisera de un rosiu incredibil, malefic nici macar nu stia cum sa il numeasca. Ceea ce era important era ca acei ochi erau de-a dreptul terifianti. Uragiri ii multumi in gand Lui Dumnezeu pentru bunatatea Lui. Inca nu era pregatit sa devina om ca mai apoi demon. Daca ar fi intrat in lumea demonilor cu siguranta nu ar reusi in acest moment sa se descurce. Ar fi rezistat cativa ani ca mai apoi sa se intoarca din nou in lumea oamenilor. Nu, momentan ii placea sa fie inger, chiar daca era tradator.

-Multumesc prea intunecatei tale intelepciuni, Rautatea Voastra pentru ca m-ati crutat! Nu puteam sa fur pergamentul pentru ca riscam sa fiu descoperit, in care caz nu as mai fi putut raporta Rautati Voastre. Pana acum stiu ca exista un tradator dar nu stiu cine este. Plus, jur ca nu si-au amintit nimic, eminenta! Spuse Uragiri umil.

-Esti sigur ca nu vor incerca sa faca ritualul acum, in aceste zile?

-Da Eminenta Voastra, sunt foarte sigur.

-Bine. Pleaca inapoi si vezi de nu mai da gres! Il ameninta Ashi.

Dupa ce Uragiri disparu, dupa o perdea aparu Jessabelle intr-o rochie lunga rosie.

-Iubitule, ce sexy esti cand esti furios…. Si acei ochi rosii ucigasi… mor numai cand te vad… mieuna ea.

-Chiar crezi? Si zicand aceasta o lovi peste fata cu toata forta ce ii mai ramasese dupa ce il batuse pe Uragiri.

Jessabelle practic zbura inapoi de unde a venit. Punanadu-si mana la obrazul cald si rosu, din cauza loviturii, vru sa spuna ceva dar se razgandi cand isi aminti cu cine are de-aface. Asa ca tacu, neavand curajul sa ii raspunda.

-Cum ti se pare ca sunt acum, Jessabelle? Intreba Ashi razand. Te incingi cand te lovesc? Mai sunt sexy?

-D… d… da, scu… scumpule. Tu intotdeauna esti sexy, spuse ea balbaindu-se si tremurand de frica din cauza ca nu stia cum va reactiona Ashi.

-Foarte bine. Du-te si asteapta-ma in dormitor, eu mai am putina treaba si voi veni imediat ce termin. Hai, fugi ca o fetita cuminte ce esti Jessabelle. Iti promit o partida pe care nu o vei uita niciodata, ii promise Ashi in ochii caruia se vedea licarind o scanteie ucigasa.

Jessabelle se supuse deoarece nu vroia sa il enerveze din nou.

Odata plecata, Ashi il chema pe Thorpe ce statea ascuns sub o alta perdea.

-Ordonati, Intunecimea Voastra! Spuse el respectuos.

-Te vei duce la acel liceu si vei afla unde este Akki. O vei interoga, dupa care o vei ucide. Daca a aflat ceva despre Ayame afla si imi vei raporta numai mie nu altcuiva. Daca nu reusesti sa o gasesti pe tradatoarea aceea caut-o pe Ayame si apar-o de akki pana reusesti sa o convingi sa vina cu tine Aici. Este foarte important sa o convingi, daca nu o poti convinge atunci nu vei putea sa o iei cu forta, om fiind. Daca era inger sau demon puteai dar asa este doar reincarnarea unui inger.

-Am inteles, Intunecimea Voastra. Acum plec!

-Inca ceva, thorpe. Nu mai accept esecul. Ori vi cu Ayame ori nu mai vi deloc. Daca ai tupeul sa te intorci fara ea, vei sfarsi mai rau decat cei doi care fierb in cazanul cu smoala, il avertiza Ashi pe Thorpe cu o privire ucigasa.

Vazand aceasta, Thorpe iese grabindu-se, sa scape mai repede din fata acelor ochi ingrozitori. Iese pe usile masive si se duce pe Pamant incepand sa urmareasca elevele din liceul, unde prietenii nostri invata.

In Tokyo, in liceu

Steph reusi intr-un final sa dea de Ikusa, dupa ce l-a cautat prin jumatate de liceu.

“Este magnific asa cum sta rezemat de vestiarul lui Yuri cu ochii inchisi asteptand-o. Parul desprins ii cade peste fata, acoperindu-I chipul ce este intr-o stare de meditatie. Asa cum sta el acum, da impresia ca este iubitul lui Yuri sau daca nu este atunci cu siguranta vrea sa fie. Cat ma enerveaza acest lucru! Dar o sa aibe ea grija de asta, de azi inainte va sta rezemat de vestiarul ei, asteptand-o pe ea. Va veni la ea in fiecare dimineata sa bea cafea si sa vorbeasca, va merge cu ea la scoala. La ea se va uita cu o totala adoratie. Va avea grija ca asa sa se intample si

nu altfel.” Isi spunea Steph cu incredere, nedand nici o atentie grupului de fete ce stateau in fata lui Ikusa susotind si chicotind.

-Hey, Ikusa! Ce faci? Il intreba steph total captivata de el.

Ikusa nici nu isi intoarse capul spre ea, ci continua sa stea in aceasi pozitie dandu-I lui Steph impresia ca nici nu-I pasa de ea, spre bucuria fetelor care urmareau cu interes si invidie fiecare miscare a celor doi. Steph nici nu banuia cata dreptatea avea.

-Hey! Spuse el ignorand total cea de-a doua intrebare si raspunzandu-i lenes de parca nici nu putea sa vorbeasca din cauza plictiselii. “ Hm… Yuri parca trebuia sa se intalneasca cu steph si tipul acela, Seya. Daca Steph este aici inseamna ca Yuri a ramas singura cu Seya. Ce dracu` face ea singura cu Seya? De ce i-a lasat Steph singuri?” si la acest gand se enerva si ii disparu deodata plictiseala si ignoranta din atitudine. Unde este Yuri, Steph? Intreba el furios.

-Nu stii? Raspunse ea cu un ton de uimire in glas. Credeam ca Yuri va spus ca ei ii place de Seya, stati atata timp impreuna… Seya o place si el pe Yuri foarte mult iar cand ne-am intalnit azi, el mi-a facut semn sa ii las singuri. Presupun ca pana acum i-a cerut prietenia si Yuri a acceptat. Spunea ca si ea il place pe el foarte mult numai ca nu stia cum sa ii spuna…. Cred ca acum sunt amandou in vreun colt singurei ca doi porumbei sarutandu-se de zor.

-Poftim? La auzul acestei vesti Ikusa era devastat.

“Cum putea Yuri sa faca asa ceva? Adica, sigur stia ca se purtase de parca ar fi centrul pamantului pe langa ea, dar credea ca a inteles ca era doar o mascarada pentru cei din jur. Nu isi daduse seama de adevarata lui personalitate? Nu a observat cum se schimba de cate ori ramaneau doar ei doi? Cum toata atmosfera se schimba cand se priveau in ochi. Totul disparea si ramaneau ei doi suspendati undeva in universul infinit. Nu a inteles ca atunci cand o chema sa-I spuna cine stie ce prostie de fapt vroia sa ii spuna cum este el de fapt? De ce ma deranjeaza asta atat de mult? Am atatea fete care se invart dupa mine doar pentru o mica atentie…”

Steph vazu dezamagirea, deznadejdea de pe fata lui Ikusa, asa ca isi spuse ca acum era momentul potrivit sa treaca la atac. Momentul mult asteptat.

Steph se apleca spre Ikusa si il saruta, spre indignarea celorlalte fete care facusera liniste, uimite de insolenta ei. Acesta uimit de gestul brusc pe care il facuse Steph uita sa se impotriveasca si o lasa sa il sarute. Inainte ca acel sarut umed si rece sa se termine, el prelua controlul si punandu-I mana la ceafa lui Steph si pe cealalta pe mijloc o apleca pe spate si o saruta. Acel sarut era atat de brutal si pasional incat o innebuni. Limba lui patrunse in gura ei fara nici o mila, acaparandu-I gura cu totul, nelasand-o o secunda sa isi traga rasuflarea. In acel sarut, Ikusa pusese toata frustrarea pe care o simtea din cauza tradarii lui Yuri. Isi imagina ca o

saruta pe Yuri si nu pe Steph, asa ca puse tot sufletul lui in acel sarut. Spera ca astfel o va cuceri pe Yuri numai ca odata ce sarutul lua sfarsit vazu ca sarutase pe cine nu trebuie.

" Nu este nimic. M-am descarcat. Acum sunt sigur ca nu o sa mai am nici o reactie cand o sa o vad. Cred ca ma deranjeaza alegerea ei pentru ca nu sunt eu alegerea ei. Intr-un fel acest lucru este bine, este mai bine pentru ea sa nu ma placa pe mine. Da, este mai bine asa. " Isi spuse Ikusa in gand cand o vazu pe Steph in locul lui Yuri stand in fata lui. Aceasta avea o privire de fericire, multumire si impacare cu sine cum rar vedeai intr-o viata de om.

-Woooow! Sper ca nu esti atat de suparat pe Yuri incat sa te duci sa faci vreo scena. Oricum se potrivesc ei doi, iar noi doi ne potrivim la fel de bine ca ei. In plus, ea nu ar putea niciodata sa iti ofere ceea ce iti doresti.

-A…. si tu ai putea, nu?

-Sigur ca da, scumpule! Spuse ea facandu-i cu ochiul.

-Nici nu ai habar ce vreau, Steph. Cum ai putea sa imi dai ceva daca nu stii care este acel ceva?

-Pot afla… asta numai daca tu vrei sa cooperezi, normal… In afara de asta de ce mai m-ai sarutat daca nici nu te-ai simtit putin atras?

-Nu, mersi. Nu am nevoie de cadoruile tale, Steph. Te-am sarutat de nervi, m-am descarcat pe tine, putin. Poti pleca, raspunse Ikusa ducandu-se la ora.

La acest raspuns, Steph ramase inmarmurita, neputand accepta ca a fost folosita. Avea sa il cucereasca intr-un fel sau altul, aceasta era o promisiune. De altfel pe cat de nemultumita era Steph, pe atat de multumite si pline de speranta erau fetele care plecasera dupa el, inconjurandu-l.

In clasa 470

Desi era o zi de primavara superba, Hissori presimtea ca ceva rau se va intampla in acea zi. Era in clasa asteptand sa inceapa ora si uitandu-se pe fereastra visator.

Ii parea rau de ziua acea frumoasa de pe la sfarsitul primaveri. Era una din zilele acelea in care pomii renunta la florile lor frumoase pentru a le inlocui cu fructe si frunze. In care toate pasarelele erau voioase si cantau bucuroase prevestind sfarsitul primaverii si inceputul veri. Nu dorea ca aceasta zi sa fie inegrita de intamplarile ce aveau sa aibe loc azi, dar el nu avea puterea nici sa le impiedice si nici sa le amane. Tot ce putea el sa faca era sa indulceasca putin efectele

lor. Vantul intra in clasa si aduse cu el si parfumul primaverii care il abatu putin pe Hissori de la gandurile sale. Parfumul florilor de primavara I se parea cel mai frumos parfum care putea sa existe, de aceea el considera ca primavara este anotimpul lui preferat. In mod obisnuit nimeni nu putea sa ii strice nici macar o zi cand era primavara, dar aceasta zi era diferita. Simtea cum atmosfera din jur incepe usor sa se schimbe. Tot ce putea sa faca era sa astepte si sa vada ce avea sa se intample.

Au reusit sa reduca lista la trei mari orase si anume: Tokyo din Japonia, Los Angeles din Statele Unite si Sankt Petersburg din Rusia, din moment ce era deja in Tokyo se hotarasera sa ramana aici pana cand reuseau sa le verifice toate persoanele ce puteau fi reincarnarea conducatoarei lor. Deasemenea mai stiau ca reincarnarea ei are o varsta cuprinsa intre 16 si 21 de ani, ceea ce reducea lista considerabil. Mai trebuiau sa afle daca ea se reincarnase in fata sau baiat. Incepuse sa creada ca evenimentul care ar fi distrus ziua era aflarea informatiei ca reincarnarea ei este de genul feminin. Avea un sentiment foarte rau in legatura cu acest lucru.

Desi era foarte greu sa ii atragi atentia lui Hissori deoarece el era genul de persoana care odata afundata in gandurile sale cu greu il mai scoteai, Akki reusi imposibilul. Akki avea metodele ei de a actiona si a atrage atentia. Ea reusi sa ii atraga atentia acestuia in cateva minute. Se duse la banca in care statea el si se aseza in fata lui, pe banca lui cu o atitudine nonsalanta. Imposibil ca el sa-I ignore formele ce se revarsau pe banca lui si avea dreptate.

Hissori isi ridica privirea si se uita la ea fara prea mare interes. Semana cu un demon, dar era doar un demon reincarnat dupa cate putea el sa isi dea seama asa ca nu isi facu prea multe griji in aceasta privinta.

-Buna! Sunt noua pe aici si ma intrebam daca nu ai putea, in pauza, sa imi arati si mie locurile… spuse ea clipind des si adoptand o atitudine de fetita caruia ii venea greu oricui sa ii refuze ceva.

-Sigur, nu este absolut nici o problema, domnisoara… a…

-Akki ma numesc, dar tu?

-Domnisoara Akki. Eu ma numesc Hissori.

-Poti sa imi spui doar Akki, Hissori! Zicand asta adopta cel mai dulce zambet al ei.

-Bine. De unde esti?

-Din Anglia. Parinti mei sunt aici cu serviciul. Suntem tot timpul pe drumuri, de cand sunt mica aceasta a fost viata mea.

-Interesant. Cred ca ai vazut multe locuri frumoase.

-O!!! Nici nu iti poti inchipui ce am vazut eu pana acum. Dar tu, Hissori de unde esti?

-Din Statele Unite ale Americii. M-au trimis parinti aici, pe mine si pe fratele meu.

-A, zau? Nu as fi crezut ca ai un frate. Pun pariu ca este la fel de frumos ca si tine. Cum il cheama?

-Ikusa si da este frumos, poate chiar mai frumos decat mine. Tu ai frati, surori?

-Nu, sunt singurica la parinti.

-Cred ca ar fi mai bine sa te duci in banca ta, spuse el.

-De ce? Intreba ea curioasa.

-Pentru ca deja a intrat profesorul in clasa, spuse el zambind.

-Dar mai intai promite-mi ca o sa ma duci sa il vad pe fratele acesta al tau, frumos ca un Adonis.

-Bine, bine. Numai stai jos.

-Daca voi doi ati terminat de vorbit, atunci sper ca nu va deranjez daca incep ora, spuse profesorul ironic.

Asezandu-se in banca incepu sa se gandeasca la ceea ce se intamplase. Exact asa cum crezuse, ea venise aici numai sa il cunoasca pe asa numitul lui frate. Nu prea ii placea deloc atitudinea pe care o adoptase Ikusa, nu era deloc o atitudine demna de un inger si de altfel atragea atentia tuturor fetelor din liceu. Pe de alta parte daca statea putin sa se gandeasca nu facea rau adoptand acea atitudine, pentru ca astfel o testa pe Yuri sa ii vada reactia. Putea sa fie foarte multumit de reactia ei la atitudinea fratelui sau. Era scarbita de el si il evita de cate ori putea, se intalnea cu el numai atunci cand era absolut nevoie. Era clar ca era pe drumul cel bun pentru noua ei viata ca inger. De abia astepta acea zi, cand o va intampina la portile Edenului urandu-I un calduros : “ Bun venit!”. Hissori continua sa viseze pe tot parcursul orei.

La vanatoare in Tokyo

Thorpe nu vroia sa o omoare pe Akki, dar era foarte convins ca poate sa o gaseasca pe Ayame inaintea tuturor. Lucra de cateva zile intruna fara nici o pauza. Trebuia sa o gaseasca neaparat pe Ayame. Deodata pe monitorul calculatorului aparura mai multe poze cu fete ce puteau fi Ayame. Stia cum arata deoarece i-a descris-o cu lux de amanunte Uragiri, pe baza acelei descrieri a cautat fete frumoase cu ochii verzi sau parul roscat sau fete ce aveau ambele caracteristici.

A gasit vreo treizeci doar in liceul in care se inscrisese Akki. Se hotari sa inceapa de acolo. Asa ca astepta seara ca sa iasa in oras si sa le acosteze pe fetele respective.

Prima lui victima a gasit-o in drumul ei spre casa.

-Buna, scumpete! Ii spuse el tinerei fete.

-B… bu… buna! Se balbai ea.

-Ai niste ochi foarte frumosi. Cineva se poate pierde foarte usor in ochii tai.

-Multumesc. Da cine esti tu? Stii nu am voie sa vorbesc cu straini…

-Pai, atunci hai sa facem cunostinta, ca sa nu mai fim straini. Eu sunt Thorpe si m-am indragostit de tine.

-Eu ma numesc… Tet… Tetsuna, dar asta nu inseamna ca te cunosc mai bine… spuse ea ignorand declaratia.

-Nu este nimic…. Putem sa ne cunoastem mai bine, dar mai intai i-a spune-mi tu mie: Ai pasiuni?

-Pasiuni?

-Da, pasiuni. Stii atunci cand iti place la nebunie un lucru si vrei sa afli mai multe despre el sau colectionezi tot ceea ce are legatura cu acel lucru. Stii tu, pasiuni.

-A, nu. Nu cred ca am pasiuni…

-Sigur? Adica nu te simti atrasa de ingeri? Nu vrei sa afli mai multe despre ei?

-Nu. Nu cred. Nu imi prea plac chestiile cu aripi.

-Foarte bine, Tetsuna. Asa sa faci. Stii mi-am adus aminte ca nu am incuiat usa de la apartamentul meu. Trebuie sa plec dar iti promit ca ne vom mai intalni.

“ Ce pierdere de timp. Auzi tu, nu ii plac chestiile cu aripi. I-as arata eu chestie cu aripi de nu va mai stii de ea. Ce ignoranti pot fi oameni…” gandi Thorpe trecand la urmatoarea victima. Pe unele le brusca, pe altele le ademenea, cu unele vorbea frumos cu altele urat, le droga, le ucidea se lasa purtat de val cand venea vorba de metoda prin care le facea sa vorbeasca. Nu avea nici un plan de abordare a acestor fete. Pur si simplu le aborda cum putea si incerca sa afle cel interesa cat mai rapid cu putinta. Nu vroia sa ii i-a o vesnicie sa dea peste Ayame si nici sa o gaseasca ceilalti inaintea lui.

CAPITOLUL V

In ora de japoneza

Fierbea. Nu mai putea de nerabdare sa se termine ora, iar cand ora s-a terminat vroia sa se duca dupa Ikusa care nu i-a spus nici macar “Buna”, sa il intrebe ce s-a intamplat, dar tocmai ce vroia sa se duca dupa el cand Steph a oprit-o. Nu credea ca putea sa fie atat de arogant inca sa se comporte de parca nu ar cunoaste-o, pana in acea zi el venea si o tachina, razand de ea, iar ea tipa la el spunandu-I sa o lase in pace. Nu putea sa creada ca s-a trezit de dimineata si si-a zis gata nu o mai tachinez pe Yuri si nici nu o mai bag in seama.

Uitase de faza pe care i-a facut-o Steph ei si lui Seya cu cateva minute mai devreme. Acum tot ce isi dorea era sa vorbeasca cu Ikusa.

-Hey! Cum iti merge porumbit-o? o intreba.

Cu ochii dupa Ikusa ea raspunse:

-Nu prea bine. De ce te-ai bagat, Steph? De ce nu ne lasi in pace si pe mine si pe Seya si pe toti pe care ii cunosc eu?

-Pentru ca eu il vreau pe el! Numai ca el te vrea pe tine!

-Care el? Oricum, credeam ca imi esti prietena, Steph! Spuse Yuri dezamagita de fata pe care o credea amica.

-Credeai prost, ce vrei? Esti atat de perfecta incat imi vine sa vomit de cate ori te vad. Nu trebuie decat sa arunci o privire cuiva si gata l-ai facut catelusul tau de companie. Dar cu cele ca mine este altfel. Eu trebuie sa ma chinui sa atrag atentia, mai ales daca este una ca tine prin preajma. Sunt la fel ca toate acele fete care il urmeaza pe Ikusa ca niste catelusi, el nu da doi bani pe noi restul, nu….. cum sa dea cand uite ce are in fata lui tot timpul?

-Bine, dar ce ti-am facut eu ca sa ma urasti asa? Zise ea uitandu-se nervoasa dupa Ikusa ca sa ii ceara explicatii. Nu suporta ca el sau Hissori sa fie suparat pe ea. Ajunsese sa tina la ei ca la niste frati pe care niciodata nu ii avusese dar intotdeauna ii dorise. Tine si la Ikusa in ciuda felului in care el se purta.

-Tocmai! Nu trebuie sa faci nimic! Tie totul iti vine pe o tava ! Asta este ideea! Tipa Steph.

Deodata o vazu pe Yuri ingalbenindu-se si se uita in spatele ei. Ceea ce vazu o facu sa rada de fericire. Ikusa saruta o tipa superba cu forme generoase in dreptul usii. Tipa nu arata deloc indignata de gestul lui, ba chiar se freca de el si isi trecea mainile cu unghii lungi prin parul lui lung si matasos.

-Ha, ha, ha! Uite ce iti face prietenul! Se saruta cu alta chiar in fata ta. Ha, ha, ha! Razand, Steph se departa de Yuri, considerand ca ceea ce se intampla era o pedeapsa destul de satisfacatoare pentru "prietena sa".

-Nu este prietenul meu!!! Suntem doar amici!! Tipa Yuri facandu-I pe cei din clasa sa se uite cateva secunde la ea uimiti, ca mai apoi sa isi intoarca privirile catre cei care se sarutau in usa.

"Il urasc! O urasc! Ii urasc pe amandoi! Pe Steph pentru ca m-a facut sa cred ca el e interesat de mine, pe Ikusa pentru ca m-a amagit facandu-ma sa cred ca sunt mai mult decat o tipa oarecare, dar de fapt sunt doar un joc pentru el. Un premiu ce credea ca il poate castiga asa usor fara sa munceasca ci doar batand din palme. E, asta nu o sa se intample. O sa ma duc la el

si o sa ii arat ca nu imi pasa nici cat negru sub unghie de ceea ce face el si mai ales cu cine o face!" isi spunea Yuri in gand, in timp ce se indrepta calma si hotarita spre ei.

Ikusa in schimb nu stia ce se intampla cu el si era, pentru a doua oara in acea zi, total uimit. Pana acum nici una dintre admiratoarele sale nu mai incercase sa il sarute, nu ca nu i-ar fi placut cum saruta dar il luase putin prin surprindere si nu era obsnuit sa fie sarutat de fete. De obicei el le saruta asa pe neasteptate, nu ele pe el.

" Nici nu stiu cum sa reactionez. Ma trezesc cu tipa aceasta in fata mea, sarutandu-ma. Nu pot sa ma gandesc decat la cea ce o sa faca si ce o zica Yuri cand ma va vedea. Sunt sigur ca m-a vazut. Dar, stai asa! Nu va face nimic pentru ca nu ii pasa, daca m-ar fi placut, macar asa putin, nu ar fi acceptat prietenia lui Seya. Deci asta demonstreaza ca nu ma place. Totusi ceva nu este tocmai in ordine. De ce sta in fata mea la ore si nu in fata sau langa Seya? Oare nu vrea ca ceilalti sa afle despre ei? Nu este treaba mea sa ma bag. Oricum asa este mai bine. Nu stiu de ce tot ma intereseaza ce crede ea, pana la urma nu o plac deloc si atunci de ce tot ma gandesc la ea? O fi din cauza ca imi aminteste de conducatoarea mea, da aceasta este problema. Acum ca am stabilit din nou aceasta chestiune, sa vad ce fac cu tipa aceasta ce ma saruta cu foc!", cugeta Ikusa in timp ce se lasa sarutat.

Intr-un sfarsit cand considera ca ii ajusese termina si se prezenta.

-Buna, eu ma numesc Akki si invat in clasa cu fratele tau, Hissori. El mi-a spus ca te voi gasi aici… Deasemenea mi-a spus ca esti extraordinar de frumos dar nu mi-am inchipuit ca esti atat de frumos si seducator. Pur si simplu nu m-am putut abtine sa nu te sarut…

-A… buna. Banuiesc ca tot fratele meu ti-a spus ca poti sa ma saruti, nu?

-Nu…

-Ma gandeam eu… De la el stii cine sunt?

-Da… Te numesti Ikusa si toate celelalte chestii spuse de fratele tau.

-Mersi de complimente… Tu esti foarte atragatoare…

Ikusa vazu imediat aura focului din jurul capului ei si se hotari sa fie atent la ceea ce spune el si la ceea ce facea ea. Nu era inca sigur ca ea este un demon cu adevarat sau unul reincarnat.

-Acum, ca s-au facut prezentarile, vreti, va rog, sa va dati din usa? Incurcati circulatia, spuse pe un ton intepator Yuri.

Ikusa se uita la ea cu tristete si regret. Ar fi vrut sa o apuce de mana, sa o traga in bratele lui si sa o stranga pur si simplu la pieptul lui, dar nu putea. Ea l-a ales pe Seya nu pe el. O sa il lase pe Seya sa o consoleze.

-Da, sigur scumpete! Spuse Aki uitandu-se la fata si fiind fascinata de cum arata.

“Cred ca ceva ca ea este si Ayame. La fel de pura si inocenta…” gandea Akki uitandu-se la Yuri.

In chimb Yuri nu ii dadea nici o atentie nici lui Akki si nici lui Ikusa, care arata de parca ceva i-a cazut in cap.

Apucand-o deodata pe Yuri de barbie si fortand-o sa se uite la ea ii spuse:

-Esti o frumusete! Iar Ochii acestia ai tai sunt de-a dreptul ucigasi! O admira ea.

-aaaa…. Multumesc…aaa…

-Akki ma numesc.

-Multumesc Akki. Nici tu nu arati rau, deloc. Ba esti mai frumoasa decat mine, zise cu inocenta Yuri si chiar putin fascinata de cum arata demonul.

Credea ca Akki era mai frumoasa decat ea, deoarece ea nu credea ca este cu adevarat frumoasa asa cum ii spuneau ceilalti. Nu conta de cate ori I se spunea asta pe zi sau de catre cine, ea se cataloga drept simpatica nicidecum frumoasa.

-Mersi. Dragule nu ai vrea sa ne intalnim diseara dupa ore, asa ca sa ne cunoastem mai bine? Spuse zambind Akki uitandu-se la Ikusa.

Auzind asta, Yuri iesi din clasa fugind si incercand sa isi abtina lacrimile. Nici nu stia de ce ii venea sa planga, se simtea ranita dar nu intelegea de ce sau mai bine spus nu vroia sa inteleaga de ce. Nefiind atenta pe unde mergea dadu nas in nas cu Hissori.

Acesta din obisnuinta o prinse si o stranse in bratele lui, sprijinindu-I capul de pieptul lui nu prea muschiulos. Era mirat de dorinta pe care tot o avea de cate ori era in preajma fetei, dorinta de a o proteja de cei din-afara, de cei ce puteau sa ii faca rau.

Odata in bratele puternice ale lui Hissori, ea se simti mult mai bine si se linisti. Simtea caldura pe care o degaja corpul lui si parfumul cu care isi daduse de dimineata ce acum se simtea foarte subtil, un parfum linistitor foarte diferit de parfumul puternic pe care Ikusa il folosea. Numai fusese tinuta asa niciodata, asa ca atunci cand isi reveni din starea de visare in care intrase se dezlipi de el si se inrosi toata de rusine.

-Hey, Yuri! Unde arde? Intreba el ingrijorat.

Vazuse cum in aceste ultime saptamani relatia dintre ea si Ikusa se inrautatea, transformandu-se in ceva mult mai complicat decat o simpla tensiune si lui nu-I placea deloc. Nu ii placea deoarece el era constient ca ei doi erau ingeri iar ea muritoare si nu ar fi putut sa faca nimic sa schimbe acest lucru. Cel putin nu acum… Vazuse evolutia ei in aceste ultime saptamani si era sigur ca era pe drumul cel bun. Daca continua cu asta in urmatori saizeci de ani era inger in devenire.

-A, buna Hissori. Scuze, nu ma uitam pe unde merg, ca de obicei…

-Da, unde te duci?

-Ma duceam la ora de sport. Trebuie sa vorbesc ceva cu profesorul inainte de ore.

-A, da? Nimic nu s-a intamplat intre tine si Ikusa? Intreba el banuind ceva.

-Nu! Ce avea sa se intample?

-Nu stiu…. De aceea te intreb. A venit o eleva noua in liceu. Este in clasa cu mine. Ultima oara cand am vorbit cu ea parea destul de interesata de fratele meu.

-Cumva o cheama Akki?

-Da, chiar asa o cheama. Se pare ca a gasit clasa voastra in cele din urma. Ce a facut?

-Nu a facut nimic, doar la sarutat, dar in rest este duper de treaba. Cel putin asa pare, de treaba, spunand asta Yuri lasa capul in jos sa nu ii vada expresia de regret din ochi.

-Yuri… Yuri uitate la mine, putin… Tii la Ikusa? O intreba pe neasteptate el.

-Poftim?!?!? Nu!! Normal ca nu! Tin la voi doi ca la niste frati, numai ca m-am suparat azi ca nu mi-a spus nici macar buna, m-a ignorat total de parca nici nu as fi fost in clasa. Nu imi pasa ce motive are pentru a se purta asa, dar macar un “buna” putea si el sa spuna ca nu il durea gura. In afara de asta o mai saruta si pe tipa aceea si tot timpul s-a uitat la ea iar pe mine m-a ignorat, credeam ca suntem amici, zise suparata.

-Eh…. Nu iti face prea multe griji in aceasta privinta. Ikusa mai are unele momente de distragere. Am vazut cum arata tipa aceea Akki, doar dandu-si parul acela la o parte dezvelindu-si decolteul acela adanc si nici un baiat de aici din scoala nu ar mai vedea pe unde merge. Plus Ikusa are douazeci de ani este trecut prin multe, mai ales prin patul multor fete. Ma mir ca a rezistat atata timp fara sa se dea la toate acele fete care se tin dupa el, cred ca sunt prea mici pentru el totusi…

-Serios? Intreba uimita Yuri.

Ea chiar credea ca cei doi frati sunt niste ingeri cazuti din cer. Nu credea ca au nevoie de ceea ce ceilalti baieti au nevoie.

-Da, daca tii minte in prima zi a recunoscut de ce ne-au trimis parintii nostri aici. In mare parte este adevarat.

-Aveam impresia ca voi doi sunteti niste ingeri cazuti din cer. Nu imi puteam inchipui ca voi mai aveti nevoie si de altceva, spuse ea rosind.

-Eh…. Acum stii adevarul. Suntem oameni. Apropo ne mai intalnim toti trei azi la biblioteca, nu?

-Da, sigur dar acum eu chiar trebuie sa plec. Pe mai tarziu Hissori! Si Yuri pleca dupa ce-l pupa pe amandoi obrajii lasandu-l pe Hissori exact unde a dat peste el.

Inapoi in clasa lui Yuri

Inainte ca Yuri sa iasa din clasa, Ikusa se intinse sa o apuce de mana si sa o opreasca. Vroia sa ii explice, nu vroia pentru nimic in lume sa o lase sa plece cu impresia ca lui nu ii pasa de ea. Numai ca akki nu il lasa. Il apuca de mana si i-o puse pe pieptul ei enorm.

-Crezi ca imi bate inima prea tare? Intreba ea clipind des.

-Sunt de parere ca nimeni nu este in stare sa iti mai auda inima tie, atat este de bine pazita. Ii arunca Ikusa fara sa ii pese catusi de putin de ea.

-Vrei sa imi spui ca nu iti plac sanii mei? Intreba Akki indignata.

-Vreau sa spun ca nu imi place nimic la tine. Esti comuna fetito. Poti fi gasita in exemplare mai bune in cartierele rau famate ale orasului sau prin bordeie.

-Ha! Esti un ignorant. Ma pun pe tava pentru tine si tu ma refuzi.

-Stiu ce esti tu. Daca pe Hissori l-ai pacalit cu aura aceea prost copiata a unui demon reincarnat pe mine nu ma pacalesti. Stii de ce? Pentru ca eu am mancat demonii ca tine pe paine, ii sopti el la ureche atent sa nu il auda cineva.

-Cum ti-ai dat seama? intreba intepenita de frica ea.

-Daca vrei sa traiesti, te sfatuiesc sa dispari din acest liceu.

-De ce draguta? Ai ceva de protejat pe aici? Poate pe fata aceea Yuri… se prea poate ca ea sa va fie conducatoare? Spuse ea atingand un punct sensibil.

-Din pacate nu ea este regina noastra, dar nu imi place mie de moaca ta si nu mai vreau sa ti-o vad.

-Foarte bine! Dar sa stii ca nu este pentru ultima oara cand o sa ma vezi.

Ikusa nu mai astepta ca ea sa termine ce avea de spus si pleca in cautarea lui Yuri cu cardul de fete dupa el care nu auzisera nimic din ce discutase cu Akki din cauza ca erau prea indignate pe ceea ce facuse ea.

Akki ramase uitandu-se dupa el. Il placea mai mult acum, mult mai mult. Poate daca nu si-ar fi dat seama ca nu este o reincarnare a unui demon nu l-ar fi respectat atat. Acum era si mai decisa sa il aiba dar mai intai avea de omorit niste fete cu ochii verzi iar pe lista ei, acum se afla si Yuri. Yuri se afla mai mult pentru ca Akki era geloasa pe ea, nu ca ar fi banuit-o ca fiind Ayame. Era sigura ca daca ar fi fost regina lor atunci cei doi ar fi fost de mult plecati de aici.

Iesi din clasa si din incinta liceului, gandindu-se cum avea sa isi omoare urmatoarele victime. Zambea la imaginea fetelor pe care aveau sa le faca fetele in momentul in care si-ar fi dat seama ca sunt pe cale sa moara.

"Ce frumoasa este viata! Pacat ca numai atunci cand o pierzi sau o furi iti poti da seama de asta. In acele momente chiar simti ca traiesti! Sa vezi cum viata ti se scurge incetul cu incetul, cum inima iti inceteaza sa mai bata, cum plamani nu mai vor sa functioneze si cum ochii refuza sa mai vada ce se afla in fata lor. Incet totul se cufunda in intuneric, intr-o lume in care disperarea domneste si care te distruge psihic inainte ca moartea sa te ia sub aripa sa aparandu-te de nebunia intunericului." Gandea Akki in drumul ei spre casa.

In fata liceului

"Nici una nu era Ayame… Oare cum o sa reusesc in acest fel sa dau de ea? Trebuie sa ma chinui mai mult. Sa imi dau silinta mai mult, altfel Ashi o sa ma omoare. Si ca tot mi-am adus aminte de el, ce rau imi pare de Jessabelle. Cat de mult am vrut sa o apar atunci cand a dat in ea Ashi, dar ce pot sa fac eu in fata marelui rege al demonilor? Nimic. Sunt la fel de neputincios in fata lui cum sunt si acesti oameni in fata mea. Cat de mult as vrea sa o rapesc si sa fugim amandoi in lume ascunzandu-ne de razbunarea lui Ashi, dar ea sigur nu va vrea. Ei ii place puterea pe care i-o ofera titlul de metreasa a regelui demonilor. Atata timp cat ea este fericita atunci si eu sunt fericit."

Reusise sa verifice vreo douazeci si ceva de fete pana atunci, dar aceasta era doar varful aisbergului. Nu va renunta asa usor deoarece viata lui depindea de asta. Stia ce se va intampla daca nu o va gasi pe ayame. Asa ca se hotari. Nu vroia sa fie unul din maimutoi lui Ashi, stia ca acesta considera o distractie sa ii ameninte pe ei cu moartea si apoi sa ii vada cum da gres. El nu va da gres.

In acea seara daca avea noroc o va vedea pe Yuri plecand singura de la liceu neinsotita de clovni aceia doi. Daca ar fi iesit singura avea de gand sa actioneze.

Cine stie poate va fi norocos si planul I se va pune in practica. O alesese pe ea, drept urmatoarea lui victima deoarece o vedea tot timpul in compania celor doi ingeri cand pleca la liceu. El banuia ca ea avea ceva special, altfel nu ar fi stat cei doi cu ea. Se vedea de la o posta ca cei doi o aparau dar inca nu reusise sa isi dea seama care este faza cu ea. Daca nu era ea reincarnarea conducatoarei lor atunci de ce mai umblau cu ea si daca era intr-adevar regina lor

ce mai cautau aici pe Pamant? Nu stia inca aceasta dar era dispus sa afle. Asa ca se posta in fata liceului asteptand iesirea de la ore a elevilor.

In dormitorul lui Ashi

Ashi statea si se relaxa tinand-o in brate pe Jessabelle. Era bine sa aiba pe cineva alaturi care sa nu te sacaie ca nu o iubesti. Cea care statea langa el era constienta de ceea ce vroia el si ii dadea ce vroia fara sa puna alte intrebari. Amanta lui perfecta de care avea nevoie se numea Jessabelle. Acum o mangaia pe par gandindu-se la Ayame.

-Jessabelle….

-Da, regele meu?

-Tu ma iubesti pe mine? Da fara minciuni. Vreau sa imi spui adevarul.

-Iubitule daca te-as iubi cu adevarat, atunci as deveni ceva cum era Akki si nu as mai fi amanta ta perfecta.

-Sa inteleg ca nu ma iubesti…. De ce? Nu sunt frumos? Poate nu sunt pe placul tau….

-Ba da, esti foarte frumos numai ca tu iubesti pe altcineva iar eu daca m-as indragosti de tine, atunci as deveni geloasa si nu am mai putea sa ne bucuram de clipe ca acestea….. I-a spune-mi ce a fost intre tine si Ayame.

-Hm… este atat de veche povestea, incat parca si eu incep sa uit….. dar inca nu m-am plictisit de ea. O sa iti spun, pentru ca te vad atat de curioasa. Eram protejatul ei, nu stiu de ce m-a ales pe mine, stia ce facusem in timpul Marelui Razboi al Ingerilor si totusi ea m-a ales pe mine sa ii fiu protejat. Trebuie sa iti precizez ceva, ingeri nu pot iubi sau mai bine zis nu au voie sa iubeasca asa cum o fac oamenii, iar demoni sunt incapabili sa simta dragostea adevarata din cauza ca intotdeauna ne injunghiem pe la spate, orice am simti pentru victima noastra. Eu am incalcat acea lege, ajunsesem sa fiu orbit din cauza afectiunii mele pentru ea. O urmaream peste tot, ii faceam orice moft. Ajunsesem sa stiu ce vrea fara chiar sa imi spuna, ii citeam pur si simplu gandurile, numai ca inainte ca eu sa ii dau acel ceva ce isi dorea, ea deja il primise de la celalalt protejat al ei. El era intotdeauna cu un pas inaintea mea, asa ca am devenit gelos pe el. Cu cat tineam mai mult la Ayame, cu atat deveneam mai gelos pe celalalt inger. Numai ca eu eram considerat un proscris, asa ca toti erau impotriva mea, pana si celalat protejat al ei credea asta. O vedeam in ochii lui de cate ori ma chema Ayame la ea. Vedeam cum se intreaba de ce ma tine pe langa ea si o vedeam si pe ea raspunzandu-I la intrebare. De fiecare data ii spunea ca

nu e bine sa ma judece, ca trebuie sa ma inteleaga, numai ca el nu vroia sa o asculte. Am reusit intr-un final sa raman singur cu ea si atunci am profitat. Eram fericit ca intr-un final reuseam sa ii spun ce sentimente nutream pentru ea. Ea nu le-a acceptat, asa ca m-a respins. La inceput credeam ca m-a respins din cauza ca eram prea slab, ca nu puteam sa ma ridic la nivelul ei, din care cauza am devenit conducatorul demonilor si am stabilit o intalnire cu ea. I-am propus un armistitiu intre noi daca ma va accepta ca rege al inimii ei dar nici atunci nu m-a acceptat. Atunci a izbucnit un nou razboi intre ingeri si demoni din cauza mea, nervos fiind ca m-a respins am atacat-o si am ranit-o foarte rau. Ingeri nu au acceptat o asemenea insulta si uite asa a inceput razboiul. Insa eu nu m-am dat batut. Acum tot ce sper este sa o pot rapi cand se iveste ocazia si sa o aduc aici.

-Dar cine este responsabil pentru moartea ei, atunci cand de abia fusese acceptata ca si conducatoare? Intreba si mai curioasa Jess.

-Asta nici macar eu nu stiu, minti cu nerusinare Ashi.

Ashi stia cine o ucisese numai ca nu era dispus sa ii spuna adevarul, despre ceea ce se intamplase de fapt. Nimeni nu il stia in afara lui si a celor doi Fallen Angel, care nu erau de gasit.

Jessabelle vroia sa ii mai zica ceva dar chiar atunci cand deschisese gura, el o saruta si incepu sa o mangaie. Se simtea atat de bine cand o mangaia. Tot corpul ii tremura sub mainile lui iscusite. Stia cum sa faca o femeie fericita si o facea al dracului de bine. Nu mai avea de gand sa redeschida aceasta discutie. Acum vroia doar sa se lase dusa de val si sa se simta cat mai bine. Nu stia cat avea sa mai dureze aceasta aventura a ei cu Ashi dar se decise sa traiasca fiecare clipa, sa savureze fiecare minut de parca ar fi fost ultimul.

In biblioteca

Nu se grabea sa ajunga la biblioteca. Stia ca acolo il astepta Hissori gata sa ii faca morala. Ura sa i se atraga atentia asupra anumitor lucruri si cel mai mult ura morala.

“Stiu ca am gresit si ca am avut un comportament pueril dar cum se astepta Yuri sa reactionez la o asa veste? Sa o pup sau poate sa o felicit? De altfel, de ce imi pasa de ce crede ea? A, da, am uitat pentru ca altfel imi face asa zisul meu frate morala. Of…. Si toate fetitele astea se tin dupa mine peste tot. M-am plictisit de ele!! Zici ca sunt niste catelusi in calduri…”

Ikusa mergea linistit, gandindu-se la ceea ce avea sa se intample, cand il vazu in fata lui pe Hissori. Stia ce il asteapta si de ce era Hissori postat in fata lui ca un paznic ce ii interzicea trecerea.

-Buna Ikusa! Spuse zambind fals Hissori, apoi se intoarse spre fetele ce stateau in spatele lui, asteptand cu sufletul la gura sa vada ce avea sa se intample. Ok, fetelor v-as ruga sa il lasati in pace pe fratele meu pentru urmatoarele cateva ore, avem ceva foarte important de discutat intre patru ochii.

Hissori se uita drept in ochii fiecarei fete si cu ajutorul unei vraji, reusi sa le convinga sa ii lase singuri, nu aveau sa se mai intoarca sa il caute decat maine. Fetele erau putin dezamagite dar se intoarsera si ii lasara singuri. De abia dupa ce disparura toate fetele, Ikusa incepuse sa vorbeasca.

-Buna Hissori. Te-as ruga sa treci mai repede la subiect. Nu prea am chef de morala ta dar nici nu pot sa te opresc.

-Bine, daca tu vrei… Vreau sa stiu de ce ai sarutat-o pe Akki in fata lui Yuri si de ce nici macar nu te-ai uitat la ea o data. Nici nu ai salutat-o. Unde iti sunt bunele maniere?

-La gunoi! Da, ce vrea ea de fapt? Raspunse el, rastindu-se. Sa ma duc sa ii spun " Felicitari pentru tine si Seya"? Sau poate sa incep sa o ascult cum vorbeste despre Seya. Hm…?! Ce parere ai, Hissori? Tie nu ti-a spus nimic despre noua ei "achizitie"?

-Nu… dar daca are prieten nu inseamna ca nu mai poti vorbi cu ea. Hai, Ikusa …. Te porti ca un copil si tu esti constient de asta. Stiu ca ti-a cazut cu tronc si o placi, adica hai sa fim seriosi trebuie sa fii nebun sa nu o placi, dar asta nu inseamna ca trebuie sa faci pe suparatul ca are prieten.

-Nu o plac si in mod sigur nu mi-a cazut cu tronc, dar vreau…. Sa o sarut o data sa vad cum este, atata tot, dar nu o plac!

-Da, da, bine, bine. De ce ai sarutat-o pe Akki?

-Nu eu am sarutat-o pe Akki, ea m-a sarutat pe mine! In plus ea a fost cea care s-a dat la mine. Apropo, tu nu ti-ai dat seama ca este un demon?

-Adica nu este reincarnarea unui demon?

-Nu, nu este.

-Eh…. Nu stiu sa fac diferenta intre chestiile acestea. Sunt c-am aerian la probleme de acest tip. Hai sa o lasam asa cum este, dar tu trebuie sa te porti la fel ca si inainte cu Yuri. Sa stii ca ea nu mi-a spus nimic de nici un prieten.

-Nu mai conteaza. Hai sa intram in biblioteca doar nu vrei sa o facem sa ne astepte prea mult.

Cum intrara in biblioteca, o vazura. Statea la o masa mai retrasa si scria ceva pe o hartie. Inaintara spre ea.

Inainte sa o salute si sa ii atraga astfel atentia asupra persoanei lor, citira ce scrisese ea pe coala din fata ei, ii placea foarte mult sa scrie poezi in engleza.

I fell from de sky and I fell so hard
That I didn`t know where I was from
And then I saw the sea
And I knew
I got to go to the bottom of the sea
To go to the oceanic me
I have to go to the bottom of the sea
Where lies a grand history
At the bottom of the sea
You will find me
At the bottom of the sea
There I will be me, the oceanic me

“Oare ce este in mintea ei acum, cand scrie poezia asta?” se intreba Ikusa.

-Buna Yuri! Ce faci? Sper ca nu te-am facut sa astepti, spuse Hissori.

Auzindu-l , ea instinctiv astupa cu mana ei foaia de hartie pe care se afla scrisa poezia.

-Nu, nu m-ati facut sa astept deloc, spuse Yuri uitandu-se in ochii lui Ikusa dar acesta tot evita sa se uite in ochi ei. Asa ca ea isi intoarse privirea spre Hissori. Ikusa, te rog te duci sa cauti si tu o carte despre ingeri cat vorbesc eu ceva cu Hissori?

-Da, sigur, nici o problema.

Dupa ce Ikusa pleca, yuri incepu sa vorbeasca cu Hissori.

-Hissori, am avut aseara un vis cu ingeri. Acum sunt sigura ca ei exista.

-Cum poti fi atat de sigura doar pe baza unor vise?

-Nu numai visul a fost de vina. Am visat ca azi dimineata ma voi duce la un baiat, ce stiu sigur ca este reincarnarea unui inger si il voi supune unei ore de hipnoza. Chiar asa s-a intamplat, exact asta am facut. A fost de acord sa vina cu mine la o prietena foarte buna de-a surori mele care este specializata in psihologie si hipnoza. Stii eu pot sa vad niste aure in jurul capului anumitor persoane. Sunt trei aure diferite: una alba, alta neagra si una rosie. Azi cand l-a hipnotizat pe acel baiat care avea o aura alba, mi-a spus ca el este intr-adevar un inger reincarnat. Ca exista undeva in nori un oras numit Eden unde traiesc doua tipuri de ingeri:

Arkangeli si Narkangeli. Arkangeli sunt cei ce au aripile albe iar Narkangeli cei cu aripile negre. Aceasta explica si cele doua aure. Am mai aflat ca ingerii se reincarneaza in oameni pentru a fi testati, sa vada daca sunt demni de a ramane ingeri sau nu si am mai aflat ca demoni de fapt au fost odata ingeri dar care au luat-o pe un drum gresit.

-Woow… chiar ca ai aflat multe! Esti sigura ca aceste date sunt adevarate? Intreba Hissori uluit de ceea ce a putut afla ea.

-Da, sunt absolut sigura.

In momentul urmator aparu Ikusa cu cartea ceruta.

-Of…. Scuzati-ma dar am uitat ceva. Vin repede, le spusea Yuri si disparu.

Ikusa se uita la Hissori cerandu-I voie sa se duca dupa ea cu ajutorul privirilor. El fu de acord si il lasa sa plece dupa ea. O placea si el pe Yuri, ba chiar putea sa spuna ca ajunsese sa o iubeasca, cumva ea reusise sa se strecoare pe sub pielea lui dar din pacate se vedea mult prea clar ca ea il placea pe Ikusa nu pe el. Orice ar fi spus sau facut Yuri in adancul inimii ei il iubea pe Ikusa si asta era valabil si pentru Ikusa. Asta nu il deranja atata timp cat Ikusa nu o ranea pe fata.

Ikusa se duse pe urmele ei si o gasi incercand sa ia o carte de pe ultimul raft, tocmai sus de tot, si nu reusea sa ajunga. Se uita in toate partile sa fie sigur ca nimeni nu il urmarise aici, erau intre rafturile cu carti de la S la T. Nimeni nu prea venea pe aici si locul era destul de izolat. Era tocmai bun pentru ceea ce avea el in gand. Avea sa afle ce simtea cu adevarat pentru timida adolescenta.

Se duse langa ea si aproape ca o atingea. Inca putin si putea sa ii simta parfumul ei de trandafiri. Se afla in spatele ei cand se ridica deodata pe varfuri si lua cartea. Se gasea atat de aproape, incat Yuri putea sa ii simta rasuflarea in ceafa.

Yuri se intoarse sa isi recupereze cartea de la el si sa ii multumeasca, numai ca atunci cand se rasuci se trezi lipita cu spatele de biblioteca, in fata ei stand Ikusa, care se uita fermecat in ochii ei. Incerca sa iasa din acea pozitie insa el isi puse mainile in ambele parti ale corpului ei, obligand-o sa stea in fata lui. Nereusind sa faca fata acelei priviri arzatoare ea isi lasa capul in jos dar Ikusa ii puse mana pe barbie, obligand-o sa se uite in continuarea in ochii lui. Vroia ca ea sa vada fiecare miscare a lui, vroia sa vada cum distanta dintre fetele lor se miscora, iar buzele deveneau din ce in ce mai aproape. Inimile celor doi incepura sa bata din ce in ce mai repede, inca putin si le ieseau din piept.

“ Nu, nu, asta nu se poate intampla. Nu vreau sa ma sarute Ikusa!” isi spunea in gand disperata Yuri, ignorandu-si inima.

-Te rog… nu… spuse aproape soptit Yuri.

-Nu ce? Intreba Ikusa zambindu-I provocator.

Erau atat de aproape unul de altul, ii era imposibil sa se controleze sa nu o sarute. Se stapanise de atatea ori in asemenea circumstante incat acum parca nu mai avea vointa necesara sa reziste tentatiei, atractiei pe care o avea ea asupra lui. Vroia sa o sarute din adancul inimii lui. Toti muschii din corp devenisera tepeni in asteptarea acelei exteriorizari. O vedea in ochii ei, dorinta de a fi sarutata si in acelasi timp regretul pentru ca isi dorea asta. Si totusi nu putea sa nu se intrebe :" Ce este atat de special la ea de ma atrage in acest fel?".

Incepu sa se apropie tot mai mult de fata ei, de gura aceea frumos alcatuita. Era foarte curios sa o guste, sa ii afle aroma. La inceput, trasa cu limba conturul buzelor ei, fara sa se grabeasca. Stia ca farmecul acelui moment consta in modul in care o va saruta, nu vroia sa fie brutal sau dur, vroia sa o i-a incet, sa o faca pe ea sa isi deschida buzele, invitandu-l in locul acela umed si plin de delicii. In momentul in care buzele lor se unira, amandoi inchisera ochii si se lasara purtati de toate acele sentimente noi pentru amandoi. Ikusa isi puse mainile in jurul mijlocului ei si o strangea atat de tare in brate, incat daca ii vedea cineva ar fi zis ca lui ii era teama ca va disparea daca ii dadea drumul. Amandoi simteau cum fiori de placere le strabat corpurile.

Ikusa continua sa se joace cu buzele ei, muscand-o incet de ele pana cand ea, singura isi deschise gura si il invita sa duca acel sarut la un alt nivel. Patrunse cu limba in gura ei, explorand fiecare coltisor al acelui loc, nemaireusind sa se sature de gustul dulceag al ei.

Yuri avea impresia ca nu mai sta cu picioarele pe pamant ci zboara deasupra lui. Nu stia cat de multa dreptate avea. Din cauza acelui sarut, Ikusa o ducea pe Yuri din ce in ce mai sus, tinand pasul cu sentimentul acela pe care il traia si pe care un om l-ar fi numit " in al noualea cer". Din fericire el se opri la timp din acea ascensiune si nu lovira tavanul cu capul.

Nu se astepta ca Yuri sa ii raspunda la sarut, dar aceasta se intampla. Nici chiar ea nu vroia sa ii raspunda si nici nu se astepta sa ii raspunda la sarut dar corpul ei actiona fara vointa ei. Incerca din toate puterile sa scape din acea imbratisare dar trupul ei pur si simplu nu o asculta, era ca si cum altcineva il controla. Era atat de minunat totul dar vroia sa se termine, se simtea ciudat. Era in acelasi timp si incantata dar si speriata de noile senzatii pe care le simtea. Cand il sarutase pe Seya nimic din ceea ce simtea acum nu aparuse atunci. Cand sarutul a luat sfarsit cei doi aveau impresia ca a trecut o eternitate de cand Ikusa a venit si a luat cartea de sus dar de fapt trecusera doar zece minute.

S-au intors intr-o tacere mormantala la masa, unde Hissori ii astepta rabdator. Amandoi se simteau ciudat unul in prezenta celuilalt, ca doi copi care au facut o boacana si acum trebuie sa fie pedepsiti pentru ea.

Ikusa vroia sa ii ceara scuze lui Yuri pentru ceea ce s-a intamplat, deoarece se simtea vinovat dar nu gasea curajul de a deschide gura. Cat despre Yuri, ea avea tot felul de sentimente in contradictoriu. Avusese intentia atunci cand se terminase sarutul sa il plesneasca peste fata, pentru a ii arata cat de jignita este dar din cauza unui motiv ascuns ei nu avuse puterea necesara pentru a ridica mana, in schimb se intoarse cu spatele si plecase lasandu-l pe Ikusa sa o urmareasca. In acel moment nu stia ce simte de fapt pentru el, daca il place sau nu, dar sarutul acela fusese magnific.

Hissori imediat ce ii vazu intelese ce se intamplase asa ca nu spuse nimic. Se uita curios la cei doi, intrebandu-se cu ingrijorare ce avea sa se intample de aici inainte. Daca aveau sa ajunga impreuna atunci asta nu insemna decat ca o sa ii franga inima lui Yuri cand vor pleca si nu ii placea sa faca pe cineva sa sufere. Tot ce putea sa faca era sa spere ca nu vor ajunge impreuna.

In fata liceului

“In sfarsit!” gandi Thorpe. Asteptase in fiecare zi, timp de noua zile ca Yuri sa plece de la scoala singura. Era singura cale pentru a vorbi cu ea. Daca s-ar fi dus la ea cand era insotita de cei doi ingeri, atunci misiunea lui ar fi fost sorita cu un esec si nu ar mai fi putut niciodata sa vorbeasca cu ea. Era seara lui norocoasa. O vazu pe Yuri cum iese din curtea liceului singura si dupa cate se vedea cei doi ingeri nu erau cu ea si nici in spatele ei, incercand sa o prinda din urma . Nu putea sa lase o asemenea ocazie sa treaca pe langa el, asa ca o urmari pana ajunse intr-o alee mai intunecata, unde actiona.

-Buna scumpete! Spuse el.

-Buna.

-Ce faci pe aici singura? Nu stii ca este periculos sa te plimbi singura pe alei intunecate?

-Astept pe cineva.

-Esti foarte frumoasa…. Atat de frumoasa ca imi vine sa te sarut.

Spunand asta o prinse de brat si o trase spre el. Incerca sa o sarute dar ea se tot zvarcolea si tipa. Era absolut sigur ca ea este reincarnarea lui Ayame. Trebuia numai sa o sarute, ca sa poata sa ii strecoare pastila ce o tinea sub limba. Era o pastila facuta de niste demoni ce erau specialisti in aceste tipuri de droguri, care faceau ca victima sa isi aminteasca de toate

vietile ei anterioare. Trebuia neaparat sa o sarute daca vroia sa afle daca ea este fata pe care o cauta.

Yuri era terifiata de ceea ce I se intampla. Nu vroia ca el sa o sarute, nu dorea ca gustul lui Ikusa sa fie furat de pe buzele ei de acest strain si mai ales nu vroia nici macar sa puna mana pe ea tipul acela. Sperase ca daca va vorbi frumos cu el, acesta o va lasa in pace dar se pare ca dorinta nu I se indeplinise. Era atat de speriata de gandul ca acel tip o va saruta, incat nu isi daduse seama ce putea sa I se intample. Erau lucruri mult mai rele decat sarutul dar ea nu reusea sa se gandeasca la ele. Tipa, se zvarcolea, incerca din toate puterile sa isi elibereze mana dar nimic nu dadea roade. Lacrimi ii aparusera in ochii ei verzi, in timp ce se lupta sa scape din mainile acelui necunoscut. In adancul inimii ei spera ca cei doi baieti sa apara, sa o salveze. Isi dorea din toata inima acum sa il vada pe Ikusa aparand de nicaieri si salvand-o de acel nebun care nu ii dadea drumul, dintr-un motiv necunoscut stia ca daca el va aparea, atunci totul avea sa fie bine. Se panicase si mai mult cand isi aduse aminte ca vazuse la stiri, cum un politist vorbea despre un ucigas in serie care omora fete ce aveau ochii verzi si, sau cu parul rosu cu o seara in urma.

“Of… nu trebuia sa o iau inainte ! De acum incolo promit ca o sa vin cu colegii acasa. Nu o sa mai merg singura pe strazi intunecate. Promit, o, Doamne! Daca el este cel despre care se vorbea la televizor nu mai am nici o scapare…” se gandea ea incercand din toate puterile sa scape.

In timp ce ea incerca sa scape , cei doi frati mergeau linistiti incercand s-o prinda din urma pe Yuri. Nici unul dintre ei nu spunea nimic, mergeau tacuti fiecare gandindu-se la problemele lui. Hissori se gandea la o modalitate de a o gasi mai repede pe Ayame, sa mai gaseasca o caracteristica, un semn, orice care l-ar putea ajuta in cautarea lui, in timp ce Ikusa se gandea la Yuri. De aceea Ikusa fu primu care o vazu. Nici nu avu timp sa se enerveze pentru ca dintr-un pas ajunse langa fata care se zvarcolea, acum tacuta din cauza mainii care ii acoperea gura. Il prinse pe tipul necunoscut de gulerul din jurul gatului si cu mana dreapta il lovii in obrazul stang, atat de tare incat ii dadu sangele pe nas. Dupa care ii dadu drumul , ii mai dadu un sut in fund de-l azvarlii cativa metrii in fata si ii arunca o avertizare.

-Sa nu te mai prind pe langa ea, borfasule! Il ameninta Ikusa aratandu-I pumnul.

Intorcandu-se catre Yuri, care incepuse sa planga cazand in genunchi la picioarele lui, o ridica sus si o stranse in brate, soptindu-i cuvinte de incurajare pentru a o linisti.

-Shhht... sunt aici… gata , gata… totul s-a terminat. Nu o sa las pe nimeni sa iti faca rau. Ma auzi ? Intotdeauna o sa fiu aici pentru tine. Intotdeauna. Iti promit, scumpete, Ikusa nu isi dadea seama cand se produsese mai exact acea schimbare in el. Cu cateva clipe in urma era

acelasi tip arogant si cu nasul pe sus, gandindu-se cu o curiozitate crescanda la Yuri iar acum, era total schimbat, ingrijorat de soarta fetei pe care o legana ca pe un copil in brate.

Hissori statea mai in spate si observa, intrigat, ceea ce se petrecuse. Nu il vazuse niciodata pe Ikusa comportandu-se in acest fel. Il vazuse cum salvase fete mult mai frumoase decat Yuri, care aveau sa devina persoane foarte importanta dar chiar si atunci isi pastrase atitudinea de tip arogant, chiar rece, nelasand niciodata sa se inteleaga ca le-a salvat pentru ca le placea. In schimb, acum, putea foarte bine sa indentifice ingrijorarea din vocea lui si in acelasi timp bucuria ca nu a ajuns prea tarziu. Cu siguranta, fata care se agata de camasa lui Ikusa de parca viata ei ar depinde de el, era speciala, dar in ce fel era ea speciala nu putea sa isi dea seama. La suprafata parea o fata obisnuita, simpla si putin timida dar foarte sociabila, care era prea ocupata cu propriile ei pasiuni pentru a avea timp si pentru baieti si dramele care veneau cu acestia.

Odata in prezenta lui, ea se simti mai bine. Se simtea in siguranta tinuta de el, in bratele lui mari si puternice. Stia sigur ca orice s-ar fi intamplat atata timp cat el o va tine in brate, ea va fi in siguranta. Era sigura ca acolo este cel mai sigur loc din intreaga lume. Cat de mult ar fi vrut sa-I spuna cum se simtea, dar nu putea. La fel de sigura cum era ca nimic rau nu putea sa I se intample in bratele lui, atat de sigura era ca peste doi ani se va intoarce in America si o v-a uita. Nu vroia sa sufere, asa ca incerca sa se tina la distanta de cei doi frati si sa aiba cu ei numai o relatie de prietenie.

In castelul lui Ashi

Peste doua zile de la acel incident, Ashi a fost foarte nervos cand a auzit ca Thorpe a fost batut mar de unul dintre cei doi ingeri trimisi pe Pamant. Se invartea prin dormitorul lui, gandindu-se cum avea sa il pedepseasca pe cel care a dat gres. Nu putea sa il lase nepedepsit, nici nu putea sa il ierte, fusese batut de un inger si prin pierderea acelei lupte il facuse de rusine. Ca protejat al lui nu avea voie sa piarda in fata altor ingeri, il luase sub aripa lui pentru ca avea potential sa devina mare si pentru a-l tine sub control, sa fie sigur ca nu va fi tradat de ambitia lui. Insa se pare ca nu avea destul potential si il judecase gresit. Nu era o problema pentru el, avea sa plateasca pentru acea infrangere. Tocmai ii venise o idee cum avea sa plateasca, asa ca il chema pe Thorpe “sa vorbeasca” putin cu el.

In timp ce Thorpe se ducea in camera lui Ashi, se intreba curios de ce l-o fi chemat acesta. Oare ce vroia sa vorbeasca cu el? Nici nu-I trecea prin minte ca Ashi ar fi putut afla de acel eveniment penibil. Il cunostea bine pe conducatorul lui pentru a sti ca acesta nu tolera sub nici o forma invrangerea, insa excluse acest gand imediat din mintea lui, zicandu-si ca nu avea cum sa afle despre acel eveniment. Nici un demon nu venise sa il ajute si nici ingeri nu se laudasera cu acel lucru, era sigur, asa ca numai el stia, iar el nu era prost sa isi puna singur streagul de gat. Isi spusese plictisit ca nu avea nici un rost sa incerce sa afle care era motivul pentru care era chemat in dormitorul personal al lui Ashi. Daca ar fi banuit macar ce avea sa se intample, atunci nu s-ar fi dus in camera lui atat de linistit.

-Buna Thorpe! spuse Ashi

-Buna ziua, Domnia voastra.

-Cum ai putut sa fii batut de un inger?! Intreba pe neasteptate Ashi furios.

-Poftiti inaltimea voastra?

-Nu ca poftiti! Tampitule! Te-ai lasat batut de un inger! Ar trebuii sa te fierb intr-un cazan, dar vei avea o soarta mai buna!

Spunand asta scoase un cutit cu o forma ciudata si lovii. Cutitul avea un maner facut din argint cu un sarpe incolacit pe el, iar lama ascutita si lucioasa era foarte curbata. Pe lama avea incrustati un inger cu un demon si un trandafir ce ii unea. Cand lovii nu il omori pe Thorpe ci o omori pe Jessabelle, ce tocmai se pusese in fata lui, sacrifandu-se pentru el. Thorpe o prinse in brate si incet o intreba : "-De ce?". Din pacate sau poate din fericire ea nu mai putu sa-I raspunda. Se uita la ea cum sangele incet ii parasea fata si incerca disperat sa ii opreasca sangerarea, insa era inutil. Inca nu constientizase unde se afla rana, pentru ca daca ar fi constientizat atunci si-ar fi dat seama ca nu mai era nici o speranta pentru cea care statea in bratele lui, racindu-se incet. Pentru un moment el uita de Ashi, care isi venii in fire foarte repede si stergandu-si cutitul de rochia pe care o purta Jessabelle, mai lovii inca odata dar de aceasta data nu rata tinta.

Ii parea rau pentru Jessabelle , era o amanta perfecta si relativ buna in pat, dar asta era, nu le puteai avea pe toate. Se uita cand la ea, cand la Thorpe, cand la cutitul pe care il lasese in corpul rece al protejatului sau si care ii amintea de un timp de mult apus. Sangele incepuse incet sa se indrepte spre el, iar el scarbit se dadu din calea lui. Nu suporta sangele. Ramasese cu aceasta mica frica din acea fatidica seara cand conducatoarea fusese omorita. Nu stia ce se intamplase sau cine o omorise, dar el se trezise in dormitorul ei, murdar pe haine de sangele ei si cu acel pumnal, care acum statea infit in inima lui Thorpe, in mana. In acea seara aproape ca innebunise din cauza sangelui care parca il inconjura din toate partile. Amintinudu-si de acea

scena, se departa si mai mult de sangele ce continua sa curga si chema pe cineva sa aiba “grija” de cei doi , apoi se duse sa se gandeasca la cei care le vor lua locul.

Aveau sa inceapa o noua viata ca oameni, amandoi in acelasi timp de data aceasta si poate drumurile vietii o sa li se intersecteze din nou, dand viata unui destin diferit de ceea ce au trait. Sper deosebire de altii demoni, ei fusesera oameni original care alesesera un drum gresit in viata si devenisera demoni. Era prima lor viata ca demoni si acum avea sa fie prima lor reincarnare in demoni, reusind sa faca aceste doua lucruri impreuna.

In Eden

Luna stralucea linistita, luminand orasul ingerilor. Totul parea impietrit ca si cum timpul s-ar fi oprit in loc, refuzand, parca sa isi urmeze cursul natural. Patru umbre se puteau vedea miscandu-se lin prin oras, indreptandu-se fara nici o graba spre centrul acestuia. Cele patru persoane hotarisera sa se intalneasca in cetru atunci cand luna era in mijlocul cerului, fiecare venind dintr-unul din cele patru puncte carteziene.

Orologiul din fata castelului batu ora douasprezece.

Cei patru stateau in fata drumului pe care au venit, formand un romb. Statura asa, pana cand orologiul inceta sa mai bata, iar orasul reveni inapoi la starea lui hibernare.

-Cred ca stiti de ce ne-am intalnit aici, acum, spuse una dintre cele patru umbre, care era mai inalta cu un cap decat celelalte.

-Da, spuse o a doua umbra care avea o voce foarte melodioasa.

Cel care vorbise primul si care este cu un cap mai inalt decat ceilalti este Arkangelul Krad, cel care detine contorlul asupra pamantului. Cea de-a doua umbra, care sta in dreapta lui Krad este Narkangelul Rose care detine controlul asupra aerului si ultima care vorbise si care sta in stanga Arkangelului, este un alt inger din aceasi casta ca si el, pe nume Lilith si detine controlul asupra apei. Ultimul care sta in fata lui Krad este Narkangelul Michael, cel care controleaza focul si care este liderul lor.

-Deci, vreau sa imi spuneti care este situatia pe pamant, le ceru Michael poruncitor.

-Am reusit sa reduc pagubele facute de Karina si sa scap cateva orase si sate de inundatii, insa catastrofele naturale devin din ce in ce mai multe si mai puternice, nu stiu cat timp voi rezista in acest ritm, spuse Lilith nelundau-si ochii nici o clipa de la ingerul focului.

Il manca din priviri. Cel mai mult ii placea cum el intotdeauna reusea sa se faca ascultat, fie ca vorbea frumos, fie ca tipa la tine enervat, intotdeauna reusea sa obtina ceea ce dorea de la tine. Inspira frica celor din jur care nu il cunosteau si asta numai din cauza ochilor lui rosii-galbui, asemanatori focului. Era singurul inger care avea ochii rosi fara ca aceasta sa insemne ca este pe cale sa devina demon. Lilith fu trezita din visare de catre Krad.

-Cutremurele sunt sub controlul meu. Toate care au avut loc in ultimele cateva saptamani nu au produs pagube majore, insa la fel ca si Lilith nu stiu cat timp le pot tine sub control, zise Krad uitandu-se sfidator in ochii plictisiti ai rivalului sau.

Il deranja felul distant in care el se purta cu Lilith, care il placea. Nu vroia ca el sa o incurajeze in mica ei pasiune dar nici sa o ignore in acel fel, era prea rece cu ea. Isi lua ochii din ai lui Michael cand termina de vorbit si se uita la Rose, care urma sa ia cuvantul. Incerca sa o incurajeze pe mica fata, care nu avea curajul niciodata sa vorbeasca direct cu Michael, ci obisnuia sa se ascunda in spatele lui, uitandu-se pe furis la acesta in timp ce vorbea. De aceasta data, insa, era prea departe de el pentru a face acea manevra a ei, fara sa se dea de gol si sa ii dea de inteles ingerului focului ca o intimida. Asa ca isi frangea mainile, incercand sa scoata cateva cuvinte. Vroia sa o ajute dar vazu cu codul ochilui cum Michael le facu semn, lui si lui Lilith, sa o lase in pace. Isi lasa ochii in pamant, nevrand sa se ia la cearta cu liderul sau.

-Aa… deci…a.. uraganele.. am deviat, uraganele… din calea lor… aa… adica am deviat cursul uraganelor, astfel au fost crutate orasele si am m-ai racit temperatura la cele doua poluri, astfel impiedicand dezghetarea falezelor, reusi Rose sa termine ce avea de spus.

Nu ii placea sa fie in centrul atentiei, mai ales cand toti ochii erau atintiti la ea. Se simtea mai increzatoare atunci cand statea in spatele lui Krad. Stia ca se ascundea in spatele frumosului saten, dar era singurul loc unde se simtea si ea inalta. Era cea mai mica de inaltime din acel grup si desi ceilalti nu aratau ca i-ar deranja acest lucru, ea se simtea stanjenita. Incerca sa isi controleze acea senzatie inconfortabila pe care o avea de fiecare data cand trebuia sa ia cuvantul. O trezi din acea stare vocea groasa si joasa a lui Michael. Isi ridica ochii plini de speranta si il vazu cum se apropie incet de ea, incepand sa vorbeasca.

-Rose, dupa aripile tale de culoare neagra, la prima vedere, as spune ca faci parte din casta Narkangelilor. Dupa transparenta lor, deduc ca tu esti ingerul care controleaza vantul, aerul, de altfel si culoarea parului si a ochilor tai imi spun acest lucru si atunci cand vorbesti si te vad cum te ascunzi in spatele lui Krad, ma faci sa ma intreb: de ce? De ce un cherubim atat de mandru cum esti tu, se ascunde ca o lasa in spatele unui Arkangel? Esti o rusine pentru casta ta, spuse el luandu-si ochii de la ea.

Rose ramase impietrita din cauza cuvintelor pe care le auzise. Se uita la el cum isi intorcea spatele si nu ii venea sa creada ce a putut sa ii spuna. Cel care ii vorbise nu avea cum sa fie blandul, calmul, bunul ei camarad care intotdeauna o sustinuse. In minte ii aparu imaginea fetei lui atunci cand o ajutase sa se ridice in picioare. Se intamplase acum multi ani, cand ei doi erau in Academia de Lupte a Narkangelilor, iar ea din cauza stangaciei ei se impidicase si cazuse in timpul unui antrenament. Din cauza nervilor, vantul incepuse sa o inconjoare, pierzand controlul asupra puterilor ei, ranindu-I astfel pe cei care aveau curajul sa se apropie. Statea acolo plina de nervi, incercand sa isi controleze lacrimile care luptau sa iasa afara, ignorand ceea ce se intampla in jurul ei. Isi auzi numele, de undeva din apropiere si ridicandu-si ochii ii intalni pe ai lui Michael. Era singurul care reusise sa se apropie de ea si asta cu ajutorul puterii lui care crestea in contact cu vantul pe care ea il crease. Avea ochii atat de blanzi si calzi si se uitau la ea atat de intens incat avu impresia ca ii atinge sufletul, calmand-o. In acel moment vantul disparu si ea facu cunostinta cu el. Din acea zi el intotdeauna avusese puterea de a o calma, dar si de a o intimida. De acea nu credea ca el este adevaratul ei camarad, insa inainte sa poata spune ceva, il vazu pe Krad cum il loveste direct in fata pe Michael cu un pumn de piatra.

-Nenorocitule! Spuse el lovindu-l in plin si dandu-I sangele la buza de jos.

Michael isi sterse plictisit sangele ce ii curgea, patandu-I bluza, dupa care se uita la Krad cu o flacara ce ardea mocnit in ochii lui.

Krad asteptase mult timp ca acesta sa calce stramb, pentru a avea motiv sa ii ofere o lectie buna liderului sau, pe care il considera prea infumurat pentru lumea lor. Era fericit ca in sfarsit ii daduse un motiv.

-Nu te baga, Arkangelule! Aceasta problema este una personala, nu ai nici un motiv sa te amesteci.

-Si daca nu vreau? Ce o sa faci?

-Nu ma pune la incercare, rabdarea mea are limite!

-Bun, sa ma anunti cat mai trebuie sa te enervez pentru a trece acele limite.

Krad se trezi cu o bila de foc venind spre el, de abia avusese timp sa se apere facand un scut din piatra. Lupta incepuse intre cei doi, care pareau a fi seriosi si inconstienti la daunele pe care puteau sa le produca.

Lilith privi toata acea scena, nelasand nici unul dintre sentimentele, care o luara cu asalt sa se vada pe fata ei. Era la fel de ranita ca si Rose, in ciuda faptului ca nu ei ii adresase acele cuvinte, dar nu conta deoarece ea se simtea de parca ei I le spusese. In ea se dadea o lupta intre ceea ce vazuse si ceea ce stia, fiecare parte venind cu argumente serioase in favoarea ideii sustinute. Insa nu mai avea timp de pierdut, deoarece cei doi incepusera sa se lupte si nu putea

sa ii lase lupta sa continuie, asa ca o lovi cu putina apa pe Rose pentru a-I atrage atentia si apoi ii facu semn sa se uite la ei, dandu-I de inteles ca avea sa ii opreasca. Rose intelese ce vroia sa faca Lilith, asa ca astepta pregatita sa treaca la actiune. Lilith soptise o incantatie repede si ii inchise pe cei doi in doua bule de apa. Vazand asta, Rose facu si ea repede o incantatie si alte doua bule de aer aparura in dreptul fiecaruia. Prinsi in capcana, nereusind sa scape, cei doi se intoarsera furiosi spre cele doua fete, dar Lilith nu ii lasa sa zica nimic.

-Gura mica, voi doi! Sunteti mai rai decat o adunatura de ingerasi nou-veniti!

Rose se uita uimita la tupeul camaradei sale. Daca ar fi fost ea in locul ei nu ar fi indraznit sa faca asa ceva. Pentru prima data in acea seara, ea isi dadu seama ca Michael avea dreptate, era o lasa. Se descurca foarte bine intr-o lupta dar daca o puneai sa vorbeasca se pierdea si intr-un fel se facea de rusine. Insa vazand-o pe Lilith, in acel moment, cum preia controlul situatiei, a indemnat-o pe Rose sa se schimbe. Trebuia sa i-a atitudine si asta avea de gand sa faca. Privirea I se schimba, devenind dura si mai sigura pe ea si le micsora rezerva de aer, deoarece acestia incepusera din nou sa se foiasca incercand sa scape si sa se certe unul cu altul.

-Da, taceti din gura si ascultati-o! zise Rose incercand sa nu roseasca.

Cei doi care erau inchisi se uitau la ea, nerealizand la inceput daca acea era realitatea sau nu. Lilith nu schita nici cel mai mic gest, in timp ce Krad ii zambi calduros ca intotdeauna iar Michael isi inclina putin capul in semn de respect.Lilith vazu acel gest foarte subtil si se bucura nespus in sinea ei pentru Rose, care reusise intr-un sfarsit sa isi castige respectul liderului lor.

-Da-ne drumul, Lilith, ii zice Michael. Promit, nu o sa ne luam din nou la bataie.

-Bine, spuse ea si desfacu vraja, eliberandu-I pe cei doi inflacarati.

-sunt mandru de tine, Rose, zise el uimindu-I pentru a doua oara in acea seara pe colegii lui.

-Poftim?

-A? spuse si Krad, neintelegand de ce se schimbase din nou la o suta optzeci de grade.

-Vroiam sa te fac sa nu mai fi atat de timida, sa te fac sa ma infrunti si ai reusit. Stiam ca te intimidez si daca ai putut sa treci peste acest lucru, atunci de acum inainte totul o sa fie mai usor. Primul pas este intotdeauna cel mai greu.

Micheal se duse la ea si o pupa pe frunte. Ii zambi, spunandu-si in gand ca acesta era prietenul ei, o mare enigma pentru cei din jur. Dupa acest gest, el le spuse celorlati sa plece acasa pentru ca nu mai aveau ce discuta.

In fata dormitorului conducatoarei

Dupa multe saptamani de munca , Tetsujin, Hageshi, Ranpu si Aoshy au reusit sa duca ritualul la bun sfarsit si sa deschida usa.

Acum stateau toti patru in fata usii si nici unu dintre ei nu indrazneau sa intre acolo. Le era frica de ceea ce puteau gasii. Nu stiau exact la ce sa se astepte asa ca se asteptau la ce era mai rau. In cele din urma Hageshi isi facu curaj si puse mana pe clanta deschizand usa. El nu intra in camera ci doar impinse usa, ca aceasta sa se deschida larg, dezvaluind ce se afla inauntru.

Ramasera socati. Camera nu se schimbase deloc de cand a fost inchisa , doar un strat destul de gros de praf se asezase peste tot. Se vedea cum sangele ce patase patul, si cearceaful se scurse-se ajungand pana in dreptul usii. Acum sangele nu mai avea culoarea aceea de rosu inchis , ci capatase o culoare mai inchisa;un maro-rosiatic. Intrand in camera, cei patru simtira mirosul de spatiu inchis , combinandu-se cu cel al sangelui inchegat si vechi. Incet, incet isi aminteau cum era camera cum au gasit-o. Arata la fel numa ca acum dadea o senzatie de vechi , nelocuit, parasit decat de loc nou si nefolosit. Se uitara la patul odata frumos din lemn de trandafir , cu baldachinul din matase fina, alba, ce flutura in vant, si care acum arata groaznic; baldachinul fiind patat de sange iar matasea fina fiind zdrentuita la capete. Uitandu-se la pat , isi amintira cum o gasisera pe conducatoarea lor. Era intinsa in pat, imbracat cu o camasa de noapte fina, alba, care din cauza sangerarii abundente, transformase albul impecabil al camasii intr-un rosu sangeriu. Arata ca o clipa de liniste, de frumusete, in acel haos din camera. Inca odata simtira cum inimile lor se sparg revazand acea scena. Incet, cu greu reusira sa-si ia ochii de la patul ei, si sa continue sa se uite prin camera.

Geamurile ce dadeau spre orologiul vechi erau atat de murdare incat nici razele soarelui nu puteau sa patrunda in dormitor , perdelele ce acopereau geamurile erau si ele, la fel ca toate lucrurile din camera, pline de praf si ingalbenite din cauza timpului necrutator.

Ochii celor patru , se indreptara mai apoi spre biroul unde o gaseau adesea pe Ayame. Acesta cu incrustatiile lui sub forma unui trandafir,era plin de praf si patat si el de trecerea timpului, la fel ca tot ceea ce se gasea in incapere.

Un singur lucru insa iesa in evidenta pe acel birou. Acel lucru era o foaie de hartie, pe care stateau scrise, trei cuvinte, si anume:”Imi cer scuze”. Acea foaie arata la fel de noua ca si in ziua in care a fost facuta, nimic nu o facuse sa imbatraneasca dar niciunul dintre cei patru nu-l

dadu nici o atentie. Erau prea ingroziti de ceea ce vedeau cu ochii mintii ca sa mai vada si acea foaie pe care statea scrisa declaratia unui necunoscut.

Nu au putut sa-si aminteasca decat ca Ayame a fost omorita. Nu stiau nici de cine si nici ce s-a intamplat cu ucigasul ei, daca mai era sau nu printre ei. Isi adusera aminte cat de ingroziti fusesera atunci cand o gasisera, plina de sange si lipsita de viata, si cum teroarea pusese stapanire pe ei obligandu-I sa inchida acea camera si sa incerce sa uite ceea ce se intamplase. Si-au amintit cum arata camera care ii ingrozise intr-atat atunci, nimic nu se schimbase. Scena ce se regasea in camera era parca si mai groaznica acum, dupa trecerea timpului decat era atunci, numai ca acum ei erau pregatiti pentru orice ar fi putut gasi. Scena era mai groaznica si din cauza ca nu a facut decat sa mai adauge o intrebare la lista deja arhiplina de intrebari fara de raspuns.

Nu au mai inaintat mai mult decat inaintasera pana atunci, la fel ca in acea fatidica zi, ei s-au intors si au incuiat usa cu o cheie. Au plecat din fata usii marcati pentru o eternitate sa revada aripile ei macelarile aruncate pe podea si mai ales sa revada corpul frumos al lui Ayame cu acele rani adanci, ce i-au provocat moartea. Nici nu puteau sa isi inchipuie si nici nu vroiau sa isi inchipuie cata durere i-au provocat smulgerea aripilor ei. Nici unul dintre ei nu avea puterea sa zica ceva. Toti erau preocupati de aceleasi intrebari si anume: “Cine? Cine a putut sa faca asa ceva? Ce monstru a putut sa macelareasca corpul ei perfect?” si mai ales cea mai chinuitoare intrebare dintre toate: “Mai este acel monstru printre noi?”. Fiecare dintre cei patru au ajuns la casele lor mai mult din obijnuinta decat ca un act de vointa sau alegere. In conditia in care se aflau atunci, a fost o minune ca mai stiau, fie si numai instinctual, unde locuiau.

Toti cei care i-au vazut in acea zi, care incepuse atat de promitator si se terminase atat de groaznic, au fost uimiti de felul in care cei patru aratau. Semanau exact ca niste zombie sau ca niste oameni carora tocmai li se facuse o lobotomie. Un singur inger stia exact de ce aratau asa, in ciuda faptului ca nici un inger nu stia cand aveau sa deschida camera. Pastrasera acest lucru pentru ei, doar ei patru stiau si nu spusesera la nimeni si totusi el stia.

Era un inger inalt, frumos cu un par scurt rosu ce semana cu un foc bland de tabara si o pereche de ochii rosii ca si parul lui, care insa ascundeau o forta incredibila, cat despre aripile lui erau negre facandu-l astfel sa apartina castei Narkangelilor dar aveau o stralucire rosiatica ce ii avertizau pe ceilalti ca este periculos. Dar asta nu este atat de important, ceea ce este important este legatura pe care o are el cu camera in care a stat Ayame. In momentul in care camera a fost deschisa, el a stiut. Deasemenea a stiut ce isi vor aminti ei inca din-nainte ca ei sa paseasca in camera si sa vada patul. Dar pe fata lui nu se putea distingea nici ingrijorarea, nici furia, nu se distingea nici un sentiment, se plimba pur si simplu prin oras fara a avea vreun scop anume

incercand sa isi aminteasca ceva ce pentru el incepuse sa fie foarte important din momentul in care s-a deschis usa.

In casa celor doi ingeri

Dupa ce au dus-o pe Yuri acasa si s-au asigurat ca totul este in ordine, cei doi “fratii” au plecat si ei acasa.

Ajunsi acasa, erau ingrijorati de ceea ce se intampla in jurul lor. Nu stiau cine era in spatele acelor omucideri sau in spatele acelor agresari sexuale dar amandoi stiau sigur ca aceia care faceau aceste lucruri erau demoni. Se vedea pe fata lor ca sunt ingrijorati de ceea ce se putea intampla. Le era teama, nu pentru ei, ci pentru banuiala care incepuse sa ia nastere in mintea lor si nu le mai dadea pace. Banuiala ca Ashi, fost protejat al lui Ayame si acum conducator al demonilor, si-a trimis cainii sa o gaseasca pe Ayame pentru a o rapi.

-Hissori, ce parere ai despre fetele ce au fost atacate?

-Din fericire ele nu sunt reincarnarea ei. Nici una dintre ele nu a fost. Banuiesti cine ar putea sa fie in spatele acestor intamplari?

-Cred ca tipa aceea Akki. Cred ca este geloasa pe Ayame pentru ca este iubita de Ashi. Asa ca s-a hotarat sa o trimita pe ayame in lumea oamenilor pentru totdeauna, dar este ceva ce nu mi-ai spus. Am vazut ca aseara ai trimis un raport separat de cel facut de noi Consiliului. Ce ai scris in el?

-Nu credeam ca mai vazut. Nu mai conteaza. In raport am adaugat ca am gasit dovezi cum ca reincarnarea lui Ayame este de genul feminin. Din aceasta cauza si tipul acela si Akki cauta fete. Ai observat ca victimile lor ori aveau ochii verzi ori parul roscat sau pe ambele caracteristici?

-Daca este fata este de rau? Intreba curios Ikusa, care nu reusea sa ii citeasca gandurile lui Hissori. Putea sa citeasca usor gandurile cuiva daca nu erau prea complexe, asa aflase de ceea ce se intamplase cu Akki de era atat de pornita impotriva conducatoarei lor.

-Nu stim sigur, dar exista o profetie in care sta scrisa o avertizare. Spune ceva despre reincarnarea lui Ayame si ea, ca daca au ambele acelasi gen atunci acesta este un semn pentru aparitia celor doi FallenAngel legendari, ce au puterea de a distruge planeta.

-Dar asta nu inseamna ca daca au aceasta putere o vor folosi, nu?

-Nu stiu. Nici eu nu pot sa cred asa ceva. Eu sincer cred ca anumite parti din aceasta poveste lipsesc sau nu este profetia adevarata, poate este un fals.

-Crezi ca Yuri poate afla povestea?

-Hm…. Greu de spus, dar este ceva ciudat la ea in mod sigur. Nu crezi?

-Sunt sigur ca este ceva ciudat la ea. Adica a putut sa afle atatea despre ingeri si ai vazut ce are in camera ei. O pana neagra si una alba. Nu stiu a cui este cea alba dar cea neagra este sigur a mea.

-Da…. Cea alba este a mea. Ea este fata din cauza careia am fost eu prins.

-Serios? Cum s-a intamplat?

-Da. Pai, mergeam linistit printre oameni cand am simtit o prezenta malefica in preajma si cand m-am uitat sa vad ce se intampla am vazut cum toata puterea acea malefica inconjura o fata, ce se afla in mijlocul strazii. Initial am crezut ca este un alt inger si ca este in pericol, dar cand m-am uitat mai atent mi-am dat seama ca este doar o simpla muritoarea. Nici nu mi-am dat seama cand am inceput sa zbor spre ea sa o scot din acea putere. Nu stiu de ce am vazut-o doar pe ea si am salvat-o doar pe ea si nu si pe prietena ei atunci, nu stiu nici de ce am salvat-o macar. Am stat cu fata pana au venit paramedici si au pus-o pe targa, numai ca nu a vrut sa o parasesc, asa ca a incercat sa ma apuce de maneca, cred ca atunci a luat o pana din aripa mea. Nu credeam ca o sa o pastreze, credeam ca a pierdut-o pe drum. Oricum toate aceste lucruri sunt doar niste coincidente bizare. Dar daca tot am descoperit-o cred ca putem sa ne folosim de ea pentru a afla ce sa intamplat in acea vreme.

-Chiar crezi asta? Adica intr-adevar are stofa de inger si are o ciudata conexiune cu sufletul conducatoarei, dar poate un muritor sa afle istoria noastra?

-Este posibil. Daca intra in contact cu cine trebuie este foarte posibil ca ea sa isi aminteasca in vis ceva ce nu a trait niciodata.

-Esti sigur ca nu a trait niciodata asa ceva? Intreba sceptic Ikusa.

-Da, sunt foarte sigur. De altfel, daca ea ar fi fost Ayame atunci pana acum si-ar fi amintit ca ea este conducatoarea noastra si ar fi fost capabila sa isi dea seama ca suntem niste ingeri adevarati. Ori ea nu stie nimic de nici o conducatoare.

-Da, ai dreptate, fabulez ca de obicei, dar trebuie sa avem grija de ea. Nu putem stii ce I se poate intampla, mai ales ca prin comportamentul nostru ea este in pericol.

-Stiu cum putem sa avem grija de ea in vacanta de vara, ce mai are putin si vine.

-Cum?

-Simplu! Luam o casa cu piscina undeva la tara, genul acela de casa numita, de muritori, vila si o invitam sa petreaca ceva timp cu noi acolo, poate sa mai aduca si alte prietene, astfel se va simti in siguranta.

-Nu este o idee rea. Acum sun sa caut o proprietate potrivita.

In dormitorul lui Yuri

In timp ce cei doi "frati" se gandeau la cum sa aiba grija de Yuri, Yuri statea intinsa pe patul din camera ei, uitandu-se ori pe pereti ori la trandifirul ce inca mai avea petale de pe balconul ei.

Se gandea la Ikusa si la sarutul lor din biblioteca. O sarutase atat de pasional incat ii cutremurase tot trupul, facand-o sa uite de tot ceea ce o inconjura. O dusese in al noualea cer, intr-un loc unde nu se aflau decat ei doi, ceea ce o sperie dar nu a fost nevoie decat de o privire in ochii lui mari, care o linistira si o facura sa se lase pe mainile lui fara pic de regret. Din pacate, nu putea sa uite pentru totdeauna de atitudinea lui ingrozitoare, asa ca atunci cand sarutul se termina avusese intentia sa il plesneasca, insa nu gasi puterea necesara pentru a duce actul pana la capat. Chiar daca nu il plesni, nu avea de gand sa renunte atat de usor si sa ii cada la picioare ca restul de fete din scoala, daca vroia sa fie cu ea trebuia sa arate ca o place cu adevarat si ca nu este doar un alt nume pe lista lui deja plina de fete cucerite si abandonate. Nu stia cu siguranta care sunt intentiile lui, dar stia ca ea nu avea sa faca urmatorul pas. Il va lasa tot pe el sa vina la ea, sa afle care sunt adevaratele lui intentii si apoi avea sa se mai gandeasca la urmatorul pas, pana atunci avea sa astepte, purtandu-se cu el la fel ca si inainte de sarut.

Yuri nu se stresa prea tare, se uita la trandafirul de pe balcon, gandindu-se la ceea ce se intamplase, cand deodata telefonul suna facand-o sa sara speriata din pat. Nu stia de ce s-a speriat, era doar taraitul telefonului dar nu conta. Trebuia sa raspunda la tefelon inainte ca cel care suna sa renunte, vazand ca nimeni nu raspunde.

-Alo? Spuse un glas cunoscut.

-Buna.

-Buna, surioara! Ce faci?

-Ran? Chiar tu esti?

-Da, cine altcineva Yuri? Asteptai sa te sune vreun baiat?

-A, nu… Stii ca pe mine nu prea are cine sa ma sune, mai ales baietii… nu sunt atat de populara ca tine, cand ai fost in liceu.

-Eh, daca te-ai ingrijii si tu putin si ai fi mai sociabila, ai suci capete fara mari probleme, dar tu esti tot timpul cu nasul in carti. Soricel de biblioteca. Distreaza-te si tu putin, acum cand esti in floarea varstei!

-Dar ma distrez, serios! Spuse Yuri cu jumatate de gura.

-Da, da sigur cum sa nu. Am sunat ca sa iti spun ca vin inainte cu doua saptamani ca vacanta de vara sa inceapa. Vin acasa Yuri si am de gand sa am grija ca tu sa gusti putin din fructul interzis al distractiei.

-Bine, bine. Vrei sa te i-au de la aeroport.

-Nu. Nu stiu exact cand vin, dar oricum ajung in Tokyo inainte sa termini tu anul scolar.

-Bine, Ran. Altceva?

-Altceva nimic interesant. Ce mai stii de parinti nostri?

-Sincer nu mai stiu nimic de ei de cateva zile. Stiu doar ca sunt bine, sanatosi.

-Aha, atunci te las sa te duci la culcare. Nu uita, nu mai ai mult din viata ta linistita si comuna si vine bomba! Spuse Ran razand. Bucura-te cat mai poti.

-Da, surioara. Si eu de abia astept sa te vad.

-Pa!

-Pa! Ai grija de tine.

-Si tu, Yuri!

Yuri puse telefonul in furca si se baga in pat. In cateva minute era in lumea viselor, zambind la cineva care ii invadase visul.

In dormitorul lui Ikusa

In alta parte a lumii, intr-un pat statea Ikusa gandindu-se si el la Yuri si la sarutul lor. Fusese o greseala sarutul lor, vroia doar sa vorbeasca cu ea nu sa o sarute. Ea avea prieten si nu putea sa se bage peste el si uite ca a facut-o. El credea cu adevarat in ceea ce ii spusese Steph: cum ca Yuri era cu Seya si o tinuse pentru el, considerand ca nu este important ca Hissori sa stie acest lucru, dar curiozitatea il rodea.

” Daca ea intr-adevar este cu Seya, este iubita lui, atunci de ce nu a facut nimic pentru a ma opri? Nu m-a oprit, nu s-a zbatut in bratele mele, doar m-a rugat sa ma opresc insa a fost

atat de neconvingatoare…. Si hai sa spunem ca ea a considerat ca nu se poate impotrivi si atunci cand sarutul a luat sfarsit de ce nu a fost furioasa, nervoasa? Daca imi amintesc bine, am citit pe fata ei dupa placerea nici decum nemultumirea. Oare conteaza daca i-a placut sau nu? Oricum nu o sa mai fac asta niciodata, nu este bine. Nu vreau ca eu sa fiu motivul pentru care ea ajunge sa se desparta de Seya. Din punctul meu de vedere eu sunt un simplu calator care in curand voi cobori din trenul ei si voi disparea pentru totdeauna. De ce sa ma implic in viata ei, facand mai grea despartirea? Deci nu are rost sa se incurce cu mine."

Ii era greu sa recunoasca acest lucru deoarece ajunsese sa tina la ea, dar adevarul era ca el nu era altceva decat un trecator prin viata ei. Nu ar fi putut niciodata sa se indragosteasca de o muritoare fie ea pe drumul cel bun in a deveni inger. Asa ca incepu sa se deziluzioneze, sa nu se mai gandeasca la ea dar ii era imposibil. De fiecare data cand incerca sa se gandeasca la orice altceva, ii aparea din senin imaginea ei asa cum arata in biblioteca dupa sarutul lor si cum arata dupa atacul acelui demon, in bratele lui. Nu putea pur si simplu sa fie doar amicul ei, dar cu siguranta va incerca.

Spunandu-si toate aceste lucruri, Ikusa adormi, hotarit sa nu o mai vada pe Yuri ca o iubita ci ca o muritoare de rand.

Pe la doua noaptea, adormise.

In timp ce dormea, ceva s-a intamplat cu visul pe care il avea si in locul visului aparu de nicaieri Yuri zambindu-i….

In camera alaturata, Hissori care adormise cu gandul la Ayame vazu cum in locul imaginii conducatoarei lui apare imaginea lui Yuri imbracata intr-o rochie lunga si alba cu o pereche de aripi, o aripa alba si una neagra la fel ca si Ayame.

In consiliu in Eden

In Eden, in sala de consiliu, "batranii" , asa cum Ikusa le spune, s-au intrunit din nou, iar ingerul ce se ascunde in umbra stia ca acesta va fi ultimul consiliu si ultima misiune a lui ca si spion. Asta cel putin pentru urmatoarele cateva saptamani bune. Sala de consiliu in care cele doua caste se intruneau era o incapere extrem mare, fara nici o fereastra, care sa permita luminii sa intre, si foarte intunecoasa. Fiecare membru era luminat de o lampa prinsa in tavan, restul fiind invaluit intr-o mantie neagra. In mijlocul camerei se afla o masa rotunda, ce avea un cerc decupat in mijloc unde erau interogati cei care aveau diferite informatii importante. In afara

de aceste lucruri in incapere se mai aflau niste coloane asezate in spatele scaunelor ce sustineau tavanul. Uragiri, intra in sala inainte ca ceilalti membri sa apara si se ascudea dupa o coloana, stand aproape de tavan, ascuns de intuneric.

-Deci, ce ati descoperit? Intreba unul dintre cei doisprezece membri ai Marelui Consiliu Alb.

-Nu am putut sa ne amintim prea multe, spuse Aoshy.

-C-am nesatisfacator raspunsul. Ce ati putut sa va amintiti?

Cei doi lideri ai consiliilor se simteau ciudat, stand acolo in fata celor douazeci si doi de membri, care ii interogau. Erau obijnuiti ca ei sa fie interogatorii si alti ingeri sa fie cei interogati. Se gandeau, putin amuzanti, la cum se invarte roata si la cum te pune in tot felul de situatii.

-Cum arata camera si cum arata Ayame in dimineata cand am descoperit-o. A fost groaznic. In rest nimic altceva, spuse Ranpu.

-Nu stim cine este criminalul, nici daca mai este sau nu printre noi, nici daca mai era cineva in camera. Se pare ca nu am incercat deloc sa aflam adevarul, continua necajit si putin dezamagit Tetsujin. Era dezamagit din cauza atitudinii pe care o avusera ei atunci cand descoperisera crima.

-Dar am lasat camera deschisa , ca atunci cand Ayame se va intoarce sa arunce o privire prin ea. Poate isi va aminti ceva, prelua raspunsul Hageshi.

-Ce sperati sa obtineti daca o confruntati pe Ayame cu acea scena?

-Adevarul.

-Speram sa aflam cine este ucigasul si daca mai este sau nu printre noi. Stim acum ca ea a fost ucisa in acea perioada. Poate ne va spune chiar ea, cand se va intoarce, de catre cine si de ce, zise Aoshy.

-Foarte bine. Asta inseamna ca totul cade pe umeri lui Ikusa si Hissori. Multe atarna de ceea ce gasesc ei doi acolo, jos, pe Pamant. Foarte multe.

-Asa este. Tot ceea ce putem face noi este sa speram ca totul va fi bine.

-Eu zic ca ar trebui sa il gasim pe spion. Stim ca exista un spion printre noi. Asta trebuie sa fie prioritatea nostra, momentan, pana cand Ayame este readusa in Eden, continua Hageshi.

-Cum facem asta?

-Simplu. Formam cateva patrule din ingeri de incredere. Acestea vor avea patru ingeri fiecare in componenta si vor patrula pe rand cate un sector din oras. Astfel mai devreme sau mai tarziu vom afla cine este, propuse Ranpu.

-Ce se va intampla cu cei doi ucenici ai vostri, Mari Sefi ai Consiliilor?

-Cu Jhon si Lilith?

-Da.

-Nu se va intampla nimic, isi vor continua vietile, spuse Tetsujin.

-Deci nu mai sunt ucenicii vostri?

-Ba da, vor continua sa fie ucenicii nostri, in caz ca ceva se va intampla cu noi ei vor putea sa ne i-a locul.

-Foarte bine.

-Bun, asta clarificat, sedinta este incheiata! Declara Tetsujin cu acordul lui Hageshi.

Auzind toate aceste lucruri, Uragiri se duse sa ii raporteze tot ceea ce aflase lui Ashi. Era sigur ca acestuia nu avea sa ii placa ce va afla dar nu exista alta solutie. Pe drum Uragiri se pregati sufleteste pentru scena ce va urma.

CAPITOLUL VI

In camera tronului

Sub mii de mile sub pamant, in palatul din mijlocul acelui haos total, Ashi sta in camera tronului. El isi asteapta noii favoriti. Ii parea rau acum, ca cedase in fata furiei lui si il omorase pe Thorpe dar si mai rau ii parea de Jessabelle, care nu facuse nimic. Din cauza acelei clipe cand se lasase prada nervilor, pierduse mult timp cautand pe cineva potrivit pentru misiunea ce le-o va da.

In sfarsit cei doi au aparut. Demonii s-au inchinat cand au ajuns in fata lui si amandoi deodata, au rostit:

-Sa traiti, Rautatea-Voastra!

-Da, da, spuse el plictisit. Ridicati-va! De azi inainte sunteti unii dintre preferatii mei. Am o misiune pentru voi. Trebuie sa va duceti pe Pamant, sa imi gasiti o fata.

-Da, Maiestate! Spuse William.

William era un demon frumusel, cu par foarte lung,blond si ochii caprui. Inca nu isi facuse botezul cu sange ca ochii lui sa devina rosii dar era foarte inteligent si deseori ii placea sa tortureze victimile, pana mureau din cauza pierderii de sange sau din cauza dureri. El nu a fost, inainte de a deveni demon, inger ci a fost un muritor. In viata lui de om, el era, ce fosti lui semeni numeau, un ucigas in serie. La fel ca si atunci, acum ii placea sa isi tortureze victimele. A murit pe scaunul electric cand avea douazeci si opt de ani. Pana sa il prinda avea la activ patruzeci si cinci de victime, un numar infricosetor pentru un tanar de varsta lui. A murit fara ca lumea sa stie cine a fost, pentru ca guvernul Angliei a decis sa nu informeze lumea despre acel monstru, care i-a facut pe cei mai tari sa tremure de frica.

Ashi il placea pe William foarte mult tocmai din cauza acestei “pasiuni” a lui.

-Dar cum arata fata aceasta, Inaltimea-Voastra? Intreba cea de-a doua persoana al carei nume este Dimitri.

Acesta spre deosebire de William, avea parul foarte scurt, negru si ochii albastri, malefici. Dimitri era un demon ce inainte a fost un inger dar a devenit rau. In a noua lui reincarnare ca om a inceput sa omoare fete, pur si simplu, fara vreun motiv. Le rapea, le viola dupa care dadea cu banul ca sa vada daca le lasa sa plece sau nu, dar asta dupa ce le chinuia ore intregi. Cand se plictisise de banul normal, pusese pe cineva sa ii masluiasca unul care avea o singura fata, astfel victima nu mai putea scapa. Ii placea la nebunie speranta ce le aparea in ochi cand le spunea ca daca o sa cada cap, atunci scapa. Era o sansa de cincizeci la suta sa cada cap,

asta daca ar fi fost un ban normal, dar nu era si in acest caz fetele nu aveau absolut nici o sansa. Dimitri stia ca Ashi nu il prea avea la inima, tocmai din cauza ca el dadea o speranta fals victimelor sale, ca mai apoi sa o zdrobeasca, dar lui nu ii pasa. Acesta era el si daca avea nevoie de el, stia unde sa il gaseasca.

-Este o fata cu ochii verzi si poate avea si parul rosu. Deci ceea ce trebuie sa cautati voi, sunt fetele cu ochii verzi si roscate, ca sa fim siguri. Varsta in care se incadreaza reincarnarea ei este de saisprezece- douazeci si unu de ani. O vreau vie, nu moarta. A, si nu vreau sa vad o urma pe corpul ei. S-a inteles?

-Da, Maiestate, spuse Dimitri.

-Da, daca pot intreba…. De ce vreti sa o rapim pe conducatoarea ingerilor? Intreba curios, ca intotdeauna, William.

-Asta nu este treaba voastra. Treaba voastra este sa mi-o aduceti. Ati inteles? Motivele nu va intereseaza, mai ales motivele mele.

-Am inteles!

-Acum plecam!

Cei doi zubrara pe usile mari ale salii tronului, fara a se mai uita inapoi.

In timp ce William si Dimitri se duceau la suprafata, Ashi scoase o poza cu Ayame din buzunarul din dreapta sus al bluzei lui si se uita la ingerul din poza, atingandu-I cu degetele fata. Aparatul de fotografiat inventat de oameni I se parea cel mai folositor si ingenios lucru pe care mintea umana il crease. Reusise sa puna mana pe un aparat de fotografiat si sa i-l dea spionului sau pentru ca acesta sa ii faca o fotografie conducatoarei. Nu era o poza foarte reusita, insa el se multumea cu imaginea neclara a lui Ayame.

"O sa te am, Ayame. Stai si o sa vezi, o sa fi numai a mea de acum incolo!" isi spuse Ashi, acum cand degetele lui atingeau usor fata fetei din poza.

In dormitor

Yuri dormea linistita in patul ei, visandu-l pe Ikusa.

Inconstienta, fiind, ea mai revedea o data tot ceea ce se petrecuse in ultimele zile. Era un vis frumos in care la sfarsitul zilei ramanea cu Ikusa si totul era perfect in lume. Nici nu s-a terminat bine visul, ca un alrul ii i-a locul. Acesta este ciudat. Nu mai este la fel de linistitor ca si

celalalt. Se trezeste in aceasi camera veche cu vedere la orologiul antic, numai ca de aceasta data este o oglina in incapere si , curioasa, se duce sa se studieze.

Era frumoasa ca un inger si uitandu-se mai bine in oglinda I se paru ca cea care sta acolo seamana foarte mult cu ea, insa daca se uita mai bine vedea ca ea semana mai mult cu sora ei decat cu ea. Avea aceeasi atitudine mandra, demna de o regina, cu capul sus, privirea inainte si ochii blanzi care iti lasau impresia ca puteau ucide, pe care o avea sora ei si care in ea nu se regasea deloc. Nu stia raspunsul la intrebarea daca cea din oglina era sau nu un inger. Cert era ca avea o pereche de aripi ciudate. Acestea erau de doua culori: una neagra si alta alba. Nu stia ce sa creada despre aceasta anomalie, care ii dovedea ca exista ingeri, nici nu stia cum sa le spuna, care aveau aripile in doua culori.

Fata ce statea in fata oglinzii avea parul lung, matasos, rosu ce intrecea si petalele trandafirilor ce cresteau pe balcon. Ochii umbriti de sprancenele frumos arcuite si de genele dese erau de o culoare magnifica, ce numai pisicile o pot avea si anume culoarea aceea de un verde intens. Nasul era micut si simpatic, iar gura formata dintr-o buza mica si mai subtire decat cea de jos, cea de jos fiind putin mai groasa si mare, ii dadea un farmec aparte. Zambi in oglida si ramase uimita la zambetul incantator si prietenos ce il formau buzele ei, cat despre corpul ei, acesta fusese perfect alcatuit. Acel corp era visul oricarei fete si dorinta oricarui barbat de a-l poseda. Avea doi sani cat merele de mari, ce ar fi venit ca turnate intr-o mana de barbat, talia ei ai fi crezut ca a fost facuta ispre pentru a trece un inel pe ea, iar coapsele erau destul de dezvoltate pentru a baga boala in oricine. Cat despre fund, acesta era micut, bombat, sustinut de o pereche de picioare drepte si lungi.

Asa cum spusese cand se vazuse in oglina, era magnifica. O fata perfecta ca ea merita sa fie inger.

O vedea pntru prima oara pe fata a carei vise le avea. Banuia ca sufletul ei nu isi putuse gasi linistea si acum incerca sa ii spuna ceva. Probabil, cum a murit si cheia pentru a o ajuta sa isi gaseasca pacea.

Deodata ea ramase in fata oglinzi si sufletul ingerului se desparti de ea si se duse la birou. Din biroul frumos sculptat, ea scoase trei insigne: una cu doua pene sub forma unui “x”, una sub forma unui soare cu o stea in mijloc si ultima avea forma unei luni care avea si ea o stea, identica cu cea din insigna soare. Ingerul lua prima insigna si si-o puse deasupra sanului drept, aceasta intrand in pielea ei si isi lasa forma pe pielea ei impecabila. Se intinse sa atinga acel semn dar exact cand mai avea putin si le atingea visul ei lua din nou o alta directie.

Visul lui Yuri

Visul lui Yuri lua o alta intorsatura si se trezi ca asista ca un spectator in fata unei scenete. Nu putea decat sa se uite curioasa, sa vada ce avea sa se intample.

In Eden cu 2700 de anii in urma

Ayame se indrepta curioasa spre sala consiliului, intrebandu-se de ce fusese chemata de cei doi sefi. Mergea foarte repede, aproape alerga pe holurile castelului, dupa ea tinandu-se un grup de cherubimi, format din zece ingeri. Acestia faceau parte din ambele caste si erau protejatii ei, pe care ii invata diferite lucruri, cum ar fi vraji, prepararea de potiuni, metode de lupta. Cei zece ingeri aproape ca alergau, incercand sa tina pasul cu conducatoarea lor.

Desi alergase, tot intarziase cinci minute. Hageshi si Tetsujin sse uitau destul de suparati la conducatoarea lor, care intrase foarte fericita in sala. In momentul in care ochii ii cazura pe fetele celor doi, toata fericirea ii disparu din ochii ei frumosi si deveni serioasa.

-Stiu ca am intarziat, dar credeti-ma aproape ca am alergat pentru a putea ajunge la timp.

-Maiestate, nu v-am chemat sa va tinem morala, desi cred ca nu ar strica…ultima parte Hageshi o spuse soptit, pentru a nu-l auzi, ca mai apoi sa vorbeasca din nou tare. O sa va obijnuiti cu toate aceste formalitati in timp.

-Colegul meu are dreptate. Nimeni nu se asteapta sa deveniti peste noapte o mare conducatoare. Sunteti inca foarte tanara si in ciuda acestui lucru, ati facut o groaza de lucruri demne de rangul Maiestatii – Voastre. In afara de aceasta, ati reusit sa aduceti pacea, aici in Eden, zise Tetsujin.

-In plus, ca regina a ingerilor, nu aveti voie sa va cereti scuze in fata nimanui. Maiestatea-Voastra nu face niciodata rau, nu greseste, nu intarzie, ceilalti gresesc si fac toate aceste lucruri, continua Hageshi.

-Stiu, toate aceste lucruri, numai ca mi se pare o purtare atat de dura si de superioara… Toti suntem egali, de ce sa nu ne purtam in acest mod?

-Pentru ca oricat v-ati dori acest lucru, el nu se va intampla. Niciodata nu com putea fi egali, in aceasta lume atat de imperfecta prin facere. Unii sunt mai talentati decat altii, alti sunt mai puternici decat unii, unii merita sa va cunoasca si sa va vada, in timp ce altii nici nu stiu cum

aratati. Trebuie sa apreciem si sa recompensam pe cei care muncesc si vor sa ajunga departe si sa ii motivam pe cei care se multumesc cu ce au, spuse Ranpu, un membru al consiliului Narkangelilor.

-Nu vreau sa ma cert cu voi acum despre aceste reguli, vreau doar sa stiu de ce m-ati chemat.

-Te-am chemat pentru a incerca sa te facem sa iti dai seama ca ai nevoie de cativa ingeri care sa te apere, raspunse Tetsujin.

-Daca tu nu vrei sa alegi patru ingeri, care sa te protejeze, vom alege noi pentru tine, continua Hageshi.

-Da. As vrea sa fac o prezenta, mai intai. Sa vad daca toti cei zece proyejati ai tai sunt prezenti, spuse Aoshy, un alt membru al consiliului Arkangelilor. Ikusa?

-Prezent!

-Hissori, Lilith, Rose, Michael?

-Prezenti!

-Ashi, Castiel, Krad?

-Prezenti!

-Kaori, Cristal?

-Prezente!

-Bun, daca toti cei zece sunt prezenti, atunci putem incepe, continua Aoshy rece.

-Ce sa incepeti? Intreba putin ingrijorata Ayame.

-Vom alege in locul tau pe cei patru care te vor proteja. Cine sa faca parte din garda ta personala, daca nu protejati tai care te cunosc cel mai bine?

-Nu am nevoie de o garda! Protesta ea.

-Daca nu alegi tu, alegem noi in locul tau, nu ii dadu de ales Hageshi.

-Foarte bine. Presupun ca nu mai pot amana aceasta decizie.

Se intoarse sa iasa din sala, insa il auzi pe Tetsujin, oprind-o.

-Stati putin, Inaltimea-Voastra.

-Acum trebuie sa alegeti, nu mai incolo.

-Asteptam sa auzim decizia Maiestatii-Voastre, pana nu o auzim nu vom pleca de aici si nici Inaltimea-Voastra nu va parasi sala.

-Bine, se intoarse hotarita cu fata spre cei doi sefi.

Statu vreo zece minute gandindu-se, privind in gol, dupa care se intoarse incet si ii privi pe rand, pe fiecare dintre protejatii sai in ochi. Tot ce vazu in ei era devotamentul complet pentru ea. Vedea cum ardea dorinta lor de a o proteja, de a avea acea putere, de a se arunca in

bataia focului indiferent de consecinte. Se uita prima data la Ikusa si la Hissori care stateau unul langa altul si care erau ca doi frati, apoi se uita la Castiel si Ashi, care nu se suportau deloc, indiferent de cate ori ii certa pentru micile intepaturi aruncate. Ochii ei frumosi se indreptara spre cele patru fete, care stateau una langa alta, asteptand nerabdatoare decizia ei. Naori si Cristal erau foarte fragile si nu s-ar fi descurcat deloc intr-o lupta, pe cand Lilith si Rose erau atat de bune si formau o echipa atat de eficienta incat aproape ca ii batuse la antrenamente pe Ikusa si Michael, cei mai buni luptatori ai Narkangelilor. Ultimii pe care ii cantarise erau Michael si Krad. Krad se afla intr-o competitie permanenta cu Michael pentru atentia ei si cateodata se purtau ca doi copii. Incerca sa se hotarasca asupra celor patru ingeri care aveau sa devina protectori ei, dar de fiecare data nu era multumita de combinatia facuta. Intr-un sfarsit ajunse la concluzia ca nu putea sa ii aleaga pe Ikusa si Hissori din cauza ca tinea prea mult la ei pentru a-I supune la o slujba asa periculoasa, pe Ashi nu l-ar fi acceptat Consiliul, din cauza trecutului sau, Michael ar fi aratat prea mult zel si ar fi putut sa greseasca, Naori si Cristal nu se pricepeau deloc la lupta, asadar ramanea cu Castiel, Krad, Rose si Lilith. Trebuia sa se multumeasca cu aceasta echipa, din moment ce nu putea sa renunte la ceilalti.

-Krad, Rose, Lilith si, aici ezita putin inainte de a rosti ultimul nume, nefiind foarte sigura de decizia ei, Castiel vor fi din aceasta clipa garda mea.

-Nu avem nimic de comentat, spuse Tetsujin.

-Pot sa le dau niste puteri speciale?

-Daca poti sa faci acest lucru, atunci da, le poti da puteri speciale, atata timp cat le vor folosi doar pentru a te proteja.

-Multumesc.

-Sedinta terminata!

Ayame iesi fara a se mai uita inapoi la cei ce inca stateau in scaunele lor. Se indrepta foarte grabita spre biblioteca castelului, Hotarita sa gaseasca ceva care sa dea viata ideei ei.

In tot acest timp Yuri urmarea uimita amintirile acelui inger. Cand ii vazuse pe cei doi frati mergand in dreptul conducatoarei, isi daduse seama ca avusese dreptate. Acele aure din jurul capetelor anumitor oameni reprezentau diferenta dintre un om normal si o reincarnare a unui inger.

Scena se schimba din nou si de aceasta data se afla intr-o biblioteca imensa, cu sute de mii de carti.

In patul lui Ikusa

In alta parte a lumii, dormind in patul lui si visand la Yuri, statea Ikusa. Incercase din toate puterile lui sa nu o viseze pe Yuri, dar nu reusise. Ea ii invada visul si se bucura de prezenta ei in mintea lui.

In visul lui se facea ca ea era de fapt reincarnarea lui Ayame si traia fericit cu ea. Era constient ca asa ceva nu putea sa fie adevarat, dar dragostea lui imensa pentru Yuri intrecea dragostea lui pentru Ayame si astfel o transforma pe Yuri in conducatoarea lui. Numai ca ceva se intampla si visul lui lua o intorsatura urata.

Orbit de dragostea lui pentru fata, uita de responsablitatea lui pentru Ayame si ii ceru sa il lase sa traiasca pe pamant, conducatoarea lui accepta, bucuroasa pentru el. In timp ce petrecea clipe de neuitat impreuna cu Yuri ceva se intampla. Un razboi izbucni, din nou, intre ingeri si demoni iar Ayame fusese rapita si avea nevoie de el, dar el nu mai aparea. Hissori vazand ca nimeni nu vine sa il ajute, fugise in urma rapitorilor conducatoarei incercand sa ii prinda din urma insa cazuse intr-o ambuscada. Luptase cu toate puterile lui, incercand sa scape din acea capcana, dar nu reusi si cazu blestemandu-l pentru ca i-a parasit. Odata Hissori cazut, Ayame fusese dusa de acoliti lui Ashi in orasul demonilor, ca dar pentru regele lor. El afla despre toate aceste intamplari cu cateva zile mai tarziu, in timp ce o tinea pe Yuri, care dormea, in bratele lui si din cauza durerii ce ii cuprinse inima, se duse sa incerce sa o salveze pe Ayame. Luptase ca un nebun si reusise sa ajunga la portile Chaosului, dar din pacate nu reusi nici macar sa le atinga deoarece o sabie ii strapunse inima, doborandu-l. In momentul in care inchidea ochii pentru ultima data, acolo pe campul de lupta inconjurat de dusmani, murind odata cu alti ingeri si demoni, el se trezi ud tot de transpiratie.

Inspaimantat, stranse cearceaful, cu care se invelise, atat de tare incat il sfasiase.

Obosit si speriat, se culca la loc jurandu-si ca asa ceva nu se va intampla niciodata. Tot ce putea face pe moment era sa spere ca acel vis nu era una din miile de premoniti, pe care ingeri le aveau deseori.

In visul lui Yuri

Yuri se trezi intr-o biblioteca imensa, cu milioane de carti de toate marimile. Din nou ea era spectatorul ce asistat tacut la o piesa de teatru.

In Eden cu 2700 de ani in urma

Orologiul batu ora opt seara. Ingerii deja se duceau spre casele lor, pregatindu-se pentru noapte. Incet, strazile deveneau pustii iar lampile prindeau viata oferind lumina celor care intarziasera pe drumul lor spre casa. Undeva, la una din multele mese ce se aflau in biblioteca castelului, Ayame cauta o vraja mai speciala printre cartile prafuite, ce o inconjurau. Ramase singura cu garda ei personala, deoarece ii trimise pe ceilalti protejati in camerele lor. Nu vroia sa le fure din timpul destinat somnului lor, pentru a o ajuta sa caute ceva ce nici nu era sigura ca exista. Deodata ceva ii atrase atentia. Dispozitia buna alui Castiel se schimba incet in plictiseala. Fara sa isi dea seama ce face, se concentra asupra lui, fortandu-l sa se intoarca spre ea si sa ii spuna ce il deranjeaza. Se opri insa la timp. Se intoarse la cartile, ce o asteptau.

-Maiestate? O intrerupse Rose, care se intoarse cu fata spre ea si se uita ingrijorata la regina ei.

-Da, Rose? De ce esti asa de ingrijorata?

-Este deja trecut de opt, Maiestate. Nu ar trebui sa lasati aceasta cautare si sa va duceti sa dormiti? O intreba Lilith, care se intoarse si ea, ghicind ce vroia sa spuna colega ei.

-Ba da, dar nu mai pot amana acest lucru. Trebuie sa gasesc vraja acea. Este pentru binele vostru, nu vreau sa vad cum muriti pentru ca ma protejati pe mine.

-Dar, inaltimea-Voastra, am fi bucurosi sa murim de o suta de ori pentru Domnia-Voastra, spuse Krad cu entuziasm.

-Stiu, insa eu nu vreau sa va sacrificati pentru mine. Numai ca deasemenea stiu ca orice as spune voi tot o sa va luptati in numele meu, asa ca prefer sa va stiu mai puternici si cu sanse mai mari de castig. Bine?

-Da, Maiestate! Raspunsera in cor cei patru.

Se intoarse la cautarea ei. Dupa o ora de cautare, gasi vraja dorita. In carte scria despre ea, despre puterile pe care ea le poseda si cum putea sa transfere o parte din acele puteri, altor

ingeri. Dumnezeu o crease incrucisand cele doua caste si unindu-le cele patru elemente ale naturii, si anume: aer, apa, foc si pamant. Din aceasta unire, ea a luat nastere. Se intreba mirata ce cauta o carte despre ea printre acele carti antice si uitate de timp, dar la fel de repede cum i-a venit aceasta intrebare la fel i-a disparut, uitand-o cand vazu cum putea sa le transfere puterea ei celor patru ingeri. Era atat de simplu, nu avea nevoie de pregatire, nu exista nici o incantatie, nici o licoare pe care poate ar fi fost imposibil sa o faca. Trebuia doar sa puna mana pe aripile lor si sa se concentreze, apoi putea transfera o parte din puterea ei fiecarui inger in parte.

-Am gasit!

-Yey! Exclama Krad fericit.

-Ce trebuie sa facem? Intreba Castiel curios, deodata plictiseala ii disparu din priviri.

-Voi nimic, doar trebuie sa stati nemiscati si calmi.

-Bine.

Ayame puse mana pe aripile albe ale lui Castiel si se concentra. In minte ii aparu un foc mistuitor si atunci stiu ce putere putea sa ii ofere. In timp ce ea transfera cu prudenta puterea de a stapani focul in corpul lui Castiel, el incepu sa se schimbe. Astfel aripile albe incepusera sa aiba o stralucire rosie, parul lui lung se transforma in culoarea focului, cat despre culoarea ochiilor lui si ea se transforma intr-un rosiu sangeriu. Cand simti ca puterea pe care i-o daduse ii va fi de ajuns, se opri si se dadu un pas in spate. Imediat ce isi lua mana de pe aripile lui, focul mistuitor pe care il vazuse il cuprinse pe Castiel si incheie acel transfer. Dupa care ii facu semn lui Rose sa se apropie. De aceasta data in minte ii aparu un vant usor ce mangaia petalele unui trandafir, asa ca incepu sa ii transfere puterea de a controla aerul. La fel ca si Castiel, aripile ei negre devenisera, de aceasta data, transparente iar ochii cu parul scurt se schimbasera in culoarea onix-ului. Cand termina, un vant usor ii mangaie fata si ii ciufuli parul scurt. Urmatoarea la rand era Lilith. Puse mana pe aripile ei dar nu ii venea nici o imagine clara in minte. De fiecare data cand imaginea se contura ceva ce semana cu o apa venea si distrugea totul. A treia oara cand vazu acea scena isi dadu seama ca ea era apa furioasa din timpul unei furtuni. La sfarsit, aripile ei albe capatasera un contur albastru, parul ei lung se colorase in aceasi culoare si capatase un aspect de apa curgatoare, cat despre ochii ei aratau ca un ocean adanc, te puteai pierde in ei daca nu erai atent, la fel ca la si ceilalti si Lilith fusese prinsa intr-un vartej facut din apa de mare, sarata. Din fericire nu dura mult si apa se retrase, lasand-o in urma pe Lilith care nu era deloc uda. Krad era ultimul caruia ii daduse puterea. Lui ii daruise puterea pamantului, asa ca aripile lui capatasera o stralucire verzuie, in timp ce ochii se schimbasera intr-un verde foarte inchis. Cat despre parul lui, de o lungime medie, ramase la fel, o nuanta de

saten cald. Frunzele copacilor il inconjurara, lipindu-se de corpul lui si apoi intorcandu-se de unde aparusera. La cateva secunde dupa ce termina cu Krad, Ayame se prabusise epuizata pe podeaua din lemn a biblioteci.

Yuri urmarea povestea, foarte captivata de ceea ce se intampla in fata ochilor ei. Cand Ayame se prabusi, Yuri continua sa doarma dar de aceasta data fara sa mai viseze nimic, ci doar se gandea la tot ceea ce se intamplase.

Dimineata

Dimineata, Yuri se intalni cu Hissori la locul stabilit. Ea, Ikusa si Hissori trebuiau sa plece la liceu, numai ca Hissori aparu singur.

-Ikusa nu vine cu noi la liceu? Intreba fata curioasa.

-Nu, el nu vine azi la scoala, deloc. Ikusa s-a dus mai devreme la liceu ca sa vorbeasca cu directorul. Stii ca si tu ai un proiect de facut si el cum il face singur are nevoie de timp.

-Aha… el are de gand sa faca intr-o singura zi proiectul?

-Da. Nu ii trebuie mai mult de o zi pentru a-l termina.

-Super, cred ca mie si lui Seya o sa ne i-a o groaza de timp pana o sa il terminam.

-Sunt sigur ca o sa luati zece pe el.

-Nu stiu. Adica asa ceva s-a mai facut…. Nu stiu daca o sa ne dea chiar zece, dar un noua sigur ne da pe el.

-E bun si noua, va urez succes.

-Mersi.

-Apropo, ai mai avut acele vise? Intreba Hissori curios.

El de fapt aici a vrut sa ajunga. Ikusa nici nu se stresa cu proiectul, el avea sa stea in cea mai mare biblioteca din Tokyo pentru a o cauta pe Ayame, nu sa faca un amarat de proiect. Cat despre el, se hotarise sa o interogheze subtil pe Yuri pentru a mai afla cate ceva despre conducatoare.

-Nu stiu daca chiar le-as numi vise, dar da, am avut un vis si mai ciudat decat celelalte aseara.

-Povesteste-mi, o ruga el.

-Prima data eram in camera in care totul s-a petrecut si pentru prima oara am vazut cum arata. Avea parul roscat, ochii verzi si un corp perfect. Era foarte frumoasa. A, sa nu uit si deasupra sanului drept are un semn, seamana cu semnele de nastere ale oamenilor, in forma de

un “x” facut din doua pene. Semnul nu poate fi vazut decat daca ar purta un decolteu foarte adanc, dar nu pare a fi genul. Apoi scena s-a schimbat si era ca si cum eram un spectator intr-o sala de teatru. Am vazut cum s-a format garda ei personala de corp si cum le-a oferit diferite puteri.

-Woow. Nu imi vine sa cred. Cumva ai aflat cum se numeste fata sau cei care fac parte din garda ei? Intreba Hissori, prefacandu-se foarte uimit.

-Da. Pe fata o cheama Ayame iar pe cei patru ingeri: Lilith, Krad, Rose si Castiel si detin puterile celor patru elemente ale naturi : apa, pamant, aer si respectiv foc.

Auzind ca ingerul focului era Castiel in visul ei il facu pe Hissori sa se intrebe ce se intamplase de Ayame il inlocuise cu Michael. Ceva nu mirosea a bine si el avea de gand sa incerce sa afle ce. Pentru moment se bucura de aparitia unui nou indiciu, acum stia ca Ayame avea un semn distinct pe sanul drept si nu avea orice semn, avea chiar insigna ei, cele doua pene incrucisate. De abia astepta sa ii spuna si lui Ikusa ce aflase de la Yuri.

-Ce crezi ca s-a intamplat cu Ayame? Il intreba fata visatoare.

-Nu stiu, Yuri. Si eu ma intreb curios ce s-a intamplat cu ea. Dar vom afla impreuna, iti promit, spuse el facandu-I cu ochiul.

-Da, ai dreptate.

Dupa aceasta discutie Hissori schimba subiectul vorbind cu ea tot felul de nimicuri pana cand au ajuns in fata unui magazin, Hissori vazu ceva foarte interesant asa ca se opri si intra acolo spunandu-I lui yuri ca poate sa se duca la scoala fara el. Isi ceru scuze de la fata ca o paraseste in acest fel, dar Yuri ii spuse ca nu este nici o problema si pleca.

La liceu

Ikusa plecase de acasa pe la noua si ajunsese la liceu la ora noua jumatate. Vorbise o jumatate de ora cu directorul si la ora zece, exact la ora la care Hissori se intalnea cu Yuri, el era in fata liceului incercand sa aleaga drumul cel mai scurt pana la biblioteca.

De cand se trezise era cu gandul la visul ce l-a avut. Il tulburase foarte mult acel vis si il forta sa i-a o hotarire. Intr-un final, se hotari sa se fereasca de Yuri, nu mai avea de gand sa ramana singur cu ea deoarece nu stia ce avea sa se intample daca ramaneau singuri si avea sa se tina de ea.

De abia iesise de pe portile liceului, ca in fata lui apare Akki care din nou il saruta pe neasteptate. El fiind din nou cu capul in nori, nu se impotrivi ci o lasa sa il sarute. Dupa ce termina, neavand deloc chef de ea si vrand sa isi continuie drumul de parca nimic nu s-ar fi intamplat o impinse usor la o parte din calea lui. Numai ca Akki avea alte planuri in minte.

-Buna scumpete, vad ca in sfarsit te-ai dat pe brazda! Spuse ea satisfacuta de atitudinea lui, ignorandu-I intentia de a merge mai departe. Vad ca, in sfarsit, te-ai saturat de fetite si vrei o femeie cu carne pe ea, experimentata, langa tine.

-Hm…. Presupun ca te referi la tine? Intreba nepasator. Nu cred ca pot eu sa fac fata la o femeie experimentata ca tine! Spuse Ikusa sceptic.

-Dar la cine crezi ca ma refer? Raspunse ea, ignorand a doua afirmatie care era un apropo la faptul ca umblase prin multe paturi.

-Sincer, nu stiu. Poate la cel ce a atacat-o pe Yuri, acum cateva seri. Cred ca el este mult mai femeie decat esti tu…

Akki nu se lasa atinsa de aceste cuvinte. Il placea, mai ales ca se lasa greu de prins.

-Crezi ca daca vii la mine si ma saruti si te dezbraci, o sa ma faci al tau? Te-a aruncat Ashi la gunoi si acum vrei sa te razbuni, ai nevoie de cineva puternic care poate sa se masoare cu el si mai gasit pe mine. Ei, sa iti spun un mic secret: nu accept gunoiul altora. In plus, esti c-am uzata scumpo… zise Ikusa razand batjocoritor.

-Cum indraznesti?!? Nu sunt gunoiul nimanui! In special al lui Ashi!!

-Cum indraznesc? Uite asa, simplu. Nu esti altceva decat o taratura, iar daca nu iti tii javrele acasa o sa le omor si pe ele si pe tine! Ai impresia ca nu stiu ce s-a intamplat in Chaos? Spre deosebire de voi, demoni, noi putem obtine foarte usor informatii, asa am aflat ca tu ai fost amanta lui.

-Hm… numai incearca!

Tipa Akki crezand ca nu o sa ii faca nimic, dar se inselase amarnic, deoarece Ikusa, intr-o secunda, o apuca de gat si o ridica in sus. Simti cum ramane incet fara aer si oricat s-ar stradui aerul nu vroia sa vina, sa o scape de acel sentiment de sufocare. Incepuse sa isi simta plamanii cum explodeaza si isi dadu, ingrozita, seama ca el nu se juca.

-Ai grija Akki, calci pe teren foarte nesigur. Nu cred ca ai vrea sa te vezi moarta, nu?

-D…da…da.. o…o sa am grija…. Nu… nu…. Numai da-mi… dru…drumul, spuse Akki cu greu.

-Asculta-ma, fi foarte atenta Akki, scumpo. Daca cineva se mai atinge de Yuri, personal o sa vin si o sa te omor cu mana mea. Ai inteles?

-D…da..

-Si nu care cumva sa crezi ca daca o sa o contactati, nu voi afla. Nu vreau sa va vada, nu vreau sa stie de voi, nu vreau sa vorbeasca cu voi. Pentru ea nu existati. Ai inteles?

-B…. b…bine.

-Foarte bine, acum poti pleca, spuanand asta ii dadu drumul si pleca vazandu-si de drum.

In tot acest timp Seya se uita cu atentie la Ikusa si la tipa necunoscuta si dupa ce scena s-a terminat, el pleca sa vorbeasca cu Steph. Din pacate el nu a vazut tot ceea ce se petrecuse intre cei doi. El a vazut doar sarutul lor, atunci cand vorbeau si cum Ikusa s-a apropiat foarte mult de Akki, dar nu a vazut ca el sa strans-o de gat pe aceasta.

Dupa ce Ikusa pleca, demonul disparu din fata liceului, furios. Ea se gandea cum o va omori pe Yuri. Incepuse sa o urasca din tot sufletul, mai ales ca ea semana cu descrierea pe care Ashi o facuse can vorbise despre Ayame si pentru ca acum Ikusa o respingea din cauza ei. Era hotarita sa o omoare incet si sa ii provoace multa suferinta. Avea sa se uite la ea in timp ce frumoasa ei piele avea sa fie rupta putin cate putin cu un cleste incins. Ii va scoate ochii cu o lingura si ii va taia limba cu un cutit ruginit. Avea sa rada si sa o tachineze. Cat de bine ar fi fost sa o vada pe cea care ii tot fura iubiti murind in chinuri groaznice. Isi imagina cum avea sa o chinuie pana ea avea sa ii ofere tipatul de groaza, de frica de moarte. Deja se incinse la imaginea torturii pe care avea sa i-o aplice fetei cand o va rapi. Nici nu mai putea sa astepte, atat era de entuziasmata.

Akki inca nu terminase de imaginat moartea si tortura lui Yuri cand o vazu. Nu avea nici o treaba, mergea singura, ganditoare si fericita. O ura din tot sufletul in acel moment.

Pe holurile scolii

Seya nu trebuia sa o caute prea mult pe Steph. Stia unde era aceasta, statea ca de obicei in banca ei facand planuri cum avea sa il cucereasca pe Ikusa. Ii daduse numarul lui de telefon dar cand erau la liceu, el se prefacea ca nici nu o cunoaste. Asta o scotea din sarite si o ambitiona si mai mult in planul ei de a-l seduce. Asa ca atunci cand l-a vazut pe Seya intrand, stia ca ceva tocmai s-a intamplat cu Ikusa si de abia astepta sa auda ce se intamplase.

-Buna Steph! Nu o sa iti vina sa crezi ce am vazut.

-Mmm? Ce ai vazut? Intreba ea curioasa.

-L-am vazut pe Ikusa cum se saruta si o imbratisa pe tipa aceea, cum o chema? Akki. Cel putin cred ca ea era…. O insala pe fata pe Yuri si ea nici nu este constienta de asta, Steph, spuse

Seya indignat de purtarea lui Ikusa fata de Yuri, uitand ca ei doi, de fapt, nu erau un cuplu si deci el nu o insela.

“ Daca as fi fost eu in locul lui Ikusa si m-as fi bucurat de atentia ei as stii cum sa o apreciez, sa o pretuiesc, nu mi-as fi batut joc de ea asa cum face Ikusa “ isi zicea Seya in gand.

-Ah! Zise Steph incepand sa fie invidioasa pe tipa aceea dar bucuroasa ca astfel o putea indeparta pe Yuri. Fi atent, ma asculti?

-Da, spune.

-trebuie sa stai odata cu Yuri, doar voi doi si sa vorbesti cu ea. Ii zici la inceput nimicuri, lucruri fara valoare ca mai apoi il strecori discret pe Ikusa in discutie si ii povestesti ce ai vazut astazi. Dupa ce faci asta, incepi sa ii spui ca daca tu erai in locul lui o pretuiai mai mult, ca te-ai purta cu ea la fel cum te porti cu un obiect scump si fragil. Tu nu ai rani-o niciodata si ai iubi-o asa cum merita sa fie iubita. Asta ii spui, ai inteles?

-Da, dar cum pot sa vorbesc cu ea intre patru ochi cand ea este tot timpul cu cei doi? Intreba Seya putin dezamagit. Adica vreau sa spun ca ea are ochi doar pentru ei doi. Eu nu sunt decat un simplu coleg in ochii ei.

-Lasa ca ma ocup eu de toate. Ai incredere in mine.

“In doar o saptamana, Yuri va fi indragostita de Seya asa cum nu a fost niciodata in viata ei si cand voi scapa de ea, drumul va fi liber spre inima lui Ikusa” gandi Steph.

-Bine. Sa stii ca am incredere in tine si in judecata ta.

-Ok. Acum dute in fata liceului si asteapt-o pe Yuri. Vorbeste cu ea, baga-te in seama cu ea mai mult. Prefate interesat de proiectul pe care il faceti impreuna si strecoara complimente din cand in cand.

-Asa o sa fac, multumesc pentru sfaturi, Steph! Spuse el entuziasmat de viitorul ce si-l inchipuia impreuna cu fata iubita.

-Asa, dute la ea, Seya! Tipa ea, satisfacuta de planul ce se pusese in miscare.

In beciul unei case

Intr-o incapere intunecoasa ce avea un miros de spatiu inchis si mucegait, o fata statea legata pe un scaun. Era inspaimantata si imi amintea cu groaza de rapitorii ei. Nu ii facusera mare lucru, ii luasera sange, o suvita din parul ei rosu si o tachinau din cand in cand cu diverse descrieri a lucrurilor pe care aveau sa I le faca, insa nu le pusesera in aplicare, dar ea se temea ca aveau sa le faca intr-un sfarsit. Statea in beciul acela de vreo trei zile, cel putin credea

ca trecusera trei zile, asa ii spusesera rapitorii, ea pierduse notiunea timpului de mult si se intreba in fiecare clipa in care era constienta: de ce nimeni nu vine sa o salveze.

Deodata usa beciului se deschis si pentru cateva secunde lasa sa intre, in camera intunecata, razele becului ce lumina camera de deasupra.

Cat de mult si-ar fi forit prizoniera sa mai vada lumina soarelui inca o data. Nu vroia sa moara acolo, dar de cand ii vazu pe cei doi barbati, ce coborau, stia ca ii sosise ceasul. Pana acum la ea venise ori unul, ori celalalt, niciodata amandoi. Dar cum acum amandoi au venit, stia ca urma sa se hotarasca soarta ei, era sigura de asta. Tot ce putea sa faca era sa se roage la Dumnezeu ca rapitorii ei sa se indure de ea si sa ii dea drumul.

-Buna frumoaso! Cum iti mai merge? O intreba razand William.

-Will lasa fata in pace! Nu vezi cat de incantator de speriata este? Intreba Dimitri aproape nemaiputand respira de fericire la vederea chinului prin care trecea ea.

-Nu ai nici un haz, Dimitri. Chiar nici unul, spuse William suparat pentru ca ii stricase tot cheful.

-Lasa asta acum, Will. Ce zici? O omorim sau ii dam drumul? Intreba Dimitri nerabdator de a vedea cum sangele avea sa curga din corpul fetei.

La auzul acestei intrebari, fata se uita cu o ultima speranta la cel caruia ii zicea Will. Parca toata fiinta ei se afla in ochii acesteia, care il implorau sa ii dea drumul. Pe rapitor nu il impresiona nimeni, asa ca ochii de caprioara ai victimei il lasara rece, nereusind sa-I trezeasca nici cea mai mica emotie.

-Da-I drumul, Dimitri. A suferit destul in aceste ultime zile. Nu crezi ca ne-am distrat destul pe seama ei? Si asa nu vrem sa avem de-aface cu politia. Deja ne-au dat la televizor, o sa ne fie mai greu acum sa le rapim.

-Poftim? Ai…. William… inchipuieti cum o sa sangereze…. Cum ochii aceia isi vor pierde scanteia de viata, cum corpul o sa devina rigid si rece. Numai imagineaza-ti ce bine o sa ne simtim la vederea acelei scene.

-Nu, si acesta este ultimul meu raspuns, spuse el cu un ton de stapan si sef pe viata lui Dimitri.

-Foarte bine morocanosule, dar sa stii ca urmatoarele vor muri.

-Vom mai vedeam noi, Dimitri. Vom mai vedea, zicand asta Will pleca din beci ducandu-se sa se relaxeze in patul lui.

-Hey, fetito azi e ziua ta norocoasa. Hai sa iti desfac legaturile astea si vei fi libera sa pleci, dar daca spui cuiva despre noi sa stii ca nu vei scapa.

Legand-o la ochi si dezlegandu-I legaturile de la maini si picioare, Dimitri o duse pe fata pe una dintre multele alei din Tokyo si ii spuse sa numere pana la o suta in timp ce el se intorcea inapoi la ascunzatoare.

Fata odata libera cazu in genunchi si ramase pe alea pustie uitand sa mai numere, fiind prea speriata sa faca ceva. Ramase acolo pana se simti in stare sa isi dea jos legatura de la ochi. Inca ii mai era frica sa-si dea esarfa de la ochi din cauza a ceea ce putea sa vada odata ce nu mai era. Se temea de o gluma proasta din partea celor doi, se astepta ca acestia sa o amageasca cu libertatea in scopul de a o chinui, dar odata ce reusi sa dea esarfa jos vazu razele soarelui stralucitor ce ii ranea ochii ingrozitor. Dar ei nu ii pasa, era bucuroasa ca poate sa vada soarele din nou, ca era libera. Cu picoarele tremurande reusi sa se ridice si sa iasa din acea alee. Le ceru ajutorul celor din jur dar ei se fereau de ea, uitandu-se speriati la felul in care arata. Cum se indrepta spre cineva cum acel cineva se indeparta cat de repede putea de ea, refuzand sa o asculte. Intr-un final renunta sa le mai ceara ajutorul si incerca sa se descurce singura, sa gaseasca singura drumul spre casa. Reusi cu greu sa ajunga in singuranta casei ei, in bratele protectoare ale parintilor, carora le promise sa nu mai fuga niciodata seara de acasa.

In fata liceului

In alta parte a orasului, Akki se pregatea pentru propria ei rapire. Considerase ca atunci era momentul ei. Yuri de abia se despartise de Hissori si statea singura la intrarea in liceu. Era o tinta usoara pentru un demon asa experimentat ca ea, isi spunea ea. Se duse la fata si ii puse mana pe umar.

-Hey, buna scumpete! zise Akki gandindu-se ca ar fi fost mai bine daca ar fi putut sa o convinga sa mearga cu ea pana undeva.

-Buna…a..

-Akki, scumpete.

-Akki, scuza-ma, am uitat pur si simplu cum te cheama.

-Nu-I nimic, scumpete, minti demonul.

O enervase ca nu ii mai stia numele. Acest lucru inseamna ca nu ii daduse nici o importanta. Avea de gand sa o invete minte, astfel nu ii va mai uita numele niciodata.

-Ce faci pe aici? Parca te-ai mutat.

-Eh… am venit sa ii fac o vizita de curtoazie lui Ikusa.

-A, da? Zise Yuri de abia reusind sa rosteasca acele cuvinte.

-Da, m-am intalnit cu el mai devreme. De aceea a venit la acea ora la scoala. Nu stiai?

Minti din nou Akki, stiind ca acest fapt o va afecta foarte mult. De fapt, ea nici nu stia cand plecase de acasa ca avea sa dea peste Ikusa atat de devreme. Ea banui, cand o vazu pe Yuri, ca el nu venise cu ea si deci nu avea de unde sa stie adevaratul motiv pentru care plecase atat de devreme de acasa.

-Inseamna ca din cauza ta a venit la acea ora matinala la scoala. Mi se parea mie ca este ceva la mijloc, el nu ar veni la scoala mai devreme nici sa il omori.

-Dap, asta este adevarul. Auzi nu vrei sa vii cu mine pana la magazin, aici aproape? Spuse ea cu un zambet diabolic.

-Nu stiu…astept pe cineva.

-Haide, numai un minut va dura, promit.

-De ce nu te duci singura?

Yuri simtea ca ceva nu este tocmai in regula si nu stia cum sa faca sa iasa din incurcatura. La refuzul fetei, Akki incepuse sa o stranga mai tare de umar pentru a nu o lasa sa fuga asa usor. Nu vroia sa o ia cu forta deoarece se aflau in fata scoli si oricand cineva putea sa o vada si sa ii anunte pe cei doi ingeri. Daca ar fi putut sa o convinga sa vina de buna voie, ar fi fost altceva. Din pacate trebuia sa recurga la forta pentru a o duce intr-un loc izolat unde se putea juca cu ea pana cand moartea se va indura si o va cruta. Adrenalina incepu sa ii alerge prin vene numai la imaginea corpului ei contorsionat. O stranse mai tare de umar si tocmai cand vroia sa o forteze sa vina cu ea aparu Seya dupa colt, care se indrepta fericit spre ele. Se vazu nevoita sa ii dea drumul, planul ei daduse gres.

-Bine, atunci scumpete! Ne vom mai intalni noi! O zi buna! Pa-pa! zise grabita sa dispara mai repede, simtind cum furia creste in ea si nu mai poate sa o controleze.

-Hey, Yuri?! Ce este? Ti s-a intamplat ceva? Nu te simti bine? O intreba baiatul ingrijorat cand o vazu cat de alba era la fata.

-M…. m-ai… m-ai salvat! Zicand asta sari de gatul lui, pupandu-l pe obraji.

Soarta isi arata din nou colti punandu-le inca o piedica in drum lui Yuri si Ikusa. De parca relatia dintre ei nu era si asa destul de incurcata si dificila, destinul il facu pe Narkangel sa apara din senin pe drum si sa o vada pe roscata cum pupa pe cineva, initial nu il recunoscuse. Nu avea nici un stres, se intorcea incet in liceu pentru a vorbi ceva important cu Hissori, cand o vazu pe fata in bratele lui Seya. Ramase socat la acea scena si se uita ca prostul la ea, nevenindu-I sa creada. Dupa ce il pupa, ea il observa pe Ikusa stand in fata ei la o departare de vreo zece metri, foarte uimit. In momentul in care si-a dat seama ca a fost vazut, a plecat fara a-I mai arunca o privire. La aceasta atitudine, Yuri se simti foarte prost, mai ales cand ea nu considera ca i-a gresit

cu nimic. Gandindu-se la atitudinea lui, se enerva si mai tare si se hotari sa nu ii mai dea atentie, asa ca se intoarse spre Seya.

Baiatul nici nu trebuia sa se intoarca pentru a afla pe cine a vazut, de i-a schimbat dispozitia atat de repede. Considera ca acum cand ea era suparata pe Ikusa, era momentul oportun pentru a-I spune ce vazuse.

-Yuri. Eu stiu ca tu il placi pe Ikusa, dar… nu stiu cum sa iti zic asta…

-Nu il plac si doar spune ce ai de spus si termina, zis Yuri mahnita.

-Pai, vezi tu, l-am vazut cum se saruta in curtea scolii cu tipa aceea, Akki.

-Poftim? Deci era adevarat ce mi-a zis…..

-Iti spun adevarul.

In acea clipa simti cum cerul I se prabuseste in cap. Nu ii venea sa creada ce auzise dar era sigura ca acela era adevarul, altfel Akki nu ar fi avut ce sa caute acolo. Din acel moment se hotari sa nu o mai intereseze actiunile lui Ikusa, care din punctul ei de vedere era un adevarat prefacut.

-Stii… ai nevoie de cineva care sa te respecte si sa te aprecieze asa cum esti tu. Sa te iubeasca si el la randul lui la fel de mult, nu numai tu sa il iubesti.

-Seya ai inteles gresit. Eu nu il iubesc pe Ikusa, de altfel nici nu il plac macar. Nici nu incape vorba de iubire, dar ai dreptate. Am fost atat de oarba incat nu am vazut cine tine la mine cu adevarat, spunand asta Yuri il imbratisa pe Seya si plecara amandoi spre clasa, tinandu-se de mana ca doi porumbei.

In laboratorul de biologie

Steph se gandi bine inainte sa intre in biroul doamnei profesoare de biologie. Inca nu era sigura de planul ei. Exista posibilitatea ca ea sa nu fie de acord sau mai rau ca Yuri sa nu fie de acord. Trebuia sa incerce, daca nu incerca atunci nu avea de unde sa stie ce se va intampla. Asa ca batu la usa si intra.

-Buna ziua, doamna profesoara!

-Bunza ziua, Steph! Cu ce te pot ajuta?

-Stiti, este vorba despre proiectul acela, m-a rugat Yuri sa vorbesc cu dumneavoastra. Spera sa o lasati pe ea si pe Seya sa isi faca azi proiectul in laboratorul de biologie.

-Da, scumpo. Cum sa nu? Le pot da si cateva sfaturi daca vor, dar nu ii pot lasa in timpul orelor. Daca ei pot sta dupa ore, sunt bucuroasa sa ii ajut, spuse profesoara zambind.

-Da, este perfect si ei vroiau sa stea in laborator dupa ore. Ma duc sa ii anunt. Sunteti foarte amabila, doamna, spunand aceasta Steph o saluta si iesi bucuroasa ca planul ei a mers perfect, cel putin pana acum . De aici incolo era mai complicat.

Steph mergea pe holurile liceului, ganditoare si nu-l observa pe Ikusa care era chiar in fata ei. Niciunul dintre ei nu vedea pe unde merge, asa ca atunci cand s-au ciocnit unul de altul, era de asteptat. Ikusa, din reflex, o apuca pe Steph de mijloc si o trase spre el ca sa nu cada. Fata nu-si dadu seama cine este dar odata in bratele acelei persoane, o stranse in brate lipindu-si capul mic de pieptul mare si puternic al persoanei din fata. Nu auzi protestele fetelor ce se tineau dupa Narkangel si de altfel chiar daca le-ar fi auzit, nu i-ar fi pasat. La fel de puternic si plin de muschi isi inchipuia ca este si pieptul lui Ikusa si inchipuindu-si ca el este cel care o tinea, isi freca obrazul de bluza neagra, impregnata cu mirosul si parfumul lui barbatesc. Niciodata nu si-ar fi putut inchipui ca acesta ar imbratisa-o in realitate, dar aceea era realitatea si se simtea atat de bine.

Pe de cealalta parte, Ikusa ramasese uimit cand se trezi imbratisat de Steph si apoi cum ea isi freca capul de pieptul lui. Erau senzatii noi pentru el. Niciodata o fata nu il imbratisase sau isi frecase capul de pieptul lui. Ii placeau acele senzatii produse de actiunile ei.

“ Doamne cat de bine este! Daca ar fi facut asta si Yuri… totul ar fi fost perfect! Dar nu, nu pot sa ma gandesc la asa ceva. Yuri are prieten si nu poate sa stea cu mine. Asta este. Este alegerea ei si doar a ei, dar eu as putea sa stau cu Steph. Sa o cunosc mai bine pe fata aceasta care imi da furnicaturi. Am vazut-o cum se uita la mine si dupa acea privire stiu ca vrea sa stea cu mine. Macar sa ma distrez si eu putin cat timp o caut pe conducatoarea mea mult-iubita. Nu este nimic rau in asta, nu? Normal ca nu este, ce ar putea fi?”. La asta se gandea el si cu acele lucruri in gand ii puse mana pe barbie, ridicandu-I capul pentru a o saruta.

Doar atunci cand el se inclina spre ea pentru a o saruta, si-a dat seama ca fanteziile ei devenisera realitate.

Cu imaginea lui Yuri in fata ochilor, el o saruta pe Steph cu toata pasiunea ce statea ascunsa in adancul sufletului sau. Isi trecu limba peste buzele ei si apoi o forta sa isi deschida gura pentru a putea sa i-o exploreze in voie. Se juca putin amuzat cu limba ei care nu stia ce sa faca, poate din cauza ca a luat-o prea din scurt sau poate din cauza ca nu avea destula experienta. Sarutul lor nu dura mult, nu se ridicase deloc asteptarilor lui. Nu se compara deloc cu cel din biblioteca dar trebuia sa se multumeasca cu atat. Nu le putea avea pe toate, asa ca se hotari sa guste cate putin din deliciile pe care I le oferea Steph.

Pe de alta parte, fata traia experienta vietii ei, pentru prima data ea se alegea cu Fat-Frumos si Yuri cu “ ratusca cea urata”, iar modul lui Ikusa de a saruta o ridica in al noualea cer. Numai avea de gand sa ii dea drumul niciodata. Se decise sa nu piarda in fata lui Yuri, nu si de data aceasta. Saruta atat de bine incat o facea sa se intrebe ce altceva mai stia sa faca si cat de bine stia sa le execute.

In momentul in care ei doi terminara, Steph il intreba timida, cu obrajii putin imbujorati ca o fecioara ce tocmai a avut primul ei sarut:

-Asta inseamna ca esti prietenul meu?

-Da, Steph, asta inseamna. De acum incolo esti a mea si doar a mea, ai inteles? Zise el posesiv.

-Da, spuse ea punandu-si la loc capul pe pieptul lui mare.

Pentru prima oara de cand daduse peste el le auzi pe celelalte fete cum comentau stupefiate tot ceea ce se intamplase. Nimic nu putea sa ii fure bucuria victorie in acel moment, nici macar o mana de fete care o criticau si ii gaseau tot felul de defecte.

Prin holurile scolii

Hissori cauta pe cineva disperat prin scoala.

“ Unde o fi, Doamne? Yuri mi-a zis ca l-a vazut in liceu, deci asta inseamna ca a terminat de cautat la biblioteca, pe unde poate umbla si Ikusa? Trebuie neaparat sa ne intoarcem in Eden si el umbla hai-hui! Cand o sa il gasesc, o sa il vada pe Dumnezeu mai repede decat a anticipat!” isi spune el in gand foarte nervos.

Deodata dupa un colt, in fata lui apare Narkangelul tinand mana dreapta pe umerii lui Steph, bucurandu-se unul de compania celuilalt. Dupa cate vazu Hissori, doar fata era bucuroasa ca sta cu asa numitul lui frate, Ikusa nu parea prea incantat de compania ei dar se prefacea destul de bine.

-Unde imi umbli?! Striga Hissori.

-Cum adica unde? Pe aici, dar ce s-a intamplat fratioare, de ce esti atat de palid? Il intreba el nonsalant.

-Trebuie sa plecam acum “la parinti nostri”! zise Hissori accentuand ultimele doua cuvinte. S-a intamplat ceva groaznic. Am aranjat totul, a ramas doar sa plecam cat mai repede.

-Da, da, sigur. Imediat. Scuza-ma scumpete, dar trebuie sa plec, zicand asta o saruta pe Steph sub privirile uimite ale camaradului sau.

In acel moment isi dadu seama el ce lipsea din acea imagine, si anume: cardul de fete care se tinea de obicei dupa Ikusa. Daca ar fi durat mai mult de un minut acel sarut lui Hissori cu siguranta i-ar fi iesit ochii din orbite, dar din fericire nu dura. Cand fratele lui termina il lua de mana si se indreptara spre iesirea din liceu. Ajunsi in strada, cautara o alee pustie unde nimeni nu avea sa ii vada. Odata intrati in acea alee, se uitara in toate partile pentru a fi siguri ca nu au spectatori si se transformara, doua perechi de aripi mari, pufoase aparura in spatele lor, o pereche era de un alb impecabil in timp ce cealalta era de un negru abisal. Isi desfacura incet aripile, care intepenisera din cauza ca nu le folosisera de mult timp si le scuturara pentru a reface cat de cat circulatia sangelui prin arterele lor. “Magnific” ar fi fost cuvantul care le-ar fi venit in minte oamenilor, daca i-ar fi vazut pe cei doi ingeri cum si le dezvaluie, si nici “magnific” nu este o descriere care sa cuprinda farmecul de basm al acelei scene. Cum au aparut din neant, cum straluceau in lumina soarelui, erau de-a dreptul dumnezeiesti. Numai ingeri cei mai puri detineau asemenea aripi ce nici nu se puteau descrie in cuvinte. Era o vorba ce circula in Eden si anume ca destinul lor este scris cu sange pe aripi, iar cu cat destinul era mai maret cu atat acestea straluceau mai tare. Daca acea vorba era adevarata atunci cei doi urmau sa aibe un destin maret. Dupa cateva minute de dezmortit ei isi luara zborul spre Eden. Un cerc se deschise in nori, inghitindu-I pe cei doi si ducandu-I in alt cer albastru ce semana cu cel pamantesc.

-Deci… Hissori spune-mi ce s-a intamplat, care este situatia?

-Nu stiu. Nu scria in mesaj ce s-a intampla. Spunea doar ca sa venim urgent, pentru ca ceva rau s-a intamplat. Era un mesaj foarte special si important, din acela care ii apare in fata destinatarului.

-Ce crezi c-a sa petrecut dupa parerea ta?

-Exista posibilitatea ca un inger sa fi descoperit identitatea tradatorului, iar inainte ca el sa ii divulge secretul a fost asasinat.

-Posibil… sau poate au aflat ceva despre conducatoarea noastra.

-Apropo de Inaltimea Sa. Ce iti veni sa stai cu tina aceea… Steph. Nu iti placea de Yuri? Intreba Hissori amintindu-si scena de mai devreme. Stiu ca nu avem voie sa interactionam cu oameni, dar trebuie momentan sa pastram aparentele. Credeam ca intr-un final o sa ajungi sa stai cu ea, nu cu altcineva.

-Hm…. Delicat subiect.

-Incearca sa imi explici si asa avem destul de mult de parcurs pana in oras.

-Yuri are prieten, tipul acela care se numeste Seya. Credeam ca ma place dupa sarutul din biblioteca, dar nu este asa. Nu o invinovatesc ca si-a facut prieten dar acum ca nu o pot aveam, imi dau seama ca ma deranjaza acest lucru. Nici nu stiu de ce, este o senzatie noua pentru mine. Un sentiment pe care nu l-am mai avut pana acum, dar tu trebuie sa stii la ce ma refer, tu le stii pe toate. Oricum nu conteaza, am avut un vis aseara si imi spunea sa stau departe de ea altfel ceva rau se va intampla.

-O premonitie?

-Nu sunt sigur, dar nu cred ca ar trebui sa imi asum acel risc.

-Da, ai dreptate, dar sa stii ca tot nu-mi place ca stai cu tipa aceea. Este o scorpie.

-Stiu. Ma distrez si eu putin.

-Ai grija.

-E, hai ce poate sa imi faca?

-Ea nimic dar tu poti sa frangi niste inimi.

-Lasa asta si hai mai repede, am o presimtire rea in legatura cu mesajul acela. De abia astept sa aflu ce s-a intamplat.

In ascunzatoarea celor doi demoni

Intr-o camera mobilata doar cu strictul necesar, stateau doi demoni, William si Dimitri, uitandu-se la ecranul calculatorului. Ei rulau imaginile unor fete sperand sa le sara in ochi cineva mai special pe care sa o rapeasca. Deodata Dimitri apasa pe butonul stop. El oprise acea prezentare la poza unei fete inocente si frumoase cu ochii verzi si par roscat. Ochii ei pareau a se uita fix la cel ce o fotografiase, iar acum pareau a se uita fix la el. Il fascina privirea aceea atat de intensa incat ti s-ar fi parut ca vede direct in sufletul tau, vroia ca ea sa se uite in ochii lui si sa vada ce inseamna rautatea pura. Sa ii tina inocenta in mana si sa o zdrobeasca lasand in urma un suflet corupt.

-Hey, Dimitri! Trezeste-te frate! Vrei ca ea sa fie urmatoarea victima? Intreba William nerabdator.

-Daaaaaaaa… spuse Dimitri cu jumatate de gura in timp ce cu degetul mare atingea ecranul in dreptul obrazului fetei. Este… este atat de frumoasa… va fi o placere sa vad cum sangele se scurge din trupul ei si o data cu el si viata acestei fete. Iti poti imagina Will? La o

asemenea fata sunt sigur ca are un corp superb. Sa vezi cum acel corp atat de sanatos si frumos se transforma intr-o stana de piatra, ce in curand va putrezi.

Dimitri se uita la poza fetei dar de fapt in fata ochilor avea acel tablou morbid al ei in pragul mortii. Numai la gandul a ceea ce avea sa ii faca si simtea cum sangele incepe sa ii alerge in vene. Nici nu isi putea inchipui ce s-ar fi intamplat daca ar fi facut-o. Nu se mai simtise atat de entuziasmat si excitat de mult.

-Nu, Dimitri! Nu vreau sa imi imaginez. Nu mai vreau sa le ranim pe aceste fete. Sunt unele atat de pure si inocente…. Stii ca mie imi place sa torturez doar fetele care si-au pierdut inocenta. Ea este atat de copila. Uita-te la ea, cum poti sa ii faci ceva rau? Intreba William scarbit de ideile colegului sau.

Nici el nu era mai sus dar cand vedea o asemenea fata, nu mai putea sa ii faca nimic, pentru ca ii amintea de sora lui. Amintiri dureroase ii navalira mintea. Sora lui a fost si ea, pe vremea cand a fost muritor, inocenta si pura pana ce a intalnit-o pe tarfa scolii. Era atat de mica si de usor influentabila incat ar fi vrut sa o tina inchisa in casa departe de viata cruta de afara dar nu reusise. Asa ca a facut tot ce a putut sa o protejeze, i-a spus de nenumarate orisa se tina departe de ea dar nu l-a ascultat si atunci cand ea nu vroia sa asculte, s-a dus la tipa aceea si a amenintat-o sa se tina departe de surioara lui draga, insa ei nu i-a pasat de nici una din amenintarile lui. Vedea cum surioara lui se transforma incet intr-o persoana straina lui si nu stia cum sa faca sa o aduca inapoi. Astfel in cateva luni nu mai era deloc pura si inocenta. Nu mai era sora lui. Nu s-ar fi intamplat nimic daca nu venea intr-o zi acasa mai devreme decat trebuia si nu ar fi vazut-o pe jumatate dezbracata in bratele unui baiat. In acel moment a clacat si dupa ce l-a dat afara pe acel baiat in suturi a omorit-o, ea a fost prima lui victima. Cat de mult i-a placut sa o faca sa sufere. Nici una din rugamintile ei nu l-a afectat, ba din contra ii placea si mai mult cand o auzea cum se ruga de el. Nu ii parea rau pentru ceea ce a facut, considera ca a salvat-o, dar din cauza ei nu putea sa se atinga de fetele pure, intotdeauna ii aminteau de cum era ea. De adevarata lui surioara si de singura pe care a cunoscut-o si a iubit-o neconditionat. El era sigur ca a murit atunci cand si-a pierdut inocenta. Asa ca vazand-o pe fata aceea nu vroia cu nici un chip sa o raneasca, ar fi vrut mai mult sa o tina in brate si sa o protejeze de toate lucrurile care ar fi putut sa ii fure inocenta. Vazand-o si-a dat seama ca ea poate fi reincarnarea conducatoarei ingerilor. Auzise de ea si stia ca numai ea este in stare sa scoata la iveala lucrurile bune din cineva. Asta facea si acum in ciudata faptului ca nu era prezenta, daca ar fi fost altcineva nu ar fi putut sa ii aduca aminte de sora lui sau sa scoata la iveala dorinta lui de a proteja fetele inocente.

-Bine, Dimitri! Putem sa o rapim pe fata aceea… se uita la monitor sa vada cum o cheama… fata aceasta Yuri Uzuri, dar nu vreau sa ii faci absolut nici un rau. Ai inteles?

-Mai vedem Will, mai vedem. Nu iti promit nimic. Este prea apetisanta pentru a o lasa libera. Mult prea apetisanta si apropo, imi esti dator cu o fata, spuse Dimitri iesind din incapere.

Dupa ce el iesi, William isi promise ca o va apara cu viata lui pe fiinta acea magnifica, daca va fi cazul. Nu avea sa mai dea gres de aceasta data, avea sa o protejeze cu viata lui daca va fi nevoie. Spunandu-si aceste lucruri, saruta fruntea fetei din poza si inchise calculatorul iesind si el din incapere.

In liceu

De abia s-a sunat de intarare la ore si elevii intra dezamagiti in clase. Numai doi elevi stau la usa clasei asteptand ca profesoara sa apara. Ei vorbesc intre ei si par a se bucura unul de compania celuilalt.

In fata clasei sta Seya si Yuri. El este intr-adevar entuziasmat de modul in care au iesit lucrurile si de situatia in care se afla. Se bucura de prezenta ei. Pe de alta parte Yuri doar dadea impresia ca se distreaza, isi daduse seama ca Seya era mai plictisitor decat credea ea. Se simtea prost ca i-a acceptat prietenia cand nu il placea si s-ar fi simtit si m-ai prost daca s-ar fi despartit de el. Ii parea rau ca nu poate sa se bucure cu adevarat de prezenta lui dar in interiorul ei se simtea atat de ranita si dezorientata incat nu putea sa vada partea plina a paharului. Se intreba daca Ikusa facuse toate acele lucruri. Intorcea pe toate partile ce stia incercand sa afle adevarul dar nu reusea. Ar fi vrut sa vorbeasca cu Ikusa, sa afle de la el adevarul, nu de la altcineva dar el era de negasit, parca se evaporase impreuna cu fratele lui. De parca faza cu sarutul dintre el si Akki nu ar fi fost de ajuns, Steph radia de fericire din cauza ca reusise sa il faca pe Ikusa prietenul ei. Aceasta relatie a dat-o si mai rau peste cap. Nu mai stia ce se intampla. Nu credea ca este adevarat dar dupa expresia colegei sale, stia ca aceea era realitatea. Se enerva cand isi dadu seama ca era atat de derutata din cauza lui si isi spuse ca nu avea sa ii mai dea atentie de acum incolo. Se va bucura de relatia ei cu Seya si il va uita pe necioplitul acela.

In sfarsit aparu profesoara intrerupandu-I sirul gandurilor lui Yuri.

-Hey, buna Seya, Yuri. Ce faceti?

-Va asteptam pntru a vorbi cu dumneavoastra despre proiect. Am vrea sa ramanem dupa ore pentru a-l termina.

-Da, da sigur. Nu este absolut nici o problema, acum la ora cu voi. Hai, hai.

-Multumim, spusera mandoi in acelasi timp.

Intrara in clasa si Yuri se aseza in banca sa evitand sa priveasca in banca din spatele ei, incercand sa arate ca nu este interesata daca Ikusa este sau nu. In timpul orei ea se intoarse in spate pentru a-I cere lui un creion pentru ca al ei se rupsese. Atunci observa lipsa lui. Nu ar fi vrut sa o intrebe pe Steph unde este dar nu avea incotro, asa ca se intoarse la banca colegei ei si ii facu semn sa se uite la ea.

-Steph, hey Steph!

-Da, Yuri, ce este? Spuse ea cu un ton de atotstiutoare plictisita.

-Ma intrebam unde este Ikusa. Parca trebuia sa vina la ora de biologie… a disparut si Hissori, nu stii tu ceva?

-Da, trebuia, dar el cu fratele lui au plecat inapoi in America pentru ca s-a intamplat ceva cu parinti lor.

-Nasol, sper ca nu este nimic foarte grav.

-Nu, nu este. Acum daca ai terminat cu intrebarile, te-as ruga sa ma lasi in pace.

-Bine, mersi.

“ Imi vine sa ii dau una in moaca aceea de proasta, dar nu pot. Nu vreau sa ii arat ca ma afecteaza modul in care se comporta. Nici nu o sa ma cobor la nivelul ei si sa ma port la fel ca ea. Pur si simplu nu o sa ii dau satisfactia pe care o doreste.” Gandea Yuri in timp ce scria lectia pe caiet.

In laboratorul de biologie

Dupa ce orele s-au terminat, Yuri impreuna cu Seya si profesoara de biologie intrara in laborator pentru ca cei doi elevi sa isi termine proiectul.

In primele doua ore de cand incepura sa lucreze la proiect, yuri visa cu ochii deschisi cum avea Seya sa o ia prin surprintere si sa o sarute. Visul a ramas doar atat, un simplu vis. Acel gest era demn de Ikusa, nu de inocenta prietenului ei. El nu a facut absolut nimic din ceea ce spera ea ci se inrosea tot numai daca o atingea. Se purta cu ea cu manusi si asta nu ii placea deloc. Nu vroia sa fie un bibelou ridicat si slavit pe un piedestral, de aceea incepuse sa duca dorul ironiilor si cuvintelor picante ale lui Ikusa, cu el nu se plictisea niciodata. Pe de alta parte, colega ei avea dreptate, baietii ca el au nevoie de fete ca Steph, nu ca ea. Cel mai potrivit gen de

baiat pentru aceasta era Seya. Atent, grijuliu, inocent, bun opusul lui Ikusa ii trebuia ei, dar nu isi dorea acel gen de baiat.

" Daca aceasta este situatia de ce nu ma pot multimi cu atat?" se intreba Yuri trista.

Linistea domnea in laborator in timp ce ei lucrau la proiect.

Seya era cu totul absorbit de ceea ce facea si de prezenta lui Yuri. Nici daca il imbatai nu s-ar fi simtit atat de ametit cum se simtea in acea clipa. De acea cand ii suna telefonul nici nu il auzi. I se parea ca sunetul acela este atat de departe incat era imposibil sa vina din buzunarul lui. Yuri ii atrase atentia asupra mobilului, ce suna si spre surprinderea baiatului, era intr-adevar al lui. Raspunse nauc la telefon si la fel cum raspunse, la fel plecase.

-Scuze! Trebuie sa plec, maica-mea tocmai a avut o criza, trebuie sa ajung la spital cat mai repede. Te rog, iarta-ma! Tipa Seya in timp ce se grabea sa isi i-a lucrurile si sa iasa din clasa.

Ramasa singura, Yuri mai lucra vreo doua ore la proiect, dupa care o anunta pe profesoara ca va pleca acasa.

Se facuse ora sapte seara cand ea pleca de la liceu. Desi era pe la sfarsitul primaverii si inceputul verii, se inserase destul de repede. Petrecuse atata timp in acel laborator, incat pierduse notiunea timpului. Din cauza aceasta a fost nevoita sa mearga pe scurtatura spre casa.

Tocmai cand vroia sa intre in parc, pentru a scurta drumul ii suna telefonul.

-Alo, da? Cine este?

-Hey, buna! Sunt Steph.

-Buna Steph… spuse fata disparandu-I entuziasmul automat. Sperase sa fie Ikusa cel ce o suna, nu ea.

-Ce faci? Cum a fost intalnirea cu Seya?

-Ce intalnire? Nu am avut nici o intalnire.

-Cum asa? Voi doi, singuri ca doi porumbei in laborator, au iesit scantei sunt sigura.

-Te inseli amarnic. Eu nu sunt o usuratica asa ca tine, nici nu-mi injunghi prieteni pe la spate si nici nu ma prefac ca sunt prietena cuiva, mai ales daca nu il suport pe acel cineva.

Spunand asta ii inchise telefonul in nas, dupa care il inchise de tot, aruncandu-l in ghiozdan, nestiind ca astfel isi sigila soarta. Nervoasa intra hotarita in parc, fara sa ii observe pe cei doi barbati ce o urmareau de cand a iesit din liceu.

Intr-o camera de lucru din castelul conducatoarei

Luna aparuse pe cer si lumina orasului ingerilor, dandu-I o frumusete rece. Razele ei reuseau sa patrunda pe fereastra unei camere de lucru de la etajul al doilea al castelului conducatoarei. Acestea veneau parca in ajutorul unicei lumanari din incapere, ce nu reusea sa alunge intunericul, care inghitea totul. Lumanarea se afla pe un birou din lemn de stejar, inconjurata de diverse dosare, formulare si ustensile de scris. La acel birou statea un Narkangel, intr-o pozitie relaxata, cu ochii inchisi, fiind aproape de linia invizibila a somnului, a taramului viselor. Parea atat de linistit, stand in acel scaun, incat nimeni nu putea sa fie atat de crud incat sa indrazneasca sa il trezeasca.

Tiptil, cineva intra in camera, incercand sa nu fata nici cel mai mic zgomot pentru a nu-l trezi pe cel ce se afla in fata lui. Acesta se uita la el si ii facu o scurta caracterizare. Avea cel mai simpatic par din lume: scurt, de culoarea albastru inchis, care niciodata nu statea asa cum posesorul il aranja; o pereche de ochi migdalatii si un nas ce intotdeauna ii aducea un zambet pe buze. Nasul era prea micut si fin pentru un barbat, la fel ca si buzele lui, de altfel, care erau pline si rozalii. Avea maini mici de fata si un corp de adolescent. Muschii nu se puteau vedea prin hainele lui, mult prea largi si mari pentru cineva asa de mic ca el. Ar fi fost perfect pentru un Arkangel, dar din pacate era Narkangel si stia ca acest lucru ii aduse multe complexe. Aducandu-si aminte prin ceea ce a trecut cel din fata lui pentru a obtine respectul celorlalti, un zambet trist aparu pe fata lui. Se apropie mai mult de birou pentru a-I atinge cu degetele usor fata lui cu trasaturi feminine. Ii puse mana pe barbie, el aplecandu-se in jos apropiindu-se sa il sarute. In momentul in care buzele lor se unira, Narkangelul isi deschise ochii lui albastri inchisi. Nu se impotrivi ci isi baga mana in parul celui ce il saruta si ii raspunse. Se pierdura in acele senzatii, pret de cateva minute dupa care cel care intrase se oprise si se departa de celalalt.

-Mm…buna, Michael! Spuse Ranpu dandu-si cu limba pe buza de sus.

-Buna, Ranpu, de ce m-ai chemat?

-Ca sa mai vorbim si noi, nu am mai vorbit de mult timp.

-Stiu, dar nu pot sa ma plimb pe holurile castelului asa ca tine la orice ora. Nu am ce cauta aici.

-Dar poti sa le spui ca vi sa ma vezi pe mine!

-Nu se poate. Ai innebunit de sugerezi asa ceva? Nu trebuie nimeni sa afle despre noi.

-Nu este corect, acea regula este o prostie. De ce nu putem sa iubim asa cum fac oameni? Iubirea scoate tot ce e mai bun din ei…

-Da, dar in acelasi timp scoate tot ce este mai rau din ei.

-Vrei sa spui ca esti de acord cu acea regula?

-Da.

-Si atunci de ce ma mai saruti?

-Nu stiu.

-Nu mai vrei sa fi cu mine? Intreba Ranpu deodata trist.

-Daca a fi cu tine inseamna ca lumea sa afle despre noi, atunci da. Nu te iubesc la fel de mult pe cat o iubesc pe Maiestatea Sa, Ranpu. Tin la tine dar nu pot sa renunt la onoarea de a fi langa ea pentru tine. Imi pare rau, spunand asta Michael iesi din camera, lasandu-l singur din nou pe colegul sau.

Acesta statea in picioare socat de ceea ce auzise. Nu se astepta ca tocmai Michael sa il tradeze in acest fel. Vroia doar sa petreaca mai mult timp cu el, nu sa le spuna tuturor despre ei. Relatiile intime intre ingeri erau considerate un tabu si nu aveau voie sa aiba acest fel de realtii, dar din cand in cand cineva il mai incalca. Il chemase pe Michael in acea seara pentru ca aflase cine era tradatorul si avea sa se duca la Hageshi peste cateva ore sa ii zica. Numai ca in timp ce astepta, un sentiment rau prevestitor ii incolti in inima si incepuse sa creada ca nu mai avea sa apuce ziua de maine. De aceea il chemase, pentru a-l mai vedea o data, pentru a-I mai simti inca o data buzele lui peste ale sale. Acum ca obtinuse ceea ce a vrut, putea sa moara linistit.

Orologiul batu ora noua seara. Venise timpul ca el sa plece si sa se duca la Hageshi pentru a-I spune numele acelui inger. Prevazator scrise numele pe o foaie si o lasa pe biroul sau la vedere, apoi sufla in lumanare si iesi inchizand usa in urma lui. Daca acel sentiment avea sa devina realitate ramane de vazut.

In parc

Yuri mergea, hotarita sa ajunga cat mai repede acasa, pe poteca intunecata din parc. Vroia doar sa se tranteasca in patul moale si sa adorma, sa uite de tot si de toate, sa nu mai stie de nimic. Spera ca un somn bun, fara acele vise ingrozitoare, va face minuni pentru starea ei. Nu intelegea de ce inima o durea atat de tare. O durea de cand aflase despre Ikusa si Steph, dar pana sa intre in parc nu era atat de evidenta. Parca acel loc amplifica toate sentimentele ei. Odata intrata pe alea ei preferata, umbrita de frumosii plopi batrani ce formau o bolta deasupra poteci, incepuse sa o doara inima si mai tare decat pana atunci. Nici nu observa transformarea acelor copaci, atat de dragi ei, in niste umbre rautacioase ce amenintau sa o inhate in orice

clipa. Durerea ii capta toata atentia. Era ca si cum cineva ii smulgea fragmente mici din inima, hotarit fiind sa i-o sfasie in mii de bucatele. Se simtea ca o vaza preferata ce a fost sparta si lipita prost. Avea impresia ca incepuse sa piarda acele fragmente din ea pe drum si acea tortura nu mai inceta. Incepuse sa creada ca nu mai se afla pe drumul spre casa ei, ci spre salvarea ei, trebuia doar sa ajunga acolo si acel chin avea sa ia sfarsit. Era inconstienta de amenintarea celor doi barbati dar constienta ca lumina, ce considera ca o vede in fata ei, era salvarea sau mai mult mijlocul de a disparea din acea realitate cruda in care sentimentele o chinuiau. I se parea ca merge pe acea poteca de ore intregi, asa ca frica o prinse in gheara ei si tot ea o facu sa alerge fara speranta spre acea lumina. Nici ea nu stia de ce ii era teama. Din nou senzatia ca degeaba parcurge acel drum o prinse si o impinse sa alerge si mai tare pentru a ajunge la portita ei de scapare, iar acea portita parca se departa tot mai mult de ea.

Cand Yuri incepu sa fuga, cei doi, crezand ca au fost descoperiti si nevrand sa o piarda, incepura sa alerge dupa ea in incercarea disperata de a o prinde.

"In sfarsit, am ajuns la lumina!" gandi Yuri fericita.

Deodata aparu in acea lumina o persoana ce avea aripi. Un inger. Un inger ce semana cu Ikusa. Era o aparitie atat de luminoasa si imprastia in jur numai liniste si pace. Ii zambea bucuros si o invita in bratele lui, oferindu-I protectie. Parea a o chema la el, sa o duca spre locuri mai frumoase. Numai ca nu mai avea incredere in bunatatea lui, asa ca atunci cand il vazu, nu mai conta pentru ea ca el avea forma unui inger, o lua la goana in directia opusa. Vroia sa fie cat mai departe de acesta, sa nu il mai vada, sa nu il mai auda. Tot ce isi dorea era sa fie lasata in pace. Atat a fost de ranita de actiunile lui incat fugea cat putea de tare, numai sa fie cat mai departe de el. Plangand ca o disperata dadu peste cei doi urmaritori, care zapaciti din cauza alegerilor ei nu avusesera timp sa se dea din calea ei si avu loc o coliziune. Dimitri reactiona mai repede decat Yuri, prinzand-o de maini si imobilizand-o in timp ce William se chinuia sa gaseasca servetelul inmuiat in eter pentru a o adormi.

Trezindu-se imobilizata, fata se agita, folosindu-se de toate puterile, incercand sa scape. Vazandu-l pe William ca se apropie de ea il lovi in punctul lui sensibil, astfel facandu-l sa cada in genunchi de durere. Castiga ceva timp pentru a se elibera. O idee ii veni deodata in minte si se hotari sa o puna in actiune asa ca se cuminti, incetand sa se mai zvarcoleasca. Dimitri, ramanand uimit din nou de actiunile ei, slabise putin stransoarea. De atata a avut nevoie pentru a se elibera si odata libera incepu sa fuga in directia din care a venit. In spatele ei, la mica distanta, erau cei doi demoni. Parcurgand poteca pentru a doua oara in acea seara, observa de aceasta data, transformarea plopilor care erau maiestuosi ziua dar care noaptea deveneau niste umbre, gata sa o inhate in crengile lor.

A fost o lupta strasnica intre cei trei, dar intr-un final William o prinse pe Yuri, care obosise de la atata alergat si lupta, si incerca sa ii puna acea batista la nas dar ea il musca de mana, facandu-l sa scape batista. In acel moment il forta sa o imblanzeasca cu ajutorul unei vraji, asa ca ii puse mana dreapta pe frunte si spunand o incantatie o domoli. William, epuizat si el din cauza fetei, ce era plina de vanatai si zgarieturi, o ducea in brate pe Yuri, care adormise din cauza acelei vraji, spre ascunzatoarea lor. Dimitri se oferi sa o duca el pe fata in brate dar William refuza, neintentionand sa il lase pe colegul sau sa o atinga pe Yuri.

In timp ce Will o ducea pe fata, Dimitri nu isi dezlipi ochii o singura clipa de la ea. Isi inchipuia supliciile prin care va trece sub atenta lui supraveghere.

Nici unul dintre ei trei nu era constient de o a patra persoana ce ii urmarise tot timpul.

CAPITOLUL VII

In Eden

Ikusa si Hissori de abia ajunsera in Eden, ca au si fost asaltati de Hageshi si Tetsujin, care ii asteptau nerabdatori. Se vedea pe fetele lor ca ceva groaznic s-a intamplat, dar nici macar expresiile lor nu i-a putut pregati pentru ceea ce aveau sa auda.

-Buna, Ikusa, Hissori! Spuse Hageshi incercand sa schiteze un zambet, nu reusi decat sa faca o grimasa oribila.

Incercarea de a zambi a reprezentantului Narkangelilor il facu pe Ikusa suspicios, acesta nu zambea niciodata, nici macar atunci cand cineva spunea ceva foarte amuzant. "A zambi" era un termen necunoscut pentru el, asa ca atunci cand il vazu Ikusa deveni atent la fiecare schimbare a tonalitati vocilor celor doi intelepti.

-Buna ziua, domnilor intelepti! Raspunsera cei doi in cor.

-Da, da.. numai buna nu este ziua aceasta. S-a intamplat ceva ingrozitor. Cine ar fi putut sa faca asa ceva? Intreba Tetsujin marcat de scena ce avusese loc, nu cu mult timp in urma.

-Dar ce s-a petrecut? Intreba Ikusa nemaisuportand tensiunea si curiozitatea ce il rodea.

-Imediat, imediat. Putina rabdare. Nu a luat foc Edenul….

Din nou Ikusa ramase uimit de felul in care vorbea Hageshi. Nu ii statea in fire sa amane pe cineva, de obicei le descria fara pic de mila ce se intampla, atunci cand ceva grav se intampla.

Acum, incerca sa evite subiectul. Se gandea ca trebuia sa fie ceva personal de nu putea sa le spuna, informatia avea sa il raneasca si sa il enerveze ori pe el, ori pe Hissori.

-Mdea.. nu prea se vede… daca nu mi-ai fi spus, as fi crezut ca a luat foc… raspunse Ikusa, zambind ironic, astfel incercand sa mai destinda atmosfera, stiind ca il va enerva pe intelept si ii va aduce pentru putin timp la vechea lui atitudine.

-Nu fi obraznic! Aduti aminte cu cine vorbesti! Tuna Hageshi, facandu-l sa se dea cativa pasi inapoi.

-Duceti-va in camerele voastre, odihniti-va putin, deoarece in doua ore avem consiliu. O sa va cerem rapoartele si o sa va spunem care este situatia pe aici, spuse Tetsujin, care nu vorbise prea mult.

Cei doi urmara sfatul inteleptului si se dusera in camerele lor, pregatindu-se pentru consiliul ce avea sa aibe loc peste putin timp.

Pe holurile castelului

Ikusa ardea de curiozitate. Se invartea in camera lui Hissori, ametindu-l pe acesta, care nu avea ce face si se uita la leul din incaperea lui. La un moment dat, Narkangelul se opreste brusc si se intoarce cu fata spre fereastra.

-Trebuie sa ies afara, innebunesc! Spuse el si iesi pe neasteptate, lasandu-l pe partenerul lui uitandu-se uimit la usa care se inchide in urma sa.

Ikusa iesise val-vartej din camera, deoarece simtise o aura furioasa, trecand prin fata usii, care era pusa pe rele. Incepuse sa caute ingerul ce avea o asemenea aura cu intentia de a-l interoga, in speranta ca poate va afla motivul pentru care avea acele sentimente. In cautarea lui prin holurile castelului, trecu pe langa un Narkangel, fara sa ii acorde prea multa atentie. In momentul in care se afla in dreptul acelui inger, se opri brusc, si intorcandu-si capul ii vazu ochii rosi. La fel ca si el, acesta se oprise in dreptul lui si isi intoarse capul in acelasi timp cu Ikusa. O lupta muta se dadea intre ei, fiecare incercand sa il faca pe celalalt sa cedeze. Nu reusira, asa ca primul care sparse acea liniste fu brunetul cu ochii negri.

-Michael.

-Ikusa.

-Ti-as spune ca imi pare bine ca te revad in functia de Paznic al Focului, dar as minti, spuse zambindu-i.

-Crede-ma, sentimentul este comun.

-Ce vrei?

-Eu?

-Da. Crezi ca nu stiu ca tu ai fost cel ce a trecut prin fata camerei colegului meu, nu ma subestima, altfel, inger al focului o sa te arzi singur. Ce vrei?

-Vreau sa stiu daca ati gasit-o pe conducatoare.

-De ce ti-as zice? Este strict secret, doar cei din consiliu au autorizatia necesara pentru a afla aceasta informatie.

-Vrei sa ne luptam pentru raspunsul la intrebare?

-Daca eu castig, ce obtin? Intreba Ikusa, ridicandu-si spranceana stanga, sceptic.

-Nimic.

Auzindu-l, Ikusa incepu sa se departeze de el, dar nu apuca sa faca al treilea pas deoarece Michael ii puse piedica incercand sa il opreasca. Nici macar nu reusi sa il dezechilibreze, insa reusi sa il enerveze si ingerul focului se trezi ridicat in sus de gulerul camasii galbene cu care era imbracat.

-Esti inca tanar si nu ai puterea necesara pentru a ma invinge, asa ca vezi-ti de drumul tau si eu o sa uit aceasta mica conversatie, spuse el zambindu-l rautacios.

-Intr-o zi o sa vezi ca o sa te inving!

-In ziua aceea, eu o sa te astept pentru a te invata niste maniere. Acum pleaca pana nu te vede cineva pe aici, nu ai voie sa intri in castel.

-Da, bine.

Ikusa ii dadu drumul si acesta isi aseza camasa, intorcandu-se sa plece in directia din care a venit. Se intoarse cu spatele la Narkangel dar nu se misca din loc. Mai statu asa cateva secunde dupa care ii spuse:

-Ranpu a fost asasinat, si pleca lasandu-l pe Ikusa uitandu-se dupa el.

Nu ii venea sa creada, vroia sa se duca dupa Michael sa afle daca intr-adevar a spus adevarul dar nu se putea misca din loc. Nu ii venea sa creada cu cata raceala a rostit el acele cuvinte, era ca si cum nici nu i-ar fi pasat de Ranpu. Stia ca intre ei intotdeauna existase acea competitie de a fi cel mai bun dar amandoi avusesera grija de Ranpu ca de fratele lor mai mic. Animozitatile dintre ei se uitau instantaneu atunci cand vorbeau de a-l proteja pe Ranpu, iar acum el ii spusese ca fratiorul lor era mort de parca ar fi vorbit de altcineva. In acea clipa isi

dadu seama, lui Michael ii pasa de aceea venise sa ii spuna. Nu vroia sa stie despre conducatoare, el ar fi fost primul care ar fi aflat despre revenirea ei, deoarece era seful garzii ei de corp, vroia sa ii transmita lui acea informatie. Era felul lui de a-l preveni. Se intoarse inapoi in camera lui fierband, de abia reusind sa se controleze sa nu intre in biroul lui Hageshi.

In sala de consiliu

Cei doi se aflau in sala mare, unde cele doua consilii se intruneau. Hissori astepta calm sa apara toti membri, in timp ce Ikusa simtea cum sangele ii alearga prin vene. Vroia sa inceapa cat mai repede sedinta. Ei stateau in centrul acelei mese rotunde, asteptand ca toti sa apara. Nu dura mult pana isi facura aparitia, toti cei douazeci si trei de membri se aflau in sala, singurul care lipsea era Ranpu.

Ikusa observa imediat absenta acestuia, deoarece stia deja ce se intamplase dar nu vroia sa accepte adevarul. Undeva in adancul lui inca mai spera sa il vada cum apare in sala, cerandu-si scuze ca a intarziat. Simti o cum Hissori ii pune mana pe umar, atragandu-I atentia. Isi intoarse privirea spre el si intelese imediat ce vroia, il ruga sa nu izbucneasca acum la inceput, sa astepte pana ei aveau sa le dea vestea. Cateodata ramanea uimit de cat de bine il cunostea Arkangelul.

-Buna ziua, domnilor!

-Buna ziua, domnilor intelepti! Spusera cei doi, desfacandu-si aripile in fata lor in semn de respect.

-O sa va spunem imediat dupa ce dati raportul despre ce este vorba si ce s-a intamplat.

In timp ce Hageshi spunea acestea, ceilalti douazeci si trei de ingeri se uitau cu regret la scaunul gol unde trebuia sa stea Ranpu.

-Noi nu avem nimic nou de raportat. Tot ce este scris in rapoarte a ramas valabil.

-Da. Reincarnarea bunei noastre conducatoare este tot de genul feminin, are in jur de saisprezece-douazeci si unu de ani, ochi verzi, par roscat si am redus cautarea doar la cateva cartiere din Tokyo si mai avem orasul Sankt Petersburg, continua Ikusa stapanindu-se cu greu.

-Ce este cu fata aceea, Yuri Uzuri, parca o cheama, nu? Intreba Aoshy.

-Da, Yuri Uzuri.

-Asa. Ce rol joaca ea in toata aceasta afacere? De ce are potential de inger, ce este atat de special la ea? Continua curios Aoshy.

-Hm… greu de spus daca are sau nu potential adevarat de inger. Pana acum ea se afla pe drumul cel bun destinat renasterii ei. Foarte posibil ca ea sa fie ingerul Seraphim, ce a disparut odata cu cei doi FallenAngel. Are posibilitatea de a vedea ce s-a intamplat in trecut si in viitor, deasemenea are viziuni cu anumite evenimente din viata conducatoarei. Daca incercam sa o trezim este foarte posibil ca ea sa se transforme in ingerul Seraphim.

-Dar Seraphim-ul este doar o alta legenda, la fel ca si Sacred Wings, spuse cineva din Marele Consiliu Alb. Sunt niste povesti din timpuri stravechi, nu exista nici o dovada a existentei lor inainte de Marele Razboi. Doar nu credeti ca Dumnezeu ar fi devenit gelos pe Sanct Angel, distrugand-o si astfel reusind sa il enerveze pe Lucifer, care l-a randul lui i-a nimicit pe ceilalti. Este absurd! Cu toti stim ca Lucifer a dorit sa fie atotputernic, sa fie egalul Creatorului, iar Acesta l-a alungat.

-Da, are dreptate, acestea sunt doar povesti. Nu se stie daca Seraphim-ul exista cu adevarat. Daca este intr-adevar o creatie a lui Dumnezeu, de ce nu avem date concrete despre el, continua un alt Narkangel.

-Aveti dreptate domnilor, dar cum va este frica de FallenAngel si acceptati existenta lor, de ce nu puteti accepta si existenta acestui inger? Daca este adevarat sau nu, depinde de noi sa aflam, spuse Ikusa.

-De ce nu am accepta si existenta lui Lucifer? Sau poate a lui Sacred Wings? Nu zic ca nu au existat, posibil sa fi existat dar acum cu siguranta nu mai exista.

-Si ce vreti sa sugerati? Sa o lasam in pace? Intreba Ikusa manios.

-Da, sa nu va mai implicati in viata ei.

-Dupa ce demonii ne-au vazut stand cu ea, domniile voastre sugereaza sa o lasam in pace pentru a fi torturata de ei? Tipa Ikusa exasperat.

-Ikusa, nu uita unde esti! Nu imi este greu sa te dau afara! Tuna Hageshi facandu-l pe Narkangel sa taca instantaneu.

-Aveti dreptate, nu puteti face asa ceva. Asa ca veti avea inca o insarcinare: sa o protejati pe aceasta fata, in care credeti voi ca se afla sufletul adormit al ingerului Seraphim, pe numele ei Raphael, spuse Tetsujin. Insa sa nu uitati ca prioritatea voastra este Maiestatea Sa.

-Apropo de Yuri, mi-a spus ca a avut un vis si in acel vis a vazut-o pe conducatoarea noastra. Deasemenea ea a observat ca Ayame are semnul ei, acel "x" compus din doua pene: una alba, alta neagra, ca un fel de tatuaj pe piele, deasupra sanului drept. Stiti cumva daca reincarnarea ei va avea acel semn?

-Da, daca semnul este adevarat, reincarnarea conducatoarei noastre va avea acel semn in acelasi loc.

-Acum sa trecem la problema pentru care ati fost chemati aici.

-Ranpu, unul dintre Narkangeli ce facea parte din Marele Consiliu Negru, a fost asasinat.

La auzul acestei vesti, Ikusa mai avea putin si cadea pe jos. Trebuia sa auda de la unul dintre intelepti pentru a crede. Nu mai vedea nimic, in afara de fata zambitoare a lui Ranpu, care ii spunea ca lupta nu este de el, ca el poate sa o ajute pe Ayame stand cu nasul in carti. Locul lui nu era pe campul de lupta. Cat ar fi vrut sa dea acum timpul inapoi si sa il poata ajuta. El nu ar fi trebuit sa faca parte din casta Narkangelilor, era mult prea slab. Nu era stralucit la lupta corp la corp sau la luptele cu diferite arme. Nu era in stare sa se apere prea bine si totusi a acceptat o insarcinare atat de periculoasa. Isi aduse aminte si de Michael, care ar fi trebuit sa aibe grija de acesta cat timp el era plecat in misiune.

-Cum… cum s-a intamplat? Intreba el de abia putand sa rosteasca cuvintele. Nici macar nervi nu mai puteau sa ii ofere energia de care avea nevoie pentru a se purta normal.

-Stim cu toti ca ti-a fost ca un frate, asa ca esti liber sa iesi din sala daca vrei…

-Nu! Vreau sa aflu ce s-a intamplat si de ce nimeni nu a facut nimic pana acum! Unde era Michael? Era si fratele lui, trebuia sa aibe grija de el! Si tu, tu de ce i-ai dat tocmai lui aceasta insarcinare?!?

-Stiu ca esti furios, dar daca mai ridici tonul o singura data la mine te scot in suturi afara!

-A fost gasit azi dimineata, pe holul de la etajul trei al castelului, intr-o valta de sange cu aripile smulse. Dar stai fara grija, aripile i-au fost smulse dupa ce a murit, deci nu a murit din aceasta cauza. Ultimul cu care el a vorbit a fost Hageshi, spuse Tetsujin.

-Mie mi-a zis ca a aflat cine este tradatorul si trebuia sa ne intalnim in cabinetul meu, numai ca nu a aparut. Din pacate, eu am adormit asteptandu-l iar dimineata cand m-am trezit, am iesit din cabinet si m-am dus spre scari. Atunci l-am vazut. A fost omorit la vreo douazeci de metri de scari si eu nu am auzit nimic. Este numai vina mea, stiu mult prea bine acest lucru. Trebuia sa ma duc dupa el cand am vazut ca nu mai apare, poate l-as fi putut salva, spuse Hageshi aproape izbucnind in plans.

-Va promit ca vom afla cine a facut aceasta oribilitate, promise Aoshy.

-V-am chemat pentru a va avertiza ca sa puteti sa va paziti spatele si pentru ca Ikusa sa ajunga la timp pentru Trecere.

-Vom tine un ochi deschis si asupra acestui caz, intelepte.

-Bine, acum sunteti liberi. Ikusa esti binevenit la slujba de Trecere a sufletului lui Ranpu in lumea oamenilor.

-Va multumesc, Intelepte Tetsujin. O sa vin.

-Consiliul s-a incheiat!

Ikusa inca nu se linistise dar stia ca nu putea sa il invinovateasca nici pe Hageshi si nici pe Michael pentru ceea ce s-a intamplat. Incerca sa se obisnuiasca cu gandul ca Ranpu era mort, dar stia ca pana nu va fi prins tradatorul si asasinul lui, nu va avea liniste.

Pe holurile castelului

Pe holul mare si intunescos se auzeau pasii grabiti, ce tropaiau pe podeaua curata.

Ranpu aflase cine este tradatorul si se grabeste sa se intalneasca cu Hageshi. Este atat de preocupat sa ajunga cat mai repede la intalnire incat nu aude umbra, ce se strecoara in spatele lui asteptand sa loveasca.

“Trebuie neaparat sa ajung la Hageshi. Trebuie sa ii spun cat mai curand ce am aflat. Cat de orbi am putut fi, noi toti. In tot acest timp Uragiri ne tragea pe sfoara si noi nici nu ne-am dat seama decat in ultimul moment. Dar s-a terminat. Nu ii mai merge!” cugeta el in timp ce aproape ajunsese sa alerge pe holuri.

Umbra se apropia din ce in ce mai mult de Ranpu, asteptand momentul oportun sa loveasca.

Pe neasteptate Narkangelul se opreste si se intoarce inapoi pentru a vedea ce este in spatele lui si toate acestea din cauza unui sentiment rau prevestitor. Il vazu pe Uragiri cu un cutit de ritual in mana.

-Buna Ranpu! Ce cauti pe aici la ora aceasta tarzie? Intreba Uragiri pe un ton cat se poate de mieros, in timp ce incerca sa ascunda cutitul.

-Ni… ni… nimic. Nimic, spuse el inspaimantat la vederea tradatorului.

-Stii Ranpu… chiar imi pare nespus de rau ca sunt nevoit sa fac asta. Imi esti foarte simpatic si nu vreau sa te omor pe tine, dar iti promit ca va fi o moarte rapida, zise el razand si jucandu-se cu cutitul pe care ,constientizand ca nu are nici un rost sa il ascunda, il scoase la vedere.

-De ce? De ce faci asta? Esti un inger, unul de-al nostru…

-A… pai, vezi tu, aceasta este problema. Nu mai sunt unul de-al vostru, spunand aceasta isi arata adevarata culoare a ochilor. Vezi? Ati facut o greseala cand m-ati lasat in Eden dar

aceasta este greseala voastra. Nu vroiam sa moara nimeni, vroiam doar sa-mi asigur locul in Chaos, dar a trebuit sa va bagati nasul. Acum trebuie sa mori. Imi pare rau.

Ranpu vazu cutitul ridicandu-se si lovind dar se feri la timp si incepu o lupta pe viata si moarte intre ei doi.

Ranpu se lupta cu disperare nu pentru a trai, ci pentru a-I transmite lui Hageshi cine este tradatorul. Trebuia sa castige acea lupta. Fiecare folosea atat vraji cat si atacuri fizice, dar din pacate pentru el nu reusi sa castige. Uragiri cu o miscare vicleana reusi sa depuna lovitura mortala si il lasa pe Ranpu intins pe podea, in propriul lui sange.

Ultima imagine pe care el o vazu in fata ochilor in timp ce cadea era imaginea lui Ikusa si a lui Michael, amandoi zambindu-I si invitandu-l in lumina. Ei ii spuneau ca totul va fi bine, ca nu trebuie sa ii fie teama. Odata cazut pe podea, el nu mai era constient de lumea reala ci de lumea imaginara, pe care subconstientul lui o crease pentru ca sufletul lui sa faca tranzitia in lumea oamenilor. Desi fusese injunghiat el avu parte de o moarte usoara, parasind lumea ingerilor cu un zambet pe buze. El muri zambind din cauza prietenilor lui cei mai buni, care au fost acolo in subconstientul lui ghidandu-l si tinandu-l de mana, in timp ce se indreptau spre lumina.

In Chaos

In camera lui, Ashi devastase tot. Era furios pentru tot ceea ce era el. Il blestema pe Dumnezeu pentru ceea ce devenise, dara sa isi dea seama ca singurul vinovat era el.

"Daca nu ar fi fost pentru acel blestemat de Narkangel, FallenAngel… dracu` mai stie ce este! Daca nu ar fi fost pentru el, Ayame ar fi fost acum a mea! A mea si numai a me! O, Lucifer! De ce ?!? De ce nu m-a iubit pe mine si s-a indragostit de acel FallenAngel?!" isi spunea el in gand.

-De ce!?! Tipa Ashi disperat.

Raspunsul la aceasta intrebare i-l dadu o voce necunoscuta.

-"De ce " intrebi? Simplu. Pentru ca nu iti poti controla furia, pentru ca nu stii decat sa fi brutal. De aceea nu te iubeste, de aceea esti unde esti.

-Cine este acolo? Cine vorbeste? Spune-mi cine esti!! Iti ordon sa imi spui! Tuna Ashi.

Din senin Ashi simti ca nu isi mai poate controla corpul si vazu cum incet corpul lui adopta o pozitie dureroasa si nefireasca, apoi ca din senin totul reveni la normal.

-Sa nu mai indraznesti sa imi vorbesti pe acel ton! Daca vreau te transform in cenusa si pe tine si pe regatul tau! Cine crezi ca ti-a permis si te-a ajutat sa pui stapanire pe acest regat? Eu sunt un inger de mult disparut si uitat prin timp, dar am mai multa putere decat vei avea tu vreodata! Si acum din mila, am venit sa te ajut pentru a-ti implini dorintele, asa ca taci si asculta! Daca vei dori sa continui cu aceasta pasiune a ta pentru Ayame te sfatuiesc sa asculti cu foarte multa atentie.

-Da….

-Spune-mi Imparate al Intunericului.

-Da, Imparate al Intunericului. Imi cer scuze pentru necuvinta mea, spuse Ashi ingenunchind.

-Bun. Eu am fost primul inger creat de Dumnezeu, un inger care sa domneasca peste intunericul universului, insa eu am ales sa dispar iar Dumnezeu nu s-a impotrivit. Am asistat, mai apoi, de departe la facerea ingerilor si a demonilor. Am vazut cum Lucifer, fiind cel mai puternic dintre ingeri, s-a razvartit impotriva Lui si cum a distrus anumiti ingeri, ramanand doar Cherubimii. Stiu ca stii despre ce ingeri este vorba, dar hai sa iti explic ce ierarhie exista inainte ca Lucifer sa se razvarteasca:

1. Dumnezeu

2.Sacred Angels

2. Sacred Wings **2. Sacred Hermit(Lucifer)**

3.FallenAngel

3. FallenAngel SunLight **3. FallenAngel Moonblood**

4. Seraphim(Raphael)

5. Sanct Angel(Ayame)

6.Cherubim

6. Narkangel 6. Arkangel

Spuse vocea, facand sa apara aceasta ierarhie in fata lui Ashi.

-Dar Intunecimea voastra nu este in aceasta ierarhie…

-Eu nu am nici o treaba cu apararea oamenilor, eu am grija de univers.

-Credeam ca sunt doar niste legende, ca nu au existat niciodata, dar Maiestate… scuzati-ma ca va intrerup, dar nu ati spus ca Lucifer a fost primul inger creat de Dumnezeu, cum se poate asa ceva daca Intunecimea voastra este primul inger? Si de ce este Sacred Wings pe acelasi rand cu Lucifer daca el este cel mai puternic?

-Eu nu fac parte din ingeri normali, eu sunt facut din intunericul universului si corpul meu seamana cu universul, cand te uiti la mine vezi cerul instelat. Cat despre Lucifer, e adevarat era cel mai puternic dar cand Dumnezeu a vazut ca incepe sa aspire mai mult decat trebuie la putere, a creat ingerul cu rangul Sacred Wings. A incredintat-o cu o putere care sa se masoare cu a lui. Intr-un sfarsit el s-a razvartit si inainte sa plece a distrus toti ingeri, in afara Cherubimilor, numai ca nu a reusit sa ii distruga de tot. Cea care este Sanct Angel poate deveni Sacred Wings si Cherubimii pot deveni FallenAngel, iar cat despre Seraphim, ea a dat timpul inapoi si s-a reincarnat in om, dar a fost pus un blestem care o face nemuritoare, condamnand-o la o viata de suferinta. Ceea ce s-a petrecut cu adevarat intre Dumnezeu si ingerii sai nu iti voi spune niciodata, va las sa ramaneti cu legendele voastre, desi nici a demonilor nici a ingerilor nu este adevarata in intregime. Oricum nu trebuie sa iti faci griji, daca imi juri credinta eterna te voi ajuta sa pui mana pe Ayame.

-Inaltimea Voastra sunt la comanda Intunecimii Voastre!

-Ridicate! Esti demn sa stai in picoare in fata mea.

-Da, Intunecimea Voastra.

-Acum pana nu o sa o gasesti pe Ayame, eu o sa te parasesc. Cand ai sa o gasesti sau mai bine zis, cand o sa apara atunci o sa apar si eu.

-Am inteles, spuse Ashi facand o reverenta.

La fel cum a aparut vocea Regelui Universului, la fel a disparut, fara a lasa ceva in urma lui.

Ashi incerca sa isi dea seama care ar fi motivul pentru care a aparut.

In apartamentul celor doi ingeri

Cei doi ingeri ajunsesera in apartamentul lor din zgarie nori de vreo doua ore, cand cineva batu la usa.

Ikusa iesise de sub dus de cinci minute si inca mai avea prosopul in jurul taliei, iar apa ii curgea alene pe corpul bine facut. Nu avea de gand sa deschida usa dar cel sau cea care batea era foarte insistent si enervant. Se hotari intr-un final sa vada cine este, numai ca atunci cand deschise ramase uimit la vederea lui Akki.

Akki a ramas si mai uluita cand l-a vazut pe Ikusa stand cu prosopul in jurul taliei. A dat-o peste cap cu atitudinea lui de neinteresat de cine ar fi putut sa fie la intrare. Isi tinea o mana sprijinita de tocul usii iar cu cealalta tinea prosopul sa nu ii cada. Era magnific. Parul negru ud statea zbarlit in jurul fetei, iar o suvita ii cadea pe ochii iritandu-l, scotandu-I in evidenta si mai mult trasaturile. Apa care ii curgea lenes croindu-si un drum printre muschii lui lucrati si bine-definiti, stralucind in lumina artificiala a holului, il facea si mai senzual decat era in realitate. Era imposibil sa ii reziste cineva daca il vedea in aceasta ipostaza.

-Ce cauti tu aici? Intreba Ikusa ridicandu-si o spranceana si uitandu-se la ea amenintator.

-Daca te mai uiti asa urat la mine sa stii ca nu o sa iti spun ce s-a intamplat cu Yuri cat timp voi ati fost plecati… zise ea misterios.

“ Si uite asa cu o singura fraza si o privire rece aruncata de acei ochii incredibil de negri se duce toata senzualitatea si vraja aceea. Se pare ca aici se opresc fanteziile mele, pacat ca realitatea trebuie sa fie atat de periculoasa” gandea ea in timp ce se uita la cel care continua sa stea in fata ei doar cu prosopul pe el.

-De parca as lua de bun ceea ce imi spui tu, Akki. Inca nu te-ai prins ca nu ai cum sa ma duci de nas?

-Nu este problema mea daca ma crezi sau nu. Eu doar am venit sa iti transmit ca acum trei zile, in seara in care voi doi ati plecat, Yuri a fost rapita de doi demoni de-ai lui Ashi. Sunt periculosi. Demoni fara pic de scrupule, nu cred ca s-ar da inapoi de a o viola.

-De ce sa te cred? Ce interes ai tu?

-Hm… este posibil ca ea sa fie Ayame si nu vreau ca Ashi sa puna mana pe ea. Da, da, stiu ce vei zice ca nu este conducatoarea voastra dar eu cred ce vreau, ok? Crede-ma, pe Yuri

trebuie sa o paziti de mine daca o veti recupera. Mi-ar face o mare placere ca ea sa moara de mana mea.

Ikusa reusise sa se abtina pana cand o auzi pe Akki ca o va omori pe Yuri, atunci toata furia stransa in el pentru moartea lui Ranpu si acum si a rapirii lui Yuri a iesit. A clacat pur si simplu, apucand-o pe Akki de gat si dand-o cu capul de perete se uita la ea avand in ochi o stralucire de ucigas. Nu mai vedea decat rosu in fata ochilor. Il vedea pe Ranpu intr-o balta de sange uitandu-se la el si invinovatindu-l pentru ca nu l-a ajutat, iar acum incepea sa o vada si pe Yuri cum statea in bratele acelui Ashi, rugandu-l sa o salveze dar nu putea sau, si mai rau, o vedea moarta cu Akki deasupra ei, tinand cutitul cu care daduse lovitura. Vroia sa o omoare pe Akki dar gandindu-se mai bine se hotari sa nu o faca, deoarece inca mai avea nevoie de ea. Poate il va ajuta sa o gaseasca pe Yuri, asa ca ii dadu drumul, mormaind ceva in barba.

-Ce ai spus, Ikusa? Intreba Akki zambind rautacios. Nu te-am auzit, mai repeta inca o data, te rog…

-Am spus: unde este Yuri? Aceasta am zis. Daca ma mai pui sa iti repet o singura data chiar te voi omori, iti promit! Zise Ikusa furios, cu mainile tremurand de nervi.

-Nu stiu, stiu doar ca a fost rapita. Am vazut cand au rapit-o dar nu i-am urmarit. Erau doi dintre acoliti lui Ashi, unul este un fost om care a devenit demon din cauza ca era ucigas in serie si altul un fost inger care a devenit rau. Amandoi sunt periculosi si cel care a fost inger este foarte instabil mintal.

-Foarte bine, esti libera, spunand aceasta Ikusa ii tranti usa in fata.

Dupa ce inchise usa se duse si se aseza pe fotoliu repede, asteptand ca Hissori sa termine dusul. Arkangelul termina repede. Iesind, il vazu pe Ikusa stand pe fotoliu in sufragerie insa nu reusi sa ii vada fata. Nu se astepta la vestea pe care el avea sa i-o dea. Cand a auzit a cazut pe fotoliu si se uita pe geam cu ochii goi, acea veste a fost pentru el ca o lovitura sub centura.

In liceu

In aceeasi zi in care Ikusa a primit vestea rapirii lui Yuri, Seya cu Steph era in pauza si vorbeau, si ei, despre lipsa lui Yuri de la scoala.

-Ce parere ai Steph? Am tot sunat-o si nimic. Nu raspunde. Oare ce s-o fi intamplat cu ea? Intreba Seya foarte ingrijorat. De abia am inaintat in realtia cu ea si dispare. Pe deasupra au disparut si cei doi frati, unde pui ca au disparut in aceeasi zi.

-Da, asta este foarte ciudat, dar stiu sigur ca ei au plecat pe la vreo doua iar ultima data cand am vorbit cu Yuri era seara, cred ca pe la vreo opt. Deci sigur nu este cu ei. Insa nici Ikusa nu raspunde la telefon, nu raspunde nici pe fix, nici pe mobil. Daca stau bine sa ma gandesc, nu cred ca el s-a impacat cu Yuri. Adica i-am jucat destul de bine, eu sunt prietena lui, iar tu, domnul meu, esti prietenul lui Yuri, deci nu vor trece usor peste chestiilea acestea, te asigur.

-Ti-am zis Steph, nu vreau sa stiu cum i-ai jucat. Daca as fi putut sa fiu cu Yuri fara ajutorul tau as fi facut-o, nu imi place sa ma joc asa cum vietile oamenilor si nici tu nu ar trebui sa fi atat de mandra de ceea ce ai facut.

-Cum zici tu… imi strici tot cheful cateodata, stiai?

-Nici tu nu esti o companie placuta, dar asta este situatia. Oricum nu conteaza, acum important este sa aflam unde au putut sa dispara cei trei.

-Sa asteptam si sa vedem ce se va intampla.

-Mi-am adus aminte. De ce ai tradat-o pe Yuri? Vreau sa spun ca eu credeam ca sunteti cele mai bune prietene, dar tu te porti mai mult ca rivala ei.

-Acest lucru nu te intereseaza, iti grantez. Tu doar fa-ti griji pentru Yuri si pentru relatia voastra, eu o sa-mi fac griji pentru celelalte lucruri, zise Steph si pleca lasandu-l pe Seya singur cu ochii in soare.

“ Sper sa se intoarca inapoi curand. De abia ce lucrurile incepusera sa mearga mai bine intre noi si ea dispare fara sa imi zica nimic. Eh… o sa clarific aceasta cu ea cand se va intoarce, pana atunci nu pot decat sa o astept rabdator. Toate la timpul lor obisnuia sa spuna bunicul meu, toate la timpul lor” isi spunea Seya zambind la viitorul stralucit ce I se arata in fata ochilor cu Yuri langa el.

In ascunzatoarea celor doi demoni

“Intuneric. De ce este asa de intuneric? Unde sunt? Nu sunt acasa! Dar unde este acasa? Ce caut aici? Oare de ce sunt legata de… ce este asta? Un scaun? Da, scaun este. Ce s-a intamplat? De ce nu imi pot aminti nimic?” gandea Yuri confuza, in timp ce incet, incet iesea de sub efectul somniferelor. Era confuza, speriata si nu stia unde se afla. Nu putea sa vada nimic

decat intunericul abisal care o inconjura. Isi daduse seama ca se trezise din cauza discutiei inflacarate ce avea loc deasupra ei, dar ce se afla deasupra ei sau ce inseamna “deasupra ei” nu putea sa isi dea seama. Capul o durea ingrozitor dintr-un motiv necunoscut iar mainile si picioarele ii erau intepenite si de abia daca mai putea sa si le simta.

Deodata usa de la subsol se deschise si odata cu ea lumina artificiala a becului o orbi pentru moment pe Yuri cu stralucirea ei. In acea lumina statea unul dintre cei pe care ii auzise vorbind. Cum se deschise usa, cum discutia inceta si linistea puse stapanire peste acel loc.

Yuri se uita inspaimantata la barbatul care cobora fara graba scarile putrezite si mancate de termite ale subsolului. Acum stia ca este intr-un subsol dar din cauza luminii, care venea din spatele barbatului, nu putea sa vada trasaturile acestuia.

Barbatul cand ajunse jos, intinse mana stanga si atinse intrerupatorul, ce se afla la o distanta mica de el, aprinzand astfel lumina de deasupra locului unde era imobilizata fata. Pasi in acea lumina, insa trasaturile tot nu putea sa I le vada.

-Buna Yuri! Spuse el.

-Y… Yuri? Cine este Yuri? Intreba ea, spaima citindu-I-se in glas.

-Tu esti Yuri.

-E… eu…. Eu? Acesta este numele meu? Nu… nu-mi amintesc… spuse ea cu lacrimi aparandu-I in ochii ei verzi. De ce sunt aici? Cine sunt? De ce m-ati legat?

Dupa ce a pus ultima intrebare isi dadu seama ca nu se exprimase corect, in fata ei se afla un singur barbat, chiar daca il auzise discutand cu cineva nu stia daca acel cineva il ajutase sa o lege. Nu isi aducea aminte cand a fost legata sau de catre cine a fost legata, asa ca nu stia nici daca el era cel care o imobilizase.

-Usor, draga mea. Esti o fata foarte bolnava si ai avut o criza foarte rea, am fost nevoiti sa te inchidem aici pentru binele tau.

-Noi? Dar cine esti tu?

-Eu sunt fratele tau, nu iti aduci aminte de mine? Spuse umbra apropiindu-se si mai mult de ea.

-Trebuie?

-Nu. Este normal ca dupa o astfel de criza sa ai o pierdere temporala de memorie. O sa iti aduci aminte incetul cu incetul. Nu te sforta acum.

-Poti sa ma eliberezi?

-Sigur.

In momentul in care se apleca sa ii desfaca legaturile ii vazu ochii rosii. Ochii aceia au declansat ceva ce statea adormit in ea. Undeva in intunericul mintii ei se aprinse ceva si a

inceput sa ii aduca la lumina raspunsurile la intrebarile care o asaltau din toate partile. Odata cu raspunsurile a aparut si un sentiment de pericol si teama care o avertuza ca persoana din fata ei nu ii este prietena. Apoi din senin isi aminti tot. El nu era fratele ei, iar ea nu avusese nici o criza ci a fost rapita si era tinuta acolo impotriva vointei sale. Panica o cuprinse uitand de glasul ratiunii care ii zicea sa nu izbucneasca, sa se poarte normal ca avea sa scape.

-Nu! Nu te apropia de mine! Da-ti-mi drumul! Da-ti-mi drumul! Tipa ea panicata.

-O! Ti-ai amintit!

Uimit de faptul ca a reusit sa isi aminteasca, in conditiile in care nici un inger nu a reusit, se dadu cativa pasi inapoi. Apoi fara a se mai uita la cea care statea si tipa pe scaun umbra se intoarse de unde a venit.

Odata inchisa usa, Yuri se calma si astepta in liniste, infricosata, cursul ce il putea lua soarta ei. Stia ca nu procedase bine, dar se simtea foarte intimidata si speriata de persoana care statuse cu cateva momente in fata ei. Ar fi fost mai intelept daca se prefacea facandu-I jocul dar acum nu putea sa stea si sa se admonesteze pentru ceea ce se intamplase.

Sus, umbra se duse in camera unde il asteptau Dimitri si William.

-Deci cum a fost Inaltimea-Voastra?

-Nu o raniti pe fata aceea. Ea este o fata foarte speciala si importanta, spuse umbra care era de fapt Ashi.

-Dar de ce este asa de speciala? Nu are nimic, nici macar o aura si nici nu este reincarnarea lui Ayame. De ce sa o crutam? Intreba foarte suparat Dimitri.

-Din simplu motiv pentru ca ea poate fi sufletul de mult pierdut al ingerului Seraphim!

-Seraphim? Acel inger nu este mai mult decat o legenda, cum poate ea sa fie sufletul Seraphim-ului? Intreba Will uimit si sceptic.

-Nu este o legenda. La fel cum nici FallenAngel, Sacred Wings nu sunt o legende. Sunt reali, la fel va mine sau ca tine numai ca sufletele lor sunt intr-un somn foarte adanc acum.

-Dar, Rautatea-Voastra de unde stie ca nu se insala? Zise Dimitri inca sperand sa il induplece pe Ashi si sa il lase sa se joace putin cu prizoniera, insa era constient ca intrase pe un tern instabil.

-Ai grija, Dimitri. Stiu aceasta deoarece ea si-a amintit cine este.

-Cum?! Zisera cei doi uluiti.

-Da. Se pare ca are o vointa mai puternica decat a ingerilor si as putea spune ca este mai puternica decat Ayame, dar ea se poate sa fi devenit mai rezistenta intre timp. Are o putere astrala uluitoare iar asta ma face sa cred ca este ingerul Seraphim. Asa ca aveti grija de ea, pana

va trimit un demon, dupa care ii veti face ritualul de trecere in lumea demonilor. Stiti cum sa il faceti, nu? Intreba Ashi ironic.

-Da, Maiestate.

-Bine, in acest caz eu am plecat.

Dupa ce Ashi disparu William incepu o discutie cu colegul sau.

-Woow. Iti dai seama Dimitri, ingerul Seraphim… Stii cat de frumos poate fi acest inger?

-Nope, insa nu stiu de ce, dar sunt sigur ca in urmatoarele zece minute voi afla…

-Prima data cand i-am vazut imaginea am crezut ca este reincarnarea lui Ayame, dar acum… sunt sigur ca ea este sufletul adormit al ingerului Seraphim. Se spunea ca acest inger nu imbatraneste niciodata si nici nu moare. Nu se reincarneaza ci traieste pe veci, blestemat de Dumnezeu pentru a suferi si a vedea cum tot ce iubeste moare. Sta scris ca niste legende in vechile manuscrise din biblioteca cherubimilor, ca Lucifer a fost primul inger faurit de Creator si ca el l-a ajutat pe Dumnezeu sa ii creeze pe ceilalti. Pe Sacred Wings a creat-o pentru a fi egala lui Sacred Hermit si in frumusete si in putere, Pe FallenAngel pentru a putea salva pamantul in cazul unor catastrofe dar in acelasi timp il pot si condamna la moarte, pe Seraphim l-a creat pentru a avea grija de fluxul timpului in cazul in care oameni se amesteca, si ultimul inger facut a fost Sanct Angel care trebuia sa ii conduca pe cherubimi. Lucifer era mult iubitul inger al Creatorului, iar Acesta nu suferea sa il imparta cu nimeni. Se presupune ca Dumnezeu ii suporta ambitiile lui Sacred Hermit pentru putere din cauza iubiri Lui pentru prima sa creatie. Numai ca el nu ii impartasea dragostea, acesta iubea pe altcineva. Dumnezeu a inceput sa banuiasca ceva si a inceput sa ii observe pe ceilalti ingeri. Sacred Wings era indragostita de FallenAngel si nu mai avea ochii si pentru Lucifer, iar acestia erau indragostiti dupa Sacred Wings si tot timpul erau cu ea, aparand-o. Sanct angel si cu Seraphim erau singurii ingeri ce nu aratau semne de dragoste pentru nici un inger mai mult decat trebuia. Erau perfecti. Atat de perfecti si de ascultatori ai regulilor pe care El le-a dat incat a inceput sa creada ca unul dintre ei ii fura dragostea lui Lucifer pentru El. Prin urmare Dumnezeu le-a chemat l-a El pe cele doua fete si le-a cantari bine sa vada cine este cea mai frumoasa. Sanct angel stim amandoi foarte bine cum arata pentru ca ea este Ayame, iar Seraphim avea parul lung, argintiu ce reflecta orice fel de lumina dandu-I o stralucire metalica, cu ochii de un argintiu ce nimeni n u mai vazuse si o pereche de buze de un rosu sangeriu. Pielea era si ea alba ca zapada si catifelata ca cea mai buna matase din Peru, iar corpul era perfect ca al tuturor ingerilor. Numai ca frumusetea ei era mai degraba rece decat calda, asa ca Dumnezeu i-a dat drumul, omorind-o pe ayame. Lucifer fiind de fata s-a razvartit impotriva Creatorului sau si a distrus tot ceea ce creasera, fugind si ascunzandu-se in adancurile pamantului. Nimeni nu stie de ce a facut aceasta, de ce s-a

razvartit. In manuscrisele noastre scrie ca Lucifer isi iubea toate creatiile, iar cand a vazut cum este distrusa una dintre ele, s-a razvartit, dar de ce le-a distrus nu scrie. Oricum, Creatorul a reusit sa salveze majoritatea cherubimilor dupa care le-a inapoiat-o pe Sanct Angel, deoarece era singura ce avea aripile in doua culori. Cat despre ceilalti… hm… am auzit ca Seraphim a fost blestemata pentru a trai vesnic, FallenAngel devin doar anumiti cherubimii si despre Sacred Wings nu se stie nimic.

-Interesanta poveste Will, spuse Dimitri total dezinteresat.

Vazand dezinteresul colegului sau, il trase in fata calculatorului incepand sa deseneze un inger si descriindu-l in acelasi timp. Nu putea sa accepte dezinteresul colegului sau.

-Uite Dimitri. Sa iti desenez ingerul Seraphim. Deci, are parul lung argintiu ce reflecta lumina, avand o reflexie metalica. Ochii ii are foarte mari si au forma unor ochii de pantera fiind arginti asemeni parului. Ei sunt umbriti de sprancenele frumos arcuite si inconjurati de genele dese si lungi, negre. Nasul este putin carn, cat despre gura, are doua buze pline si sangerii. Barbia mica si obrajii plinuti. Gatul de lebada cu pielea alba ca zapada si catifelata ca aripile unui fluture multicolor. Corpul cu forme superbe si bine proportionate. Picioarele lungi si elegante.

-Minunat Will. Ai reusit sa ma entuziasmezi. Acum vreau sa o omor, sa vad cum frumusetea ei rece piere odata cu corpul ce ii putrezeste incet, in subsolul acestei case.

-Esti incoruptibil! Sa nu te atingi de Yuri, altfel Ashi o sa ne omoare pe amandoi.

-Da,da, stiu. Nu prea imi pasa dar o sa ascult ordinele, nu iti mai face atatea griji.

Iesira din camera ducandu-se sa se pregateasca pentru ceremonie. Trebuiau sa aranjeze o camera, sa cumpere tot felul de lumanari si alte lucruri care erau necesare pentru aceasta.

Apartamentul ingerilor

Se imbracasera in negru si stateau tacuti unul in fata celuilalt, in sufragerie. Amandoi il asteptau pe celalalt sa sparga gheata si sa inceapa discutia, iar aceea asteptare ii omora.

Intr-un sfarsit, Hissori fu cel care isi facu curaj sa inceapa discutia despre rapirea lui Yuri.

-Deci, ce facem? Cum o gasim? Intreba el uitandu-se la Ikusa, ingrijorat.

-Nu am nici cea mai mica idee, dar nu o voi lasa sa cada in mainile lui Ashi! Noi am bagat-o in aceasta situatie, noi o sa o scapam, afirma Ikusa foarte hotarit.

Zicand aceste lucruri o flacara ii aparu in ochii lui negri dandu-I un aer periculos. Hissori vazandu-l, simti cum ii trece un fior pe sira spinarii si cum pielea I se face ca de gaina.

-Da stiu, dar cum facem acest lucru? Nici nu stim unde se afla, de unde sa incepem? Este un oras foarte mare si daca nu se mai afla in acest oras?

-Vom face orice sa o gasim. Pun pariu ca a fost rapita de aceleasi doua persoane care le-au rapit si pe celelalte fete si daca este asa atunci cu siguranta se afla in acest oras. Vom vorbi cu ele si poate vom putea afla ceva.

-Usor de zis, greu de facut.

-Nu conteaza! O sa dau de Akki si o sa o fortez sa ne ajute! Spuse el ferm, strangand din pumni.

-Nu trebuie sa ma fortezi, scumpete, spuse Akki care intrase pe furis in camera.

-Tu ce cauti aici? Cum ai intrat?

-Am venit sa va ajut.

-De ce? Care iti sunt motivele? Intreba Hissori banuitor.

-Eu vreau sa o omor pe Yuri, nu altcineva. Nu voi accepta ca altcineva sa imi fure acest privilegiu. A, cat despre modul in care am intrat, pai, ati lasat geamul de la balcon deschis asa ca am zburat pana aici si ai intrat pe acolo.

Ikusa auzind-o sari la ea pentru a o strange de gat dar Hissori sari, si el, in fata colegului sau oprindu-l.

-De ce o aperi?!? Tipa Ikusa dandu-se instantaneu doi pasi in spate pentru a nu se izbi de Arkangel.

-Nu vreau sa fac asta, dar ne poate ajuta. Ea ii cunoaste, le stie mentalitatea si stii si tu trei capete sunt mai bune decat doua….

-Dar nu ai auzit-o cum poti accepta ajutor de la…. nu gasi un cuvant potrivit pentru ea, insa se razgandi in a o face intr-un fel, preferand sa nu mentioneze ce este…. asa ceva?

-O, hai… nu fi asa, nu cred ca sunt o companie atat de neplacuta, zise Akki clipind des.

-Nu te mai uita asa la mine sau chiar iti pocesc mutra aia si te arunc pe geam instantaneu, spuse Ikusa cu un calm care ii sperie mai tare pe cei doi decat atunci cand tipa si era furios.

Akki vazandu-l se dadu cativa pasi inapoi si puse mana pe usa pentru a reusi sa scape daca cumva el avea sa se napusteasca din nou la ea.

-Ikusa, atata timp cat ne ajuta sa facem un armistitiu, iar dupa ce o vom salva poti sa faci ce vrei, acum las-o in pace.

-Bine. Dar iti garantez ca nu te vei apropia de ea, spuse el uitandu-se amenintator la Akki.

-Mai vedem, scumpule.

-Foarte bine. De unde incepem?

Cei trei incepura sa o caute pe Yuri sperand ca nu va fi prea tarziu atunci cand o vor gasi. Erau foarte ingrijorati si speriati din cauza acelei situatii si se simteau mai mult sau mai putin vinovati.

In ascunzatoarea celor doi demoni

William statea in fata ei, privind-o. Era foarte frumoasa si inocenta. Nu stia ce simtea, nu stia ce vrea cu adevarat. Vinovatia il prinsese si ii rodea farama de inima, care ramasese printr-o minune intacta, punandu-l intre ciocan si nicovala. In cazul de fata, ciocanul era dorinta lui de a o proteja si de a nu duce la bun sfarsit ritualul si nicovala reprezenta dorinta lui de a o avea aproape de el, in Chaos, ca demon. Incerca sa gaseasca raspunsul, drumul bun pe care sa mearga dar stand acolo in fata ei, vedea cum frica de amenintarile liderului sau se duc pe apa sambetei.

Yuri deschise ochii si primul lucru pe care il vazu fu Will. Se sperie incercand sa se elibereze. Era confuza si nu isi dadea seama ca eforturile ei erau inutile.

William se pierdu pentru un moment in ochii ei verzi, dar isi reveni la timp pentru a incerca sa o calmeze.

-Nu, nu, nu. Stai linistita. Nu iti voi face nimic, iti promit. Totul va fi bine, spuse el cu o voce ce incerca sa fie linistitoare si calda. Nu vroia sa o sperie asa ca intinse mana si o mangaie usor pe obraz, in speranta ca ea ii va intelege mai bine intentiile.

La inceput se feri de mana lui, speriata dar mai apoi simtind caldura care o degaja se lasa atinsa. Avea nevoie de caldura aceea pentru a-si recupera speranta in bunatatea oamenilor. Se gandea ea ca acea atingere calda si blanda nu putea sa ii apartina decat unui om la fel de bun.

-De…de…de cand stau aici? Intreba ea sfioasa.

-Hm… de vreo saptamana, dar nu vei sta aici mult. Astazi trebuie sa te pregatesc pentru un ritual. Te vei transforma in demon si vei putea sa vii cu noi in Chaos, orasul demonilor.

-Nu vreau sa te dezamagesc dar nu vreau.

Frica pusese stapanire pe ea cand isi dadu seama ca cel care statea in fata ei ori este demon ori nebun, in oricare din aceste cazuri situatia nu era una fericita pentru ea. Mainile ii tremurau imperceptibil iar vocea incepea sa o lase. Se simtea vulnerabila in fata acelui barbat si ce era cel mai infricosetor, era ca el stia acest lucru.

-Nu conteaza. Vei participa la ritual si vei deveni demon.

-Te rog… nu vreau sa devin demon… spuse Yuri cu ochii in lacrimi.

Nu mai stia ce sa faca, ce sa spuna, tot ce stia era ca in cateva minute avea sa plece din lumea in care traise. Nu mai avea putere nici macar pentru a protesta, statea in scaun plangand.

-Iti promit, nimic rau nu ti se va intampla.

O mica durere ii chinuia restul de inima pe care o mai avea si stia care este motivul pentru care acea durere nu ii da pace.

-Will! Tipa Dimitri. Pregateste-o pentru ceremonie, acum! A venit si demonul nostru, ai inteles?

-Da, am inteles.

Mahnit se duse sus si lua imbracamintea cu care trebuia sa o imbrace pe Yuri pentru ceremonie. Cand se intoarse cu hainele, Yuri statea resemnata si cuminte cu ochii rosii, de plans, in jos.

-Te voi ruga sa te dezbraci de tot si sa iti pui aceste lucruri pe tine. Iti promit nu ma voi uita.

In timp ce ii spunea aceasta o si dezlega. Libera , fiind, Yuri isi freca incheieturile mainilor si picioarelor, care ii intepenisera de la atata stat. Lua hainele si se intoarse cu spatele la gardianul ei, desi se purtase cu ea foarte frumos nu il credea cand i-a spus ca pentru ea nu exista cale de scapare. Cat timp el fusese plecat, ea a profitat si s-a calmat reusind sa isi recupereze o parte din dorinta de a scapa. Se gandise si ajunsese la concluzia ca statuse cel putin sapte zile acolo, sapte zile ingrozitoare in care a stat mai tot timpul legata de acel scaun, inconstienta. Isi pierduse pentru moment dorinta de lupta dar reusise sa si-o recapete, deoarece isi aduse aminte ca dincolo de acele ziduri ce o tineau captiva existau persoane care tineau la ea si care, mai mult ca sigur, in acea clipa o cautau disperati. Nu putea sa renunte stiind ca familia ei o cauta. Nu avea de gand sa se dea batuta.

-Ai terminat? O intrerupse el din sirul gandurilor.

-Da.

-Bine, atunci vino cu mine, apucand-o de mana o duse la etaj intr-o incapere.

Camera era vopsita toata in negru iar geamurile murdare erau incadrate din loc in loc cu niste draperii negru petrol, ce le acoperea in locurile in care lumina reusea cumva sa se zareasca prin stratul de mizerie. Pe parchet era desenata cu sange o pentagrama, iar pe un perete un demon statea rastignit cu capul in jos. Will o duse in centrul pentagramei si ii sopti la ureche sa se aseze in genunchi. Yuri se impotrivi cand acesta incerca sa o lege la incheieturi si glezne si reusi cumva sa scape de mainile lui, fugind disperata spre iesire. Ceva din interiorul ei ii spunea ca e singura sansa pe care avea sa o primeasca si daca nu profita de ea atunci soarta ei era petcetluita, asa ca fugi cu disperare spre usa si din cauza frici care incepuse sa isi faca aparitia de abia reusise sa o deschida. Din pacate in momentul in care deschise usa pasi exact in bratele lui Dimitri care nu se astepta sa se trezeasca cu ea in brate. Dimitri nu se clinti din loc insa fata cazu in fund, uitandu-se cu ura la cel care statea in calea ei spre libertate. Uimit de neglijenta colegului sau, o matura pe Yuri de pe jos si o arunca fara nici un pic de interes in mijlocul pentagramei. Yuri se abtinu cu greu sa nu scoata un scancet de durere in clipa in care facu cunostinta cu podeaua, se multumi doar sa se faca ghem si sa incerce sa ignore durerea ingrozitoare de spate care o chinuia. Nici nu isi dadu seama cand a legat-o cu catusele ce ieseau din podea. De altfel nu mai era sigura daca incercarea ei de a evada avusese cu adevarat loc sau fusese doar in imaginatia ei. Dezamagirea si disperarea isi facura loc in sufletul ei iar ea se lupta cu ele, nevrand sa le cedeze asa de usor cum le cedase cu cateva minute mai devreme. Trebuia sa se calmeze daca vroia sa scape din acea situatie.

-Nu o sa dureze mult… sopti Will mai mult pentru el decat pentru fata.

-Nu mai conteaza acum, spuse putin deznadajduita Yuri, nevrand sa renunte la a cauta o cale de iesire.

-Nu vorbi asa. Esti unul dintre cei mai puri si frumosi ingeri. Tu esti sufletul ingerului Seraphim. Numele tau adevarat este Raphael. Un inger de asemenea grad este respectat printre ceilalti dar odata ce vei ajunge in Iad vei fi venerata de toti demoni.

-Nu ma intereseaza, eu vroiam doar sa imi traiesc viata. Nu sa devin demon si sa fiu venerata!

Lui Will ii parea rau de fata dar nu avea ce sa faca. Pur si simplu nu se simtea in stare sa se razvarteasca impotriva lui Ashi. Se simtea slab si neputincios ca atunci cand sora lui se inhaitase cu acea tipa. Ura acel sentiment de neputinta si slabiciune pe care il avea ori de cate ori se afla in fata unui fapt implinit sau aproape implinit. Stranse din pumni pana cand unghiile ii intrara in carnea tare a palmei si isi dadu sangele. De abia dupa ce durerea facuse sa dispara acele sentimente putuse sa se departeze de locul unde ea era legata.

-Hey! Daca totul este gata, sa incepem ceremonia, zise Dimitri cu ochii sclipindu-I de bucurie.

-Sfant este spiritul, sfant este spiritul, sfant este spiritul. Accepta acest suflet sfant, aminteste-ti de sacrificiul nostru si oferane ceea ce ne dorim, cantau cei doi demoni in latina.

Ceremonia dura trei ore. Cu fiecare clipa care trecea, Yuri incerca si mai tare sa se elibereze, constienta fiind ca timpul ei se scurgea foarte repede disparand in abis. Il vazuse pe Dimitri tinand ascuns cutitul de ceremonie la spate si se astepta in urmatoarea secunda sa il vada cum se ridica venind spre ea, scotand cutitul din ascunzatoare. Asa cum se asteptase, intr-un final se facuse liniste. O ingrozea acea liniste mai mult decat atunci cand vorbeau. Dimitri a scos cutitul, lama acestuia lucind in lumina lumanarilor. Isi aminti, in acea clipa, unde mai vazuse acel model, semana cu cel cu care a fost omorit ingerul din visele ei. Incepu sa se simta ametita si lesina. Ceva incerca sa o scuteasca de scenele la care trebuia sa asiste. Era ceva in ea care o menaja in momente ca acesta.

Dimitri a taiat mai intai aripile demonului, incet bucurandu-se de tipatul de durere al acestuia dupa care i-a infipt cutitul in inima, lasand jetul de sange sa o stropeasca pe fata. Cu fiecare minut ce trecea devenea tot mai excitat si cu greu se controla sa nu ingenungheze langa fata si sa ii linga sangele de pe buze, muscandu-i-le dupa. Isi scutura capul si acea scena ii disparu din fata ochilor. Se afla langa Yuri cu cutitul ridicat, gata sa loveasca. In clipa in care acesta se indrepta se spre inima ei, plin de sange demonic, William ii dadu peste mana colegului sau si il lovi in cap reducandu-l la tacere. O dezlega repede pe Yuri, trezind-o cu ajutorul unei incantati si o ajuta sa se ridice. Aceasta buimaca si neintelegand ce se intampla accepta ajutorul demonului.

Intr-un final partea lui buna castiga acel razboi si alese sa o salveze pe tanara fata. Hotarise ca nimic nu era mai pertios decat acea privire inocenta a ei.

Se aflau in holul intunecos, inaintand incet spre scarile care coborau la parter. Yuri simtea ca innebuneste daca nu sparge acea liniste care parca venea sprea ea sa o inghita intr-o cusca plina cu nebunie si intuneric.

-De ce? Reusi sa intrebe ea cand isi mai reveni si cand era sigura ca poate sa vorbeasca mai tare decat batea inima ei, care ii rasuna, asurzind-o, in cap.

-Nu puteam sa te las sa devii cu demon. Odata demon vei ramane pentru totdeauna unul. Daca Ashi te vrea atat de mult va descoperi o modalitate de a te trezi.

-Sa ma trezesti?

-O sa intelegi candva, poate. Poti sa cobori sau te ajut eu?

-Cred ca o sa ma pot descurca.

-Te pot duce in brate….

-Nu, oricum iti multumesc.

Coborara incet si atenti scarile. William era atent la fiecare pas al ei, nu vroia sa cada si sa isi rupa gatul sau sa pateasca cine stie ce altceva, de aceea isi mari stransoarea in jurul mijlocului ei.

Yuri inca nu era foarte sigura de deplinatate mintala a salvatorului ei dar nu avea ce sa faca decat sa se increada in el. In acea clipa el era cel care o salvase si care, poate, avea sa o duca inapoi acasa, la familia ei, la prieteni ei. Era constienta de faptul ca nu avea forta nici vointa necesara sa lupte cu el, daca ar fi vazut ca acesta nu o duce acasa. De abia daca putea sa puna un picior in fata celuilalt si sa continua sa mearga, nici nu vroia sa se gandeasca la alternativa cealalta, cum ca el nu o salvase decat sa ii faca el altceva. Daca situatia era asa ca in ultimul caz, se gandea cu amaraciune, atunci nu facuse decat sa amane moartea cu cateva minute, poate ore.

-Nu imi multumi inca, mai trebuie sa iesim de aici.

Acea fraza ii intarii convingerea ca el era cu adevarat salvatorul ei.

Nici nu termina bine de zic ce avea de spus ca in momentul in care terminara de coborit scarile in fata lor aparura doua umbre.

Primul instinc al lui William a fost sa o apere pe Yuri cu trupul lui, constient fiind ca cei doi aveau sa atace in orice clipa. Nu isi dadea seama daca sunt ingeri sau demoni, deoarece intunericul ii proteja pe amandoi, insa pentru binele lui Yuri spera sa fie ingeri.

Deasemenea primul impuls al celor doua umbre a fost sa il omoare pe demon, dar au vazut-o pe Yuri cum se ascunde speriata in spatele lui William, acesta, la randul lui, protejand-o cu trupul sau. Cei doi, care nu erau alti decat Ikusa Si Hissori, se oprira si cu un simplu gest al maini facura lumina in incapere.

William cand ii vazu ca nu ataca isi dadu seama instantaneu ca sunt ingeri, dar continua sa fie precaut gandindu-se ca puteau sa fie niste spioni ai lui Ashi.

Lumina aparuta din senin ii rani ochii lui Yuri pentru cateva secunde pana se obisnui cu ea. Ceilalti nici macar nu clipira atunci cand tranzitia se facut rapid de la intuneric la lumina orbitoare, continuau sa se uite unul la altul ca doi lupi gata sa atace la cel mai mic gest suspect.

-Yuri, suntem noi, scumpo…. Ikusa si Hissori, nu ne mai recunosti? Nu te ascunde de noi, am venit dupa tine, sa te salvam… zise Hissori ingrijorat ca demoni ar fi putut sa o drogheze.

-Sunt bine, si uitandu-se la demonul care intoarse capul sprea ea ii zambi. William a avut grija de mine, chiar daca el a fost cel ce m-a rapit.

Un tremur ii cuprinse corpul, epuizat fizic de toate evenimentele prin care trecuse.

Ikusa vazand-o cum arata a vrut sa il omoare pe acel demon dar se abtinu, dandu-si seama ca si-a reparat greseala, pe jumatate dar si-a reparat-o. Acest lucru nu il ajuta sa scape de gelozia pe care o simtea vazandu-l pe acela avand grija de Yuri. Ar fi vrut sa o i-a din mainile lui si sa o ingrijeasca, sa fie el cel de care ea se agata cu atata speranta, dar in loc sa o smulga pe fata din bratele protective ale demonului, Ikusa isi dadu jos haina si i-o arunca lui William pentru a o imbraca pe Yuri. Era mai mult dezbracata decat imbracata si plina de sange de sus pana jos. Stia ca acum era prea speriata pentru a mai fi rusinata de goliciunea ei.

-Iti multumim ca ai avut grija de ea, William. Daca vei avea nevoie de ceva, orice suntem aici pentru tine. Nu iti poti inchipui cat de mult conteaza ea pentru noi, spuse Ikusa prin dinti inclestati si incercand sa zambeasca cat mai natural, cand se vazu cu Yuri in siguranta, in bratele lui.

-Nu-mi multumiti, daca nu as fi fost eu, ea nu ar fi trecut niciodata prin asa ceva. Va rog, doar aveti grija de ea, bine? Aveti foarte mare grija de ea.

-Ai promisiunea noastra ca vom avea foarte mare grija de ea de acum incolo.

-Te putem ajuta noi sa dispari, asta daca vrei ajutorul nostru, ii propuse Ikusa simtindu-se generos, acum ca o avea pe fata in bratele lui.

-Multumesc, dar nu pot accepta. Va pot pune in pericol, spunand aceasta o pupa pe Yuri pe frunte si disparu in putinul intuneric ramas in camera.

-Hai sa o ducem acasa, Ikusa. Cred ca a trecut prin multe. Sper doar sa creada ca a fost doar un vis urat cand s-o trezi.

-Da si eu sper lucrul acesta. Altfel ce ii vom spune despre demonul ce a rapit-o?

Nimeni nu spuse nimic, lasand tacerea sa se instaureze intre ei.

Din nou in siguranta, in bratele lui Ikusa, cei doi ingeri protectori au dus-o acasa la ei. Ajunsi la apartamentul lor, ei avura grija ca ea sa nu isi mai aminteasca nimic, sau aproape nimic.

CAPITOLUL VIII

In apartamentul ingerilor

Yuri se trezi singura intr-o camera necunoscuta, intr-un pat imens ce nu era al ei. Incerca sa se ridice dar nu putu. Nu avea deloc forta nici in maini, nici in picioare. I se parea ciudat dar nu simtea nimic, nici frica, nici bucurie era ca si cum era atat de slabita emotional incat nu mai avea putere sa-si sustina sentimentele. Avea o stare de delasare, de nepasare si plictiseala incat ii speria pe cei doi prieteni ai ei. Vroia un singur lucru si acela era de a pune capul pe perna, sa lase abisul sa o vrajeasca aratandu-i o realitate posibila, dar nu putea. Ceva ii tot spunea ca trebuie sa isi aminteasca ceva important, ca ceva lipsea din memoria ei. Nu lesinase niciodata, nici macar la ora de biologie cand ea si colegul ei au trebuit sa disece o broasca. Asa ca nu putea sa creada ca mergea linistita si deoadata a lesinat. “De fapt”, isi aminti ea, “nu am lesinat asa, pur si simplu, am fost rapita de acei baieti. Oare ce vroiau de la mine?”

Usa se deschise, aparand Ikusa cu o tava cu mancare. Se uita la ea afisand un zambet larg, ce vroia sa fie calduros si linistitor. Insa pe ea o speria mai tare acel zambet decat starea lui neutra si obisnuita.

-Buna, Yuri! Spuse el.

Era bucuros ca intr-un sfarsit “frumoasa adormita” s-a decis sa se trezeasca. Acum mai trebuia sa afle ce isi amintea si ce nu-si amintea. Spera din adancul sufletului sau ca ea sa nu isi aminteasca nimic, altfel ar fi fost nevoit sa ii sustraga amintirile din constientul ei.

-Buna, Ikusa, zise ea cu o voce ce ii tremura putin, insa el nu putu sa isi dea seama daca ii tremura de emotie ca se afla in patul lui sau de frica.

Ii observa reactia si ii era mila de ea. I se rupea inima cand o vedea in ce situatie se afla. Cat timp a fost inconstienta i-a fost usor sa o ingrijeasca, deoarece nu trebuia sa o infrunte. Acum situatia s-a schimbat radical. Trebuia sa infrunte teama, deceptia din ochii si vorbele ei. Ar fi fost in stare sa infrunte orice, absolut orice, numai dezamagirea din ochii ei nu.

-Cum te simti?

-De parca cineva a dat cu camionul peste mine.

-O sa iti treaca. Este doar un efect secundar, ai stat in pat foarte mult timp. Ti s-au atrofiat putin muschii din cauza ca nu i-ai folosit.

Vroia sa se aseze pe pat langa ea, sa o tina in brate si sa o alinte, dar din anumite motive pe care nici el nu le stia, nu putea sa se miste din acel loc. Ramasese tintuit in dreptul usii, la picioarele patului, cu ochii plecati in jos. Nu reusea sa ii ridice, sa se uita in ai ei, sa vada ce crede, astfel sa se convinga ca nu exista nici o teama, nici o deceptie. Stia ca face o greseala foarte mare si se astepta ca dupa asta sa regrete dar nu se simtea in stare sa infrunte sentimentele din acel verde intens.

“ Ce sa ii spun? Ce sa fac? Conversatia este practic inexistenta. Stiam eu ca aceasta intalnire va fi foarte ciudata si incomfortabila. Stiu ca simte ceva pentru mine, eu simt ceva pentru ea si totusi eu am fost cel care a impins-o in bratele acelui Seya, nu m-a respins ea pe mine. Ca sa fac lucrurile mai tensionate intre noi am inceput sa am o relatie cu Steph. Nu vreau decat sa o apar dar nu reusesc decat sa o ranesc. Of, ce este in neregula cu mine? Trebuia sa il las pe Hissori sa vina sa vorbeasca cu ea. Are tot dreptul sa se comporte asa, doar am dezamagit-o!...” isi zicea Ikusa in minte, incercand sa gaseasca o solutie de a iesi din acea incurcatura.

Vazand ca asteapta in zadar ca Ikusa sa faca o miscare, Yuri se hotari sa faca ea primul pas. Din pacate in camera intra val vartej Seya si Steph. Cum intra pe usa, baiatul se repezi la Yuri strangand-o in brate atat de tare incat nu mai avea mult si o sufoca. Nu i-a venit sa creada cand Steph i-a zis ca Yuri a fost rapita si ca atunci cand au gasit-o au dus-o in apartamentul celor doi frati. Ca totul sa fie si mai frumos, aflase si ca fata avea probleme cu memoria, ne mai putand sa isi aminteasca ce s-a petrecut cat a fost inchisa. Cum a auzit aceasta veste Seya a si luat-o la fuga, ajungand in timp record la apartamentul celor doi ingeri. L-a salutat rapid pe

Hissori si apoi intra in apartament cautand camera in care statea fata. Vazand-o in siguranta si sanatoasa nu putu decat sa o stranga in brate, considerand ca acest gest facea cat toate cuvintele din lume.

Intr-adevar, Seya avea dreptate. Numai ca persoana pentru care acest gest era foarte sugestiv nu era Yuri ci Ikusa. Uita tot ceea ce gandise, ce simtise atunci cand se afla singur cu ea. Nu mai vedea decat rosu in fata ochilor, asa ca considera ca este mai potrivit sa plece cu Steph. Sa dispara din acel peisaj al unui cuplu de indragostiti, unde nu exista nici un rol pentru el. Indrazni sa se uite la fata ei, pentru a-I vedea expresia. Observand fericirea de pe fata fetei, intelese ca prezenta lui nici nu o incanta nici nu ii displacea. Asa ca o lua pe Steph de mana si iesi afara din camera, trantind usa in urma lui.

Yuri nu se astepta la cea reactie din partea lui Ikusa, mai ales ca ea nu era vinovata cu nimic.

“Adica nu trebuia sa se supere pe mine si sa dispara doar pentru ca Seya a venit sa ma vada. Pana la urma el m-a salvat, nu Seya. De fapt….” O imagine ii aparu fulgerator in minte. Un baiat in jur de vreo douazeci si trei, douazeci si cinci de ani cu parul lung pana la umeri, blond si cu ochi caprui, blanzi I se arata pentru cateva secunde. Un nume aparu de undeva din subconstientul ei: William. “ De fapt nu el m-a salvat ci William, dar nu conteaza. Am ajuns cumva in bratele puternice ale lui Ikusa, stiu sigur. Deci si Ikusa este eroul meu, cavalerul meu in armura stralucitoare neagra.” La fel cum aparuse, amintirea acelui baiat disparuse din mintea ei, facand loc adoratiei ei. “ El este tot ce imi doresc si pana si in viziunile de la sufletul acelui inger este prezent. Atat de mult il doresc in viata mea incat vointa mea il face sa apara in vise.” , gandea ea in timp ce se lasa imbratisata. Incerca sa fie fericita dar ochii incepeau sa inoate incet in apa sarata a lacrimilor fara vointa ei.

A dezamagit-o cand a plecat cu Steph, Yuri sperase ca acele mici relatii ale lor se incheiasera in momentul in care a salvat-o. Credea ca acel fapt era doar o declaratie de dragoste, dar dupa acel gest fata nu mai stia ce sa creada.

“Of, orgoliul acesta ce poate face din oameni… Oare o sa putem trece vreodata peste aceste mici capricii?” se intreba ea fara vreo speranta la un raspuns pozitiv. O lacrima evada si se prelinse pe orazul ei palid, disparand, inghitita de patura groasa din lana.

In Iad

“Deci au salvat-o. Din nou se pun in calea planurilor mele. Nici acum nu pot sa ii impiedic sa se amestece in treburile mele. Insa de aceasta data o sa castig, cu siguranta. De acesta data am sustinerea imparatului intunericului, celui mai magnific inger ce poate exista vreodata. Numai cand ma gandesc la vocea aceea ingrozitoare si ma cutremur de frica. Nici nu vreau sa aflu cum arata cu adevarat! Oricum nu conteaza, eu voi castiga data viitoare cu siguranta. Lupta am pierdut-o dar mi-a ramas razboiul!” se gandea Ashi optimist.

Se afla in casa, unde Dimitri si William isi stabilisera sediul lor de tortura. Se uita cu dispret la ceea ce ramasese din demonul ce trebuia sa fie sacrificat si la trupul, credea el, macelarit al lui Dimitri. Il recunoscuse dupa claia de par negru ce era ingropat in acea adunatura de ramasite ale corpului sau. Desi cautase prin toate colturile casei nu reusise sa gaseasca cadavrul lui Will, se intorsese in camera unde trebuia sa aibe loc acel ritual sa se mai uite la ramasitele neidentificabile de pe podea. Le privea cu o fascinatie macabra, incercand sa isi dea seama daca toate acele bucatele de carne, oase, tendoane, muschi puteau sa le apartina celor doi demoni. Dupa zece minute, se intoarse cu spatele si iesi din acea incapere fiind sigur ca trupul lui William nu era ciopartit in acea camera. Indoiala incepuse sa se strecoare in mintea lui. Se intreba daca nu cumva il tradase, doar era demon, nu se putea astepta la devotament din partea lor. Pe el l-ar fi putut trada usor, dar pe colegul lui era sigur ca nu l-ar fi tradat. Erau prieteni si colegi de mult timp, insa din nou faptul ca era demon putea sa dea la o parte aceasta prietenie dintre ei. Prefera sa inchida ochii si sa creada ca a fost luat prizonier de catre cei doi ingeri si omorit in alt loc. Ajunse la concluzia ca nu aveam de ce sa isi bata capul, daca va avea tupeul sa se intoarca in Chaos va pune sa fie ucis in prima clipa in care pune piciorul in oras.

Tocmai cand puse mana pe clanta sa deschida usa, auzi niste sunete ciudate venind de undeva din spatele lui. Intorcandu-se vazu cum sangele ce se inchegase pe peretele din fata lui incepe sa devina lichid si sa se stranga, formand o fata.

-Imparate al Intunericului! Zise Ashi ingenunchind.

-Ridica-te Ashi! Am venit deoarece am aflat de esecul celor doi protejati ai tai in a o prinde pe Seraphim, iubita mea surioara.

-Da… dar este un inger neimportant. Va asigur ca nu se va pune in calea planurilor noastre de a o rapi pe Ayame. Nici nu s-a trezit macar…

-Tu nu esti in masura sa imi zici mie ce poate afecta planurile mele si ce nu le poate afecta! Nimic nu este sigur dar cu ajutorul ei am fi putut sa o gasim pe Ayame mult mai usor. Seraphim-ul poate vedea in viitor si aceasta abilitate intr-un razboi este cruciala. Acum ca ai

pierdut-o nu mai putem sa o rapim din nou, va trebui sa asteptam ceva timp pana sa atacam din nou.

-Va rog sa ma iertati, Intunecimea Voastra!

Fata aceea statu un pic pe ganduri, parand ca sta in cumpana, nestiind daca sa ii dea o lectie sau nu. Cand vorbi Ashi avu intentia de a se intoarce si a disparea din raza lui vizuala, atat de inspaimantatoare ii era vocea. In acea clipa isi aduse aminte de Hageshi care avea acelasi mod de a vorbi.

-De aceasta data esti iertat dar data urmatoare vei plati scump daca vei mai da gres. Ai inteles?

-Foarte clar, Imparate.

-Bine, acum ca ai pierdut-o, nu mai conteaza. Vom trebui, de fapt, mai bine zis va trebui sa o gasesti singur pe Ayame. Aceasta daca o mai vrei…

-Da. O mai vreau, dar vreau sa va intreb ceva, aceasta daca imi permiteti.

-Da. Te ascult, spune ce ai de spus.

-Vreau sa stiu de ce nu puteti sa imi spuneti adevarul. Adica, ce s-a intamplat cu adevarat cand s-a razvartit Lucifer. De ce s-a razvartit? Vroia puterea si a fost pedepsit? Stiu ca exista o carte in biblioteca ingerilor cu o alta varianta. Ei considera ca este doar o legenda pe care o spun ingerasilor si nu cred ca este adevarata, iar printre demoni circula foarte multe legende despre acele timpuri. Ma gandeam ca Domnia-Voastra, fiind unul dintre ingerii legendari, ati putea sa imi spuneti adevarul.

-Nu este momentul potrivit pentru a afla adevarul, timpul il va aduce la lumina. Pana atunci sunt doar niste pioni care merg pe un drum intunecat si plin de mistere. Sunt multe lucruri pe care nu le stii, nici tu, nici Ayame sau altcineva. De exemplu toata lumea stie ca exista doua caste, de fapt exista trei caste de ingeri.

-Trei caste? Care este a treia?

-Pai, a treia casta se numeste casta celesta si este formata din : Sacred Hermit, Sacred Wings, FallenAngel, Seraphim si Sanct Angel. Nimeni nu mai stie de ea pentru ca din aceasta casta a ramas doar Ayame, care nu isi mai aminteste nimic si crede ca a fost creata de Dumnezeu atunci cand au aparut razboaiele intre cele doua caste. Nu stie ca de fapt este mult mai batrana decat acele razboaie.

-Am inteles, Imparate al Intunericului.

Ashi nu apuca sa termine fraza ca deja acea aparitie disparu. Nu putea sa nu se intrebe cine de fapt era acel inger. Nu il credea cand ii spusese acele bazaconii despre ingerul universului. Banuia el ceva insa nu era foarte sigur. Nu stia de ce cineva care vroia sa il ajute isi

ascundea identitatea de el, era sigur ca nu era un inger. Singurul care ar fi putut sa il ajute era Lucifer. O groaza de intrebari I se perindau prin minte, intrebari la care nu avea inca nici un raspuns. Asa ca se decise sa astepte ca acea aparitie sa isi dezvaluie singura identitatea cand credea de cuvinta.

Deasupra orasului Tokyo

"Esti din nou in siguranta, Yuri. Din nou in mainile acelor ingeri, dar nu este nimic. Chinul tau de abia de acum incolo va incepe. Momentan o sa te las sa te bucuri de putina fericire pe care o ai dar stai fara grija pentru ca ma voi intoarce si iti voi rapi si ultima farama de bucurie din acei ochii atat de frumosi. Nu vei scapa, iti promit. In curand Ikusa va fi al meu si va sta langa mine pe tronul Chaosului ca rege al tuturor demonilor, iar tu vei putrezi in cine stie ce alee din acest oras. Vei deveni doar o amintire frumoasa a unor zile pierdute in uitare. Poate ca acum ai reusit sa scapi cu ajutorul meu, dar acest lucru s-a intamplat pentru ca am vrut eu, altfel infernul te-ar fi mancat. Asta era o soarta prea buna pentru tine, asa ca te-am salvat pentru a te pastra pentru ceea ce iti voi face eu. Pentru ca te vreau doar pentru mine. Doar eu si numai eu sa ma pot bucura de suferinta ta si nimeni altcineva. Vreau ca ochii aceia, ai tai, verzi sa vada moartea. Sa vad cu ochii mei cum isi pierd lumina, cum pierd sclipirea aceea care le da viata. Tu, scumpa mea, nu esti nici ingerul Seraphim, nici altcineva, esti Ayame. Tu esti Ayame, stiu acest lucru mult prea bine, chiar daca toti ceilalti refuza sa creada acest lucru deoarece iti lipseste sclipirea aceea de sfidare din ochi, eu stiu mai bine. Ei refuza sa creada ca Marea lor conducatoare s-a putut reincarna intr-o fiinta atat de slaba, de neputincioasa. Ar fi fost mult mai satisfacator daca ai fi fost mai puternica, sa te zbati pentru viata ta, dar este bine si asa. Nu conteaza cat de puternica esti, eu o sa fiu multumita ca o sa pot sa o omor pe Ayame. Nu mai am rabdare, as putea sa te omor si acum dar daca fac asta inainte de a-l cuceri pe Ikusa, atunci nu mai am nici o sansa cu el. Dar, totusi…intind mana si deschid geamul, intru in camera si te rapesc… nu o sa stie nimeni ce s-a intamplat. Nu! Trebuie sa astept. Ikusa este atat de bun incat imi vine sa il mananc, nu merita sa il pierd din cauza unei mici greseli. Dar este atat de arogant si de amorezat de Ayame incat imi vine sa il omor si pe el si pe toti cei care sunt ca el. Oare de ce toti se indragostesc de ea? Ce are ea si nu am eu sau altcineva? Eh, oricum nu mai conteaza, ea o sa fie moarta in curand si nimeni nu se va mai indragosti de ea, niciodata. Vei plati amarnic

Ayame, doar asteapta si o sa vezi!" isi spunea Akki in timp ce se indeparta de geamul fostei camere a lui Ikusa.

In adancurile oceanului

Intr-un loc indepartat si uitat de toti, unde nici Dumnezeu nu isi mai arunca ochi asupara lui, sta un fost inger, un inger decazut. De cand s-a trezit el isi tese intrigile ca un paianjen.

Nu era un loc prea spatios sau pretentios asa cum era marele castel din orasul ingerilor sau incaperile demonului Ashi, dar era destul de dichisit. Camera il reprezenta complet pe acest inger decazut. Lucrurile erau toate in culori si tonuri de visiniu si negru cu o tenta infricosetoare. Pe pereti atarnau tot felul de cutite de ceremonii, pentagrame in basorelief, capete de morti cu serpi veninosi umbland nestingheriti. El iubea locul acesta foarte mult, era locul unde se ascundea cand facea parte din ingeri Lui mult iubiti. Considera ca era locul unde putea sa se linisteasca si sa gandeasca limpede.

Se afla in oaza lui de liniste atunci cand se trezise din somnul lui adanc. Nu stia ce se intamplase cu el. Se razvartise impotriva Lui Dumnezeu si venise aici de unde incepuse sa isi construiasca marele lui imperiu de demoni, apoi ceva s-a intamplat in Eden. Ceva ce nu anticipase, care nu era in planul lui. Cineva a facut un pact cu o fiinta cosmica, pact care i-a oferit persoanei respective puterea de a desfasura un ritual. Stia mult prea bine acea vraja, putea sa simta cum elementele naturii se unesc pentru a face posibila implinirea dorintei. Scopul principal al acestui ritual era de a sterge anumite memorii din sufletele tuturor celor ce detin acele amintiri. Numai ca ceva nu a mers cum trebuia, ca de obicei, si o portita de iesire s-a creat. Intotdeauna acest lucru se intampla, niciodata lucrurile nu ies asa cum trebuie. Iar in moemntul in care acea brensa s-a creat, el a cazut intr-un somn adanc si fara vise. In tot acest timp cat a dormit nu se intamplase prea multe lucruri, dar de cand s-a trezit, a simtit ca Apocalipsa este pe cale sa inceapa. Ceea ce lui nu prea ii displacea, insa isi amintise ca pentru ca Apocalipsa sa aiba loc si cei doi FallenAngel sa distruga Pamantul mai intai trebuia sa gaseasca o cale de a o rapi pe pretioasa conducatoare a ingerilor, Sanct Angel. Aici era punctul in care drumul se impartea in doua, daca Ayame era rapita cei doi FallenAngel distrugeau Pamantul, daca ea nu patea nimic atunci lumea oamenilor era in siguranta. Asa ca a vazut o oportunitate in planul lui Ashi de a o rapi pe Ayame, numai ca ii va strica putin planurile. El vroia sa apara cei doi

FallenAngel, nu stia cum va face acest lucru, dar ei vro aparea. Trebuia doar sa isi joace cartile cum si cand trebuie. Primul lucru pe care trebuia sa il faca era sa o gaseasca pe conducatoare. Ea este cheia celor doi FallenAngel, fara ea Apocalipsa nu putea sa inceapa. In acea clipa si-a dat seama de ceva si anume: a constientizat faptul ca totul se invartea in jurul lui Sanct Angel, de ea depindeau foarte multe lucruri si nu putea sa nu se intrebe curios de ce.

Se arunca pe canapea si adormi cu gandul la frumoasa conducatoare.

In sufrageria ingerilor

Steph era foarte bucuroasa ca Ikusa a luat-o de mana si a iesit din camera pentru a petrece timpul impreuna, cel putin asta credea ea. Era prima ei mare victorie in fata lui Yuri. In acea clipa era atat de oarba incat nu isi dadea seama ca ceea ce realiza ea nu o atingea pe fata deloc. Pentru ea nu conta ceea ce facea Steph ci ceea ce facea sau nu facea Ikusa.

Nici unul dintre ei nu ar fi crezut ca s-ar fi putut ajunge in aceasta situatie. Amandoi avand firi orgolioase, nu au stiut cand sa cedeze si acum sunt prinsi in niste relatii pe care nici unul dintre ei nu a vrut sa o inceapa. Aceasta este soarta, intotdeauna te loveste unde te doare mai tare dandu-ti prea putine sanse sa te ridici din nou, iar multi dintre noi ignora acele mici portite de iesire si cad si mai adanc in drumurile incurcate ale destinului. La fel s-a intamplat si cu Ikusa si Yuri, desi daca ar fi fost pusi in fata acestui fapt nu ar recunoaste niciodata ca au gresit. Orgoliul acesta ii distruge pe amandoi, nu au lasat de la ei pentru a incerca sa il cunoasca pe celalalt. Aceasta ingamfare i-a orbit in asa fel incat nici unul nu mai intelege de fapt care este adevarul si de ce s-a ajuns in aceasta situatie.

-Hey, Ikusa… la ce te gandestu? Intreaba Steph timida.

Nu se obisnuise cu felul de a fi al lui Ikusa si ii era frica sa spuna ceva deoarece putea sa il calce pe nervi si atunci acesta ar fi palmuit-o. Din aceasta cauza era precauta in jurul lui. Stia ca nu este o persoana rea si nu ar fi ranit-o niciodata in mod intentionat dar cateodata mai avea asemenea iesiri.

-Da, Steph? Ce este?

-La ce te gandesti?

-La nimic in mod special, doar ma uitam la tine.

-Mai bine zis te uitai prin mine.

-Nu… nu este adevarat. Ce motiv as avea sa ma uit prin tine? In afara de aceasta, la ce ma uitam daca nu ma uitam la tine?

-La Yuri, care este acolo cu Seya. Cu Seya. Seya in locul caruia trebuia sa fi tu. Seya care o mangaie si o saruta si o tine in brate pe Yuri… indrazni steph sa ii arunce in fata aceste lucruri, uitand complet de promisiunea pe care si-o facuse de a nu il enerva.

-Termina steph! Este de ajuns! Nu imi pasa ce fac ei doi, acolo. Seya este acolo unde trebuie sa fie iar eu sunt unde trebuie sa fiu. Chiar aici cu tine! Tinandu-te de mana si in brate pe tine.

-Da.. poate… dar in ochii tai se vede ca o vrei pe Yuri in bratele tale, nu pe mine. Daca nu ar fi fost asa, atunci tu mai fi sunat sa imi spui ca ea este la tine, in apartament. Nu l-ai fi lasat pe Hissori sa se ocupe de mine. Adica, sigur ma bucur ca ati gasit-o si ca este bine dar nu tu trebuie sa ii porti de grija. Nu tu esti prietenul ei si nici nu vei fi vreodata! In loc sa aibe grija Hissori de ea, tu ai avut grija de saracuta de Yuri si fratele tau de mine. Esti incorect, cateodata chiar am impresia ca o iubesti pe ea iar eu nu sunt decat ramasitele la care vii cand ea te respinge.

-Ajunge, Steph! Sau vrei sa ne certam? O ameninta Ikusa furios. Nu stii nimic despre mine, nici nu vei stii vreodata. Las-o pe Yuri in pace, nu o mai implica in relatia noastra pentru ca nu are ce cauta. Daca relatia noastra se duce pe apa sambetei, nu este din cauza ei! Si oricum intre noi nu exista nici o relatie! Pentru numele Lui Dumnezeu, suntem impreuna de doua saptamani! Oricum daca mai vrei sa fi cu mine aceasta este stituatia. Iti place bine, nu iti place iarasi bine!

Spunand aceste lucruri, Ikusa iesi din apartament val-vartej, luandu-si in graba haina fara a mai da atentie la nimic din jurul lui.

Steph ramase singura uitandu-se trista dupa el.

-Hey, Steph! Nu fi trista… el trece prin o perioada foarte grea. Prietenul lui cel mai bun a murit, iar acum cateva zile a aflat ca Yuri a fost rapita.Toti la care tine ajung sa sufere.. iar el se astepta ca tu sa fi acolo pentru el, zise Hissori.

“ De fapt vrea ca altcineva sa fie acolo pentru el, de aceea este si atat de usor de enervat… dar normal ca nu pot sa iti spun tie toate aceste complicatii. Tu nu ai face decat sa complici lucrurile mai rau.” Isi spunea el in gand.

-Imi pare rau… nu am stiut.

-Nu este nimic. Apropo care este situatia lui Yuri la scoala? Am inteles ca voi ati terminat deja anul scolar.

-Da… noi terminam mai repede anul acesta decat ceilalti. Situatia ei este foarte buna. A fost trecuta si a iesit a treia din clasa in functie de medie.

-Foarte bine. Foarte bine. Nu va mai fi stresata cu scoala dupa acest eveniment neplacut prin care a trecut, zise el ganditor.

-Da… Hissori… Pot sa te intreb ceva?

-Te ascult, Steph. Spune ce ai pe inima.

-Ikusa ma iubeste? Intreba ea cu vocea putin tremurand. Adica, ma gandesc ca tu fiind fratele lui stii chestii de genul acesta.

-Da te iubeste, Steph.

-Mai mult decat o iubeste pe Yuri?

-Din moment ce este cu tine si nu este cu ea, tu ce crezi?

-Multumesc. Esti cel mai bun! Zise Steph iesind bucuroasa.

" Da… imi pare rau, Steph. Dar daca ti-as fi spus adevarul, nu stiu ce s-ar fi intamplat. Ikusa iubeste o singura persoane si aceea este Yuri, chiar daca in acest moment nici chiar el nu ar recunoaste asa ceva. Se pare ca trece printr-o perioada foarte grea acum si nu mai vrea ca cei pe care ii iubeste cu adevarat sa fie raniti. Asa ca ii indeparteaza de el. Face o treaba foarte buna. Pacat ca este chiar atat de buna. Sper doar sa isi dea seama ca nu aceasta este calea [e care trebuie sa mearga. Sper ca va afla aceasta curand…" isi spunea Hissori in gand in timp ce privea apusul de soare de la fereastra din sufragerie.

O zi se sfarsea facand loc uneu alte zile. Ce va aduce ziua de maine? Numai Dumnezeu poate sa spuna acest lucru. Noi ceilalti trebuie sa asteptam si sa vedem ce se mai intampla.

Noua in oras

Ran ajunse in Tokyo cat putu ea de repede dar ajunsese dupa doua saptamani dupa ce Yuri a fost salvata. Se intamplase ceva si nu le-a mai dat drumul cu doua saptamani inainte de terminarea anului scolar, iar ea nu a putut sa plece. Atunci cand a aflat, a facut tot ce i-a stat in putere pentru a pleca de la facultate dar directorul i-a spus ca daca va pleca nu o va mai primi inapoi, asa ca a fost nevoita sa ramana. Era disperata cand a ajuns in Tokyo, arata de parca ar fi cazut de pe luna. Nu mai avusese grija de ea de cand a aflat ca surioara ei disparuse. Toti incercara sa o calmeze si sa o incurajeze spunandu-I ca a fugit cu prietenul ei si ca se va intoarce, insa ea stia mai bine. Sora ei devenise atat de retrasa si de aeriana de la acel accident incat nici prin cap nu i-ar fi trecut sa fuga cu un baiat de acasa.

Amintirea acelui telefon, chiar si acum, o bantuia oferinduri cosmaruri ingrozitoare atunci cand inchidea ochii. Isi amintea cum se trezise bucuroasa, iar ziua frumoasa promitand mult, apoi nici nu iesise bine din camera ei, din camin ca telefonul ii suna. Un numar necunoscut din Japonia, a raspuns putin iritata apoi scapand telefonul pe jos, a cazut si ea.

La inceput cand directorul i-a spus ca Yuri nu a mai dat pe la scoala de cateva zile a crezut ca nu aude bine sau ca era o gluma a vreunul prieten de-al ei. Insa cu cat directorul inainta in discutie cu atat era din ce in ce mai constienta ca acel telefon nu era o farsa. Dupa convorbirea cu directorul liceului, atunci cand si-a revenit, a incercat disperata sa o sune pe sora ei dar nimeni nu a raspuns si de abia atunci si-a dat seama ca ceva rau s-a intamplat. Dupa acel telefon, timpul nu a mai reprezentat nimic pentru ea. Acele zile care au urmat de la apelul directorului si pana in ziua in care a ajuns in Tokyo erau doar niste amintiri ce nu pareau deloc reale, pareau a fi doar niste umbre a unei fete ce a fost odata. Nu reusea sa isi aminteasca ce a facut in acele zile, era ca si cum ar fi fost beata in fiecare secunda a zilelor. Dar aceste lucruri nu mai contau. Ce conta in acel moment era ca ajunsese cu bine in Tokyo si era in drum spre sora ei mult iubita. De abia astepta sa o vada si sa le multumeasca salvatorilor ei. O sunasera si o anuntasera ca Yuri este bine si ca vor avea ei grija de ea pana se va intoarce acasa. Niciodata ei nu vor putea sa isi dea seama cat este de recunoscatoare pentru ceea ce au facut pentru surioara ei, intotdeauna le va fi recunoscatoare.

Ajunsa in fata blocului unde locuiau cei doi baieti, se dadu jos din taxiu si nematinand cont de nimic incepu sa alerge ca o disperata pe scari. De cateva ori piciorul ii alunecase si era sa cada. Din fericire se tinu bine de balustrada si isi recapata echilibrul. Era tata de ingrijorata incat nu isi dadu seama ca exista si lift in cladire. Daca ar fi vazut-o cineva cum urca scarile ar fi crezut ca ceva foarte rau se intamplase.

Dupa cateva minute bune, ajunse intr-un sfarsit la etajul bun si se indrepta increzatoare spre apartamentul cu numarul douazeci si trei. Batu in usa apartamentului celor doi salvatori, dupa care vazand ca va dura ceva timp pana sa raspunda cineva, isi puse mainile pe genunchi, incercand sa isi recapete rasuflarea. Nici nu putu sa isi revina bine ca Hissori deschise usa. Cand o vazu asa, stand cu mainile pe genunchi, ridicandu-si capul si uitandu-se la el uimita ramase incremenit din cauza ca nu se asteptase ca sora lui Yuri sa fie la fel de frumoasa ca ea. Ba nu, chiar era mai frumoasa.

Ran era roscata cu parul scurt pana la umeri si foarte drept. Parul ei semana perfect cu cel al lui Yuri in ceea ce priveste intensitatea culorii si sanatatea firului de par iar asemanarea dintre cele doua era de-a dreptul izbitoare. Era absolut sigur ca oricine le-ar fi vazut impreuna ar fi fost in stare sa bage mana in foc si sa jure ca sunt surori. Gura frumos conturata cu buzele

plinute roz, ochii mari cu un verde lichid de smarald, nasucul mic si dragalas, obraji plinuti, tenul alb si catifelat. Totul statea ca un adevar de netrecut ce spunea ca ea este sora lui Yuri, dar chiar daca semanau atat de bine, Yuri emana un alt tip de energie. Ea era tipul de fata inocenta si cuminte pe cand cea care statea in fata lui era tipul de fata innebunita dupa viata, dependenta de adrenalina si indragostita de acele momente in care chiar simti ca traiesti la maxim. Existau doar doua momente in care puteai sa apreciezi viata la adevarata ei valoare: atunci cand omorai pe cineva si vedeai cum victima ta se stinge incet si atunci cand adrenalina iti este pompata in sange. Toate aceste lucruri despre ea le putea citi din energia vietii ei, existau foarte multe momente cand iubea sa fie inger iar acesta era unul dintre ele.

Se indragosti pe data de fata ce statea in fata lui. Daca Yuri tinea la el ca la un frate si el simtea acelasi lucru pentru ea, poate tinea chiar putin mai mult, pe Ran o iubi din prima clipa in care o vazu. Se gandi amuzat de cum lucrurile evoluasera. Ikusa, mustangul negru, furtuna ce distruge tot in cale a fost imblanzit de o tanara fata timida si cuminte, acum nu puteasa nu se intrebe daca el, care era tipul baiatului bun, putea sa imblanzeasca zeita cu parul rosu care aparuse in viata lui la fel ca o furtuna.

Ran statea in fata lui uimita cu parul ciufulit si nemachiata, intr-un tricou albastru mulat pe corp, ce ii dezvaluia talia trasa prin inel si sani generosi si cu o pereche de blugi taiati, putin c-am largi pentru ea. Arata superb asa naturala, chiar daca nu era eleganta intruchipata. Era si ea uluita cand a vazut cine a deschis usa. Nu se astepta la o asemenea priveliste atunci cand a batut la usa. Nici nu prea ii venea sa creada ca Yuri putea sa umble cu un asemenea baiat. Yuri, surioara ei cea mica, cea care se ferea de baieti ca de dracu, era in acel moment in patul unuia, si inca ce baiat era. Un tip incredibil de frumos. Numai la gandul ca fratele lui poate fi si mai magnific sau la fel de superb ca si cel care statea in fata ei, ii treceau fiori pe sira spinarii. Nici nu se mai gandea la a sta in preajma lor.

Pentru cateva minute bune cei doi cazura intr-o uitare dulce in timp ce se priveau unul pe celalalt de sus in jos. Nici unul dintre ei nu se putea satura de privelistea pe care o aveau in fata.

Hissori fu cel ce se trezi din acea uitare primul desi in adancul sufletului nu ar fi vrut sa strice acea atmosfera pentru nimic in lume. Din pacate asa era viata si trebuia sa sparga cineva gheata. Nu puteau ramane el in tocul usii, ea pe holul blocului o vesnicie.

-Buna! Tu trebuie sa fi sora lui Yuri, Ran.

-D..d…da. Chiar ea in persoana.

-Banuiesc ca esti la pamant cu toate in acest moment, spuse Hissori zambindu-I cald.

-Poftim?!?

Sari Ran ca arsa. Tocmai ce vroia sa ii lipeasca una cand se stapani zicandu-si ca el e salvatorul surioarei ei. Insa indignarea ramase intiparita pe fata ei.

-Imi cer scuze daca cumva te-am jignit, nu aceasta a fost intentia mea. A fost doar o observatie. Presupun ca ai trecut prin multe stari emotionale si acum esti la pamant cu sentimentele si nervi. Eu si fratele meu am trecut poate prin aceleasi stari cand am aflat ca a fost rapita. Cred ca iti poti inchipui prin ceea ce am trecut, mai ales ca intr-un fel a fost vina noastra.. ar fi trebuit sa o conducem acasa dar a aparut ceva neasteptat si am plecat. Am lipsit cateva zile iar cand ne-am intors ea fusese rapita. Nici noi nu stim exact de ce sau ce s-a intamplat cat timp a fost cu cei care au rapit-o dar acum este in siguranta, se trezi Hissori spunandu-I tot ceea ce se intamplase.

-A… pai, ar trebui sa va multumesc pentru ca ati salvat-o, zise ea incurcata de sinceritatea baiatului. Ma bucur ca in sfarsit si-a gasit niste prieteni cu care sa stea. In ultimul timp incepusem sa imi fac griji pentru ca se inchisese in casa si nu mai vroia deloc sa interactioneze cu oameni.

-Nu stiam acest lucru… cand am intalnit-o, a fost foarte prietenoasa, zise Hissori.

-Nu stiu ce sa zic. A trecut printr-un accident destul de ingrozitor si a suferit mult, dar pentru ca tot ai pomenit, cum v-ati intalnit? Intreba ea curioasa.

-Prin cateva accidente nu atat de ingrozitoare, zise zambind.

Ea ii raspunse la zambet.

"Doamne, ce zambet dulce are. Ii lucesc si ochii cand zambeste." Se gandea Hissori.

-Apropo cred ca ar trebui sa intram, i-am lasat destul sa ne astepte si eu vreau sa vad daca este bine, sanatoasa.

-A, da, da, sigur. Scuze ca te-am tinut aici in usa.

-Nu este absolut nici o problema. Mi-a facut mare placere sa vorbesc cu tine, desi trebuie sa recunosc ar fi fost si mai bine daca stateam jos si vorbeam.

Dupa aceasta "mica" discutie, cei doi prieteni au intrat in casa ducandu-se direct in camera lui Yuri.

Intr-un bar din oras

Intr-un mic bar, de la coltul unei strazi din cartierul rau famat al orasului Tokyo, se afla Akki cautandu-si un “animalut” de joaca pentru seara care urma. Era barul ei preferat deoarece gasea multi straini pe placul ei, inalti si plini de muschi, si se ducea acolo de multe ori pentru a se gandi sau a agata cate ceva. Atmosfera din acel loca ii amintea de Chaos. Poate de aceea se simtea atrasa de acel loc si intotdeauna se intorcea.

In acea noapte vroia sa mediteze putin la urmatoarea ei miscare inainte de a se apuca de agatat sau de vanat, cum ii placea ei sa zica. Nu stia cum sa actioneze in ceea ce il privea pe Ikusa. Vroia neaparat sa il transforme in demon pentru ca ar fi facut un demon pe cinste si un iubit la fel de bun. Momentan era cel mai puternic inger pe care il cunoscuse si era sigura ca ar fi fost in stare sa il omoare pe Ashi.

In timp ce se gandea se uita prin bar fara a cauta ceva in mod special. Atunci il vazu. Un barbat superb tocmai intra in bar. Cum l-a vazut, cum un fior i-a trecut pe sira spinarii ridicandu-I parul in sus. Un fior nu de placere ci de groaza, de frica. Atunci s-a uitat mai bine la el si i-a vazut aripile ce incerca sa le ascunda. Oameni nu puteau sa I le vada dar ea putea. Erau negre asemanatoare ingerilor, numai ca era ceva ciudat la el, foarte ciudat. Era diferit de ceilalti ingeri si emana o aura malefica si terifianta. Nu, nu era un inger, era altceva. O ingrozea prezenta acelui barbat din aceasta cauza si-a intors privirea spre bar si mai ceru o bautura barmanului. Incerca sa se comporte la fel ca orice alta femeie si incerca sa isi ascunda aura demonica de ochii aceia infricosetori. Se intreba, putin enervata, :”De ce toti cei care sunt infricosetori si periculosi sunt atat de atragatori si frumosi. Poate pentru a incerca sa ascunda ceea ce sunt cu adevarat dar pe mine nu ma pacalesc.” Din pacate pentru ea si el a observat-o si in cateva minute se trezi cu tipul respectiv langa ea, zambindu-I “calduros”.

Avea parul saten, scurt si razlet, fata patrata cu ochii negri ca un univers intunecat si infinit, lipsit de orice astru. Te pierdeai pur si simplu, fara vreo sansa de scapare, in ei. Avea fata foarte simetrica, ceea ce era de asteptat pentru un fost inger. Era inalt cu o constitutie potrivita pentru a fi foarte atragator. Un om nu l-ar fi considerat niciodata dragut sau simpatic ci extrem de frumos si foarte irezistibil, deasemenea dispunea de o atractie puternica.

Akki nu mai era interesata deloc de el, ba din contra, era ingrozita de persoana ce statea langa ea uitandu-se direct in ochii ei, incercand sa o supuna cu ochii lui negri, patrunzatori. Se simtea dezbracata de orice protectie, atat fizica cat si psihica. Nu stia cu exactitate cine era sau ce vroia dar nici chiar ea nu se simtea in stare sa incerce sa seduca acea persoana. Nu mai vazuse un demon cu aripi ca ale lui dar nici inger nu putea sa fie cu aura malefica ce o emana in

fiecare secunda. Auzise ceva despre un singur inger ce o data iesit din gratiile Lui Dumnezeu a decazut dar si-a pastrat aripile de inger. Acel fost-inger se numea Lucifer. Gandindu-se mai bine, ajunsese la concluzia ca decat sa indrazneasca sa mai stea inca un minut acolo mai bine pleca, cat inca mai putea. Din pacate pentru ea, exact atunci cand se ridica sa plece barbatul de care se temea o opri, apucand-o de mana.

-Hei, scumpete! Unde crezi tu ca pleci, asa grabita? Noaptea de abia a inceput… spuse el zambandu-I diabolic.

-Cu mine vorbesti, scumpete? Te sfatuiesc sa iti iei mana imputita de pe mine, asta daca ti la ea… Nu sunt tocmai o prada usoara, spuse Akki incercand la inceput sa para uimita iar mai apoi stapana pe situatie.

Stia foarte bine ca el cu ea vorea dar poate daca ar face pe inabordabila si l-ar lua tare, atunci ar lasa-o in pace.

-Da, draguta, cu tine vorbesc si stii acest lucru. Se citeste in ochii tai mai bine decat intr-o carte. A, sa stii ca nu ai fost deloc convingatoare cand ai facut pe dura, nu m-ai sperit catusi de putin. Acum sa revin la ceea ce vroiam sa iti propun. Nu stii cine sunt sau ce caut aici dar ai simtit ca ceva este in neregula cu mine si ai facut exact ce ar face oricine altcineva in locul tau. Ai incercat sa fugi. Numai ca vezi tu, nu ai de ce sa te temi de mine.

-Ai, nu mai spune… daca nu mi-ai fi zis, nu te-as fi crezut, raspunse ea incercand sa fie ironica.

-Uite ca spun. Vorbesc serios, sa stii ca nu glumesc. Sunt aici sa te ajut sa te razbuni pe Ashi. Vezi tu, eu sunt Lucifer si banuiesc ca stii ca eu sunt adevaratul rege al demonilor. Ashi mi-a luat locul, pot spune ca mi l-a furat, si nu imi convine deloc acest lucru. Dar nici nu vreau sa se afle ca eu l-am “detronat”, sa ma exprim in acest mod.

-Aha… deci, daca eu imi tin gura si te ajut sa il detronezi pe Ashi, toata aceasta afacere cazand pe umerii mei, tu ma vei ajuta pe mine… cum? Eu cu ce ma aleg din aceasta mica afacere?

-Simplu. Vei fi regina mea. Tu ma ajuti iar eu te fac imparateasa mea.

-Tentant, dar ce te face sa crezi ca eu as accepta asa ceva?

-Pentru ca mai intai ai fost “aruncata” de Ashi din cauza lui Ayame, apoi ingerul pe care ai pus ochii este indragostit lulea de o fata care se presupune ca ar fi reincarnarea ingerului Seraphim si nu ar trada-o niciodata pe Ayame. De aici rezulta ca el te-a respins, nu are ochi pentru altcineva. Deci in momentul de fata nu prea ai cum sa domnesti pentru ca esti femeie, iar demoni nu accepta femeile demon ca si conducator. Asa ca ai mare nevoie de un barbat demon

iar eu sunt tot ceea ce iti doresti tu intr-un barbat, chiar mai mult. Asta, atata timp cat imi juri supunere eterna.

-Bine, de acord, Lucifer. Atata timp cat ma vei face regina ta, eu te voi ajuta sa obti ceea ce vrei. Orice doresti. Mai ales daca vrei sa il detronezi pe nemernicul acela.

Cu acestea spuse, Akki disparu din bar, mergand pe o alee intunecata spre o destinatie necunoscuta. Ea nu avea de unde sa stie sau sa isi dea seama dar in momentul in care pasi pe aleea aceea, intunericul o inghiti si pe ea si pe Lucifer, disparand amandoi in noapte.

In dormitorul Narkangelului

Yuri statea linistita, uitandu-se la calculator la un film, cand auzi usa. Nu se astepta ca sora ei sa apara in tocul usii, asa ca ramase uimita cand o vazu.

-Buna surioara, ma m-ai recunosti? Sau poate m-ai uitat de tot… zise Ran cu lacrimi in ochi.

-Normal ca te recunosc! Ce bine imi pare ca te vad, spuse si Yuri plangand de fericire la vederea surorii ei.

Incerca sa se dea jos din pat pentru a o imbratisa dar nu putu sa se ridice. Se uita la sora ei si intinse bratele, astfel invitand-o sa o imbratiseze. Incerca sa uite de ceea ce se intamplase. Isi spunea ca este normal, ca nu va dura mult si ii va trece aceasta stare de neputinta. Era fericita ca in sfarsit Ran este langa ea. Era recunoscatoare pentru ceea ce au facut cei din jurul ei pentru ea dar nu erau familia ei. Nu putea sa le marturiseasca tot ceea ce avea pe suflet. Nu mai putea sa vorbeasca nici ea, nici Ran din cauza bucuriei de a se revedea, dar intr-un sfarsit Ran a fost prima care a vorbit.

-Ce bine imi pare ca te vad si ca este in siguranta! Mi-a fost atat de frica pentru tine, am crezut ca nu o sa te mai vad niciodata!

-Si mie mi-a fost teama, Ran. Am fost ingrozita. Mi-au spus doctori ca am suferit un soc atat de mare incat creierul meu a inchis acele amintiri in subconstientul meu pentru a uita ce s-a intamplat cu adevarat. Imi este teama sa ma gandesc la acele lucruri deoarece nu vreau sa imi amintesc. Nu vreau sa stiu ce s-a intamplat, vreau sa raman asa in aceasta stare…

-Acum a trecut si cai face bine sa nu incerci sa retraiesti acele clipe, zise Ran ingrijorata. Iti este mai bine asa, fara sa stii ce s-a intamplat, crede-ma.

-Nu ai fost atenta la mine… asta am spus si eu. Nu am de gand sa incerc sa imi amintesc.

-Foarte bine faci.

-Hai sa vorbim despre alte subiecte mai frumoase si mai putin plictisitoare. Deci, cum a fost la facultate? Cum a fost in America? Dar oameni din State cum sunt? Sunt de treaba?

-Este super misto si frumos. Toti sunt super de treaba, intelegatori si inteligenti. Este foarte frumos, poate o sa vii si tu cu mine acolo odata sau mai bine poate vei veni la facultate acolo. Ce zici?

-Poate, o sa ma mai gandesc. Dar sa revenim la tine. Pun pariu ca esti cea mai populara fata din toata facultatea si ca te distrezi pe cinste in fiecare zi.

-Eh, nici chiar asa… poate o data la doua zile… zise Ran zambitoare. Stii mai trebuie si sa invat.

-Felicitari! Ii ura Yuri aratandu-I limba, "jucausa". Ai aflat la ce folosesc cartile!

Ran vru sa arunce cu o perna in ea dar se razgandi aducandu-si aminte in ce stare se afla. Se multumi sa ii arate limba si sa continue discutia.

In timp ce cele doua surori vorbeau, Hissori se uita ingrijorat la Yuri. Cand o adusesera in apartament nu avea cine stie ce zgarieturi dar acum cand deja trecuse aproape o luna de cand o salvasera, nu putea sa se dea jos din pat singura. Aceasta putea sa fie un semn foarte rau. Era posibil ca ea sa fi fost infectata cu sange demonic in timpul ritualului si astfel sa se transforme incet in demon, ceea ce era foarte rau. Sangele acestora avea puterea de a schimba un om in demon daca omul era infectat, iar odata infectat atunci nu mai putea fi salvat sau vindecat. Dar si-a adus aminte ca ea a participat la un ritual de transformare a unui inger in acele creaturi, ceea ce il facea pe Arkangel sa se intrebe daca nu cumva ea chiar era reincarnarea unui inger. Daca era asa ceva atunci trebuia sa fie foarte puternica din moment ce isi putea ascunde aura. Ayame nu putea sa fie Yuri, asa ca incepu sa creada ca exista o probabilitate foarte mare ca ea sa fie Ingerul Seraphim. Se hotari sa astepte sa vada cum vor evolua lucrurile, nu putea sa i-a o decizie in acel moment.

De la Yuri, Hissori isi muta privirea spre sora ei mai mare, Ran. O cantarea de sus in jos si de jos in sus, ajungand la concluzia ca ii era simpatica. Banuia ca el cu Ikusa se vor intelege cu ea. Nu aveau de ce sa isi faca griji din privinta ei. Dupa ce hotari aceste lucruri el se retrase, in liniste, in sufragerie, lasandu-le pe cele doua surori in intimitate pentru a vorbi fara nici o intrerupere. De fapt, Arkangelul nu vroia sa fie descoperit de cele doua ca se uita prin crapatura usii. Oricat de bune i-ar fi fost intentile stia cum ar fi aratat daca ar fi fost capturat.

In parc

Seya era in drumul lui spre locul unde trebuia sa se intalneasca cu Steph. Deja nu mai era nici un secret pentru nimeni faptul ca ei nu ii convenea ca Yuri statea la Ikusa, in camera lui, dormind in patul acestuia. Acum in timp ce mergea, incerca sa isi inchipuie cum avea sa inceapa discutia cu el despre acest lucru. Intr-un fel o intelegea pe Steph pentru ca "il iubea" pe Ikusa la fel de mult cat o iubea el pe Yuri. Nici lui, ca prieten al fetei, nu ii convenea ca aceasta statea la un alt baiat in camera. Dar incepea sa creada ca de fapt Steph statea cu Ikusa ca sa ii faca in ciuda prietenei lui, nu ca l-ar fi iubit pe acesta din urma cu adevarat. Spunea ea ca tine la el dar intotdeauna cand acesta era cu Yuri. Aceasta incerca sa ii desparta, nu avea deloc incredere in nici unul dintre ei doi. Nu vroia sa se bage in relatia altuia, dar nici nu il lasa in pace. Bine ca el spre deosebire de Steph, nu era ingrijorat. Era putin gelos dar ingrijorat nu, cel putin nu era atata timp cat Hissori se afla cu ei, "acasa".

In timp ce Seya analiza relatia lui cu Steph, ajunse la locul stabilit pentru intalnire. Aceasta il astepta deja de ceva timp, isi dadu seama el dupa expresia pe care o afisa.

-Buna, Steph! Spuse el incercand sa ii ofere un zambet calduros care ingheta pe fata lui cand deschise gura.

-Nu este atat de buna, Seya! Zise ea posomorita. De fapt, nu este deloc buna, este foarte rea.

-De ce, ce s-a mai intamplat de aceasta data? Intreaba Seya exasperat.

-Nimic in mod special, doar Ikusa a plecat lasandu-ma cu ochii in soare. Lui Yuri nu i-ar fi facut asa ceva, niciodata. Pe ea o tine ca in palma.

-Dar nu este cu Yuri, este cu tine, Steph! Nici nu stii cum ar fi actionat daca ar fi fost cu ea. Nu stii cum s-ar fi purtat sau cum i-ar fi vrobit. Nu ai habar de aceste lucruri pentru ca nu a fost niciodata cu ea, iar acum nu este cu ea si nici nu poate sa fie pentru ca Yuri este cu mine, este prietena mea. Intelegi? Nu mai fi asa de suspicioasa. Nu ai de ce sa fii. Dupa cate am vazut eu, Ikusa se poarta mai mult ca un frate mai mare cu prietena mea, si a accentuat acest cuvant, decat ca un iubit ingrijorat.

-Atunci de ce se poarta asa cum se poarta cu mine? Chiar nu inteleg de ce este asa, Seya. Nu i-am facut nimic rau, intotdeauna m-am purtat cu el foarte frumos si el tot nesuferit este…

-Nu iti mai face griji degeaba, Steph… Nu ai absolut nici un motiv pentru care sa iti faci. Sincer. El a ales sa fie cu tine, la fel cum eu am ales sa fiu cu Yuri. Cred ca te iubeste si de aceea se poarta si asa de ciudat. Nu stie cum sa iti spuna si se enerveaza. Te ingrijorezi degeaba.

-Dar… nu stiu… nu cred ca aceasta este motivul. Am un sentiment ca el ar vrea sa fie cu Yuri mai mult decat sa fie cu mine. Stiu ca nu poate deoarece este cu tine dar acest lucru nu il impiedica sa isi doreasca aceste lucru.

-Este cu tine acum. Sunt doar iluzii, Steph. Eu iti garantez ca nu este nimic serios intre ei doi. Doar o relatie de prietenie exista intre el si Yuri. A si oricum tu esti cu mult mai frumoasa decat prietena mea, o minti Seya sperand ca astfel o va face sa se simta mai bine. Se saturase sa o tot consoleza si sa ii repete aceleasi lucruri de un milion de ori. In afara de acest lucru, Yuri este prea timida, inocenta, cuminte… este prea copila pentru cineva ca el. Poate de aceea se si poarta altfel cu ea. Tu ai spus-o cu gurita ta, Steph, tu cu Ikusa va potriviti la caracter. Suntetu facut unul pentru celalalt.

-Crezi tu acest lucru? Intreaba ea cu speranta in ochi pentru un raspuns favorabil.

-Da. Normal ca eu cred acest lucru, altfel nu l-as fi zis. Acum hai sa plecam. Probabil ne asteapta cu nerabdare sa aparem.

-Da, ai dreptate. Hai sa mergem.

Cei doi amici plecara din parc pentru a se duce la cei doi ingeri. Asteptau cu nerbadare sa vada ce le va aduce noaptea, sperau sa fie ceva frumos nu mai multe probleme si neintelegeri.

Camera lui Ikusa

In fosta camera a lui Ikusa, Yuri se imbraca ajutata de sora ei mai mare, Ran. Incet, incet ea reusi sa se dea jos din pat si sa mearga. Inca nu era sigura pe picioarele ei dar cu foarte multa atentie si vointa putea sa mearga. Obosea destul de repede dar incepea sa isi revina, cu greu dar reusea. Din pacate acest lucru nu putea sa impiedice ingrijorarea celor doua fete. Pana nu avea sa devina din nou acea fata putin timida si cu un zambet pe buze, ingrijorarea avea sa creeze mici riduri pe fetele lor.

In timp ce o ajuta sa se imbrace, Ran incepe sa o iscodeasca pe sora ei. Vroia sa stie tot ceea ce se intamplase intre ea si cei doi baieti, de cand ii intalnise si pana in acel moment.

-Hey!

-Da? Ce este?

-Ce parere ai despre Hissori? Intreaba Ran. Adica, vreau sa spun ca tu il cunosti de mai mult timp asa ca poate imi zici si mie ce fel de persoana este…

-Pai, ce sa isi spun despre el… Este un baiat super de treaba, intelegator si inteligent. Sunt absolut sigura ca v-ar sta bine impreuna, deasemenea am impresia ca te place. Dupa cate vad nici el nu iti este indiferent.

-Hei, nu am intrebat acest lucru! Zise zambind.

Nu se astepta ca Yuri sa isi dea seama de adevaratul scop cu care pusese aceasta intrebare, dar se bucura ca si-a dat seama. Era totusi ceva suspect in comportamentul ei. Era ca si cum se schimbase ceva, nu putea sa isi dea seama ce se schimbase dar avea sa afle. Asta daca nu uita. Ran avea un obicei prost de a uita anumite detali, cateodata importante alta data nimicuri.

-Ba da. Exact acest lucru m-ai intrebat. Stiu ca nu te asteptai sa te "citesc" ca pe o carte deschisa dar sa stii ca m-am schimbat, in bine. Te asigur.

-Da. Ai dreptate.

Amandoua fetele incepura sa rada. Era foarte amuzant modul in care avusesera aceasta discutie intr-un ton foarte serios. Daca cineva le-ar fi auzit ar fi crezut ca vorbesc despre lucruri existential esentiale. Adevarul este ca erau lucruri existential esentiale, doar era vorba despre baieti.

-Apropo, mi-am adus aminte. Vreau sa stiu si eu ce relatie este intre tine si Ikusa. Sunteti putin ciudati atunci cand sunteti in aceasi camera, spuse Ran incercand sa para dezinteresata.

-Nu exista nimic intre mine si el, suntem doar amici si atat, ii raspunse Yuri cu inocenta.

Nu vroia ca sora ei sa stie ce razboi era in sufletul ei. Nici macar ea nu stia exact ce este acolo, nu vroia sa rascoleasca pentru a trezi ceva dureros. Era si asa destul de dureros faptul ca il vedea in fiecare zi tinand-o in brate pe Steph, nu trebuia sa mai trezeasca si ea ceva care nu ar fi facut decat sa o raneasca intr-un final.

-Imposibil. Ma minti asa pe fata. Crezi ca nu am ochi, sau ce? Am vazut cum sunteti cand sunteti in aceasi camera. Nu poti sa negi acest lucru.

-Adica? Cum suntem?

-Este asa o atmosfera ciudata cand vorbiti unul cu celalalt. Este ca si cum exista ceva intre voi, ceva ce nu vreti ca ceilalti sa afle si astfel creati o atmosfera tensionata.

Deodata in fata ochilor lui Yuri aparu o amintire dulce amaruie.

" Se afla in biblioteca si incerca sa i-a o carte cand cineva s-a intins dupa aceea si a luat-o. Cand s-a intors sa ii multumeasca l-a vazut. Ikusa. In clipa urmatoare se trezi cu spatele lipit de rafturi si cu acesta in fata ei, uitandu-se fermecat in ochii ei. Incerca sa iasa din acea pozitie insa el isi puse mainile in ambele parti ale corpului ei, obligand-o sa stea in fata lui. Nereusind sa faca fata acelei priviri arzatoare ea isi lasa capul in jos dar Ikusa ii puse mana pe barbie,

obligand-o sa se uite in continuarea in ochii lui. Nu stia ce vroia de la ea, vedea doar cum el se apropie incet de fata ei, buzele devenind din ce in ce mai apropiate. Isi simtea inima cum incepe sa bata din ce in ce mai repede, inca putin si ii iesea din piept.

<Nu, nu, asta nu se poate intampla. Nu vreau sa ma sarute Ikusa!> isi spunea in gand disperata Yuri, ignorandu-si inima.

-Te rog… nu… spuse aproape soptit Yuri.

-Nu ce? Intreba Ikusa zambindu-I provocator.

Erau atat de aproape unul de altul. El statea si se uita la ea, nestiind ce sa faca. Incepu sa se apropie tot mai mult de fata ei, de gura ei. La inceput, trasa cu limba conturul buzelor ei, fara sa se grabeasca. In momentul in care ele se unira, aceasta inchise ochii si se lasa purtata de toate acele sentimente noi pentru ea. Ikusa isi puse mainile in jurul mijlocului ei si o strangea atat de tare in brate, incat daca ii vedea cineva ar fi zis ca lui ii era teama ca va disparea daca ii dadea drumul. Simtea cum fiori de placere ii strabat corpul.

Ikusa continua sa se joace cu buzele ei, muscand-o incet de ele pana cand ea, singura isi deschise gura si il invita sa duca acel sarut la un alt nivel. Patrunse cu limba in acel meleag plin de arom al ei, explorand fiecare coltisor al acelui loc, nemaireusind sa se sature de gustul dulceag al ei.

Yuri avea impresia ca nu mai sta cu picioarele pe pamant ci zboara deasupra lui. Ea nu vroia sa ii raspunda si nici nu se astepta sa ii intoarca sarutul dar corpul ei actiona fara vointa ei. Incerca din toate puterile sa scape din acea imbratisare dar trupul pur si simplu nu o asculta, era ca si cum altcineva il controla. Era atat de minunat totul dar vroia sa se termine, se simtea ciudat. Era in acelasi timp si incantata dar si speriata de noile senzatii pe care le simtea. Cand il sarutase pe Seya nimic din ceea ce simtea acum nu aparuse atunci. Cand sarutul a luat sfarsit cei doi aveau impresia ca a trecut o eternitate de cand Ikusa a venit si a luat cartea de sus dar de fapt trecusera doar zece minute.”

-Yuri? Yuri! Tipa Ran scuturand-o pe sora ei.

-Da? Spuse aceasta cu o voce uscata.

Acea amintire ii lasa gura fara apa si o dorinta atat de arzatoare de a-l atinge pe Ikusa incat o durea.

-Esti in regula?

-Da, scuze… am avut un moment de ameteala. Nu este adevarat Ran. Ti se pare tie. Pe cuvant. Ti-am mai spus intre mine si Ikusa exista doar o relatie de prietenie si nimic mai mult, zise ea repede amintindu-si despre ce vorbeau.

Isi trecuta limba peste buze si avu impresia pentru cateva secunde ca simte gustul buzelor lui Ikusa.

“Esti nebuna! Uita-l!” isi spune in gand fara nici un efect.

-Daca tu afirmi ca sunteti amici atunci bine. Te-a sarutat vreodata? O intreba Ran din senin.

Auzind intrebarea, Yuri se inrosi toata, mai ales ca tocmai retraise acel sarut si ii trebui ceva timp sa se gandeasca la un raspuns care sa nu o dea de gol.

-Nu. Nu m-a sarutat si nici nu l-am sarutat, zise ea uitandu-se la rochia ei si incercand sa o aranjeze. Din pacate era deja aranjata iar acest gest nu facea decat sa o dea de gol si mai rau.

-Da, da, vezi sa nu te cred. Deci te-a sarutat.

-Nu! Nu m-a sarutat niciodata. Poate ca a vrut dar nu a facut acest lucru, Oricum nu sunt genul lui si cred ca nu ma place, adica ti-am zis, tine la mine ca un frate, spune Yuri repede, inrosindu-se si mai tare.

-Deci, cum a fost? Continua ea, ignorand raspunsul surori ei si tinand cont de cat de rosie era. Saruta la fel de bine pe cat s-ar crede?

-Nu stiu, Ran. Te rog, nu ma mai stresa cu asemenea intrebari!

O ruga, intorcandu-I sparele surori ei, astfel facand rochia sa se umfle. Se uita in ochii lui Ran cu ajutorul oglinzii mari din fata ei si incerca sa inteleaga de ce tot insista asupra acestui subiect.

Ran vazand privirea eu, nu mai continua cu intrebarile agasante. Intr-un sfarsit intelese ca era un subiect prea dureros pentru ea pentru a vorbi despre el. Se intreba ce se intamplase de nu vroia sa vorbeasca.

-Bine. Nu o sa mai pomenesc nimic despre acest subiect, ii promise. Acum hai sa mergem in sufragerie. Pun pariu ca ne asteapta cu sufletul la gura.

O lua de mana pe sora ei si iesira din dormitor indreptandu-se spre sufragerie, unde intr-adevar erau asteptate. Amandoua intrara zambind.

Undeva pe strazile orasului

Se inserase de ceva vreme si deja in intunericul orasului se putea vedea o umbra ce se furisa in cautarea victimei sale.

Acea umbra nu era alta decat Uriel, care il cauta pe William. Le interzisese tuturor demonilor sa il anunte pe Ashi ca acesta l-a tradat. Nu vroia sa il vada pe Ashi si mai furios decat era, asa ca se hotarise sa se ocupe personal de acest ghimpe in coasta conducatorului sau. Il cauta de cateva zile bune iar intr-un sfarsit a reusit sa ii dea de urma. Chiar acum il urmarea din intuneriic sperand ca ocazia se va ivi si va putea sa loveasca. Stia ca Will este foarte inteligent dar in acele clipe era si preocupat de ceva, insa desi atentia lui era in alta parte el nu avea voie sa faca vreo greseala.

Deoadata William isi schimba brusc directia si in loc sa continuie sa mearga prin locurile aglomerate, incepu sa se indeparteze de aceste strazi populate si sa se indrepte spre cartierele pusti ale orasului. In clipa in care ajunse pe o strada pustie se opri si se intoarse cu fata spre Uriel, stiind cu exactitate unde el statea ascuns. Dupa cate se parea, el nu era atat de distras precum crezuse Uriel.

Uriel nu era deloc surprins de aceasta intorsatura brusca de situatie insa pastrandu-si calmul, iesi incet din negura protectoare a intunericului cu o atitudine dura incercand sa isi sperie oponentul. Lumina felinarului ii lovea fata direct, putand astfel sa I se vada zambetul batjocoritor, pe care il afisa.

-Ma intrebam cat mai ai de gand sa astepti pana te hotarasti sa vi dupa mine, Uriel, zise Will la fel de calm.

-Scuze pentru intarziere. Am avut un lider de incurajat. Stii el crede ca esti mort…

-Aha… banuiesc ca tu vrei acum sa faci dintr-un zvon un lucru cert, nu este asa? Ce onoare pe capul meu…

-Intotdeauna am zis ca esti un baiat destept… Sa stii ca mi-ai placut, dar l-ai ranit foarte tare pe Ashi asa ca trebuie sa fi pedepsit. Nu exista alta cale, sper sa intelegi.

-Cum am putut sa il ranesc din mormant? Wow, sunt tare, spuse sarcastic William.

-Ha, ha, esti glumet. Ti-ai recapatat simtul umorului de la ingerul Seraphim?

-Poate ca da, dar tu sigur nu vei afla adevarul niciodata.

-Nu ma deranjeaza. I-a zi cum vrei sa o facem, hm? Ne luptam sau renunti?

-Din moment ce am venit aici, tu ce crezi? Chiar nu am nici un chef sa lupt pentru patetica mea viata… Numai rau am facut celor din jurul meu…

-C-am tarziu pentru resentimente si pareri de rau, nu crezi? Oricum nu as fi crezut ca esti genul care sa renunte atat de usor dar mai greseste si demonul, cateodata.

-Ne vom vedea in Iad, daca exista asa ceva pentru cei pacatosi.

“De parca o sa te las sa ma omori… o sa ai o surpriza scumpule!” isi spuse William in gand incercand sa nu isi schimbe expresia de indiferenta de pe fata.

-Sa ma astepti. Bye-bye! Spunand aceasta, Uriel infipse cutitul pe care il tine in mana direct in inima lui William care se prabusi jos, incepand sa dispara incetul cu incetul.

-Hm… aceasta a fost usor. Eh, oricum nu conteaza, am scapat de o belea chiar o mare belea si acesta este un lucru bun.

Uriel disparu in noapte satisfacut ca a reusit sa scape de William, care putea sa ii faca mari probleme lui Ashi. Il lasa pe acesta pe strada prost iluminata, disparand incetul cu incetul. Nu ii arunca nici o privire sa vada cum acesta moare, asa ca nu putea sa vada zambetul de satisfactie pe care il avea. William in timp ce disparea si se ducea spre o lume, spera el, mai rea, o avea in fata ochilor pe sora lui care parea nespus de bucuroasa sa il vada si il incuraja spunandu-I sa nu ii fie frica. Stia undeva in adancul subconstientului sau ca trebuia sa fie furios pe cel care ii promise ca avea sa il salveze dar nu mai aparuse dar nu gasea acea putere. Era atat de bucuros de revederea surioarei lui incat nu ii pasa de promisiunea desarta. Din pacate pentru el nu era deloc asa cum credea. O umbra aparuse pe strada pustie si punandu-I o mana peste acea rana il videca.

-Stii ce ai de facut. Nu ma dezamagi altfel vei avea o soarta mai rea decat cea de care tocmai ai scapat, spuse umbra si disparu lasandu-l singur, pe jos.

Nu trebuia sa ii raspunda. Stia ca nu era decat o avertizare pentru ca el sa nu uite cine l-a ajutat si ce trebuia sa faca in schimbul acelui ajutor. Varsa cateva lacrimi din cauza regretului pe care il simtea pentru ca nu va putea sa o imbratiseze pe sora lui dar ii trecu repede. Avea o misiune de indeplinit si asta avea sa faca.

Strada reveni la starea ei initiala. Doar o balta de sange a ramas ca martor mut pentru ceea ce se intamplase acolo.

CAPITOLUL IX

In sufragerie

Toata lumea din sufragerie discuta si se distra ca la orice petrecere. Ei se impartisera in mai multe grupuri si asteptau sa apara si cele doua fete. Intr-o parte stateau Ikusa si Steph ca doi “indragostiti”, vorbind unul cu celalalt. Numai ca scena era inselatoare. Steph vorbea cu ardoare cu Narkangel, fiind atenta la fiecare cuvant al lui, dar el nu era deloc cu mintea la ea ci toata atentia lui era indreptata spre usa holului la capatul caruia se afla dormitorul lui, unde Ran o ajuta pe Yuri sa se pregateasca. Devenise foarte nerabdator. Nu ii mai ajungea sa isi ascuta auzul pentru a prinde zgomotul usii ce se deschidea. Incepuse sa isi intoarca privirea din doua in doua minute pentru a vedea daca nu cumva si-a facut aparitia.

-Ikusa? Hey, Ikusa! Ma asculti? Intreba Steph furioasa.

-Da, Steph. Am auzit mult prea bine ce ai spus. Dar nu mai pot astepta. Am auzit foarte multe despre acest film si de abia astept sa il vad… minti el cu foarte mult tact.

-Mdea, bine, zise ea si tacu uitandu-se cand la usa, cand la Ikusa.

Nu stia ce este in mintea lui cu exactitate dar daca cumva o astepta cu nerabdare pe Yuri o sa isi dea seama.

In cealalta parte a camerei, Hissori statea de vorba cu Seya. Incetul cu incetul fara ca acesta sa isi dea seama, Arkangelul incerca sa afle cat de mare era dragostea acestuia pentru roscata. Ei doi erau singuri care se distrau cu adevarat, pierzand notiunea timpului. Peste ei domnea o atmosfera relaxanta si usoara.

Fetele nu mai intarziara prea mult si isi facura aparitia ca niste adevarate printese.

Prima care intra pe usa fu Ran. Era imbracata intr-o rochie superba de un albastru regal ce ii dadea un aer de mister. Era foarte frumoasa rochia dar si mai superba era cea care o purta. Rochia era mulata pe corp, avand o lumgime perfecta care o avantaja, punandu-I in evidenta picioarele lungi. Isi aranjase parul foarte ciudat, iti lasa impresia ca are parul lung intr-o parte si foarte scurt in cealalta. Coafura ii scotea in evidenta trasaturile fetei. Era o aparitie care il fermeca pe Hissori imediat. Acesta nu isi mai putea dezlipi ochii de la ea. Simtea cum cade in panza intortocheata numita dragoste si nu putea sa faca nimic. Parea a fi un vis ce devenea realitate. O urmari cu privirea pana cand veni langa el sa il salute.

-Buna… spuse Arkangelul zambindu-I calduros.

-Sper ca nu ne-ati astepta prea mult, spuse fata uitandu-se pe rand la cei din camera dar poposind cu privirea pe acesta.

-Nu. Nu v-am asteptat mult, se grabi sa ii raspunda.

-Ma bucur. O sa apara si Yuri imediat.

-Lasa-ma sa iti spun ca arati nemaipomenit in aceasta seara, Ran. Culoarea aceasta ti se potriveste.

-Multumesc. Nici tu nu arati prea rau, Hissori.

-Daca imi permiti sa te intreb, ce impresie ai despre mine pana acum?

-Una foarte buna. Nu am mai vazut doi barbati cu un apartament atat de curat si aranjat. Sa nu mai spun de cum aratati acum… Pur si simplu mi se taie respiratia cand va vad.

-Multumesc, multumesc. Dar aici sa stii ca este mana bunului meu frate, el este cel care se ocupa cu curatenia. Eu, unul, sunt imprastiat din fire. Daca m-ai lasa singur fie si pentru o zi o sa descoperi ca a aterizat bomba atomica in apartament, intra si Ikusa in discutie.

-Da?!?

-Da. El este modest si nu se lauda deloc, desi sunt de parere ca putina lauda de sine nu strica. Apropo, Yuri cand isi va face aparitia?

-Trebuie sa apara si ea. Nu stiu de ce intarzie, spuse Ran intorcandu-se si uitandu-se la usa pe care isi facuse aparitia cu cateva minute in urma.

Nici nu termina bine, ca aparu si Yuri, copie fidela a surori ei, imbracata intr-o rochie verde la fel ca ochii ei. Aceasta ii puncta foarte bine talia iar de la talie in jos era evazata. Arata la fel de bine ca si Ran, daca nu mai bine, dar spre deosebire de ea, Yuri inspira inocenta unui copil, nicidecum misterul unei femei. Ea atragea privirea prin sinceritatea si copilaria ei, in timp ce Ran atragea prin senzualitatea debordanta dobandita prin lungi incercari de maturizare.

In acest timp, sora ei mai mare incerca sa fie atenta la Ikusa. Sa observe cum se uita la Yuri. Spera sa inteleaga singura ce se intamplase inbtre cei doi, constienta fiind ca nici macar Hissori nu i-ar fi spus. Nu ii statea in caracter sa se amestece dar nu ii placea faptul ca surioara ei mai mica suferea. Putea sa vada in ochii Narkangelului ca acesta este pana peste cap indragostit de Yuri si vedea ca si ea simte acelasi lucru pentru el. Acum mai ramanea de aflat de ce erau cu persoane diferite in loc sa fie unul cu altul. Isi pusese in gand sa afle despre ce era vorba si sa rezolve problema in locul lor. Cupidon ferea, Ran este in oras si nu are de gand sa se dea batuta atat de repede.

Ikusa, in schimb, ramase uimit atunci cand vazu cum arata ingerul lui. Arata mult mai bine acum, decat atunci cand o gasise. Se bucura pentru ca isi revenise dar era putin trist pentru ca el nu va mai putea sa ii poarte de grija, din cauza ca maine ea va pleca acasa. De abia peste doua saptamani o va revedea cand va veni la vila lor de la munte, era sigur ca va accepta

invitatia sau daca nu ea, atunci Ran sigur avea sa consimta. Pana atunci ii va duce dorul suferind in tacere.

Deodata, Narkangelul o vazu pe Yuri cum se prabuseste pe jos si fara a se mai gandi o secunda in plus, intinse mainile si o prinse. Era atat de usoara in bratele lui, semana cu o pana. Se uita la ea si nu vedea decat o fata mica si fragila cu care trebuia sa te porti cu manusi altfel risti sa lasi vanatai. Se trezi dorindu-si sa fie el cel ce o va proteja, nu altcineva. Si o data cu aceasta aspiratie isi dadu seama ca vrea sa o lipeasca de corpul lui, sa ii ridice barbia si sa o sarute. Isi trecu limba peste buzele care brusc se uscasera si vru sa se aplece dar isi aduse aminte ca este privit de Steph si de Seya si renunta repede la acest gand. O puse pe picioarele ei si ii ocoli privirea.

-Buna. Vad ca te-ai insanatosit, asa ca poti sa pleci acasa, spuse el cu o voce sugrumata de emotie.

Incercase sa nu se uite la ea dar nu reusi, se simti atras de ochii ei verzi si nu putu sa reziste tentatiei. Ii zambi calduros dar stia ca nu prea ii iesise zambetul.

Yuri deja incepuse sa isi revina. Ii trecuse ameteala care aparuse din senin si nu vroia ca el sa ii dea drumul, ar fi dorit sa stea in bratele lui pentru totdeauna dar stia ca asa ceva nu era posibil. O mica intepatura ii ataca inima cand Ikusa o elibera din securitatea bratelor sale.

-Te simti bine? O intreba Ran.

-Da. Imi este mai bine acum.

-sigur? Nu te doare nimic, nu? Spuse si Hissori ingrijorat.

-Sigur.

-Bine, atunci hai sa mergem sa punem filmul, ce zici?

-Zic: “Sa mergem”!

Ran cu Hissori o incadrara din ambele parti pe tanara fata si nu o lasara sa mearga singura. Stateau langa ea ca doi paznici gata sa o prinda daca cumva cadea sau se impiedica. Nu vroiau ca ea sa pateasca ceva. Ikusa ramase cu Steph care se uita urat la el si cu Seya care nici el nu era prea multumit de ceea ce se intamplase.

Ascunzatoarea lui Sacred Hermit

In ascunzatoarea celui mai puternic demon, Lucifer, totul era de necrezut. Toata camera era mobilata si vopsita in tonuri de rosu si negru. Akki cand intra in incaperea dominata

de acea culoare sangerie nu reusi sa se acomodeze. Ochii incepura sa o doara, iar in cateva minute vederea I se incetosa de nu mai reusea sa distinbga nimic din ceea ce se afla in jurul ei. La inceput nesiguranta si frica o prinse in ghearele lor, dar aducandu-si aminte unde se afla si mai ales cu cine era, incerca sa se stapaneasca pentru ca nu vroia ca el sa stie ca este ingrozita de persoana lui. Sa iti fie teama de cineva, oricine ar fi acela, si sa arati acest lucru era cea mai mare greseala pe care o puteai face. In clipa in care acela a vazut acest lucru esti la mana lui, putea sa faca tot ce vroia din ea.

-Deci, ce parere ai despre micul meu apartament? Il auzi pe Lucifer intreband-o.

Ea nu avea de unde sa stie, dar el zambea diabolic in momentul in care a intrebat-o. Isi daduse seama ca era foarte mare acel apartament, dar nu vazuse nimic si nici nu avea vreo idee asupra incaperii in care se afla. Era in dormitor, in sufragerie, in bucatarie nu stia si nici nu avea cum sa isi dea seama.

-Este… este foarte interesanta, foarte rosie, zise Akki nestiind unde sa se uite pentru a fi cu fata spre el si pentru a-I lasa impresia ca totul este in ordine.

-Acum o sa iti fac o propunere: vrei sa te ajut?

-In legatura cu ce? Intreba ea neintelegand la ce se refera.

-Pai… cu acest lucru, zicand asta Lucifer isi musca buza de jos pana isi dadu sangele dupa care ii puse o mana pe mijlocul ei, tragand-o sper el pentru a o saruta, dandu-I astfel o mica parte din puterea lui.

Akki nu avut timp sa reactioneze deoarece ramase uimita de actul lui Lucifer, lasandu-se in voia lui. Observatia ca el saruta foarte bine ii aparu de nicaieri in minte. Cu cat sarutul se prelungea cu atat se abandona in bratele lui, uitand de orice altceva. Era atata de ametita de modul in care el o manevra incat nu simti gustul metalic al sangelui lui care ii invada trupul. Incepu sa revina la normal, simturile functionandu-I din nou asa cum trebuie, insa aceasta stare nu dura mult, din senin incepu sa simta cum este pe cale sa lesine desi nu intelegea de ce. Nu mai avu timp sa isi dea seama ce se intampla, deoarece in momentul urmator isi pierdu cunostinta, prabusindu-se in bratele regelui intunericului. Acesta se astepta la aceasta reactie, ba chiar incepuse sa se intrebe cat avea sa mai dureze pana lesina. Nu vroia ca acest lucru sa se intampla pentru ca ii placea mult sa o sarute, dar era inevitabil. Asta se intampla de fiecare data cand transfera un pic din puterea lui cuiva, era ceva normal, insa Akki nu avea de unde sa stie acest fapt. O prinse si cu grija o duse in dormitorul lui unde o puse cu atentie pe patul moale, ce avea cearceafuri negre, fine, din matase.

-Vise placute, demonit-o. Atunci cand te vei trezi vei putea sa vezi din nou. Oare ce reactie vei avea cand asta se va intampla? Eh, cred ca va trebui sa astept pentru a vedea, spunand aceasta el o lasa pe Akki sa doarma linistita si isi cauta ceva de lucru prin ascunzatoare.

Ii c-am intrase sub piele, Akki, si incepuse sa ii placa, dar intr-un fel ii parea rau pentru ceea ce avea sa ii faca. Din pacate viata nu este dreapta niciodata. Se uita la ea cu atentie si simti cum ritmul respiratiei sake se schimba si incet, incet avea sa se trezeasca din starea de somn la cea de semiconstienta, ajungand intr-un final sa se trezeasca. Nu stia cat statuse in acea pozitie, veghindu-I somnul. Se uita la ceas, curios sa vada cat timp dormise. A avut nevoie de trei ore pentru ca trupul ei sa asimileze puterea daruita, nu era rau pentru cineva asa de slab ca ea.

Akki deschise ochii, vazandu-l in fata ei, stand pe pat, pe Lucifer care ii zambea. Aproape ca a cazut din acesta cand l-a vazut cum ii zambea. Din fericire patul era foarte mare si nu avea nici o sansa sa cada.

-Ce caut la tine? Ce s-a intamplat? M-ai drogat, nu-I asa? Spuse ea intr-o suflare.

-Linisteste-te! Ai lesinat din cauza puteri pe care ti-am oferit-o pentru ca tu sa poti sa vezi. Vezi tu, apartamentul acesta este fermecat, nu toti cei care vin aici pot si sa traiasca. Numai eu, Sacred Wings si Dumnezeu putem locui aici. Oricine altcineva care va indrazni sa calce pragul acestei locuinte ar muri incetul cu incetul.

-Aha. In acest caz iti multumesc. “M-ai salvat”, dar daca nu m-ai fi adus aici nu ar fi trebuit sa ma salvezi… zise ea artagoasa.

Ii displacea enorm sa I se spuna cat de patetic de slaba este.

-Pentru nimic, sper ca in timp imi vei putea multumi… In alt mod, normal. Nu am nevoie sa imi oferi putere, spuse Lucifer apucand-o de mana, mangaind-o usor.

-Poate… vom trai si vom vedea.

-Hm…

Sacred Hermit se intinse spre ea cu scopul de a o saruta, insa aceasta se feri de el. O lasa in pace, nevrand sa o oblige sa faca ceva ce nu dorea, dar nu avea sa o astepte la infinit. Odata si odata tot avea sa ii dea ceea ce isi dorea.

-De ce m-ai adus aici? Care este interesul tau? Am inteles ce trebuie sa fac si care este planul tau, dar nu trebuia sa imi arati acest loc pentru a putea colabora.

-Ce directa esti… imi place acest lucru la o femeie. Vreau sa te ajut sa te razbuni, ti-am zis.

-Tu ce castigi din aceasta?

-Devin plictisitoare… Chiar trebuie sa vorbim despre afaceri? Ne aflam in pat, unul mai dezbracat decat altul…

Auzindu-l se uita sub cearceaf si vazu ca nu mai are pe ea decat lenjeria intima. Isi indrepta privirea furioasa sper el.

-Nesimtitule! Cum ti-ai permis sa ma dezbraci? Tipa ea, ridicand mana sa il plesneasca.

Lucifer insa nu o lasa sa isi duca planul la bun sfarsit si o prinse de aceasta, punandu-si trupul peste al ei.

-M-ai intrebat ce castig. Poate castig o razbunare, poate altceva sau poate… pe tine, ii raspunse el incepand sa rada.

-Ce te face sa crezi ca m-as culca cu un asemenea specimen?

-Hai, te rog, imi insulti inteligenta. Chiar crezi ca ma pacalesti cu acest comportament de fata pudica? Daca erai intr-adevar o sfanta nu mai ajungeai demon si daca erai intr-adevar pudica iti dadeai seama ca esti in lenjerie de cand te-ai trezit. Deci te rog, nu mai juca teatru, cu mine nu iti merge.

Vazand ca nu il poate pacali, deveni serioasa.

-Tentanta afacere. Asta vroiai sa auzi? Bine, atunci ti-o spun pana la capat. Daca ma ajuti sigur vei primi ceea ce iti doresti, zise ea zambindu-I seducator.

-Acum parca ma simt mai bine. Asadar, targul este incheiat?

-Este incheiat.

Cu acestea Akki petcetlui pactul cu un scurt sarut. Care ramase doar atat, nu mai degenera in altceva.

Dormitorul lui Ikusa

Cele trei cupluri se uitau linistiti la televizor. Se putea vedea foarte clar care este relatia dintre cei care erau in incapere.

Hissori si Ran se distrau de minune, flirtand unul cu celalalt, neavand nici unul curajul de a se apropia mai mult unul de altul. Arkangelul vroia sa faca “ miscarea”, sa isi puna mana pe dupa gatul ei si sa o traga spre el, sa o simta mai bine, dar nu stia daca putea, daca ea va accepta. Asadar se hotari sa stea cuminte si sa lase lucrurile sa se intample de la sine. Ran, pe de alta parte, astepta cu nerabdare ca el sa faca o data ceva. In mod normal ea lua initiativa si facea prima miscare, insa nu vroia sa creada ca este o usuratica asa ca statea linistita. Se bucura cand Hissori mai facea cate o gluma legata de film deoarece atunci putea sa puna mana pe el, in timp ce radea de nu mai putea. Urau amandoi aceasta situatie si daca ar fi fost sinceri unul cu altul

atunci totul s-ar fi rezolvat, din pacate destinul avea alte planuri pentru ei doi. Ei alcatuiau grupul celor fericiti cu adevarat, chiar daca era inca nehotariti, pe cand celelalte doua cupluri se aflau in relatii destul de tensionate. Un chibrit daca ai fi aprins atunci ar fi sarit scantei.

Steph si Seya se intelesera din-nainte cum sa stea. Se asezasera unul langa altul cu intentia de a-I despariti cat mai mult pe Ikusa si Yuri, numai ca in loc sa se imbunatateasca, lucrurile se inrautatira.

Steph incerca sa vorbeasca cu Narkangelul, dar acesta o ignora spunandu-I sa taca deoarece vrea sa vada filmul. De fapt el nici nu se uita la film ci privirea ii era atintita undeva departe, in timp ce mintea se gandea la toate evenimentele care l-au adus in situatia de fata. O intelesese pe prietena lui cand i-a zis ca vrea sa stea langa el, dar aceasta era prea de tot. Stia sigur ca ea vorbise cu Seya si amandoi pusera la cale un plan prin care il despartea si mai mult de prezenta lui Yuri. Ajunsese sa ii dea dreptate lui Hissori, nu ar fi trebuit niciodata sa se incurce cu Steph. Nu i-a facut decat probleme de cand a facut greseala sa o faca prietena lui. Isi dorea enorm de mult sa o vada pe roscata, sa-I observe reactiile atunci cand ar fi atins-o din “greseala”, vroia sa vorbeasca cu ea si sa ii auda vocea dulce si linistitoare, dar nu putea sa faca nimic din cauza scorpiei ce statea in dreapta sa. Se gandi bine si hotari ca, pentru un timp nu prea lung, era mai bine sa se prefaca in continuare ca este prietenul ei. Ajunsese sa fie atat de trist, sa sufere atat de mult din cauza ca nu putea sa fie acolo pentru Yuri cand avea nevoie incat nu mai putea sa doarma noaptea. Intrase in aceasta relatie dintr-o prostie, se lasase prada nervilor, dar nu vroia sa iasa decat in clipa in care avea sa plece inapoi in cer. Daca avea sa raneasca pe cineva cand va pleca, atunci se va asigura ca cea ranita nu va fi roscata. Era constient ca acesta era motivul care il impiedica sa stea cu ea, dar se simtea rupt in doua. Pe de o parte nu vroia sa o raneasca, pe de alta parte ar fi vrut sa stea cu ea si sa creeze amintiri placute, impreuna. Isi inchipuia cum ar fi fost daca ar fi avut ocazia sa stea cu Yuri. Il trezise din acea visare, Steph care se ghemui in bratele lui, in mod automat, el strangand-o in brate, incercand sa se gandeasca din nou la frumoasa lui.

Steph se simtea cel mai bine in bratele lui Ikusa si isi tot repeta in cand ca ea este tinuta de el, pentru a o uita pe Yuri, care era la nici un metru departare. Incerca sa savureze fiecare secunda alaturi de printul ei, deoarece o presimtire sumbra nu ii dadea pace si o voce ii tot soptea ca nu se va mai bucura de asa ceva pe viitor. Isi pierdea un pic cate un pic increderea ca va putea sa il tina pe Ikusa departe de roscata. Inca nu isi daduse seama ca degeaba se straduia sa ii tina la distanta unul de celalalt, deoarece singurul care putea sa hotarasca asta era Narkangelul. Nu conta daca Steph se amesteca sau nu, daca ar fi vrut ar fi putut sa fie cu Yuri, numai si ea sa doreasca acest lucru. Nu a observat ca in incercarile ei disperate de a-I desparti,

de a incerca sa ii faca sa nu se mai vada nu faceau decat sa ii apropie si mai mult, sa le incruciseze drumurile vietii mai des. Vroia sa il tina pe Ikusa numai pentru ea, dar acesta intotdeauna fugea dupa roscata de cate ori era in bucluc si de cate ori avea ocazia, lasand-o pe ea cu ochii in soare. Se saturase, insa era constienta ca daca i-ar fi interzis sa o mai vada pe roscata, relatia lor ar deveni de domeniul trecutului. Incercase sa il impiedice de cateva ori, dar intr-un final aceste incercari au fost sortate esecului.

Langa Steph statea Seya care nu indraznea sa discute cu yuri sau sa se miste. Ii era teama ca o va deranja daca se va misca, asa ca statea ca o statuie, tinand-o in brate, capul ei odihnindu-se pe umarul lui. Era fericit si se simtea cel mai norocos baiat din lume pentru ca avea o asemenea nestemata langa el. Singurul defect era lipsa lui de initiativa si a increderii in sine. Nu avea curajul sa faca nimic, daca Yuri ii spunea sa faca ceva el facea tot posibilul pentru a indeplini dorinta ei, nu conta ce ii cerea. Ochii erau indreptati spre ecranul televizorului dar mintea ii era departe de ceea ce vedeau ei. In mintea lui se derulau diferite scenarii ale unei vieti impreuna cu roscata lui frumoasa. Era singurul din camera care nu avea nici o indoiala in privinta dragostei lui pentru Yuri si a ei pentru el.

Yuri, pe de alta parte, nu reusea deloc sa fie atenta la film, fiind cu ochii si cu gandul la scumpul ei salvator in armura neagra. Se intreba cum de putea sa fie atat de lipsit de griji, cum de reusea sa stea acolo, la nici un metru departare, fara a arunca macar o privire in directia ei. Cativa centimetri ii despartea si nici o data nu a indraznit sa o atinga discret incercand sa ii atraga atentia. “Chiar asa de piatra este? Chiar nu am insemnat nimic pentru el? Un alt nume pe o lista, un alt trofeu de expus… Nici nu se gandeste la mine, pun pariu.” isi zicea ea in gand, dezamagita.

Cu cateva saptamani in urma cand s-a trezit in patul cuiva necunoscut si a aflat mai tarziu ca este, de fapt, al lui Ikusa era in al noualea cer de fericire, dar mai apoi si-a dat seama ca lucrurile nu se schimbasera. Undeva in adancul inimii ei, spera ca se modificase ceva in atitudinea lui, dar sperase in van. Ochii lui, la fel de mincinosi ca intotdeauna, ii spuneau ca vrea sa se apropie doar ca ceva il impiedica, legandu-l de maini si de picioare si ea ca o proasta ii crezuse. Aceeasi privire o avea si in seara aceasta cand a intrat in incapere. Il ura pentru ca o facea sa creada ca exista o sansa de a fi fericita alaturi de el. Ura si mai mult ca nu putea sa isi reprime sperantele. Cineva ii spusese mai de mult ca speranta se stinge doar atunci cand sufletul ii cade in abis si in acel moment nu crezuse asa ceva, dar acum cand ea era pe pragul de a se arunca singura in acel abis, ne mai suportand acea situatie, ii dadea dreptate si ar fi vrut sa isi ceara scuze ca rase de el. Si ce era cel mai greu de inteles, era faptul ca el putea sa fie atat de orb incat sa nu vada dragostea din ochii ei. Stia ca acestia o tradau de fiecare data, aratand lumii

intregi ce se petrecea cu adevarat in sufletul ei. Se purta rece si formal, de parca nu ar fi insemnat nimic pentru el, daca ar fi vrut un asemenea tratament s-ar fi dus intr-un spital. Cand i-a sugerat aceasta idee nici nu a vrut sa auda, iar ei ii fusese prea rusine sa ii zica adevarul, asadar tacuse si indurase cu stoicism tratamentul. In mintea ei incerca sa ii faca o caracterizare cat mai dura, cat mai plina de defecte, sa I le scoata in evidenta pentru a-si putea controla lacrimile care, acum, incercau sa iasa afara, dar nu reusea. Cu acele perle sarate putea lupta, insa nu reusea sa stinga acea speranta ca poate intr-o zi vor fi impreuna.

Asadar atmosfera nu era tocmai una placuta, iar felul in care filmul se termina nu a afectat cu nimic starea lor. Ei doar au fost adusi pe pamant la sfarsit si au ascultat cu atentie sporita dialogul dintre aparatorul dreptati si un politist.

-People will lose hope.

-they won`t.

-They must never know what he did, what all of them did.

-Ten cops dead, children hurt. You can`t sweep that kind of thing out.

-Black Eye CAN NOT WIN. Denver needs his hero. I can`t be his hero… I can`t do those things, unlike Ryan. I killed those people, a killer, that`s what I can be.

-No. You can`t… you are not..

-I am whatever Denver needs me to be. Whatever it takes. Like I said, the city needs his hero. Call him a hero.

At a conference in the future

-A hero. Not a hero we deserved but the hero we needed. Nothin less but a shining knight.

-They will hunt you.

-You hunt me. You condemn me. Set whatever you got after me, because that`s what it needs to happen. Because sometimes the truth isn`t good enough. Sometimes people deserve more. Sometimes they need to have their faith rewarded.

-Why is he runing, chief?

-Because we have to chase him.

-He didn`t do anything wrong, did he?

-No, he didn`t. But because his the hero this city deserves, what we need from now on. So we will hunt him, because he can take it, because he`s not a hero, he`s a watchfull protector.

Toti sase au fost impresionati de ultima scena a filmului. Toate gandurile au fost date uitarii pentru acele cateva minute cat dura toata aceasta discutie. Cand s-a terminat, ei plecara sa manance marcati de ceea ce tocmai au vazut.

Chaos

Ashi se afla intr-o mare incurcatura si se invartea ca un leu in cusca, in camera lui. O pierduse pe Raphael. Nu reusea sa o mai gaseasca nici pe ea, nici reincarnarea lui Ayame. Iar timpul nu vroia sa il lase in pace, scurgandu-se incet dar sigur pana avea sa se epuizeze si sa vina momentul cand cei doi FallenAngel aveau sa isi faca aparitia, spulberandu-I sansa de a o gasi si rapi pe Ayame. Nu o sa mai aibe o asa sansa, cum avea acum. Trebuia sa faca ceva, sa gaseasca o modalitate de a o descoperi pe conducatoare. Daca nu ar fi pierdut-o pe Raphael acum ar fi fost alta situatie. Daca ar fi avut-o pe aceasta, ar fi avut lumea in mainile lui. Insa aceste lucruri paleau pe langa adevarata si iminenta lui problema. Acel inger care nu I se aratase il amenintase ca avea sa il pedepseasca ingrozitor daca nu afla unde se ascunde Ayame, se ingrozea numai la gandul ca avea sa fie torturat pentru incompetenta lui. Trebuia sa actioneze cat mai repede daca nu vroia sa aiba parte de o moarte lenta. Mai avea putin si exploda din cauza grijilor si a nervilor.

-Hey! Fii putin mai calm, ca doar locul acesta nu l-ai castigat fara rabdare… se auzi o voce cunoscuta in incapere.

-Da, de parca nu aveam destule pe cap… mai trebuie sa apari si tu sa le inmultesti.

-Ei, hai… asa vorbesti tu despre un vechi prieten? Ma asteptam la altceva din partea ta…

-Vrei sa spui tradator, nu vechi prieten, nu?

-M-ai lovit direct in inimioara, ma doare rau, sa stii, zise acesta prefacandu-se lovit si cazand pe jos.

-Wow! Ai asa ceva si tu?

-Punct ochit, punct lovit! Hai sa terminam cu chestiile acestea. Am venit sa iti ofer o mana de ajutor, asta daca o vrei…

-Nu mai spune, ma omori, zise Ashi ironic.

-Ba spun!

-Cu ce m-ai putea ajuta tu pe mine?

-Pai, in primul rand toata aceasta poveste, a ta cu Ayame, se potriveste foarte bine cu versurile cantecului urmator:

Falling asleep
I dream about you, my angel
Red wings broken with blood
I can`t believe the tears from your eyes
I can`t believe the sky cries
I`m losing you, angel
Angel of love, from a sky above
You`re losing your hope, you`re darling light
I`ve taken your heart and soul
And just keeping them tight
Please somebody, help him
Please send him an angel to stay by his side
I know his an angel from the sky above
But his falling… falling in love
Send him an angel to stay by his side
Because his falling… his falling asleep
Here in this hell, I call love.

-Taci! Spune ce ai de zis, nu mai vorbi in non-sensuri! Se enerva Ashi, tipand la el.

-Bine, bine domnul meu. Numai nu te enerva, calmeaza-te. Uite, ma gandeam ca poate ma lasi pe mine sa plec in lumea oamenilor sa o rapesc eu pe Ayame.

-Ha, ha, ha! Ha! Rade el isteric. Ce te face sa crezi ca ti-as accepta propunerea? M-ai injunghiat o data in spate, chiar ai impresia ca sunt atat de fraier incat sa ma mai las inca o data pacalit?

-Dar nu este o pacaleala si oricum nu mai ai timp sa fii mofturos.

-Nici daca as mai avea o ora pana la aparitia celor doi FallenAngel si nu te-as trimite pe tine, Uriel.

-De ce Ashi? Sunt chiar atat de rau?

-Nu, dragul meu Uriel. Nu esti deloc rau, viclean poate, tradator sigur, dar asa cum m-ai ajutat sa pun mana pe tron pentru ca ma iubeai, asa o sa ma ajuti si sa pun gherutele pe Ayame, numai ca o sa mi-o aduci moarta.

-Si ce este rau in acest fapt? Intreba Uriel cu o fata de copil inocent si nestiutor.

-Nimic. Nu-I absolut nimic rau, doar ca eu o vreau vie. Doresc sa o fac sa ma iubeasca.

-Ha! Acum era randul lui Uriel sa rada. Nu o sa te iubeasca niciodata, atat de mult cat te iubesc eu! Spunand acest lucru el disparu in intunericul incaperii.

Odata plecat Uriel, Ashi se prabusi pe canapea adormind. Imediat dupa ce se asigura ca acesta doarme, demonul aparu din umbra si se lungi langa el, rezistand impulsului de a-l lua in brate, stiind ca acest moft avea sa il trezeasca.

Uriel era un demon simpatic ce se indragostise de Ashi din prima clipa cand l-a vazut. Era inalt si slab si tot timpul il vedeai nearanjat, cu cate ceva atarnand. Daca nu erau pantaloni cei care atarnau atunci tricoul sau bluza era atat de larga incat el parea un umeras care sustine imbracamintea. Ochii rosi patrunzatori, te ardeau si te faceau sa iti pleci privirea, iar parul saten lung ce ii inconjura fata ii dadea un aer si mai fioros. Desi nu avea puterea fizica mare era respectat si temut de toti demoni. Toti stiau ca daca te-ai pus rau cu el sau ai spus ceva urat de Ashi, erai mort in maxim douazeci si patru de ore. Nimeni nu stia cum de reusea sa ii omoare, dar din cauza ca isi iubeau gatul foarte mult preferau sa fie respectuosi decat sa calce pe teren minat de buna voie. Nimeni nu mai avea curajul sa rada de el pentru ca arata mai mult ca o femeie decat ca un barbat, isi aratase de prea multe ori maiestria in artele asasinatului. Asa isi castigase respectul si considera ca acesta se castiga doar in momentul in care frica domneste in sufletul celor din jurul tau.

Ashi nu stia, dar Uriel era demonul lui pazitor, aparandu-l de tot ceea ce putea sa il raneasca. De fapt, atunci cand trebuia sa stea alaturi de el intr-o batalie, Uriel participase la propria lui lupta cu un grup de demoni care doreau sa ii i-a puterea lui Ashi. Din pacate acesta se considerase tradat si nu a mai vrut sa asculte explicatiile prietenului sau.

In apartamentul celor doi

Cele trei cupluri nici nu se asezara bine la masa ca cineva batea insistent la usa. Toti se uitau curiosi la cei doi ingeri, intrebandu-I muti daca nu cumva au mai invitat pe cineva. Ikusa ii arunca o privire lui Hissori, insa acesta dadu din cap in semn ca nu se duce el sa deschida. Enervat, Narkangelul arunca pe masa servetelul pe care si-l asezase in poala si se duse sa raspunda.

-Da?! Se rasti el cand de abia deschise usa si nu apucase sa vada cine avea tupeul sa deranjeze.

-Sper ca nu intrerup nimic, nu? Zise persoana aceea cu o voce ce vroia sa imblanzeasca lei.

Ikusa ramase cu gura cascata cand il vazu pe William intr-un tricou negru mulat pe corp, o pereche de pantaloni albastru inchis din piele si un pardesiu tot albastru, stand in fata lui, zambindu-I cu o pereche de aripi de liliac sangerii aratandu-se impunator in spatele lui. Nu aceste lucruri il blocara pe inger ci aparitia demonului la usa sa.

-Ce cauti aici? Spuse aproape maraind Narkangelul.

-Am venit sa o vizitez pe domnisoara Uzuri, zise zambind.

-Alta data, acum suntem ocupati.

Incerca sa inchida usa, dar Will nu se dadea asa usor batut asa ca puse mainile si il impiedica sa isi duca la capat planul.

-Ikusa, cine este la usa? Il intreba Yuri care murind de curiozitate se indrepta spre intrare.

-Nimeni! Du-te inapoi la masa.

Din pacate era prea tarziu. Roscata statea in dreapta lui, inmarmurita. Vru sa faca un pas in spate, dar piciorul I se opri in aer, doar varful atingand putin podeaua. In sufletul ei se dadea o lupta nestiuta de nimeni. O parte din ea lupta sa opreasca amintirea acelor lucruri care au avut loc cand a fost rapita, in timp ce cealalta parte incerca sa le elibereze. Imagini in care aparea cel care statea in dreptul usii I se perindau prin fata ochilor. Nu stia ce sa faca: sa fuga sau sa stea. Frica, nesiguranta, neintelegerea pusera stapanire pe mintea ei si nu faceau decat sa ii inrautateasca starea. Exact cand era pe punctul de a se sparge in mii de bucatele in fata ochilor ii aparu acel inger din viziunile ei. Ii zambea si aproape ca simtea caldura acelui zambet. “ Vino la mine” parea ca sopteau buzele ei, iar ea se duse in bratele larg deschise ale acesteia. O imbratisa, apoi alunecand usor in jos incepu sa o mangaie. “Nu te uita in jos” ii sopti aceasta la ureche, iar Yuri o asculta. Isi ingropa capul si mai mult la pieptul ingerului si adormi.

Toate aceste lucruri se intamplara in cateva secunde, dar pentru Ikusa si Will ea nu se aseza pe podea ci lesina indreptandu-se spre parchetul rece. Demonul care nu o scapa din ochi pe fata se strecura rapid in casa si o prinse.

-Uite ce ai facut! Tipa ingerul enervat la culme cand o vazu lesinata.

-Nu este vina mea… spuse Will, insa nici macar el nu credea acel lucru.

-Ba da. Se simtea mult mai bine, aproape ca isi revenise complet si vi tu si distrugi totul. Pleaca de aici mai repede inainte sa te vada ceilalti. Nu considera faptul ca nu te-am atacat ca un semn de recunostinta, nu te-am atacat pentru ca avem invitati.

-O, da… cum ai putea sa le explici sangele din fata usii daca m-ai omori. O pacoste ca de obicei…

-Da. Tu si toti demoni sunteti doar un ghimpe in coaste pentru noi, ingeri. Acum da-mi-o, o sa o duc eu in pat.

-Nu, zise simplu Will ridicandu-si privirea.

Ikusa nu mai zise nimic ci se uita la el cu o flacara arzandu-I in ochi. Demonul stia ca in acea secunda totul avea sa se termine. Din fericire pentru el a fost salvat de Ran si Hissori care nestiind ce se intampla aparura si ei pe hol.

-Ce se intampla aici? Intreba Hissori cu o voce autoritara ce cerea raspuns.

-Nimic, zise repede Will.

Hissori ridica spranceana dreapta si ii oferi demonului o privire care il facu pe acesta sa se dea un pas inapoi, lovindu-se de Ikusa.

-A lesinat, nu stim din ce cauza, minti Narkangelul, neputand sa spuna adevarul de fata cu sora ei.

-Da cine esti tu? Il intreba Ran.

-Sunt gardianul vostru. Am fost angajat de parintii vostri pentru a va apara, de fapt, a o apara mai mult pe Yuri, deoarece ea a fost cea rapita, zise el aratand un contract care era semnat de parinti lor.

La acest lucru nici Hissori, nici Ikusa nu puteau spune nimic si nici nu puteau sa il dea afara din casa din moment ce era paznicul celor doua fete.

-Atunci vino dupa mine. O sa iti arat unde sa o pui pe Yuri.

Ran il conduse in sufragerie, unde el o aseza pe fata si inghenunche langa canapea continuand sa o tina de mana. Dupa ce se asigura ca sora ei este confortabila, fata se duse in dormitorul lui Ikusa si cauta o sticluta in care avea saruri. Gasind-o, fugi inapoi in sufrageri si ii dadu lui Yuri sa miroasa. Aceasta se trezi dupa cateva secunde.

-Ce s-a intamplat? Intreba buimaca.

-Ai lesinat. Iti amintesti de ce?

Se uita la Hissori si incerca sa retraiasca acele momente, dar nu reusi. Dadu din cap in semn ca nu, dupa care se ridica, indreptandu-se spre Arakangel.

-Cine este cel care se uita uimit la mine si care sta ingenuncheat? Sopti ea la urechea lui, suspicioasa.

-Este noul tau gardian. A fost angajat de parinti tai pentru a se asigura ca esti in siguranta.

-Un gardian?! Nu se poate! Nu o sa mai am pic de intimitate? Izbucni ea.

-C-am asa ceva. Incearca sa vezi, totusi, partea buna a lucrurilor.

-Care este aceea? Se intoarse ea spre Ran, nemultumita de faptul ca ar putea exista o parte buna in toata aceasta afacere.

-Nu o sa mai fi rapita?

Vru sa mai spuna ceva, insa stomacul ei incepu sa protesteze si toti din incapere il auzira, ceea ce o facu pe Yuri sa se inroseasca toata. Moment in care toti se indreptara spre sala de oaspeti, acolo unde era asezata masa. Hissori se duse sa mai aduca o farfurie pentru noul oaspete, in timp ce Ikusa nu il pierdea o secunda din ochi pe acesta. Cand se intoarse Arkangelul il prezenta pe Will celorlalti invitati, dar acesta nu reusi sa retina toate numele.

S-au asezat cu toti la masa, incepand sa manance in liniste. Hissori statea in capul mesei, avand-o in dreapta lui pe Ran, iar in stanga pe Steph. Seya statea langa Ran si fiind foarte curios sa afle cine este blondul care a aparut din senin o intreba pe aceasta si incepura o discutie care nu se mai termina. Langa Steph statea Narkangelul care nu ii scapa din ochi pe demon si pe roscata, ignorand-o pe prietena lui si lasandu-I impresia ca ea nu exista pentru el. Yuri statea langa Ikusa, iar demonul statea in capul mesei avand-o pe fata in dreapta lui.

-A fost foarte emotionant filmul, nu credeti? Intreba Ran incercand sa iasa din acea discutie plictisitoare pe care o avea cu Seya.

-Da, foarte emotionant, aproba Steph. Sper ca v-a aparea in curand partea a doua, deasemenea mie mi-ar placea daca am mai repeta aceasta experienta.

-Sigur. De cate ori vom putea.

Zise repede Arkangelul astfel obligandu-l pe “fratele” lui sa se abtina de la replica usturatoare pe care vroia sa i-o dea prietenei lui. Ii parea bine ca acesta era un Narkangel, deoarece el putea sa ii citeasca mult mai repede intentiile pe care le avea cand ceva il enerva si astfel reusea sa intervina la timp pentru a-l opri.

William manca tacut, fiind atent la tot ceea ce se intampla in jur incercand sa inteleaga care este relatia dintre celelalte persoane de la masa. Nu ii cunostea decat pe cei doi ingeri si pe Yuri si stia care era relatia dintre ei, dar il intriga modul in care se priveau Arkangelul cu sora lui Yuri, isi daduse seama ca este sora ei deoarece asemanarea era izbitoare, si sagetile pline de ura pe care le arunca cea care statea langa Hissori. Daca avea sa o pazeasca pe roscata atunci trebuia sa stie tot ceea ce se intampla in jurul ei si asta avea de gand sa faca.

-Eu cred ca scriitorul l-a facut pe personajul principal sa fie intruchiparea adevaratului erou si imaginea barbatului perfect pentru orice femeie si ar fi putut sa fie fericit, asta daca renunta la lupta lui pentru dreptate si adevar. Din cauza ca nu renunta la bucuria lui, dedicandu-si tot timpul pentru a inclina balanta in favoarea binelui, zise Yuri cu fata in farfurie.

-Da, dar cateodata oameni trebuie sa se multumeasca cu ce au si sa nu aspire la persoana perfecta, raspunse Steph, uitandu-se urat la ea.

-Steph, nu ai dreptate. Daca tu crezi ceea ce ai spus, atunci imi pare rau pentru tine. Eu sunt de acord cu parerea lui Yuri si daca stau sa ma gandesc mai bine, tu esti cea care ar trebui sa ii multumesti Lui Dumnezeu pentru ceea ce ti-a oferit.

Hissori nu a putut sa il opreasca de aceasta data pe Narkangel si nici nu ii paru rau ca nu l-a oprit. Nu avea nimic cu Steph, dar cateodata ii venea sa ii zica vreo doua vorbe pentru a-l tine minte.

-Hey! Cum poti sa ii vorbesti pe acest ton? Doar este prietena ta! Exclama afectat si indignat Seya.

-Ma bucur sa vad ca nu a murit cavalerismul,inca, dar ar trebui sa stai in banca ta, baietas. Asta daca nu vrei sa te arzi si ar fi pacat, ca atunci chiar ar disparea, ii raspunse Ikusa neobosindu-se sa se uite la el.

-Da. Sa fi sigur ca nu a murit si nici nu o sa moara prea curand, iti garantez. Pacat ca exista barbati asa ca…

Narkangelul era deja in picioare si intinse mana spre gatul lui Seya. Aproape ca il apucase de guler cand se opri deoarece o auzi pe Ran. William se ridicase si el, vrand sa se duca langa muritor pentru a-l apara de furia ingerului. Presimtea ca ceva rau avea sa se intample si vroia sa previna acel dezastru.

-Gata, gata! Ce s-au incins hormoni in voi doi? Nu are rost sa va certati, o sa stricati toata seara, interveni Ran inainte ca Seya sa apuce sa isi semneze condamnarea la moarte.

-Da, Ikusa. Te rog, cereti scuze.

-Imi cer scuze Steph si… imi cer scuze si de la tine, Yuri… imi pare foarte rau.

Spunand aceasta isi facu curaj si se uita in ochii ei, dandu-I de inteles ca totusi simtea ceva pentru ea si nu o ura. Aceasta privire o facu sa simta cum o piatra I s-a ridicat de pe inima.

-Ce planuri aveti pentru vacanta aceasta de vara care de abia a inceput? Intreba Hissori, schimband subiectul.

-Hm… pai, nu stiu sigur. Ma gandeam de mult cum sa iti spun aceasta, Yuri… eu nu stiu cat timp voi mai sta pe aici pentru ca trebuie sa plec cu tatal meu in America, unde lucreaza mama mea. Deci nu stiu cand plecam si e foarte posibil sa plecam peste cateva saptamani, totul depinde de tatal meu.

-Nu este nici o problema, Seya. Inteleg cum sta treaba.

-Eu si Yuri nu facem nimic, adica nu avem nimic planificat pentru vacanta. Vreau sa o scot in lume, sa afle si ea ce inseamna distractia.

-Steph?

-Pai… eu nu am nimic planificat, asa ca pot sunt deschisa la idei.

-Eu cu Ikusa ne-am gandit si am vrea sa va invitam, pe toti, la casa noastra de vacanta pentru urmatoarea luna. Avem piscina, terasa, padure, gradina… este o casa foarte mare. Avem tot ce vrei si ce nu vreti. Singurul lucru care ne lipseste sunt prieteni nostri, iar acum ca Seya, tu ai zis ca nu stii cat vei mai sta ar fi o ocazie foarte buna pentru a intari relatiile de prietenie. Deci, ce parere aveti?

Auzindu-l pe fratele lui vorbind despre "intarind" relatiile se uita urat la el si marai o injuratura foarte incet pe care nu o auzi decat William, care se abtinu sa nu rada. Aflase din reactia lui ca Seya era cu protejata lui si acest lucru il enerva la culme pe inger, ceea ce il amuza.

-Eu si Yuri sigur venim. Nici nu se pune problema sa nu venim.

Accepta Ran incantata, ignorand semnele de refuz si loviturile de picior ale surori ei.

-Deci, gata, s-a stabilit. Seya, tu vii sigur, iar Steph cu tine nici nu se pune problema sa refuzi.

-Eu refuz, zise William glumet, stiind ca nimeni nu o sa il i-a in serios.

-Ar fi si mai frumos daca nu ai venit, raspunse Ikusa.

-Da, stiu Ikusa ca ai fi fericit sa mor maine, dar nu scapi de mine asa de usor.

-Terminati. Poimaine plecam intr-o vacanta binemeritata de o luna intreaga! Hotari Hissori.

Gasca se sparse dupa cateva minute si fiecare se indrepta spre casa sa.

Undeva sub milioane de tona de apa

In ascunzatoarea secreta a lui Lucifer, stand in patul acestuia aproape goala, se intinde Akki. Asa cum statea invelita in patura moale, isi dadu seama ca Lucifer era un amant mult mai bun decat fusese Akki si sigur mulr mai bun decat ar fi putut sa fie Ikusa, vreodata. La un moment dat ii trecu prin minte ca deoarce nu il mai vroia pe Narkangel nu mai avea rost sa o omoare pe yuri. Dar nu, acest lucru nu putea sa il faca, sa renunte la razbunarea ei dintr-un capriciu. Ayame i-a facut multe prea mult rau, considera ea, pentru a o putea lasa sa plece nepedepsita. Ii era bine acum si i-ar fi fost si mai bine daca Ayame nu ar fi existat. Considera ca

roata in sfarsit s-a intors si ca lucrurile aveau sa ii mearga din ce in ce mai bine. Era atat de multumita de sine incat ii venea sa cante de fericire, fiind cu Lucifer toate visele I s-ar fi implinit.

Se intindea ca o felina in pat, atunci cand el isi facu aparitia, ca de obicei, de nicaieri. Nu era deloc placut sa te trezesti cu el aparand asa de nicaieri. O data aproape ca ii infipse un cutin in torace din cauza ca se furisase in spatele ei.

-Hey, leoaica m,ea. Ce mai faci? Intreba el aruncandu-se in pat.

-Mai nimic. Stau si ma gandesc la cat de dulce este razbunarea. Deasemenea mi-o inchipuiam pe ayame moarta, spuanand aceasta izbucni in ras.

Din aceasta cauza nu observa cand Lucifer isi stranse pumni incercand sa se calmeze, sa nu o transforme intr-o gramada de cenusa asa cum merita.

-Cat de rea esti astazi!

-Asa sunt intotdeauna. Acum ai observat?

-Nu. Numai ca azi esti foarte rea si imi place asta la nebunie! Schimba el subiectul.

-De ce vrei ca Ayame sa moara? Intreba Akki din senin.

Nu stia ce avea Lucifer de gand sa faca, dar nici nu isi batuse capul prea tare sa afle. Insa incepuse sa observe ca de la un timp incepuse sa schimbe subiectul nevrand sa vorbeasca despre conducatoarea ingerilor cu ea. Ceva nu ii mirosea a bine si era sigura ca era legat de Ayame.

-Hm… sa zicem doar ca am un motiv foarte intemeiat, bine? Nu iti mai bate capsorul acesta al tau frumos cu motivele mele. Tu doar ai grija ca visele si planurile tale sa se implineasca. Oricum, o sa afli tot ce vrei la momentul potrivit, iti promit, ok?

-Da, Imparatul meu intunecat.

Isi puse mainile in jurul gatului lui Lucifer incepand sa il sarute pasional. Insa lui I se facuse scarba de cea care se afla in patul sau asa ca facu tot posibilul sa iasa din acea situatie fara ca Akki sa isi dea seama de ceva. Nu vroia sa o piarda, inca avea nevoie de ea. De altfel, juca un rol foarte important in planurile sale si nu avea cand sa mai gaseasca pe cineva asa de ascultatoare ca ea.

Acasa la cele doua fete

In casuta lor modesta, Yuri si Ran isi faceau de lucru, fiecare incercand sa ocoleasca discutia despre mica lor calatorie. Deasemenea, Yuri se mai ferea si de acel asa numit gardian pe

care le-au angajat parintii ei. Ii era cunoscut acel baiat dar nu stia de unde sa il ia si in acelasi o speria. Will a incercat o data sa o atinga, iar ea s-a ferit de atingerea ei de parca ar fi fost otrava. Nu vroia sa dea ochii cu ei. Dar ca de obicei soarta isi baga nasul si intalnirea celor doua fete avu loc in ciuda incercarilor lor.

-Deci… Yuri… tu vrei sa te duci la vila celor doi? O intreba Ran. Eu sincer, incep sa il plac din ce in ce mai mult pe Hissori, asa ca nu m-am putut abtine sa nu accept. Si am c-am uitat sa te intreb si pe tine, dar nu dispera. Daca nu vrei sa vii poti sa te prefaci bolnava si te sustin intru totul, mai ales ca acum il ai si pe William care, eventul, poate sa aiba grija de tine…

-Nu este nevoie. Serios. Nu trebuie sa vii cu planuri diabolice, sincer. O sa vin, nu este frumos sa refuz acum dupa ce tu ai acceptat. Numai ca vezi tu, intre mine si Ikusa relatiile nu sunt tocmai bune, incepu Yuri sa marturiseasca.

-De ce?

-Eu il plac, cred ca si el ma place dar din cauza unor intamplari am ajuns sa fim cu alte persoane. Acum ne pare rau sau cel putin mine imi pare rau ca nu am putut rezolva naintelegerile atunci, daca le-am fi rezolvat, nimeni nu ar fi suferit dar daca in acest moment vrem sa fim impreuna inseamna sa o ranim pe Steph.

-Ai o inima prea bune, surioara. Stii ca daca Steph ar fi fost in locul tau nu i-ar fi pasat de ceea ce simti tu.

-Da, sunt constienta de asta, dar razbunarea nu ajuta pe nimeni cu nimic…

-Si atunci, ce astept? O intreba Ran ignorand raspunsul ei.

-Nu vreau ca Ikusa sa se simta responsabil pentru suferinta ei. Daca va vrea sa fie cu mine atunci va face el primul pas.

-Yuri, in dragoste si razboi orice ti se permite, este si normal sa existe raniti.

-Poate Ran, dar eu, una, nu ma simt in stare sa fac asa ceva. Nu sta in caracterul meu, doar m,a cunosti.

-Da, te lasi calcata in picioare de toti si niciodata nu iti iei apararea.

-Eh, nici chiar asa, zise inrosindu-se.

-Esti prea buna si dulce, acesta este defectul tau. Niciodata nu io sa poti face nimic. Viata este dura si te va sfasia in mii de bucatele.

-Nu ma pot schimba, stii bine. La fel cum nici tu nu poti sa renunti la micile tale placeri si distractii.

-Ai dreptate, ca intotdeauna. Nu pot sa nu ma intreb de ce tu esti cea care imi da mie sfaturi si spui niste lucruri pe care eu nu le pot contesta, cand tu esti cea mai mica? Nu conteaza, ma bucur ca am stat de vorba. Hai, sa te ajut sa iti faci bagajele pentru maine.

-Nu, multumesc. Vreau sa fac o baie linistitoare mai intai.

-Bine, dar sa stii ca nu scapi tu asa usor de mine. Stiu eu exact ce vrei tu sa iti impachetezi asa ca te avertizez, o sa verific. Nu am de gand sa te las sa iti iei acele oribilitati de haine care seamana cu unele de manastire.

-Ran! Nu vreau sa imi i-au haine in care sa ma simt aiurea.

-Dar nu o sa te simti aiurea cand Ikusa o sa saliveze dupa tine. O fusta mini, o bluza cu decolteu, niste perechi de pantaloni extrem de scurti si un costum de baie in doua piese sunt niste articole care nu trebuie sa iti lipseasca in aceasta vara.

-Dar nu imi pasa!! Se planse ea. Nu suport sa am atata piele descoperita…

-Pai daca nu porti si tu haine de vara cum vrei sa te bronzezi? Esti alba toata ca o stafie, asta numai din cauza ca tot timpul esti prea imbracata.

-Dar nu vreau sa ma bronzez. Soarele este foarte daunator pentru piele.

-Ba este foarte bun din cand in cand. I-a spune-mi cand ai fost ultima data ala plaja?

-Nu mai stiu?

-Exatc! Ai fost atat de des la plaja incat ai uitat cand ai mers. Lasa-ma in pace sa iti fac eu bagajele altfel ma jur ca iti tai toti pantaloni lungi si bluzele acelea inchise de calugarita.

-Of… bine, bine doar nu te apropia de celelalte haine ale mele si punemi cateva haine mai confortabile. Te rog.

-Bine, bine. Promit! Spuse Ran su inchise usa in fata lui yuri.

Yuri se dezbraca, aruncandu-si hainele pe unde nimerise si se duse in baie sa isi destreseze muschii. Se baga in cada plina cu apa fierbinte, eliberandu-si mintea de toate grijile si gandurile care o macinau.

Pierduse notiunea timpului atunci cand I se paru ca aude zgomote venind din camera ei. Se intreba cine ar fi putut sa fie in dormitorul ei, in afara de calculatorul destul de invechit de pe birou nimic interesant nu se afla acolo. Era curioasa sa afle cine scormonea prin incapere, avea o suspiciune cum ca ar fi sora ei care vroia sa vada ce isi impachetase asa ca isi lua un prosop scurt, invasurandu-l pe corpul ei si iesi din baie gata sa o surprinda pe Ran. Insa avu parte de o surpriza nu tocmai placuta. In incapere de afla William care in timp ce ii aranja hainele daramase o carte, pe care incepuse sa o rasfoiasca. A auzit-o cand a intrat si isi ridicase privirea vazand-o pe ea, goala sau aproape dezbracata. O vazut cum se inroseste si cum incearca sa spuna ceva dar inchide din nou gura, nesitiind ce sa zica. Iar el era mult prea acaparat de ceea ce vedea pentru a-si cere scuze. Urmarea cum picaturile cristaline de apa se preling pe pielea ei incepand de la gat si coborand in jos spre sani, intalnindu-si sfarsitul in descpicatura lor. William

isi intoarce privirea rusinat si suparat pe el pentru ca s-a lasat prada acelor idei atat de impure. Vroia doar sa o protejeze, dragostea lui era frateasca nicidecum acelasi timp de iubire pe care ea sau Ikusa il simteau unul pentru altul.

-Imi cer scuze! Spuse el intorcandu-se cu spatele. Nu am stiut ca esti in baie si cand am intrat aici, am vazut aceasta dezordine. Mi-am zis ca esti cu sora ta, asa ca nevrand sa deranjez m-am apucat de curatenie pe aic. Sper sa nu te deranjeze…

-A, nu ma deranjeaza, stai linistit. Dar crezi ca ai putea sa iesi din camera pentru a ma lasa sa ma schimb? Zise ea, strangandu-si si mai tare prosopul in jurul corpului ei.

-Daca ai nevoie de mine o sa fiu in fata usii tale pana la doua dimineata, dupa care ma gasesti in camera mea.

-Auzi. Vroiai sa vorbesti ceva cu mine? Il intreaba ea, inainte ca el sa iasa din incapere.

-Nu chiar… doream sa te avertizez. Pentru a fi cu Ikusa trebuie sa stii cu exactitate ce vrei, ce vrea inima ta, altfel o sa continui sa suferi si tu, dar si el.

-De unde stii tu ce este intre mine si el?

-Mi-am dat seama la cina ieri, trebuie sa fi prost sa nu vezi cat de mult suferiti amandoi pentru ca nu puteti sa fiti impreuna.

Pleca lasanad-o pe Yuri sa cada in genunchi cu privirea atintita undeva in fata ei, dar nu vedea nimic din incapere. Era pierduta in propriile ganduri, incercand sa inteleaga cum de a reusit in doar cateva ore sa inteleaga ce nici macar ea nu intelegea.

La locul de intalnire

Soarele stralucea pe cer incercand sa incalzeasca cu ajutorul razelor lui inimile pamantenilor. Pasarelele ciripeau, florile infloreau raspandindu-si parfumul lor ametitor. Era o zi frumoasa de vara in care totul se completa atat de bine incat lasa aparenta ca totul este perfect, desi poate mijlocul era putred.

O dispozitie buna plana peste toti locuitorii orasului nipon facandu-I sa se salute respectuos si politicos si sa se ajute unii pe alti.

Cei doi ingeri, deasemenea, erau intr-o foarte buna dispozitie. Stateau in fata blocului lor, rezemati de masina pe care o cumparasera de curand, asteptand nerabdatori sa apara invitatii lor.

Hissori, spre uimirea lui Ikusa, se uita nerabdator in toate directiile posibile, sperand ca dintr-o clipa in alta sa apara cineva. De fapt in adancul mintii lui spera ca in aceasta mica

vacanya sa o poata cunoaste mai bine pe sora lui Yuri, pe Ran. Avea o presimtire ciudata in legatura cu ea. Nu vroia sa isi faca sperante prea mari, de aceea nu i-a zis nici macar lui Ikusa, ceea ce credea el, dar avea o presimtire ca Ran ar fi fost Ayame. Se gandea la faptul ca nu era deloc neobisnuit ca doua suflete de ingeri complet diferite sa se atraga unul pe celalalt. Daca Yuri avea sufletul adormit al Ingerului Seraphim, atunci inseamna ca sufletul lui Raphael ar fi putut sa fie atras de puterea astrala a conducatoarei lor. Nu stia prea multe despre Raphael, dar incepuse sa creada in povestile despre primii ingeri pe care Dumnezeu i-a creat. Oricum nu ar fi fost pentru prima data cand sufletul mult iubitei lor conducatoare l-ar atrage pe cele ratacite ale demonilor sau ale ingerilor, asa ca ar fi fost posibil ca el sa atraga sufletele unor ingeri stravechi. Spera ca acesta sa fie adevarul, altfel ar fi fost nevoiti sa se intoarca la cautarile lor si sederea lor pe pamant s-ar fi prelungit. Amintindu-si de Ikusa se intoarse si incepusa sa se uite la el. Se intreba cum se mai simtea. Era constient ca niciodata nu va putea intelege ce a simtit el in momentul in care a cunoscut-o pe Yuri. Uitandu-se la acesta dorea sa il intrebe daca regreta ca a intalnit-o. Din cate stia el, relatia dintre ei doi nu se imbunatatise. Era curios sa vada ce se va mai intampla mai departe intre cei doi incapatanati.

In timp ce Hissori seafunda incet in universul mintii lui, inconjurat de milioane de ganduri uitand de nerabdarea sa, Ikusa statera sprijinit nepasator, in stilul lui specific de capota masinii. Astepta rabdator, ceva nou pentru acesta, gandindu-se la tot ceea ce I se intamplase pana in acea clipa. Inca traia cu impresia ca toate acele intamplari erau doar un vis urat, doar ca stia ca aceasta impresie nu era decat o iulizie, un mod ieftin de a incerca sa se pacaleasca. Isi spunea ca orice s-ar intampla el o va accepta asa cum este si nu va regreta nimic din ceea ce a facut pana atunci, zicandu-si aceste lucruri isi goli mintea de orice fel de gand, amintire, iulizie concentrandu-se asupra relaxarii corpului sau incordat la maxim din cauza ca statuse prea mult timp nemiscat. Din pacate nu reusi sa faca ce vroia deoarece imaginea lui Yuri in bratele acelui demon ii aparu in fata ochilor, enervandu-l. Puse mana pe capota masinii si stranse tare, aproape ca indoi caroseria cand isi dadu seama ca nu il strangea de gat pe William ci doar distrugea masina. Ofta, reluandu-si locul.

Intr-un final aparura si invitatii. Yuri mergea tinandu-se de mana cu Seya, in dreapta ei, un pas in spate aflandu-se William, discutand despre calatorie foarte entuziasmati si fericiti, langa demon se afla Ran care de abia se stapanea sa nu o i-a la fuga, lasandu-I in urma pe ceilalti, iar in spatele ei mergea Steph destul de posomorita, neparticipand deloc la discutie si neascultand nimic din ceea ce se vorbise pana atunci.

Auzind galagia facuta de cei patru, Ikusa si Hissori isi indreptara privirile catre ei. Arkangelul se indrepta sper acestia imediat ce ii vazu, in special se duse sa o imbratiseze pe Ran,

dupa care ii saluta si le ura "bun venit" celorlalti. Pe cealalta parte, Narkangelul ramase pe loc strangand in mana sigla masinii, de aceasta data, incercand sa se calmeze, spunandu-si ca nu are nici un motiv pentru acel act de gelozie, doar Seya nu se dadea la Steph ca sa aiba motiv de gelozie. Nu, nu se dadea la aceasta dar o tinea pe Yuri de mana si se distrau de minune, cei doi. Nu il ajuta nici prezenta demonului langa roscata. Stranse atat de tare incat calul argintat ce avea un mic corn in frunte ii intra in mana dandu-I sangele, insa el ignora acea rana superficiala. Acea rana reusi sa il aduca la realitate, calmandu-l si se indrepta spre ei incercand sa zambeasca, dar nu a reusit decat sa schiteze un zambet amar.

-Bine ati venit! Le ura Hissori.

-Bine v-am gasit! Spuse la randul ei, Ran, zambind.

-Acum ca suntem toti, putem pleca. Nu este asa, fratioare?

-M… da… murmura el printre dinti.

Hissori venind intre timp langa el, ii dadu un cot in burta asa in treaca pentru a-l face sa se stapaneasca.

-Pe aici, Mylady, spuse zambind, intorcandu-se spre Ran si luand-o de mana o conduse la masina.

-Sa mergem si noi! Sopti Yuri incantata in urechea lui Seya.

-Bine, Yu, spuse el chinuindu-se cu rucsacul ei.

Steph astepta in fata Narkangelului ca acesta sa ii ureze "Bun venit", dar in locul unui salut calduros el ii lua valizele din mana, ducandu-se la masina lui sport, un Ferrari de un rosu metalic, decapotabil, refuzand sa scoata vreun cuvant.

-Deci… unde mergem si mai important cum vom sta in masini? Intreba Yuri curioasa.

-Intr-un loc magic, unde unicorni traiesc in pace si balaurii te saluta sufland foc pe nas.

-I-auzi, ce interesant. Dansii s-au hotarit sa treaca peste barierele realitatii si sa ne duca in tara povestilor, chicoti Ran.

-Fi serios, unde mergem?

-Bine, buine. Daca vrei sa strici vraja atat de mult… mergem la o casa de-a noastra de vacanta. Este undeva la vreo patru-cinci ore departare de aici, intr-o campie, inconjurata de o padure foarte deasa si in departare se vede un munte maistuos, cu tot ce vrei tu. Avem gradini, piscina inetrioara si exterioara, sala de val, c-am tot ce vrei si ce nu vrei.

-Super! Am murit si am ajuns in Rai, zise Yuri.

Auzaindu-I replica, Ikusa se repezi la ea spunandu-I amenintator:

-Sa nu mai spui asa ceva niciodata!

Puse mana pe ea, fara sa isi dea seama ca se folosise de cea la care isi daduse sangele si o murdari. Yuri scoase un mic tipat in timp ce el o strangea de mana mult prea tare. Cand a incetat sa o mai tina, aceasta a vazut sangele si se ingrijora.

-Ikusa, ce ai patit? Zise in acelasi timp cu Arkangelul, luandu-l mana ranita in a sa.

-Hey, calmeaza-te! Ce ai? A facut o gluma, nu a vorbit serios. Nu este asa? Dar intrebarea lui ramase fara raspuns.

-A, nimic, doar o zgarietura superficiala, o sa treaca, raspunse retragandu-si mana.

-Cat despre cine cu cine merge, ce propuneri aveti? Intreba William uitandu-se sceptic la Narkangel.

-Pai, masina mea este plina cu bagaje si in spate nu mai este loc decat pentru o persoana… raspunse Hissori. Cine vrea sa mearga cu mine?

-Eu vreau sa stau in fata cu tine, Hissori! Spuse pe nerasuflate Ran.

-Ok, tu stai in fata, dar in spate?

-Eu stau cu Ikusa! Anunta Steph agatandu-se de bratul drept al ingerului, care isi scutura de cateva ori bratul incercand sa si-l elibereze dar renunta vazand ca nu are nici o sansa.

-Eu trebuie sa stau cu Yuri in masina, doar sunt bodyguard-ul ei, zise William putin plictisit.

-Din pacate trebuie sa te las singura, scumpa mea, spuse Seya dupa ce o pupa pe Yuri pe frunte.

-Stai fara grija, Seya, o sa o apar eu! Ii spuse William punandu-si bratul pe dupa gatul fetei, intr-un act protectiv.

Ikusa ii arunca o privire ucigasa demonului, care il facu pe acesta sa se uite la el deoarece simtea o intentie ucigasa venind dispre inger. Insa nu facu decat sa ii zambeasca, razbunzand urii cu un semn de pace.

In cateva minute erau in masinii cu toti si se indreptau incet, dar sigur spre casa de vacanta a celor doi frati.

Pe drum

Se afla din nou in camera acelei fete. Numai ca de aceasta data ceva era extrem de ciudat, avea impresia ca se mai afla cineva in camera cu ea. Nu vroia nici in ruptul capului sa se intorca, dar deodata ingerul se desprinse de ea si pasi efectiv prin trupul ei, de parca nici nu era

acolo, ducandu-se undeva in spate, asa ca a fost nevoita sa se intoarca. Cand o facu o vazu pe fata cum vorbea cu un inger, cineva poate nu atat de important deoarece fata lui era in ceata. Cei doi vorbeau linistiti sau cel putin asa credea Yuri, nu putea sa isi dea seama prea bine, dar cand ingerul a plecat, fata s-a dus la biroul ei incepand sa planga, rupand cateva scrisori care i-au cazut in mana. Roscata incerca sa citeasca ceea ce scria pe acele scrisori, insa nu reusi. Deodata aceasta se ridica, stregandu-si lacrimile si oprindu-se in fata ei, uitandu-se prin ea desi Yuri nu era prea sigura ca se uita prin ea, ii dadea impresia ca se uita direct in ochii ei. Dar in momentul urmator cand ingerul a intins mana sa apuce pe cineva, Yuri se trezi din cauza drumului prost de tara pe care mergeau de ceva timp. Isi reveni repede din starea de vis in care se afla pentru cateva minute si fara sa ii arunce o singura privire celui care conducea, incepu din nou sa se uite pe fereastra la peisajul pitoresc ce se intindea la infinit in fata lor.

Campia plina de flori I se dezvaluia in toata splendoarea ei, provocandu-I o stare de pace, de liniste. Insa blestemul omului este de a ignora frumusetea de aparenta a lucrurilor si de a cerceta ce se afla sub acea perdea, asa se intampla si cu Yuri. Frumusetea acelui peisaj o facu sa se intrebe care era locul ei in lume, de ce tocmai ea fusese blestemata sau poate binecuvantata cu acele viziuni. Se gandea la toata acea poveste incurcata in care a trait acel inger si nu putea sa nu se intrebe de ce viata era atat de cruda cu persoanele care erau atat de bune si de perfecte.

Lucrurile dintre ea si Ikusa poate s-ar fi schimbat putin daca in loc sa se uite pe geam si sa filozofeze, i-ar fi aruncat o privire din cand in cand si lui. Astfel l-ar fi vazut pe Narkangel cum statea mai mult cu ochii pe ea decat sa fie atent la drum, aceasta spre dezamagirea lui Steph. Conducea incet pentru ca nu vroia sa isi strice frumusete de masina, desi stia ca nu avea sa o i-a cu el in Rai, nu existau drumuri pentru asa ceva acolo, nu putea sa o aduca in ultimul hal. Era o opera de arta a creativitatii omeniri, cineva se va bucura enorm cand o va primi atunci cand ei se vor intoarce. Incerca sa faca doua lucruri deoada: sa o priveasca pe Yuri si cateodata si pe William pentru a-I da acestuia de inteles ca nu il va scapa o secunda din ochi si sa conduca. Nu primise nici un semn de la roscata ceea ce il aducea la exasperare. Strangea volanul atat de tare incat o injuratura ii scapa printre dinti cand se atinse la rana din palma, insa doar demonul il auzi dar nu ii dadu atentie. Ikusa ar fi vrut sa se impace cu Yuri, sperand ca si ea isi dorea acest lucru, dar daca nu primea nici un semn de la ea nu putea sa faca nimic. Nu vroia sa o faca sa se simta prost, daca sentimentele nu i-ar fi fost impartasite. Un singur semn, o singura privire l-ar fi impins sa discute cu ea, sa incerce sa lamureasca tot ce a ramas nelamurit. Era sigur ca daca ar avea acea sansa, lucrurile s-ar fi rezolvat. Asa ca se uita cu disperare in oglina la Yuri pentru a nu scapa ocazia ce I se putea oferi.

Steph statea pe locul din fata, in dreapta soferului plictisindu-se de moarte. Incercase sa discute cu prietenul ei, dar acesta o ignorase, punand-o repede la locul ei cand ii spuse ca daca nu vrea sa moara intr-un accident rutier ar face bine sa stea cuminte si sa nu il mai sece la cap. Acum statea bosumflata, cu castile in urechi, ignorand acele priviri pe care I le tot arunca el roscatei. Steph se simtea neglijata si din ce in ce mai nesigura pe relatia ei cu Ikusa. Simtea cum il pierde in fata lui Yuri. Acum stia ca roscata nu i-a mai acordat atentie lui Ikusa e ceva timp, asa ca din partea ei nu avea de ce sa se teama. In schimb incepea sa ii fie frica de sentimentele lui pentru ea care se pare ca scadeau, in timp ce pentru yuri cresteau. Cu cat roscata devenea mai inaccesibila cu atat Ikusa dorea sa o cucereasca. Incerca sa se gandeasca la o solutie prin care ea sa il lege pe el si mai tare , sperand sa gaseasca ceva pana ajungeau la destinatie. Ar fi incercat orice numai sa il tina pe el departe de ea.

La randul ei, Yuri, se gandea la Narkangel, dar intr-un alt mod. Desi ar fi facut orice sa fie cu el nu putea sa traiasca cu consecintele actiunilor ei si atunci prefera sa nu se gandeasca la acesta ca la un posibil iubit ci ca la un frate. Numai ca in viziunile pe care le avea, chipul lui aparea din ce in ce mai des si din ce in ce mai clar. Incerca sa afle ce inseamna aparitia lui in viziunile ei. Stia ca este reincarnarea unui inger, altfel nu ar fi avut de ce sa aibe acele vise, dar oare ce rol a jucat el in drumul acelei fete inger atat de frumoase? Insemnase ea ceva pentru el sau invers? Nu stia, dar era sigura ca intr-un fel sau altul tot avea sa afle. Cu acestea in minte adormi din nou, insa de aceasta data visurile o condusera spre o viziune a viitorului ei cu Ikusa.

Cat despre William, el tot incerca sa il inteleaga pe Narkangel. Erau obligati sa o salveze pe Yuri, din cauza ca ei amestecat-o in lumea lor cand au inceput sa isi petreaca timpul cu ea. Faptul ca se dovedise ca ea este reincarnarea ingerului Seraphim era doar o simpla coincidenta. Dar ce il intriga cel mai mult pe demon era dragostea si mai ales gelozia acestuia cand venea vorba de roscata. Ingeri nu aveau voie sa iubeasca, asta era legea, o lege mai veche decat conducatoarea lor, mai veche decat ei, insa nimeni nu stia de ce si nimeni nu incercase sa afle radacinile acesteia. "Insa uite ca acum, un inger s-a indragostit, care avea sa ii fie soarta cand se va afla? Care avea sa fie soarta ei cand isi va da seama ce este?" Erau intrebari la care el nu putea sa gaseasca raspuns si ii era frica de ceea ce putea aduce viitorul pentru cei doi. O viata de suferinta avea sa ii astepte daca nu cumva vor reusi sa treaca peste greutati si sa mai aiba puterea dupa aceea sa zambeasca.

Toti cei din Ferrari stateau tacuti, fiecare cu problemele lui.

Cei din Mazda argintie, masina lui Hissori, se distrau jucand diferite jocuri, unele mai amuzante, aletele mult prea banale si usoare. Ran il inghioldi pe Hissori cand acesta incercase sa triseze, iar el se prefac, pentru a-I speria, ca pierde controlul volanului. Din pacate nu avu efectul

dorit de el. Reusira sa il inveseleasca intr-un final si pe Seya care statea posomorit, uitandu-se tot timpul in spate la Ferrari-ul ce ii urmarea incercand sa ii distinga silueta prietenei lui, insa fara nici un succes. Din senin Ran deveni foarte serioasa, amintindu-si ceva despre surioara ei.

-Seya, tu o iubesti pe Yuri? Il intreba ea.

-Nu pot spune ca o iubesc, o plac, da, dar nu stiu daca as ajunge pana la declaratii de iubire… Adica sunt doar doi adolescenti care nu pot stii inca ce este aceea iubirea. Consider ca este imposibil sa vezi pe cineva pentru prima oara in viata ta sau sa il cunosti doar de cateva saptamani si sa zici ca il iubesti. Nici nu stii cum este acea persoana, care sunt secretele pe care le detine…

-Deci sa inteleg ca nu crezi in dragoste la prima vedere… spuse Hissori mai mult pentru el.

-Da, nu cred.

-Si daca eu ti-as spune ca Yuri este indragostita de Ikusa si el la randul lui este indragostit de ea? Il intreba Ran pe nepusa masa.

Hissori ramase cu gura deschisa cand o auzi. “Cum poate sa il intrebe asa ceva? Este prietenul ei pentru numele Lui Dumnezeu! O, scuze, Domne, nu am vrut. Oare ce urmeaza sa spuna acum? Oare ce o sa ii raspunda? Stie sau nu stie de acest lucru?”

-Da-mi voie sa te contrazic, Ran. Poate Ikusa o iubeste pe Yuri sau poate ca nu, poate doar o percepe ca pe o viitoare cucerire, chiar nu ma intereseaza ce sentimente nutreste el pentru sora ta, dar sunt sigur ca ea nu are cum sa iubeasca pe cineva ca el.

-Ca el? Intreba Ran curioasa.

Arkangelul isi dadu imediat seama la ce se referea baiatul, nu trebuia sa o mai spuna. Comportamentul pe care il afisase Narkangelul la liceu era acela de un baiat rau, o atitudine de superioritate si o incredere enervanta il caracterizara pe acesta, insa nu era adevarul. Narkangelul era intr-adevar un cuceritor, un Don Juan al viitorului, insa nu profitase niciodata de nimeni si daca ajungeai sa il cunosti ai fi vazut ca era mult mai de treaba decat ai fi crezut. Spera doar ca Ran sa nu il ia in seama pe Seya si sa il cunoasca personal pe Ikusa.

-Fratelui meu ii plac foarte mult jocurile si jocul la care se pricepe cel mai bine este de a pacali oameni sa creada ca este ceva ce nu este. Este un actor foarte bun. Seya se refera la atitudinea de Don Juan e care a adoptat-o la liceu, chiar si-a creat si o poveste care sa il faca mai interesant, desi nu are nevoie de asa ceva. Face asa de fiecare data cand ajungem intr-un nou oras, prieteni nostri cu care am copilarit din America il considera un maestru al deghizarilor inca de cand le-a demonstrat ca a trecut pe langa ei si acestia nu l-au observat. Se imbrcase ca

un tocilar si mersese pana la a purta acei ochelari cu lentile foarte groase. Daca ii dai o sansa o sa vezi ca este foarte de treaba.

-Da, foarte de treaba… se poarta foarte frumos cu Steph… zise Seya incercand sa puna gaz pe foc.

Ran ar fi vrut sa ii spuna lui Seya ca Steph merita pe deplin exact ceea ce primeste, ca este doar o alta fata usoara ce nu stie cum sa faca sa puna mana pe urmatoarea prada mai mare, mai frumoasa, dar se abtinu.

Intalnirea in lumea oamenilor

Ashi primise un mesaj de la acel inger care continua sa il ajute din umbra, refuzand sa se arate, si ramase uimit cand il citi. Acesta vroia sa se intalneasca cu el in lumea oamenilor. Era uimit de dorinta marelui rege al demonilor dar ingrozit, in acelasi timp, si ingrijorat pentru ca vroia sa il vada. Ceva se schimbase. Se intreba de ce vroia sa il vada daca putea sa comunice cu el fara a-si dezvalui identitatea si trasaturile, ce motiv putea sa aibe de il facea sa I se dezvaluie, dar din cauza ca era cel mai puternic inger, Ashi nu putea sa refuze aceasta intalnire asa ca era nevoit sa se duca. Incepu sa se pregateasca cu fara prea multa tragere de inima ascultand cum treceau minutele si cum ora decisiva se apropia. Cu cat timpul trecea, cu atat elo devenea mai ingrijorat pentru soarta lui. Intr-un sfarsit termina cu imbracatul si iesi din camera. Nici nu iesi bine ca aparu Uriel in calea lui.

-Buna, print al intunericului, zise el zambind.

-Dispari, nu am chef de glumele tale acum! Am o intalnire importanta, nu pot sa intarzi.

-Dar cum poti sa crezi asa ceva, printul meu. Sunt aici doar pentru a te servi si a ma supune tie. Oriunde mergi, orice vrei, oricand vrei eu voi fi acolo sa iti indeplinesc porunca sau dorinta.

-Da, da, da. Am mai auzit aceasta de nu mai stiu cate ori pana acum.

-Deci, unde mergi? Unde arde?

-Nu este treaba ta, spuse Ashi neinteresat.

-Vad ca intentionezi sa o tulesti singur, nu ai nevoie de o escorta?

-Sa inteleg ca tu esti acea escorta?

-Exactamente.

Nu este o idee rea de a imi lua o escorta. Hai, bine vino cu mine dar sa iti tii gura.

A reusit Ashi de aceasta data sa nu ii dea nici o informatie lui Uriel si sa il ia ca sa il apere. Era constient de faptul ca Uriel nu putea sa faca nimiuc in fata acelui inger, dar daca ceva mergea rau ii putea oferi o portita de scapare. Desigur nu vroia sub nici un chip ca el sa afle aceste lucruri, i-ar fi dat putere asupra lui, in care caz ar fi fost nevoie sa il omoare, iar moartea lui ar fi fost de prisos. Inca ii era de folos, asa ca Ashi hotari sa ii spuna lui Uriel doar atat cat avea nevoie sa stie. Ashi pleca sa se intalneasca cu el, regele universului si il avea pe Uriel care se tinea ca un catelus dupa el.

In in jumatate de ora au ajuns la locul de intalnire. Acesta era intr-un parc plin de verdeata si pomi din mijlocul orasului Tokyo. Era foarte intuneric, iar pomi nu ii ajuta deloc di doar impiedica lumina lunii sa le dezvaluie calea. In timp ce ei examinau terenul, aparu Lucifer insotit de un demon necunoscut, fiind aparat de intunericul noptii. Ashi ramase uimit cand il vazu pe Lucifer, nu se astepta ca acesta sa vina si se intreba daca nu cumva este un mesager al ingerului universului. Se apropie mai mult de cei doi pentru a putea sa vorbeasca in soapta.

-Ce cauti aici? Il intreba Ashi pe Lucifer.

-Indrazanesti sa imi vorbesti pe acest ton? Tuna el, punandu-l imediat la locul lui pe Ashi.

-Stapanul meu! Ingenunchea el in fata acestuia si il trase si pe Uriel.

-Ingerul universului eu eram, nu am vrut sa iti dezvalui identitatea mea adevarata, dar acum stii asa ca poarta-te asa cum se cuvine, altfel vei avea de suferit.

-Am inteles.

-Acum ridic-te! Am venit aici pentru a te vedea in persoana si pentru a te lasa sa ma vezi. Sa vezi cine este regele tau si al tuturor demonilor, dar sa nu crezi ca vreau sa imi reiau locul pe tronul pe care il ocupi. Nu momentan, cel putin, inca nu doresc sa ma intorc.

-Da stapane. Daca se poate si imi permiteti, de ce ati venit aici? Puteam sa ne intalnim intr-un loc mai potrivit.

-Consider acest loc la fel de potrivit ca altul, deasemenea vreau sa ti-o prezint pe regina mea si automat si a ta. Viitoarea regina a demonilor, Akki, scumpo vino aici in lumina lunii sa te vada mai bine, spuse Lucifer zambind, multumit de reactia pe care Ashi o avu.

-A… a… Akki? Regina a demonilor? Intreba complet uimit si impietrit.

-Da scumpule. Cjiar eu, in persoana. Nu este asa ca te bucuri pentru mine? Spuse ea alintandu-se langa Lucifer ca o pisica.

-Cum sa nu ma bucur… am fost un prost cand te-am lasat sa pleci…

“Trebuia sa te omor si sa nu te las in viata…” continua el in gand.

-Da, ai fost, dar iti multumesc. Daca nu m-ai fi facut vant, nu as fi fost aici, acum.

-Da, stiu.

-Ei, acum ca stii cine este regina mea vreau vca toti sa se poarte cum se cuvine cu ea, altfel… spuse ingerul decazut amenintator, lasand acea amenintare sa pluteasca in aer.

-Da, imparate al intunericului.

Acestea fiind spuse, Lucifer disparu in intuneric urmat de Akki, lasandu-I pe cei doi demoni uimiti de ceea ce tocmai se intamplase. Ashi era de-a dreptul furios, acum intelese de ce stabilise acea intalnirea, pentru a-I face “marea intrare” a lui Akki ca regina a lui. Se gandea ingrijorat ca ea avea sa ii strice toate planurile, stia ca de felul ei era foarte razbunatoare asa ca el erau undeva pe lista ei. Trebuia sa isi i-a razbunarea pentru felul in care s-a purtat. Daca ar fi fost altcineva in locul ei, poate ar fi putut sa o atraga de partea lui, astfel ar fi ramas cineva important in chaos. Asa cu Akki drept regina nu mai putea sa faca nimic, era legat de maini si de picioare si doar un pas gresit trebuia sa faca pentru ca nebuna sa aiba motiv pentru a-si lua razbunarea. Cand isi amintea cum s-a purtat cu ea, ii venea sa se omoare. Akki nu avea sa uite niciodata cum s-a purtat cu ea si o sa il chinuie pana cand unul dintre ei va ceda. Pleca inapoi in palatul sau, hotarit sa puna mana pe Ayame si sa dezlantuie Apocalipsa pe Pamant. Era singura lui sansa de a intra in gratiile lui Lucifer, altfel era pierdut.

Capitolul X

La vila

Casa era pozitionata la poalele unui munte, iar de jur imprejurul ei nu era altceva decat padure deasa. Nu o vazura decat atunci cand intrara cu masina pe soseaua ce ducea drept in fata casei. Era superba, te facea sa crezi ca este scoasa din povesti. Aveai tot ce iti puteai dori in ea: doua piscine: una in interior, alta in exterior; cinci dormitoare incredibil de spatioase, echipate cu tot ce iti trebuie, o sufragerie in care incapeau pe putin cinci zeci de persoane si o bucatarie demna de un restaurant; mai gaseai o gradina ingrijita cu numeroase specii de flori printre care cea mai dominanta fiind trandafirul. Oriunde te uitai ii vedeai.

Ramasera uimiti cand vazura casa, pana si cei doi frati au ramas cu gura cascata. Ei o cumparasera si dadura instructiunile cu ce vroiau sa se mai adauge, dar nu se asteptau sa arate atat de incredibil de bine. Stateau in fata casei, neindurandu-se niciunul sa intre. In cele din urma Ran sparse gheata, ca de obicei.

-Deci, ce facem? Stam aici toata ziua, uitandu-ne la cat de reusita este aceasta vila sau intram si dam drumul distractiei?

-Bine, spus. Hai, sa intram. Ce mai asteptati? Zise Hissori luandu-o putin timid pe Ran de mana si ducandu-se sa deschida usile.

-Stai pputin! Tipa Seya care tocmai termina de vorbit la telefon. Imi pare rau Yuri, Hissori, ikusa. Am vorbit cu tatal meu care mi-a spus sa ma intorc acasa, deoarece maine plecam in America, la mama mea. Imi pare nespus de rau. Se pare ca s-au ivit niste probleme si in loc sa plec la toamna, plec maine. Nu stiu daca ma voi mai intoarce, Yuri. Spunand aceasta o saruta pe roscata, care ramase ca si ceilalti fara cuvinte, apoi se intoarse spre Ikusa. Crezi ca poti sa ma duci inapoi in oras?

-Da, sigur. Nu este nici o problema. Imi pare rau ca pleci, zise Narkangelul, dar in sinea lui se bucura enorm din cauza ca Yuri era din nou libera, acum nu mai trebuia sa scape decat de Steph. Acesta era un semn de sus.

William se uita cu atentie la Ikusa si mai ales la ochii acestuia care incepusera sa sclipeasca. Acea privire prevestea pericol, necazuri. Se bucura ca pleca Seya pentru ca acum avea drum liber, dar ceea ce nu stia el era ca Will avea sa ii dea multe batai de cap. Un zambet ii aparu pe chip, prevestind si acesta necazuri.

-Pa, pa Seya. Iti doresc o calatorie placuta, poate ne vom mai intalni candva, ii zise Yuri acestuia luandu-si astfel ramas bun de la prietenul ei.

In cateva minute Yuri, Steph, Ran, Hissori si William stateau in fata casei urmarind cum masina rosie a lui Ikusa dispare incetul cu incetul in zare. Dupa ce masina nu se mai vazu deloc, Steph, Ran si Arkangelul intrara in casa, lasandu-I pe ceilalti doi singuri sa se gandeasca. De fapt, lasand-o pe roscata sa se gandeasca, insa cum Williamn era bodyguard-ul ei nu putea sa o lase singura, ramase cu ea.

Statea in fata casei uitandu-se in zare. Incerca sa isi dea seama ce simte, daca ii pare rau ca s-a despartit in acest fel de Seya sau nu. In cele din urma Yuri si-a dat seama ca de fapt nu simtea nimic pentru acesta decat o simpla prietenie. Ii parea rau ca a pierdut un valoros amic, nu un iubit, dar era constienta ca chiar daca ea era cum libera nu putea sa se duca sa vorbeasca cu Ikusa incercand sa rezolve neintelegerile dintre ei, deoarece el putea sa inteleaga gresit gestul ei si sa o paraseasca pe Steph. Stia ca Narkangelul tine la ea pentru ca asa ii spusese Hissori, iar el nu avea de ce sa o minta, si isi daduse seama de sentimentele lui in ziua in care a salvat-o, insa nu vroia ca Steph sa o acuze ca i-a furat iubitul. Daca ei doi se vor desparti, nu va fi din cauza ei. Se intoarse hotarita sa plece spre casa cand vazu mana lui William aparand in fata ei. Isi ridica privirea spre el, uitandu-se curioasa, asteptand un raspuns.

-Ce ai de gand sa faci? O intreba.

-Ce am de gand sa fac in legatura cu ce?

-Ikusa te iubeste. Am inteles ca nu vroiai sa il faci pe Seya sa sufere, dar de ce alegi sa suferi tu in loc sa sufere Steph? Sa stii ca nu iti este prietena, nu stiu ce relatie crezi tu ca ai avut cu ea, dar prietena nu ti-a fost niciodata.

-Nu inteleg de ce te intereseaza, William.. nici tu nu imi esti prieten, de ce te-as crede? Ce stii tu despre mine?

-Mai multe decat crezi, Yuri, zise mangaindu-o pe obraz.

-Imi explici?

-Nu am ce sa iti explic, o sa intelegi singura ce trebuie sa faci.

Nu trebuia sa ii zica raspunsul pentru a stii ce avea de gand sa faca. Nu vroia sa le strice celor doi relatia pentru ca nu vroia sa fie o prietena rea, dar nu isi dadu seama ca de fapt relatia dintre Steph si Ikusa nu exista si nici nu a exista niciodata.

Yuri renunta la acea discutie stiind ca nu avea sa ajunga nicaieri. William era o persoana foarte ciudata si tacuta care niciodata nu spunea lucrurile pe fata, intotdeauna folosea fraze vagi. Locul o fermeca intr-atat incat roscata se gandea serios sa creada in basme.

Nu le lua mult timp sa ii gaseasca pe Hissori si Ran care radeau, distrandu-se de minune.

-Hey! Voi doi, pasari ale iubiri! Zise ea razand de cei doi care imediat se departara unul de altul de parca au fost prinsi de parinti.

Se inrosira si se comportau ca doi copii prinsi facand ceva gresit. Ceva foarte dubios in ceea ce o privea pe Ran, ea nu se rusina daca era prinsa facand ceva rau, ba chiar daca aveai tupeul sa comentezi te trezeai cu un uraga pe cap.

-Buna surioara! Cum te simti? Zise Ran curioasa.

-Foarte bine. Am hoinarit putin pe aici in cautarea voastra. Este uimitor cat de magic pare totul.

-A fost alegerea lui Ikusa. Eu as fi vrut o casa pe maulul marii, dar el mi-a zis ca aici vom avea si piscina unde sa inotam si aerul curat de la munte. Oricum, ma bucur ca iti place.

-Apropo, vreau sa stiu unde o sa dormim? Avem fiecare camera sa?

-A, pai casa are cinci dormitoare, iar acum ca Seya a plecat, fiecare are dormitorul sau. Ikusa va dormi cu Steph daca vrea, daca nu are in sufragerie o canapea foarte buna. Bine, daca mai sunt si alti care vor sa doarma impreuna pot dormi, nu ii impiedica nimeni. Am venit aici pentru a ne distra, singura regula este fara drame. Apropo, dormitoarele se afla toate la etaj.

-Poti sa imi arati si mie unde este camera mea? As vrea sa ma apuc sa imi asez hainele.

-Da, sigur, nici o problema. Camera ta este intre a mea si a surorii tale, iar in fata sunt camerele in care vor sta Ikusa si Steph, iar in cealalta William. Toti aveam o priveliste

nemaipomenit de frumoasa. Fiecare camera are balconul ei, asa ca puteti iesi pe balcon sa manacati, sa cititi sau sa dormiti sub cerul instelat daca nu este prea friguroasa noaptea.

-Hissori? Il intrerupse William.

-Da?

-Nu cred ca Ikusa ar aprecia faptul ca l-ai pus in acelasi camera cu Steph, iar, oricat de izolat pare acest loc, nu pot avea camera mea pentru ca trebuie sa o pazesc pe Yuri. Acasa la ea era altceva stateam jos in curte, insa aici cum nu este ingradita vila va trebui sa stau pe acel balcon de care spunei. Crezi ca as putea lua un sezlong, ceva, pe care sa il pun pe balcon?

-Sigur. Dar trebuie ca Yuri sa fie de acord, pana la urma pe ea o privezi de intimitate, nu pe mine.

William se uita la fata, asteptand un raspuns.

-In nici un caz, William. Nu o sa ma rapeasca nimeni, te asigur.

Demonul se uita rugator la roscata, insa aceasta ramase ferma pe pozitie refuzand cu inversunare ca acesta sa doarma pe balconul ei.

Ajunsera intre timp in camera si le lasara pe fete sa isi aranjeze lucrurile.

-Deci…

-Deci ii voi respecta dorinta, nu o sa ii incalc dreptul de a avea intimitate, Arkangelule.

-Dar daca te afli aici inseamna ca stii ca ceva se va intampla si…

-Crezi ca nu voi fi in stare sa o apar? Arkangelule, uiti un mic amanunt.

-Care este acela? Intreba Hissori curios, neintelegand la cine sau la ce se refera demonul.

-Ikusa nu va lasa sa I se intample nimic, oricat l-ar costa protejarea ei. Deja se simte foarte vinovat pentru ca ea a fost rapita. Nu va mai lasa o data sa I se intample ceva rau decat peste cadavrul lui.

-De ce faci toate astea? Tu ai… dar nu il lasa sa termine.

-Da eu am ales-o, eu am rapit-o si tot eu o apar. “De ce?” intrebi, din cauza ca imi aduce aminte de sora mea. Eu nu as fi ajuns demon daca nu ar fi fost pentru instabilitatea mea mentala si obsesia mea pentru sora mea. Niciodata nu am reusit sa vad cu adevarat ce devenise… si amintirile cu ea sunt doar cele in care este atat de pura si inocenta… la fel ca Yuri. De aceea am salvat-o, de aceea o apar. Eu am dat gres la fel ca Narkangelul prima oara, asta este a doua sansa a mea, nu o pot da in bara si de aceasta data.

Hissori doar isi inclina capul in semn ca a inteles, insa nu avea de gand sa ii spuna “fratelui sau” despre aceasta poveste, ar fi crezut ca este doar o minciuna creata de el pentru a

le castiga increderea. El il credea, putea sa isi dea seama dupa tonul si tremurul usor al vocii lui ca este adevarat ceea ce spunea.

La vila

Ikusa se simtea in al noualea cer atunci cand se intorcea la vila, unde ceilalti deja se distrau. Se gandea la tot felul de posibilitati prin care o putea atrage pe Yuri intr-o relatie cu el, numai ca de fiecare data se poticnea de Steph si de demon. De demon pentru ca nu stia exact care este pozitia lui, daca vroia sa il impiedice sau daca nu avea nimic impotriva ca el sa fie cu roscata. Nu il mai interesa ca ii era interzis sa aibe o relatie cu un om. Simtea ca ea este persoana potrivita pentru el asa car ar fi facut orice pentru aceasta. Dar trebuia sa gaseasca o modalitate de a scapa de pacostea de Steph, numai ca nu reusea. Nu gasise nici o posibilitate de a scapa de ea care sa il multumeasca. Orice ar fi facut, orice i-ar fi spus nu putea sa o alunge din casa. O invitase si nu putea sa retraga acea invitatie nici daca se desparteau. Oricum daca ar fi terminat-o cu ea nu putea avea o relatie cu Yuri din cauza lui Steph, care ar fi facut crize de gelozie in momentul in care ar fi aflat ca este cu roscata. Era o situatie complicata, foarte neplacuta. Apoi isi aduse aminte de un lucru, nu stia daca Yuri il placea atat de mult cat sa fie cu el. Trebuia sa cerceteze terenul, sa vada daca ea este atrasa sau nu de persoana lui. La acest gand un zambet foarte seducator si nebunatic ii aparu pe buze. In acel loc ce te face sa crezi ca a iesit dintr-un basm existau multe metode de a afla exact sentimentele ei. Era si mai bine daca o cucerea, cu cat premiul era mai greu de obtinut cu atat victoria era mai dulce. Renuntase la ideea de a nu fi cu ea pentru ca o va rani, se hotarise sa gaseasca o cale de a fi cu aceasta pentru restul eternitatii, fara sa tina cont de consecinte.

Era extrem de bucuros cand ajunse la casa de vacanta. Cum intra pe usa, Ran si Hissori il intampinara amandoi zambindu-si unul altuia foarte conspirativ. Banuia ca asa zisul sau frate deja o cucerise pe Ran asa cum ea il cucerise pe el si se bucurau amandoi de compania celuilalt.

-Voi, amorezilor, va distrati?

-Da, foarte mult. Iti multumesc ca m-ai invitat!

-Nici o problema, nici o problema. Ati vazut-o pe Yuri sau pe Steph?

-Hm… pai Yuri este la ea in camera, cred ca isi face ordine prin ganduri si este pazita de Will, zise Ran. Putina ingrijorare se simtea in glasul ei.

-Iar Steph este in gradine, se plimba, continua Arkangelul in locul fetei.

Decizia era de mult facuta, chiar inainte ca roscata sa termine. Stia unde trebuia sa se duca si cu cine trebuia sa vorbeasca.

-Multumesc mult. Apropo daca Steph intreaba unde sunt sa nu ii spuneti. Ii ziceti orice altceva decat adevarul, raspunse el fugind pe scari.

Ajunse in trei timpi si doua miscari in fata camerei ei si impietri acolo. Nu isi dadu seama ca ceva lipseste din acel peisaj, si anume: William, dar nici nu il interesa prea tare persoana acestuia. Vroia sa bata inainte sa deschida usa, sa intre si sa poarte o discutie intre patru ochi, dar nu gasea puterea de a batea la usa. Statu cateva minute appoi, cand constientiza ca nu facea decat sa stea ca un las, se enerva intrand in camera fara sa ii mai pese daca bate sau nu.

Nu-l auzi intrand in incapere din cauza ca era prea ocupata cu ascultatul melodiei ce canta la casetofon. Era in alta lume si arata nemaipomenit asa cum statea intinsa pe pat cu ochii inchisi, linistita. Fara sa isi dea seama de ceea ce face, se trezi ca ii atinge usor fata cu varfurile degetelor. Cand simti atingerea lui, Yuri deschise ochii, in acestia oglindindu-se uimirea de a-l vedea pe Ikusa stand deasupra ei, cu mainile lui mari si aspre atingandu-I fata, cu acele flacari negre atintite in ochii ei. Niciunul dintre cei doi nu spuse nimic, nu facura nici o miscare. Stateau pur si simplu nemiscati uitandu-se unul in ochii ceiluilalt, incercand sa se inteleaga cu ajutorul privirilor.

Prima care se trezi din acea stare fu Yuri, cand pe fata ei isi facu loc incetul cu incetul fericirea de a-l vedea. In acea clipa Ikusa isi lua mainilede pe fata ei, asezandu-se pe pat cat mai departe de ea. La aceasta reactie a lui, roscata isi stranse picioarele sub ea in stil turceste si corpul ii deveni rigid. Observa reactia ei care il rani rau. Nu vroia ca ea sa isi ridice zidul de aparare atunci cand era cu el, vroia sa fie ea, sa se poarte natural, sa nu fie nevoita sa fie atenta la orice miscare, sa isi calculeze fiecare cuvant. Incerca sa o atinga, dar aceasta se feri de mana lui de parca s-ar fi temut ca o va arde, atunci se hotari sa vorbeasca.

-Aceasta reactie nu a fost prea placuta… nu am ciuma… spuse dezamagit.

-Scuze, nu am facut-o intentionat…

-Stiu… dar asta nu inseamna ca nu mi-ai ranit sentimentele.

-Sentimentele? Ce sentimente poti tu sa ai pentru mine? Intreba ea deodata manioasa. Hm? Ce sentimente sunt acelea? Mila? Sau poate vinovatie…?

-Nu. Nu mila si nici vinovatie.

-Atunci ce? Ce poti tu simti pentru cineva ca mine? Tu nu vrei sa ai de-aface cu mine. Tu vrei sa fi cu tipele ca Akki sau Steph, ele sunt genul tau. Isi deschid imediat picioarele in fata maretiei tale…

Imediat ce termina isi dori sa nu fi izbucnit asa. Stia ca doar gelozia din ea vorbise, dar ikusa nu stia acest lucru. Partea cea mai proasta era ca nu putea sa retraga ceea ce a zis.

-Deajuns! Vrei sa stii ce simt pentru tine? De ce am venit aici? De ce am simtit nevoia sa te ating cand te-am vazut? De ce atunci cand te-au rapit eram in stare sa distrug tot ce intalneam in cale doar pentru a te gasi? De ce am simtit ca innebunesc cand te-am vazut in spatele acelui om de nimic? Chiar vrei sa stii? Ei bine, afla ca te iubesc la nebunie! Nu pot sta departe de tine, fara sa te ating, fara sa te vad. Am fost atat de fericit cand ai stat in camera mea, in patul meu. Te priveam ore intregi cum dormi si atunci, asa ca si acum, iti atingeam fata ta de inger incet pentru a fi sigur ca esti acolo, nu o iluzie creata de mintea mea nebuna. Pentru un singur moment reuseam sa ma mint ca totul este bine si frumos, ca tu esti cu mine si nimic nu ne impiedica sa traim viata asa cum ne dorim.

-Nu te cred! Nu vreau sa mai aud nimic de la tine! Esti un mincinos! Spuse Yuri iesind plangand din camera.

Nu ajunse prea departe pentru ca Ikusa iesi imediat dupa ea ca sa o convinga. Pentru o secunda isi intoarse capul in cealalta parte si il vazu pe William cum sta la capatul holului, zambind, insa nu avu timp sa stea si sa ii arunce o privire ucigasa. O ajunse repede din urma si prinzand-o de mana o trase spre el, strangand-o la pieptul lui nemaivrand sa ii dea drumul niciodata. Credea ca daca ii va da drumul acum o a pierde pentru totdeauna si nu ar fi putut sa traiasca fara ea.

-Yuri, spuse el ridicandu-I capul pentru a se uita in ochi ei. Uitate in ochii mei si spune-mi ca mint, spune-mi ca tu nu simti acelasi lucru pentru mine si te cred. Doar zi-mi aceste lucruri si te voi lasa in pacee. Am incercat sa nu ma indragostesc de tine, dar nu am putut. Esti ca un drog pentru mine, dar adevarul este ca undeva in adancul subconstientului meu stiu ca nu vreau sa te las sa pleci din viata mea. Acolo, in subconstientul meu stiu ca tu esti cel mai bun lucru din toata viata mea, nimic nu te va putea inlocui daca vei pleca.

Yuri statea tacuta uitandu-se in ochii lui. Il credea, cum putea sa nu il creada. Acele flacari negre care o ardeau cu puterea pasiunii ce exista in sufletul lui nu o lasau sa se indoiasca. Stia ca nu putea sa il minta pentru ca si ea il iubea, dar ii era frica; frica de ceea ce ar fi putut sa ii faca. Daca ar fi petrecut fie si o zi cu el, iar acesta ar fi disparut ar fi fost distrusa, asa ca daca se ferea de el putea sa indure. Putea sa treaca peste, sa isi vada de viata ei. Ii intrerupse sirul gandurilor atunci cand vorbi.

-Zi Yuri! Da-mi un raspuns chiar acum, aici. Nu vezi ca ma chinui aici? Spune-mi ca nu ma iubesti si te voi lasa in pace.

Vocea lui o implora sa recunoasca adevarul cat mai repede. Sa nu il mai tina pe jar.

-Nu pot sa iti spun ca nu te iubesc, deoarece te ador mai mult decat as vrea, mai mult decat este sanatos sa iubesti pe cineva.

Ultimele cuvinte le spusese atat de incet incat aproape ca nici nu intelesese ce a spus. O vazu doar cum se prabuseste in bratele lui, asa ca o stranse mai bine sa fie sigur ca nu o scapa si o duse la ea in camera, asezand-o pe pat. Isi dadu seama ca lesinase si ca era ceva minor, nu foarte grav cum crezuse la inceput. Vroia sa stea cu ea pana cand se va trezi, insa nu putu deoarece o auzi pe Steph cum il striga. Nu putea sa o lase sa il vada cu roscata. Daca l-ar fi vazut atunci era sigur ca avea sa iasa un scandal de zile mari. Asa ca statea in cumpana, nu stia daca era bine sa o lase singura pe Yuri, cand aparu William.

-Ce vrei? Se rasti Ikusa la el.

-Am venit sa te ajut. Poti sa pleci sa nu te vada Steph aici, cu Yuri. O sa stau eu cu ea, nu iti fa griji.

-Da, da, acum o sa ma simt mai bine.

-Crede-ma Ikusa cand iti spun ca nu o sa ii fac nici un rau.

-De ce m-ai ajuta tu pe mine? Il intreba sceptic.

-Pentru ca eu nu vreau decat sa te ajut sa o aperi pe Yuri. Nu vreau sa ma pun intre voi doi. Se vede de la o posta ca sunteti facuti unul pentru celalalt si in afara de asta ii faci bine. Nu esti o prezenta otravitoare, ii raspunse Will serios, ceea ce il facu pe Narkangel sa ramana cu gura cascata.

-Vai… mersi, dar inca nu mi-ai castigat increderea, sa stii.

-Da, stiu, acum du-te!

O pupa pe frunte rapid pe Yuri si se duse sa o intampine pe Steph in camera ei.

In gradina

In gradina plina cu trandafiri, irisi, orhidee, stanjenel si crini de toate culorile, se plimbau Ran si Hissori. De la distanta pareau a fi cuplul perfect, in realitate cei doi inca nu ajunsesera la stadiul de a fi iubiti. Ran discuta bucuroasa cu Arkangelul, distrandu-se de minune, in timp ce el se gandea cum sa afle daca ea este Ayame. Stia ca Ayame ar trebui sa aibe stema ei pe corp ca un semn din nastere atunci cand era reincarnata in om, numai ca nu stia cum avea sa verifice daca ea are acel semn sau nu. De un lucru era sigur, cu cat petrecea mai mult timp cu Ran cu atat se indragostea mai mult de aceasta, ceea ce insemna ca de fapt se indragosteste de

conducatoarea sa, ceea ce era interzis. Dar nu putea sa nu spere din tot sufletul ca siea se indragostea incetul cu incetul de el, nu vroia sa il respinga dar dupa cum se prezentau lucrurile era sigur ca nu ii era indiferent. Se intreba ce aveau ele de toata lumea sau aproape toata lumea le indragea sau se indragostea de ele. Fusese inevitabil ca Ikusa sa se indragosteasca de Yuri, dar ca William sa treaca de partea lor din cauza ei, acest lucru il lasa masca si apoi mai era si cazul lui. Niciodata nu ar fi crezut ca si el s-ar fi putut indragosti de un om, si totusi uite-l cum se tine dupa unul.

-Deci, cum iti place pana acum? O intreba Hissori.

-Este exact cum ai spus, magic.

-Ma bucur ca iti place. Acum mai trebuie sa le intreb si pe celelalte doua invitate, sa vad daca sunt de aceasi parere. Acum ca este prima zi o sa va las sa va acomodati, dar de maine incolo o sa incepem sa facem diferite lucruri.

-Suna interesant. Ce ai de gand pentru ziua urmatoare?

-Ma gandeam sa mergem la un picnic, dar Ikusa spera ca va fi o zi mult mai frumoasa si ca nu va bate vantul pentru a merge sa escaladam muntele.

-Minunat, intotdeauna mi-am dorit sa fac alpinism.

-Ai mai facut asa ceva pana acum?

-Am avut o intentie numai ca lui Yuri I s-a facut frica si am renuntat.

-I s-a facut frica?

-Da… se pare ca are rau de inaltime.

-A… atunci o sa vorbesc cu frate-miu sa renunte la ideea lui.

-O va face?

-Sigur, cand este Yuri la mijloc este in stare sa darame munti.

-Ca tot veni vorba despre ei doi. Eu o cunosc foarte bine pe surioara mea. Nu stiu ce i-ati facut, dar dupa cat se pare ii place enorm de mult sa isi petreaca timpul cu voi. Are incredere in voi. Pana sa va intalneasca, nu putea sa scoata doua cuvinte atunci cand vorbea cu un baiat. In afara de aceasta, vrea sa fie cu Ikusa, il place foarte mult numai ca nu vrea sa o raneasca pe Steph. Zice ca daca el va face primul pas si daca este liber, atunci ea nu se va impotrivi. Crezi ca el este dispus sa se desparta de scorpie si sa fie cu ea? Adica, pana acum nici nu indraznea sa spere ca cineva asa de frumos ca fratele tau se va uita vreodata la ea si acum se comporta de parca nu ar fi ea, dar intr-un sens bun.

-Hm… eu pariez ca fratele meu este chiar acum in camera ei, bine, asta daca il lasa William sa intre. Eu l-am vazut cand a aflat prima oara ca sora ta a fost rapita. A aflat de la o fata, Akki. In acea clipa a intrat in soc. Niciodata nu l-am mai vazut asa, era un zombie, nu mai

manca, nu mai dormea, nu mai vorbea. Mi-au trebuit trei zile sa il scot din acea stare. Dupa ce am gasit-o si am adus-o la noi, in fiecare seara dupa ce ea adormea se ducea si se uita la aceasta cum doarme. Cateodata cand avea cosmaruri o mangaia usor pe fata si o tinea de mana, vorbindu-I incet, incercand sa o linisteasca. O iubeste atat de mult… de aceea nici nu vrea sa fie cu Yuri. Considera ca daca va fi cu ea, o sa ii fie mult prea greu sa o paraseasca atunci cand vom pleca, asta sa nu mai spun de ce va simti sora ta.

-Daca o sa vrea sa ramana?

-Chiar daca vrea, noi vom pleca atunci cand va veni timpul, indiferent de ceea ce vrea el sau eu.

-Aha.

-Este nasol, stiu, dar nu avem ce sa facem.

-Sa inteleg ca asa cum ei doi nu pot fi impreuna, nici noi nu avem vreo sansa?

La aceasta intrebare Hissori ramase ca traznit de fulger. Nu se astepta la o abordare atat de directa. De altfel, nici nu stia la ce sa se astepte.

-Vrei sa fi cu mine? O intreba Hissori dorind sa fie la fel de imprevizibil ca ea.

-Normal ca da. Te plac enorm de mult. Este pentru prima oara cand simt aa ceva pentru cineva. Tu nu ma placi?

-Ba da, doar ti-am cerut prietenia… Te plac la fel de mult, numai ca nu credeam ca si tu imi impartasesti sentimentele. Esti mai degraba o aventuriera decat o romantica. Nu credeam ca vrei sa ai o relatie cu mine, ci doar o aventuriera.

-Ai vrea o aventura?

-Nu.

-Bine, pentru ca eu cred ca daca as fi cu tine mi-as dori o relatie…

-Eu zic sa nu ne grabim, sa vedem ce se mai intampla.

-De acord.

-Apropo, tu ai cumva vise despre ingeri?

-Nu am vise cu ei, nici nu cred ca exista. Stiu insa de ce ma intrebi.

-I-a uimeste-ma. De ce te intreb?

-Vrei sa vezi daca visele pe care le are Yuri sunt provocate de un eveniment la care am participat si eu, daca nu, inseamna ca aceste vise sunt provocate de accidentul ei.

-Chiar asa este, raspunse el putin usurat.

-Ma ingrijoreaza ca ea crede ca ei exista, dar probabil este mai bine sa crezi ca exista si ceva bun in lumea aceasta, nu numai rau.

In acel moment Ran se impiedica si era cat pe ce sa cada, insa din fericire a prins-o Hissori. O tinea in brate si se uita in ochii ei, nevenindu-I sa creada cat de frumoasa putea sa fie. Nu reusi sa se abtina sa nu o sarute. Asa ca o saruta, era momentul ideal, atmosfera era perfecta, peisajul fermecator. Nici daca regiza asa ceva si nu putea sa obtina un moiment mai perfect, mai pur. Buzele lor aproape ca se atinsera cand o voce stridenta facu pasarile din padurea alaturata sa isi i-a zborul. Clipa perfecta fuse stricata de Steph din cauza ca il striga pe Ikusa disperata, cautandu-l peste tot. O puse pe Ran pe picioarele ei si se intoarse spre nebuna care venea incet catre ei. Inainte sa se apropie prea mult, mai apuca sa schimbe cateva cuvinte cu Ran.

-Ah! Trebuia sa apara ea! Mai bine nu afla ca Ikusa s-a intors!spuse el.

-Lasa. O sa mai avem si alte ocazi. Acum hai sa il ajutam pe fratele tau sa scape inainte de a-l prinde Steph cu sora mea.

-Da. Sa-l ajutam. Nu vreau sa o las pe Yuri sa cada in ghearele scorpiei asteia.

-Hey, Steph! O saluta Ran incercand sa isi compuna o fata prietenoasa.

-Da?

-Il cauti pe Ikusa?

-Sa. Stiti cumva pe unde este?

-Nu stim unde este cu exactitate. Noi l-am vazut cand s-a dus sus in camera lui, zicea ca vrea sa se schimbe in costumul de baie si sa dea cateva ture de bazin.

-Multumesc.

-Cu placere.

Imediat dupa ce Steph disparu cei doi isi continuara plimbarea si discutia uitand de toti ceilalti din casa.

In Chaos

Ashi statea calm in tronul lui ascultandu-l pe Uriel. De cand a avut “placerea” sa o cunoasca pe regina lui Lucifer, a decis sa il tina pe Uriel in permanenta in preajma sa. Stia ce se intamplase si intelesese de ce ii era atat de frica lui Ashi, asa ca putea sa il ajute. In afara de aceasta era singurul care putea sa ii fie de vreun ajutor, daca vroia sa o gaseasca pe Ayame, Uriel era persoana potrivita pentru aceasta misiune, numai ca trebuia sa mearga cu el ca sa se asigure ca nu o va omori si i-o va aduce moarta. Deodata uriel tacu, ceea ce il facu pe Ashi sa cerceteze

incaperea sa vada daca nu cumva cineva aparuse din senin. Atunci o vazu. Akki statea intr-o parte, ascunsa de umbre.

-Buna ziua, inaltimea-Voastra!

Ashi aproape ca se ineca incercand sa scoata cuvintele pe gura.

-Buna, dragul meu Ashi, raspunse cu un zambet rautacios.

-Ce cauti aici amarit-o?! o repezi Uriel.

Auzindu-l, Ashi se uita urat la el, dar Uriel nu il baga in seama. Nu o suporta deloc pe scorpia de Akki si nu il interesa daca o ranea sau o jignea, pentru el ramasese aceeasi persoana care nu putea sa il atinga.

-Necioplit ca intotdeauna, Uriel. Nu am venit sa ti-l fur pe Ashi, de altfel nici nu il mai vreau…

-Dar de ce ai venit? Care este scopul tau aici? Lucifer te-a trimis?

-Nu. Nu m-a trimis Lucifer. Am venit aici sa te ajut sa o gasesti pe Ayame.

-Tu vrei sa ma ajuti sa o rapesc pe conducatoarea ingerilor?

-Da.

-Te doare capul? Te-a lovit vreo usa in cap? O intreba Uriel incepand sa se invarta in jurul ei, mimand ingrijorarea.

-NU! Tipa ea si arunca o mingie de foc spre el care il linisti instantaneu. Nu stiai ca Lucifer o vrea? Il intreba pe Akki.

-Ba da…

-A… nu stiai. Nu stiai ca el o vrea pe Ayame.

-Nu este relevant. Stii de ce o vrea?

-Nu… dar banuiesc ca vrea sa dezlantuie Apocalipsa. Desi eu cred ca o vrea pentru mine.

-Nu este adevarat!

-Ba da. Pentru ca eu o vreau pe Ayame, pentru a o omori cu mana mea, el imi indeplineste dorinta.

-Nenorocito!

-Ntz, ntz, ntz. Asa vorbesti tu cu regina ta?

-Scuzati-ma maiestate.

-Ba pe mine sa nu ma scuzi! Sa stii ca daca eu apuc sa pun mana pe Ayame este a mea. Cine o gaseste acela o pastreaza, iar eu am de gand sa i-o dau lui Ashi, nu imi pasa de nici un Lucifer! Zise Uriel uitandu-se la Akki cu intenti criminale.

-Stai jos, baiete. Nu te pune cu mine ca o sa pierzi.

-Linisteste-te Uriel. Nu putem sa ii facem nimic, inca…

-Da, Maiestate, spuse demonul aplecandu-se in fata lui Ashi, apoi ducandu-se sa stea in dreapta sa.

-Fi atent. Eu o sa ma duc la sectia de politie de pe pamant si o sa ii vrajesc pe politistii de acolo. Intre timp tu trimiti pe cine vrei sa ii spioneze pe cei doi ingeri. Ei sunt impreuna cu trei fete si un demon reincarnat. Una dintre ele o banuiesc a fi reincarnarea lui Ayame.

-Doi ingeri? Aceiasi ingeri care au salvat-o pe reincarnarea ingerului Seraphim, pe fata aceea Yuri?

-Da. Chiar ei. Narkangelul se numeste Ikusa, iar Arkangelul nu am retinut cum se numeste.

-Bine. In afara de a-I spiona ce mai vrei sa facem?

-Sa o rapiti pe Yuri. Astfel eu boi trimite politia sa investigheze atunci cand sora ei va suna la politie si poate avem noroc sa ii omorim pe cei doi ingeri. Ei nu pot omori oameni, iar eu pot sa le dau super-puteri muritorilor.

-Foarte bine, cum doresti tu, stapana a intunericului.

Inainte ca Ashi sa termine ceea ce avea de spus, Akki disparu.

-Uriel?

-Da, stapane?

-Tu vei fi cel care o va rapi pe aceasta Yuri. Ai grija sa nu dai gres, pentru ca daca dai nu v-a mai exista o a doua sansa. Ai inteles?

-Am inteles, Maiestate! Spuse Uriel si pleca sa ii caute pe cei doi.

In prima clipa cand Ashi a fost singur in camera, el s-a prabusit pe tronul lui simtindu-se dintr-o data foarte slab si neputincios. Nu mai era el in varful piramidei, acum, la fel ca si atunci cand era inger, nu era decat un biet subordonat, un biet pion. O singura diferenta era, si anume: atunci cand era inger daca dadea gres nu platea cu capul pentru acea greseala, acum avea zilele numarate. Aproape ca le vedea cum trec incetul cu incetul si cum sabia cu lama ruginita se apropie de gatul lui. Inghiti in sec si se ruga lui Dumnezeu sa il crute.

In Eden

In Eden, orasul din nori al ingerilor, Aoshy se ingropase in carti si documente. Cauta moduri de a descoperi un inger care avera sa devina demon intr-un timp foarte scurt, insa nu gasise nimic. Nu exista ceva in neregula in datele despre ingeri care “venisera” in Eden in ultimi

o suta de ani. Nici unul nu prezentase in viata lui de om actiuni care sa indice transformarea lui in demon. Vroia din tot adancul sufletul sau ca sa il gaseasca si sa il pedepseasca pe ucigasul lui Ranpu. Nu-l cunostea de mult timp pe acesta, dar in putinul timp in care statuse si lucrase cu el sa il considere prietenul sau si sa tina la acesta. Acum sufletul lui era condamnat sa treaca prin niste teste extrem de dificile pe care nu multi le-au trecut cu brio. In afara de acest lucru, era furios si din cauza lipsei de informatii despre prima domnie a lui Ayame. Credea din ce in ce mai mult ca Ayame a fost ucisa in acea perioada, insa nu reusea sa afle de ce, care era motivul care il impinsese pe ucigas sa faca asa ceva. Dupa cate a reusit sa afle, a dedus ca ea ori a uitat ca a trecut prin testele prin care trecea acum Ranpu, ori a fost facuta sa uite acele clipe. Ceea ce din nou ridica alte intrebari. Devenea din ce in ce mai incurcat si frustrant, in loc sa devina mai clar.

Statea pe scaun, uitandu-se pe geam la privelistea din fata lui trecand in revista tot ceea ce aflase, banuia, stia pana la acea ora. Deodata auzi pe cineva batand la usa. Ii spuse sa intre neobosindu-se sa se intoarca pentru a vedea cine este.

-Buna Aoshy. Am fost trimis de Tetsujin sa te anunt ca va avea loc un alt consiliu in mai putin de zece minute, spuse mesagerul.

In momentul in care il auzi se intoarse pentru a vedea cine este. Cunostea toti mesageri lui Tetsujin atat de bine, incat ii putea recunoaste dupa voce, dar acesta care apura avea o voce care nu ii suna deloc cunoscuta. Asa ca atunci cand se intoarse sa se uite la mesagerul care astepta un raspuns nu ramase deloc uimit cand nu il recunoscu. Ramase uimit de faptul ca acesta nu era un Arkangel, ci un Narkangel. Acest simplu lucru il lasa mut. Era un Narkangel tanar, banuia ca de abia a iesit de pe bancile scolii asa ca nu a avut timp sa inceapa scoala de instructie di metode de lupta a castei sale. In ciuda acestui fapt, tanarul avea un corp plin de muschi ce se vedeau prin hainele stramte, dar dupa cate putea sa observe el, acesta era putin c-am scund pentru casta lui, ceea ce reprezenta un mare dezavantaj si defect pentru ei. Avea parul scurt facut tepi, saten, cu o fata de copil, ochi caprui putin migdalati, un nas mic si putin in vant si doua buze pline foarte senzuale.

-Mai doriti ceva, domnule? Spuse Narkangelul uimit de felul in care Aoshy se uita la el.

-Da, imi spui si mie cum te cheama?

-Castiel, domnule.

-Castiel, te rog nu mai mi te adresa cu domnule, spunemi Aoshy.

-Bine. Altceva?

-Daca nu sunt prea indiscret, imi poti spune cum de ai devenit mesagerul lui Tetsujin?

-Toata lumea ma intreaba acest lucru, m-am obisnuit. Am reusit sa trec de examenul de intrare al academiei, dar nu am reusit sa il trec pe cel de la final, asa ca a trebuit sa dau

examenul castei Arkangelilor si printr-o minune l-am luat. Astfel am intrat in atentia Marelui Sef al Consiliului Alb, iar domnia sa mi-a oferit aceasta functie.

-Bravo tie.

-Multumesc. Mai doresti altceva?

-Nu, multumesc foarte mult, Castiel.

Imediat ce usa se inchise, el se ridica din scaun adunand cateva harti si disparu indreptandu-se spre sala mare de consiliu.

In mai putin de zece minute toti membrii celor doua consilii erau in sala, sedinta putand sa inceapa.

-V-am chemat pe toti astazi, deoarece avem noi informatii de la Hissori si Ikusa. Au reusit sa reduca numarul fetelor ce pot fi reincarnarea conducatoarei noastre. Chiar acum sunt cu doua fete ce pot fi Ayame, spuse Tetsujin.

-In afara de aceasta avansare a cautarii dragei noastre conducatoare, ei incep sa creada ca exista adevar in povestile si legendele noastre, spuse Hageshi.

-La ce povesti se refera? Intreba unul dintre Arkangeli.

-Se refera la acele povesti si legende despre cum s-a razvartit Lucifer, Dumnezeu fiind nevoit sa vada cum el ii distrugea pe ceilati ingeri, neputand sa ii salveze in totalitate.

-In orice caz, nu din aceasta cauza v-am chemat aici.

-Atunci care este motivul?

-Am intarit toate garzile din oras si nu am reusit sa il prindem inca pe tradator. Un lucrur stim sigur si anume: el nu a mai avut cum sa tina legatura cu demonii.

-Ce facem in acest caz? Intreba Aoshy. Ikusa si Hissori nu o sa mai stea mult timp pe pamant, iar atunci cand se vor intoarce o vor aduce pe Ayame. Nu putem sa ii lasam sa o aduca aici daca este vreun tradator printre noi… in afara de aceasta, Ikusa va avea o criza daca va afla ca nu l-am prins inca.

-Exact. Nu putem sa il lasam sa mai umble liber, trebuie sa il prindem atat pentru siguranta conducatoarei noastre cat si pentru Ikusa. Stim cu toti ca intr-un fel se simte responsabil pentru moartea lui Ranpu.

-De acea vrem sa va cerem sa luati doi ingeri de maxima incredere pe langa domniile-voastre si sa incepeti sa testati pe fiecare inger in parte. Nu conteaza daca este Arkangel sau Narkangel. Alta solutie nu am gasit, Aoshy cauta de saptamani ceva care sa ne usureze munca, dar se pare ca munca lui nu a fost rasplatita, spuse Tetsujin foarte serios.

-Inainte de a desfinta aceasta adunare, va rog si pe dumneavoastra, Mare Sef al Consiliului Alb, cat si pe dumneavoastra, Mare Sef al Consiliului Negru, sa il lasati pe Narkangelul Castiel sa lucreze cu mine. Sunt convins ca ma va putea ajuta foarte mult in cautarile mele.

-Castiel? Il striga Hageshi.

-Da, domnia-voastra?

-Ti se ofera sansa de a lucra cu Aoshy. Accepti sau refuzi?

-Mi-ar face mare placere sa lucrez cu Arkangelul Aoshy.

-Inteleapta alegere! Tetsujin, ai ceva de obiectat?

-Nu. Nu am nimic de obiectat.

-Bun. In acest caz, sedinta s-a terminat. Fiecare sa se intoarca la sarcinile lor.

-Am inteles, vom incepe imediat ce iesim din aceasta camera! Raspunsera membri consiliului.

In camera ei

Se trezise ca are din nou una din acele viziuni ciudate cu ingeri. Singura diferenta era ca acum putea sa le vada chipurile tuturor ingerilor care interactionau cu fata ale carei amintiri le vedea. Se schimbase si decorul, nu se mai afla in camera fetei. Acum se afla afara, pe un nor, deasupra oraselor. Vedea cum trece timpul pentru pamantei si I se parea ca totul este ca intr-un basm, adica mult prea frumos pentru a fi real. Contempla privelistea din fata sa cand simti prezenta a doi ingeri. Se intoarse cu fata spre ei, ramanand uimita atunci cand ii vazu pe Ikusa si pe Hissori stand in fata ei cu capetele plecate. Nu ii trebui mult timp sa isi dea seama ca visele pe care le avea veneau de la conducatoarea lor. Asa ca le spuse sa se ridice, iar acestia o ascultara fara a spune un cuvant de nesubordonare. Ii cantari bine, intrebandu-se de ce aveau aripile rosi, din cate stia ea numai ingeri care au cazut erau pedepsiti sa aibe acel tip de aripi, ducand o viata de lupte inconjurati de sangele nevinovatilor. Deodata ca si cand Ikusa i-ar fi citit gandurile il auzi cerandu-si scuze ca a deranjat-o, dar era ceva important despre care trebuiau sa vorbeasca. Amandoi erau foarte seriosi si tristi, nici unul dintre ei neputand sa se uite in ochii ei sa ii spuna ce s-a intamplat. Il indemna pe acesta sa vorbeasca dornica sa afle ce se intamplase numai ca nici nu deschise bine gura ca imaginea se schimba. Nu se mai afla afara ci din nou in camera ingerului asteptand probabil pe cineva. Nu a trebuit sa astepte prea mult. In cateva minute auzi usa deschizandu-se si il vazu pe Ikusa intrand. El ramase neschimbat, avand aceleasi

aripi rosii. Nici nu intra bine pe usa ca in doi pasi ajunse langa ea, punand mana pe mijlocul ei, tragand-o mai aproape pentru a o saruta. Speriata, Yuri se indeparta de acesta dar proiectia ingerului ramase in bratele lui, sarutandu-l cu pasiune. De la acel sarut incepura sa se mangaie tandru, descoperind fiecare centimetrul de piele. Ikusa lua initiativa si o lua in brate de parca ar fi fost un fulg ducand-o la patul enorma punand-o usor pe pat. Se trezi speriata in momentul in care Narkangelul incepuse sa se dezbrace.

Nu ii venea sa creada ceea ce tocmai visase. Ikusa si conducatoarea lui erau indragostiti unul de altul si aveau o relatie. Ea banuia ca aripile rosii ale acestuia aveau ceva de-a face cu ceea ce I se intamplase conducatoarei. Oricum aceste lucruri nu erau extrem de importante, ceea ce o interesa pe aceasta era de ce tocmai ea avea aceste vise. Nu putea sa fie ea reincarnarea acelui inger nemaivazut de frumos care acum mai era si o conducatoare. Ea nu putea sa se impuna in fata unor copii de opt-noua ani, nici nu vroia sa se gandeasca ce ar fi iesit daca ar fi incercat sa conduca un grup de ingeri. Se ingrozea numai la gandul ca asa ceva ar putea sa fie posibil.

Se hotarise sa nu se mai gandeasca la aceste viziuni, sa le ignore atata timp cat era aici. Vroia sa se distreze nu sa caute raspunsuri la intrebari imposibile. Se uitase la ceas, din curiozitate, pentru a vedea cat a dormit si spre uimirea ei era doar ora unul dimineata pana la ora noua cand ceilalti ar fi inceput sa se trezeasca mai erau opt ore. Opt ore de somn care ar fi adus din nou acele viziuni despre iubirea lui Ikusa. Nu vroia sa mai aibe o astfel de viziune, nu era deloc sanatos sa aiba vise de acel gen cu frumosul brunet, mai ales cand el era implicat deja intr-o relatie. Se ridica, imbracandu-se cu halatul de baie ce il lasase pe marginea patului si iesi afara pe balcon pentru a se linisti putin. Aerul curat si proaspat avu efectul de a o trezi din somnolenta usoara in care inca se afla.

Nu isi dorea sa se gandeasca la Ikusa si la ceea ce se intamplase intre ei doi in acea dupa-amiaza. Numai ca nimic nu o lasa sa uite. Se afla in casa lui, pe proprietatea lui, dormea intr-o camera de-a lui, in patul in care s-a trezit cu el uitandu-se la ea cu atata adoratie si dragoste incat aproape ca uitase sa respire, dupa care se trezise ca are un vis in care apare brunetul si care ii arata ca este posibil ca ea sa fie fata ce il astepta pentru a petrece noaptea impreuna. Nici nu mai stia ce sa faca. Vroia sa fie cu acesta dar nu vroia sa il desparta de Steph pentru ca nici ei nu i-ar fi placut daca altcineva ar fi incercat si ar fi reusit sa ii fure prietenul. In timp ce se uita la stelele de pe cer care pareau atat de lipsite de griji lacrimi fierbinti incepura sa ii curga siroi pe fata. Isi tinea privirea atintita spre acei astrii reci in incercarea inutila de a se desparte de lumea in care traia pentru a uita tot ceea ce o deranja.

-Yuri?

Se auzi o voce undeva de jos care ii lasa impresia fetei ca incearca sa o traga din nou in acea mlastina din care nu reusea sa iasa. Fara sa isi dea seama ca perlele sarate inca ii pateaza obrajii se uita in jos spre cel care ii rostise numele.

William nu vazu decat chipul ei ce exprima o tristete profunda. Fiecare por al corpului ei emana o asemenea durere, mahnire incat il distrugea. Deodata simti nevoia justificata de a ii poci fata Narkangelului care a intristat-o intr-atat pe frumoasa lui printisa. Ochii I se inrosira instantaneu si flacara furiei incepu sa arda in ei, alimentata de imaginea fetei din fata lui.

-Da? Cine este? Intreba Yuri care nu reusea sa distinga nimic in intunericul de nepatruns ce proteja totul in jur.

-Eu, Will…

-Ce faci acolo jos? De fapt, ce faci de esti treaz la ora aceasta atat de tarzie? Spuse dupa ce isi sterse lacrimile desi era constienta ca nu putea sa le vada prin acel intuneric.

-Asta ar trebui sa te intren eu pe tine, domnisoara. Eu imi fac datoria pentru care sunt platit, dar tu? Ce cauti la aceasta ora pe balcon? Nu stii ca este periculos? Incepu sa o mustreze el.

-Haide, Will… ce se poate intampla? Doar esti tu aici, zise repede incercand sa il imbuneze.

-Bine, bine… hai intra inapoi in camera ta si culcate.

-Dar…

-Nu ma face sa vin acolo dupa tine si sa stau langa tine pana adormi.

-Esti tare enervant, stiai?

-Da, doar pentru asta sunt platit. Noapte buna!

-Noapte buna!

Yuri intra in camera, dar nu putu sa adoarma la loc. In mare parte din cauza ca ii era teama ca va avea din nou acele vise cu Ikusa. Asa ca isi scoase o carte din geanta si incepu sa citeasca.

Pe de cealalta parte, William ramase in acel loc pentru cateva minute uitandu-se pierdut in locul unde cu cateva minute in urma statuse Yuri. Tristeatea si durerea au fost atat de mari incat reusise sa otraveasca totul in jurul ei, simtise in acel prim moment in care o vazuse cum natura plange in acelasi timp cu sufletul ei si doar pentru acest lucru Narkangelul avea sa plateasca. Nimeni nu merita sa sufere in acel mod, sau cel putin ea nu merita cu siguranta sa sufere.

Un pic mai tarziu in acea noapte

Ikusa nu putea sa doarma asa ca se trezi pe la ora doua jumatate si iesi afara sa se plimbe si sa isi mai dezmorteasca aripile care ii intepenisera din cauza ca nu le mai folosise de mult timp. Tocmai vroia sa isi i-a zborul cand cineva il apuca de una din aripile sale negre ca noaptea si il tranti, lovindu-l de pamantul tare.

-Ce… apuca sa spuna inainte ca acel cineva sa il atace, lovindu-l cu pumnul in fata.

Din fericire, Ikusa reusi sa se fereasca la timp. Cateva secunde mai tarziu si ar fi avut o vanataie de toata frumusetea pe fata. Se folosi de picioare si il impinse pe cel care l-a atacat atat de tare incat il auzi daramand un copac. Sprijinindu-se pe omoplati se ridica fara prea mari probleme si vru sa se duca la acea persoana necunoscuta, numai ca imediat ce se afla in picioare a fost nevoit sa se fereasca pentru ca o flacara se apropia de el.

-Cine esti si ce vrei? Intreba el in timp ce isi puse aripile in fata sa pentru a se proteja de un alt atac.

-Vreau sa te invat niste maniere! Tipa umbra.

-William?

-Da cine altcineva? Asteptai pe altcineva? Il intreba dupa ce lansa un alt atac, de data aceasta putin mai sofisticat, dar pe care Ikusa il para la fel ca si pe celelalte, punandu-si aripile in fata sa.

-Stiam eu ca nu esti bun! Ne-ai inselat!

-O, ba nu. Sunt bun, dar nu am venit sa te apar pe tine ci pe Yuri. Vezi… ai inteles doar gresit, atata tot. Ai ranit-o pe Yuri rau de tot, ai intrecut masura!

O alta mingie de foc venea spre el, numai ca de aceasta data Ikusa nu o mai para ci ajutandu-se de aripile sale reusi sa intoarca atacul de unde a venit, explodandu-I lui William in fata si arzandu-I mana dreapta.

-Nu i-am facut nimic, nu stiu despre ce vorbesti.

-Nu ai vazut-o in aceasta seara cum statea pe balcon si plangea. Esti atat de insensibil incat nu simti cum natura plange din cauza tristetii ei enorme? Spuse Will in timp ce incerca sa faca ceva cu mana care i-a fost ranita.

Ikusa se opri si incerca sa simta acea tristete si cand reusi, cazu in genunchi refuzand sa se mai apere. Demonul vazandu-l nu il mai ataca si incerca sa se calmeze.

-Will, iti jur ca nu i-am facut nimic.

-Nu stiu Narkangelule… Plangea… Tu ai fost ultimul care a vorbit cu ea… trebuie sa repari ceea ce ai facut.

-Dar nu i-am facut nimic. I-am marturisit ceea ce simt, iar ea nu m-a crezut. Ce vrei sa mai fac? Ce pot sa mai fac?

-Este alegerea ta, Narkangelule. Nu pot sa iti spun eu ce trebuie sa faci sau ce drum sa alegi. Dar daca cumva mai ai tupeul sa o ranesti atat de rau nu mai scapi.

Ikusa nu avea chef sa inceapa din nou o cearta asa ca se ridica si pleca la el in camera, lasandu-l pe William singur. Nu stia ce sa mai creada, nu stia ce ii facuse si in incercarea lui de a incerca sa inteleaga a fost sortata esecului deoarece in loc sa inteleaga, el mai mult se adancea in necunoscut.

In acel loc mirific

In a doua zi a sederii lor in zona de munte, aleasa de cei doi frati, in camera ei, Steph se pregatea sa se trezeasca. Se trezi fara prea mult entuziasm si se duse sa faca un dus. Dupa ziua de ieri nu se astepta sa il vada pe Ikusa atat de devreme, dar atunci cand iesi de la dus ramase placut uimita sa il vada in camera ei. Nici in visele ei nu putea sa isi imagineze cum ar fi fost daca l-ar fi gasit pe el stand in camera ei. Era intr-adevar un vis devenit realitate. Felul cum statea in picioare, uitandu-se la costumul ei de baie, pe care vroia sa il imbrace pentru a inota, care statea asezat pe pat cu soarele de dimineata creind o aura in jurul lui, o lasase fara suflare. Nu scoase nici un cuvant ci doar inainta incet spre el atingandu-l pe umar sa se convinga ca este adevarat, nu o iluzie creata de mintea ei. De abia atunci se intoarse, uitandu-se la ea cu raceala. El luase o hotarare aseara dupa ce avusese mica lui neintelegere cu William si nu avea de gand sa dea inapoi acum.

-Buna. Credeam ca ai coborit deja jos.

-Buna. Nu, tocmai ce am iesit de la dus.

-Ce faci?

-Bine. Uite vroiam sa ma duc sa inot. Vrei sa ma insotesti?

-Nu, multumesc.

-Apropo, nu ai auzit cand te-am cautat ieri? Unde ai disparut?

-Nu, nu te-am auzit. Am fost in camera mea, ma odihneam, minti el fara sa clipeasca.

-Ti-am vazut masina parcata in fata si am inceput sa te caut, dar nu mi-a trecut prin minte sa te caut in camera ta…

-Steph? O intrerupse el.

-Da? Ce este?

-Vreau sa vorbesc cu tine, este foarte important, spuse fara sa isi schimbe tonul sau privirea care o inghetau.

-Da, sigur. Despre ce este vorba?

-Este vorba despre mine si Yuri.

Ikusa astepta linistit in timp ce cuvintele lui incepeau sa prinda inteles in mintea fetei.

La auzul acelor cuvinte, impietri. Nu intelese de la inceput ce a vrut sa spuna, uitandu-se nedumerita la el, dar incet incepu sa priceapa unde vroia sa ajunga.

-De… de… despre tine si… si… si Yuri? Spuse furioasa.

-Da.

-Ce este de spus despre voi doi?

-Pai… eu o plac foarte mult, ea ma place pe mine la fel de mult… vreau sa fiu cu ea mai mult decat orice pe lumea aceasta, zise indiferent.

-Cu mine cum ramane? Eu sunt doar o carpa pentru tine? Nu insemn nimic? Tipa ea la el.

-Nu. Nu este asa. Te plac si pe tine, dar nu atat de mult.

-Nu. Normal ca nu… eu nu sunt atat de frumoasa ca ea. Cine ar putea sa fie? Ea reprezinta perfectiunea pe pamant.

-Nu fi asa Steph. Stii foarte bine ca nu este adevarat. Nu este ea mai frumoasa decat tine.

-Dar atunci de ce ma parasesti pe mine pentru a fi cu ea?

-Vrei sa iti spun de ce? M-am saturat sa ma simt vinovat pentru ca vreau sa ma despart de tine. Initial am crezut ca eu te-am sedus, dar de fapt tu ai vrut “sa ma furi”, ca sa zic asa, sa nu fiu cu Yuri. Esti rea si meschina. Nu iti pasa decat de persoana ta. Yuri crede ca ii esti prietena si nu a vrut sa te raneasca, dar tu nu faci decat sa o injunghi in continuare pe la spate de cate ori poti, izbucni acesta nemaisuportand tonul cu care ii vorbea.

-Asta ti-a bagat ea in cap, tu nu poti sa crezi ca asa ceva este adevarat.

-Nu mi-a bagat nimic in cap, acesta este purul adevar.

-Nu te cred.

-Ba da, ma crezi. Stii ca, de fapt, tu o invidiezi pe Yuri si incerci sa ii faci viata un calvar. Daca ai fi avut personalitate si nu ai fi fost atat de plina de invidie si ura poate ca nu ne-am fi despartit, dar nu te mai suport!

-Foarte bine, atunci. Pleaca din camera mea, nu mai vreau sa te vad niciodata! Tipa Steph la el.

-Nici o problema! Spuse Ikusa trantind usa in urma lui.

Steph era atat de furioasa incat dupa ce Narkangelul iesi, arunca o vaza plina cu trandafiri in usa inchisa. Numai atunci cand trandafirii zaceau pe jos in apa din vaza sparta, ea si-a dat seama ca de fapt toata aceasta vacanta era pentru Yuri, nicidecum pentru ea sau altcineva. Totul se invartea in jurul ei si ura acest lucru. Camerele erau in culorile ei preferate, in gradina domneau florile ei preferate, casa arata de parca ar fi fost scoasa dintr=o poveste pentru ca ea visase la acest lucru. Nimic nu era facut pentru Steph, dar nu avea de gand sa renunte atat de usor. Daca ea nu va putea sa il aiba pe Ikusa atunci nimeni nu il va putea avea, va avea aceasta grija ca asa sa se intample.

Iesi pe balcon pentru a se uita la peisajul minunat din fata ei si pentru a se linisti. Trebuia sa se calmeze, altfel nu avea nici o sansa sa gaseasca ceva care avea sa il tina pe Narkangel departe de Yuri sau invers. Nu gasea nimic. Acum ca ei stiau de planul acesteia de a o rani pe roscata nu mai aveau incredere in ea si automat nu putea sa ii atraga intr-o capcana. Poate daca ar fi fost ajutata de cineva, dar cine avea sa o ajute. Ramasese doar fratele lui Ikusa si sora lui Yuri care dupa cate observase erau atat de ocupati unul cu celalalt, incat nici daca ar fi aterizat extraterestri in fata lor nu i-ar vedea. Deodata un fluierat admirativ rupse linistea ce se acaparase camera sa. Se intreba curioasa cine ar fi putut sa fie, dar nici prin minte nu i-ar fi trecut ca cel care facuse acel gest ar fi putut sa fie un demon.

-Cred ca a fost o cearta pe cinste. Pacat ca ai aruncat cu vaza aceea dupa ce a plecat el. Cred ca l-ai fi nimerit in cap.

-Cine… ce este? Ce cauti aici?

-Oh! Scuza-mi manierele. Eu sunt Uriel. Sunt un demon si am fost trimis aici pentru a va spiona. Am simtit ura ta cand te certai cu Narkangelul, asa ca am venit sa vad daca te pot ajuta cu ceva… spuse Uriel uitandu-se in ochi ei.

-Narkangel?

-Da. Vezi tu, exista ingeri si demoni. Ingeri nu sunt asa cum stii tu ci sunt impartiti in doua caste: Arkangeli si Narkangeli. Prietenul tau sau mai bine zis fostul tau prieten este, de fapt, un inger din casta Narkangelilor, iar asa zisul lui frate este un Arkangel. Ai inteles?

Cand termina acest mic discurs cauta in jur un fotoliu si cum nu gasi nici unul in camera se aseza pe pat, facandu-se mai comfortabil.

-Imposibil! M-am lovit la cap ieri si acum sangele care s-a acumulat imi apasa creierul si aiurez. Nu esti adevarat.

-Asta credeam si eu despre acel nimic de demon numit William, dar m-am inselat. Crede-ma sunt foarte adevarat. Vrei sa pui mana pe aripile mele?

-William este demon?

-Da. Dar a devenit bun. L-a vrajit tipa aceea roscata.

-Yuri…

-Sigur nu vrei sa pui mana pe aripile mele?

-Sigur nu vreau.

-Hai, nu musc sa stii.

Steph se apropie intr-un final precauta de Uriel si ii atinse aripile. In momentul in care ea se apropie indeajuns de el, acesta o prinse de mana tragand-o si asezand-o in poalele lui, asezandu-I parul care se ciufulise putin.

-E, hai. Nu este mai bine asa?

-Nu. As prefera sa stau in picioare, spuse infricosata.

-Nu musc. Uite, i-a acest medalion. Te va ajuta sa le vezi aripile celor doi ingeri.

-De ce imi spui mie toate acestea?

-Pentru ca vreau sa ma ajuti. Tu ma ajuti pe mine, eu te ajut pe tine.

-Cu ce sa te ajut?

-O vreau pe Yuri. Atunci cand a fost rapita, a fost rapita tot de demoni. Conducatorul meu o vrea. Atat trebuie sa stii.

-Perfect. Mie imi convine. O sa scap de ea pentru totdeauna. Ce trebuie sa fac?

-Stiam eu ca o sa te intereseze. Trebuie doar sa ai grija cum te comporti, sa nu te schimbi. Ingeri vor simti cand ceva nu este in regula si vor fi atenti la orice miscare a celor din jur. Momentan nu trebuie sa faci nimic. O sa te contactez eu cand sunt pregatit sa o rapesc. Tu o sa o rogi, atunci sa mearga cu tine la o plimbare prin padure. O rapesc, tu te prefaci ametita si apari in fata lor dupa cateva ore bune. Le spui ca te-a atacat cineva si a rapit-o pe Yuri. Nu o sa ma m-ai vezi, nu o sa o m-ai vezi. Iti convine.

-NU.

-Ce? Spuse demonul stupefiat.

-Nu imi convine. Mai vreau ceva.

-Hm… joci dur, dar imi place. Uimeste-ma.

-Vreau sa devin demon.

Uriel cand o auzi aproape ca uita sa respire. A crezut initial ca nu a inteles el bine, dar dupa expresia fetei ii spune ca nu a auzit deloc prost.

-Doar atat? Intreba asteptandu-se ca aceasta sa ceara mai mult.

-Da.

-Perfect atunci, dar te avertizez nu stii in ce te bagi. “Te rapesc” si pe tine. Tu devi demon, Yuri intra pe mana conducatorului meu.

-Batem palma?

-Da!

Exact atunci cand ii atinse mana, Uriel simti pe cineva cum vine furios si grabit spre camera in care se afla. Asa ca o adormi pe Steph si o aruca pe pat, in timp ce se pregatea sa intampine musafiri nepofiti. Isi zicea el ca era imposibil ca aceasta mica intalnire sa fie atat de simpla. Acum trebuia sa se lupte si sa reuseasca sa scape teafar din acea lupta.

William intra pe usa impreuna cu Ikusa care il urma indeaproape. Ikusa se duse la Steph pentru a avea grija de ea, in timp ce demonul se duse dupa Uriel care zbura pe geam razand ca un nebun.

Will isi dadu seama ca se indreapta intr-o capcana dar nu putea sa se opreasca si sa il astepte pe Narkangel sa isi faca aparitia, asa ca se vazu nevoit sa isi continue urmarirea. O urmarire care nu dura mai mult de treizeci de minute si care il duse in mijlocul padurii din apropierea casei.

-Deci ai venit intr-un sfarsit, spuse Uriel.

-Puteam sa ratez o asemenea ocazie? Intreba William.

-Cat de dragut din partea ta sa imi dai ocazia sa te ucid din nou... Dar un lucru as vrea sa stiu. Cine te-a adus din ghearele mortii?

-Chiar te intereseaza sa stii cine m-a adus inapoi?

-Nu. Asa, vroiam sa stiu din pura curiozitate.

-Hai sa terminam cu toata aceasta conversatie, de altfel, foarte interesanta, dar cred ca avem niste afaceri de incheiat.

-Foarte bine, spuse Uriel atacandu-l pe celalalt demon.

Si uite asa lupta dintre ei doi incepu. Will se ascunse dupa un copac si forma un bici din foc, parasind protectia pomului fugi spre Uriel pentru a-l ataca. Uriel luat prin surprindere arunca mingia de foc ce o avea in mana, dar ii exploda in fata fiind detonata de o lovitura rapida de bici. William infasura biciul in jurul gatului adversarului sau si il trase spre el, sugrumandu-l.

Nu mai avea mult si avea sa il omoare, cand ceva incepu sa ii arda inima si pana sa isi dea seama ce este, era deja mort.

-Nu esti in stare sa faci pe spionul? Intreaba Akki in timp ce il asjuta pe Uriel sa se ridice.

-De ce m-ai salvat? Intreba el, tusind.

-Pentru ca o sa am nevoie de tine mai incolo, un poti muri acum. Acum, hai sa mergem.

Cei doi disparura in neant, lasandu-i pe cei doi ingeri sa se ocupe de disparitia lui William, ceea ce si facura. Il trimisera pe acesta intr-o lunga vacanta din care un avea sa se intoarca prea curand.

In a cincia zi

Ikusa nu o mai vazuse pe Yuri in ultimele patru zile, in ciuda sperantelor lui ca va cobori sa discute cu el. Cobora doar pentru a manca si nu spunea niciodata nimic. Era a cincea zi de cand venisera aici sa petreaca o luna din vacanta de vara si pana in acel moment un se dovedise a fi o idee atat de stralucita. Vorbise cu Yuri rezolvand nesiguranta amandurora in privinta sentimentelor lor, dar se certase foarte rau cu Steph, nu ca i-ar fi parut rau, numai ca dupa acele discutii, cele doua fete se inchisera in camerele lor. Apoi William a fost omorit, iar el a trebuit sa o minta pe roscata ca a fost nevoit sa plece, ceea ce o facu sa se inchida si mai mult in sine. Yuri nu mai vroia sa isi raneasca prietena si vrand sa fie singura se exilase in camera, iar Steph, era sigur, isi facea tot felul de planuri pentru a-l tine pe el cat mai departe de roscata.

In cele din urma se decise, le lasase destul timp sa se gandeasca singure, asa ca vorbise cu fratele sau si cu Ran, cerandu-le sfatul. Toti trei au hotarit ca Ikusa sa vorbeasca cu Yuri, in timp ce ei doi aveau sa discute cu Steph. Daca ea va dori sa plece acasa, nu se vor impotrivi. De un singur lucru erau siguri si anume ca Steph nu va pleca acasa nici in ruptul capului, dar asta nu ii interesa prea mult.

Ikusa avea emotii mari in ceea ce o privea pe roscata. Nu stia cum sa reactioneze, nu stia cum sa o ia fara sa o indeparteze din nou. Se trezi in fata usii ei. Facandu-si curaj batu incetisor si intra fara sa mai astepte sa fie invitat.

O vazu imediat pe Yuri in prosopul de baie putin c-am mic, care lasa sa se vada prea mult din pielea ei. Fara sa astepte reactia ei, el se intoarse cu spatele, incepand sa isi ceara scuze, dar in adancul sufletului sau regreta ca nu statuse sa o vada mai bine. Sa isi intipareasca in minte acea imagine a ei, asa cum arata in prosopul mic, cu mici perle de lumina alunecand in

jos pe corpul ei perfect. Se inrosi tot la fata, ceva ce nu i se mai intamplase pana acum, ramanand uimit atunci cand o auzi.

-Nu te-am auzit batand la usa si nici intrand in incapere, spuse ea incet.

Dupa vocea ei isi putu da seama ca si aceasta era la fel de stanjenita ca si el. Stia ca il va intelege daca nu se va intoarce sa vorbeasca cu ea, fata in fata.

-Am batut... nu am primit nici un raspuns, asa ca am intrat. Scuze. Imi cer scuze, nu am crezut... nu am stiut ca esti la dus, am crezut... am crezut ca nu vrei sa raspunzi.

-Uite ca nu despre aceasta a fost vorba.

-Inca o data, imi cer mii de scuze.

-Nu face nimic. Dar de ce ai venit? Vrei ceva?

-Cum adica de ce am venit? Pai, tu nu iesi din camera decat sa mananci, nu ma bagi in seama, nici „buna” nu imi spui si ma intrebi de ce am venit? Nu a insemnat nimic pentru tine ceea ce am vorbit acum cateva zile?

-Poate ca da, poate ca nu a insemnat. Ce conteaza? Spuse ea de abia reusind sa termine fraza.

-Atunci acest gest nu te va deranja, nu? Intreba el, apropiindu-se de ea si mangaind-o pe obraz, coborandu-si mana spre sani ei, dar aceasta il opri.

-Deloc, dar pana si ea stia ca minte.

Sangele deja incepuse sa ii alerge prin vene, incepand sa simta o ametala dulce. In plus memoria visului pe care l-a avut cu cateva zile in urma cu Ikusa iubind-o pe acea fata inca o mai bantuia, ceea ce facea imposibila incercarea ei de a parea dezinteresata si rece.

-Nu mai spune. Ce vei face daca te voi saruta?

Nu o lasa sa raspunda. El deja se aplecase sa o sarute. Stia din experienta ca saruta incredibil de bine. Sarutul din biblioteca nu era nimic pe langa cel care il traia acum. Simtea cum camera se invarte, disparand totul din jurul lor, aproape ca uitase unde se afla. Era constienta doar de mainile lui care o strangeau din ce in ce mai tare si de gurile lor care nu se mai saturau de gustul celuilalt. Se despartira pentru a-si recapata respiratia. Il uimi din nou cand Yuri in loc sa se indeparteze de el isi lasa capul pe umarul lui. Era atat de vulnerabila si fina incat nu se putea abtine sa nu o stranga protector in brate. Ar fi vrut sa o tina asa toata viata, sa nu ii mai dea drumul, dar era constient ca nu era posibil. Deodata deveni constient de cat de dezbracata era, dandu-si seama ca daca nu va incepe sa vorbeasca va trece la alte actiuni nu atat de neplacute pentru el, cel putin.

-Deci? O sa ma trezesc cu o palma, poate cateva lucruri aruncate cu intentia de a ma lovi in cap? Intreba el incercand sa ia totul ca o gluma, dar nu era sigur daca ea nu va reactiona in acel mod.

-Sa stii ca asa ai merita sa fac pentru ca o inseli pe Steph.

-Dar nu o insel. M-am despartit de ea.

-Si aceasta ar trebui sa ma faca sa ma simt mai bine?

-Da.

-De ce?

-Ca nu am inselat-o, deci nimic rau nu s-a intamplat.

-Te-ai despartit de ea din cauza mea! Este de ajuns! Tipa ea, lovindu-l cu pumni in piept pe Ikusa.

-Nu este adevarat! M-am despartit de ea pentru ca este rea si meschina, nu din cauza ta. Nu o plac si punct.

-Sigur nu este din vina mea?

-Sigur, minti el. Nu esti tu de vina. Dar acum ca tot am pus punct relatiei cu Steph as vrea sa incep una cu tine. Aceasta daca si tu vrei sa fi cu mine... recunoscu el, uitandu-se la ea rugator.

-Normal ca vreau sa fiu cu tine. Nu mai vreau sa fac aceasi greseala de doua ori. Nu stiu cum ai fost tu, dar eu am fost foarte mizerabila stiind ca esti cu altcineva.

-Nici nu stii de cate ori a fost nevoit Hissori sa ma opreasca sa nu il bat pe Seya. Innebuneam de cate ori te vedeam cu el. A fost iadul pe pamant.

O lua in brate din nou, ridicand-o la nivelul lui si pupand-o pe toata fata. Era fericit ca intr-un final reusise sa rezolve toate problemele dintre ei doi. Dupa cateva minute ii dadu drumul, spunandu-i:

-Du-te sa te imbraci, iar eu ma duc sa discut cu fratele meu. Te voi astepta jos.

-Da. O sa vin in cateva minute.

Se mai sarutara o data inainte de a se desparti. Amandoi erau fericiti si linistiti, gandindu-se nerabdatori la toate clipele frumoase ce le vor petrece impreuna.

Peste noua zile

Trecusera doua saptamani de la prima intalnire a lui Steph cu Uriel. In tot acest timp ea a suportat toate dulcegariile dintre Ikusa si Yuri, nezicand nimic. Vroia sa se dea pe langa ei pentu ca acestia sa aiba din nou incredere in ea, asa ca nu facuse nimic pentru a-i desparti, ba

din contra, facea tot posibilul pentru ca ei sa stea cat mai mult timp impreuna. Astfel in momentul in care avea sa aibe loc rapirea, nimeni nu va banui ca ea a avut ceva de-aface cu disparitia roscatei si moartea lui Ikusa. Plus suspiciunile vor disparea atunci cand vor vedea ca si ea a fost rapita o data cu Yuri. Nu mai avea prea multa rabdare, vroia sa ii vada fata lui Yuri cand va intelege ca totul nu a fost decat o inscenare pentru a o rapi, deasemenea nici nu putea sa isi inchipuie durerea pe care o va simti atunci cand va afla ca Ikusa este mort, dar era sigura ca durerea avea sa fie insuportabila. Acum dupa ce se bucurase de visele ei de razbunare se pregatea pentru intalnirea ei cu Uriel. Acesta ii lasase un bilet in care ii cerea sa fie la ea in camera la ora sase seara in acea zi. Nu mai scria nimic altceva. Nici un motiv, nici o semnatura, doar locul si ora, dar stia de la cine era, de aceea de abia astepta sa il intalneasca din nou pe demon. Nu era el cine stie ce frumusete dar ii oferea sansa de a se razbuna, iar pentru acest lucru ii va ramane mereu recunoscatoare. Nu apuca sa termine bine de aranjat ca il vazu pe Uriel in oglinda stand in spatele ei, afisand un zambet ironic.

-Buna.

-Buna, Uriel.

-Cum iti merge?

-Nu atat de bine, spuse ea uitandu-se direct in ochii lui rosii.

-Pai de ce?

-Tu crezi ca imi place sa stau si sa vad cum el este cu ea? Cum se poarta cu ea, cum ii vorbeste. Este ca si cum ar fi facuta din sticla si nu vrea sa o sparga. Niciodata nu s-a purtat asa cu mine, nu a vorbit cu mine cum vorbeste cu ea. Imi vine sa ii omor pe amandoi. Dar de fiecare data imi amintesc ca nu trebuie sa fac nimic compromitator, ca trebuie sa mai suport inca putin timp si o sa ii vad suferind pe amandoi. Pe unul in Iad si pe altul in lumea oamenilor.

-Mm... spuse Uriel lingandu-si buza superioara captivat de acea descriere.

-Ce este? La ce te gandesti?

-Ma gandeam ca o sa fi un demon foarte apetisant.

-Mersi, ii multumi fata luptandu-se cu zambetul ce vroia sa isi faca cunoscuta prezenta.

-Nu este un compliment. Sa stii ca lumea demonilor este teribila, rea, nu trebuie sa te increzi in nimeni decat in tine. Nimeni nu iti face complimente sau cadouri fara sa urmareasca ceva. Sigur vrei sa devi demon? O data demon trebuie sa stai o suta de ani in Iad pana sa poti vizita, sa zic asa, pamantul. In afara de acest inconvenient mai este si faptul ca vei ramane asa ceva pentru totdeauna, nu te vei putea transforma in inger sau in om pentru a avea soarta lor.

-Sigur vreau sa devin demon. Vreau sa o vad pe Yuri suferind si nu pot face acest lucru decat daca sunt acolo.

-Este viata si destinul tau, spuse ridicand palmele in sus intr-un gest de impartialitate.

-Oricum lasa aceste nimicuri deoparte. Ia zi cum ai de gand sa ataci? Cum vrei sa o rapesti? Intreba ea, in ochii de caprioara sclipind o lumina malefica.

-M-am gandit, am vorbit cu conducatorul meu si am ajuns la concluzia ca tu ar trebui sa o rapesti pe Yuri, asa cum ai spus de la inceput, iar eu sa il omor pe Ikusa. Astfel o sa il obligam pe Hissori sa plece inapoi in Rai, lasand-o pe sora roscatei nepazita. O data plecat Arkangelul, o vom rapi si pe Ran si gata. Am terminat sarcina.

-De ce o vrei si pe Ran? Intreba Steph nedumerita.

-O sa afli destul de curand motivul.

-Fie. O sa o cred si p-asta.

-Apropo, te-ai convins ca exista ingeri?

-Da nici nu m-am indoit vreodata ca nu exista. Am crezut din clipa cand ai aparut la mine in camera si m-ai lasat inconstienta! Ii arunca ea in fata demonului.

-Ma gandeam ca o sa fi mai usor de abordat...

-De ce credeai asta?

-Din cauza urii tale si a dorintei de razbunare. Ai un suflet putrezit rau de tot. Intr-un final ai fi ajuns demon si fara ajutorul meu.

-Cum o sa ma transformi? Adica ce se va intampla? Voi face un ritual sau imi dai ceva de baut? Care-i smecheria?

-Vom face un ritual. Tu vei sta intinsa pe jos intr-o pentagrama. Vei fi legata pentru orice eventualiate, dupa care va fi o incantatie, ti se va da sa bei sange de demon, iar mai apoi un cutin plin de sangele acelui demon va fi infipt in inima ta. Vei muri pentru cateva secunde, dupa care te vei trezi in noul tau corp. Va fi ciudat pentru cateva zile, dar te vei obisnui. Inca mai vrei sa devi unul dintre noi?

-Da. Nu ma sperii tu asa usor. Adica, nu suna prea incurajator partea cu cutitul infipt in inima, dar atata timp cat nu mor... nu am probleme.

-Ti-am mai zis, este viata ta. Nu imi pasa ce faci cu ea.

-Da, da, stiu. Dar cum eu te ajut pe tine si tu va trebui sa ma ajuti pe mine... spuse ea uitandu-se la el serioasa.

-Mai doresti ceva? Intreba el plictisit.

-va trebui sa ma inveti totul despre supravietuirea in lumea ta. Atat si nimic mai mult. Nu vreau sa mor din primele zile. A, si mai vreau sa stiu toata istoria ingerilor si a demonilor. Fara secrete, fara smecherii, toate cartile puse pe masa.

-Foarte bine, dar dupa ce lectia se termina vei uita ca m-ai cunoscut vreodata. Acolo fiecare este pentru el.

-Nici o problema.

Nu ii venea sa creada cat de usor trata lucrurile aceasta muritoare, dar nu putea sa nu o placa. Era un adevarat demon si ar fi facut unul pe cinste, iar daca drumurile avea sa li se mai intersecteze de acum inainte atunci numai distrugere avea sa iasa din aceasta intersectie. Uriel disparu, lasand-o singura in camera ei gandindu-se la un plan pentru a-si indeplini cu succes misiunea.

Ascunzatoarea lui Lucifer

In ascunzatoarea lui, Lucifer astepta rapirea lui Ayame, devenind din ce in ce mai nerabdator. Cu cat ziua rapirii ei se apropia, cu atat devenea mai stresat si se distanta mai mult de asa zisa lui regina. La fel ca si Ashi si el o vroia pe Ayame, dar nu pentru ca o iubea. O, nu. Planurile lui erau cu totul altele. Iubirea era ceva ce numai cei slabi simteau, acest lucru nu l-a inteles el la momentul potrivit. Daca ar fi stiut acest lucru atunci cand trebuia, poate nu s-ar mai fi aflat in acea situatie. Crezuse ca iubirea este cea mai puternica arma, dar nu era adevarat. Realitatea i-a demonstrat contrariul in cel mai crud mod posibil. Asa ca ajunsese la concluzia ca iubirea nu facea decat sa te traga in jos de fiecare data, ca nimic bun nu iesea din o idila. Incepuse sa il enerveze si mitul despre el, cum ca s-ar fi razvartit din cauza ca Dumnezeu, Atotstiutorul a distrus ingerii creati de ei doi, cand de fapt lui putin ii pasa de creatiile sale, dar avea si o parte buna, si anume: il picta pe Dumnezeu ca un Zeu razbunator, crud si egoist. Ii aducea zambetul pe buze de cate ori isi amintea acea parte a mitului. Daca ii ajuta sa se minta ca El a fost, fie si pentru cateva zile, la fel ca demonii, atunci nu aveau decat sa se minta, Lucifer nu avea de gand sa le spulbere acea speranta. O vroia pe Ayame pentru ca ea era singura care putea sa devina egala lui, putea sa devina Sacred Wings, care avea aceasi putere. Ceea ce insemna ca putea sa il opreasca, iar acesta nu avea de gand sa lase asa ceva sa se intample. Daca ar fi putut sa puna mana pe ea, atunci ar fi putut sa o oblige sa devina Sacred Wings si apoi avea sa o corupa sa treaca de partea lui. Era un gest riscant, dar putea sa o corupa daca se misca rapid. Ii trebuia ceva timp sa isi aduca aminte cine era si care ii era locul, iar daca Lucifer actiona in acel timp planul ii reusea. Si astfel o impiedica pe aceasta sa intre in Rai si sa incerce sa il impiedice. Odata ce ingerii ramaneau fara conducatoare, fara speranta ca aceasta avea sa se intoarca peste cativa ani, haosul avea sa se instaureze in Eden. Va fi haos pe pamant, haos in ceruri, va fi minunat.

Pe Sacred Hermit il trezi la realitate Akki care aparu pe neasteptate in camera. Radia de fericire. Se intreba ce s-o fi intamplat de era atat de bucuroasa, care din planurile ei o fi dat roade pentru a o face atat de multumita de sine.

-Hei, scumpo! Ce-i cu tine asa de devreme? Intreba uitandu-se suspicios.

-Am reusit, de fapt, aproape am reusit. Maine, cel tarziu poimaine, pe vremea aceasta Yuri cu surioara ei vor fi in mainile noastre. Se pare ca nu vom mai avea nevoie de politisti.

-Poate ca nu ar trebui sa renunti inca la ei. Adica, cine stie, poate o sa ai nevoie de ei candva, nu te-ai vazut cu Yuri in mana inca.

-Sa stii ca ai dreptate. Nu o sa renunt inca la acestia. Si asa m-am chinuit ceva timp sa ii fac pe toti sa intre in capcana. Nu este atat de usor sa vrajesti niste oameni.

-Deci, i-a spune-mi si mie, care este planul tau malefic? Intreba razand.

Inainte de a-i raspunde, ea se dezbraca, aruncandu-si hainele peste tot prin camera, bagandu-se in pat. Il invita pe Lucifer sa vina si el, dar acesta o ignora. Nu avea chef de compania ei. Pentru el, ea nu insemna nimic, putea sa o inlocuiasca foarte usor, oricand. O tinea deoarece avea planuri bune, cand avea sa o dea in bara avea sa se descotoroseasca de aceasta.

-Nu vrei sa vii in pat, sa ne distram?

-Nu. Nu am chef acum. Sunt putin ingrijorat. Vreau sa se termine o data toate aceste lucruri, sa vina Apocalipsa mai repede. Ma enerveaza sa astept.

-Bine. Vei pierde ceva super distractiv si eliberator de stres.

-Sunt sigur... voi continua totusi sa traiesc, zise el foarte sceptic. Acum spune-mi planul tau pana nu mor de plictiseala.

-Tare morocanos esti azi. Planul meu este de a o rapi pe Yuri in timp ce este cu o fata pe nume Steph. Aceasta a fost corupta de Uriel sa ni se alature si sa il ajute sa o departeze pe roscata de Narkangel. Steph o va atrage pe Yuri, lasandu-l pe Ikusa singur. Odata singur, Uriel il ataca omorindu-l, ducandu-se dupa Steph pentru a le lua pe cele doua fete si a le aduce in Chaos. In acest timp Arkangelul Hissori cu sora lui Yuri vor suna la politia pe care eu o controlez si ei vor spune ca nu poate sa faca nimic, iar in timp ce el se duce dupa cei care au disparut, noi o rapim si pe Ran.

-Hm... ce vrea acea muritoare? De ce va ajuta?

-Vrea razbunare impotriva Narkangelului, dar si sa devina una de-a noastra.

-Suna bine planult tau, dar va functiona?

-Da. De ce sa nu functioneze?

-Uriel este mai puternic decat acel Narkangel?

-Nu stiu.

-Cum ai zis ca il cheama? Este un suflet vechi, este unul nou? Este un inger creat de Dumnezeu? Este un fost om care a intrat in randurile ingerilor?

-Nu stiu. Stiu doar ca il cheama Ikusa si Ashi se teme de el, dar nu a vrut sa imi spuna nimic.

-Ikusa?!? Pai este unul dintre cei mai buni luptatori ai castei sale, Uriel nu va avea nici o sansa. Este unul dintre ingerii creati de Dumnezeu, este un suflet aproape la fel de vechi ca si al meu. Nu va avea nici o sansa demonul tau.

-Eh, nu mai fi atat de pesimist. O sa se descurce, o sa vezi, iar daca nu se va descurca voi pierde un ghimpe, nimic mai mult.

-Vei pierde si o ocazie.

-Voi gasi alta. Nu degeaba sunt regina ta. Am destula putere pentru a putea sa ma descurc si singura daca va fi nevoie.

-Nu subestima niciodata adversarul si nici nu iti supraestima puterile. Ceea ce ai tu este atat cat iti trebuie pentru a putea trai aici. Esti putin mai puternica decat Ashi si ai aceeasi putere ca si Ikusa. Asa ca ai grija ce faci, poate nu vei mai obtine o a doua sansa, iar eu nu pot suporta esecul.

-Foarte bine, imparatul meu. Eu o sa plec acum. O sa te las in pace sa nu te infectez cu esecul meu sau lipsa puterii mele. Eu sunt prea mica si neinsemnata pentru ca sa valorez ceva in ochii tai, spuse ea afectata de vorbele lui Lucifer.

-Este singurul lucru inteligent pe care l-ai spus toata ziua.

Akki se imbraca in graba, disparand furioasa din camera. Spera sa il faca pe Lucifer sa se simta putin vinovat pentru ca o suparase, dar undeva in adancul ei stia ca nu ii parea rau deloc. Stia ca era doar o unealta folositoare pentru moment de care avea sa se descotoroseasca imediat ce va deveni inutila. Trebuia sa o rapeasca pe Yuri, trebuia sa reuseasca, altfel devenea inutila si nu vroia sa fie doar ceva dispensabil.

Capitolul XI

La vila

Era o zi frumoasa de vara, tocmai perfecta pentru un picnic in padure. Perfecta pentru capcana pusa la cale de Steph si Uriel. Asa ca aceasta se imbraca in ceva usor si iesi din camera sa sa o caute pe Yuri. Nu ii lua mult pana o gasi. Asa cum se asteptase o gasise pe aceasta in gradina cu nimeni altcineva decat Ikusa, plimbandu-se si distrandu-se amandoi. Se duse in directia lor, compunandu-si o masca in asa fel incat ei sa nu observe cat de mult ii ura de fapt.

-Buna! Spuse incercand sa para foarte fericita ca ii vede.

-Buna Steph, raspunse Yuri radiind de bucurie.

Ikusa in schimb nu spuse nimic, ci doar se multumi sa isi puna mana pe dupa mijlocul lui Yuri, tragand-o cat mai aproape cu putinta. Nu ii marturisise acesteia ce se petrecuse intre el si Steph, nu ii zisese nici cum era ea in realitate. Nu vroia sa o intristeze pe Yuri deschizandu-i ochii si aratandu-i ca Steph o injunghia de cate ori putea. Prefera sa o urmareasca in liniste pentru a o

ferii pe roscata de planurile de razbunare ale fostei lui prietene. Era uimit ca nu incercase nimic pana in acel moment. Se pregatise pentru orice eventualitate, pentru orice plan de razbunare, dar nu si pentru cazul in care ea avea sa se poarte atat de frumos cu ei. Nu ii mirosea a bine comportamentul lui Steph cand venea vorba de ei doi, era mult prea draguta si prietenoasa.

-Am vazut ziua aceasta atat de minunata, incat mi-a trecut prin minte ca este o zi perfecta pentru un picnic. Ce parere aveti?

-Sa stii ca este o idee nemaipomenita! Ce crezi Ikusa? Vrei sa mergem la un picnic, undeva intr-o poienita, inconjurati de natura?

-Nu vad ce ne-ar opri. Este intr-adevar o zi buna pentru o mica excursie si oricum nu avem nici un alt plan pentru ziua de azi.

-Atunci totul ramane stabilit. Mai trebuie sa le spunem si celor doi porumbei.

-Ce sa ne spuneti? Intreba Hissori curios.

Hissori si Ran aparura amandoi din casa pentru plimbarea lor obisnuita prin gradina, cand iesira din casa si ii vazura pe cei trei stand de vorba. Venira curiosi sa vada ce se intampla.

-Daca tot ati venit voi la noi, scutindu-ne astfel de un drum o sa va spunem despre ce vorbeam. Steph a venit cu ideea de a merge la un picnic. Vreti si voi sa veniti? Ii intreba Narkangelul.

-Sigur ca o sa venim. Nu va vom lasa sa va distrati fara noi.

-Bun, atunci eu, Ran si Yuri ne ducem sa pregatim cosul cu mancare si bautura in timp ce voi va duceti sa pregatiti celelate lucruri.

-Daca voi va ocupati de cos, noua ce ne mai ramane?

-Nu stiu. Gasiti voi ceva. Luati scaune pliante sau poate cateva umbrele. Vedeti voi ce faceti.

-Bine, bine, spuse Ikusa putin suparat pentru ca trebuia sa se desparta de Yuri.

O saruta rapid, plecand cu fratele lui sa caute alte lucruri care le-ar folosi la picnic.

Steph le lua de mana pe cele doua fete dupa ce plecara baietii, ducandu-le in bucatarie pentru a pregati mancarea.

-Ok, ce vom face de manacare? Intreba Ran nestiind de ce sa se apuce mai intai.

-Hm... eu ma pricep doar la facut mancare. Nu stiu sa fac deserturi. Am incercat de cateva ori, dar nu mi-a iesit nimic.

-Bine, atunci eu le voi face, numai sa imi spuneti ce vreti, se oferi Yuri.

-Stii sa faci tort de trandafiri cu frisca si visine asezate frumos pe deasupra?

-Sigur, pot incerca.

-Bun. In acest caz, tu te ocupi de tort, eu si Ran ne vom ocupa de celelalte feluri de mancare.

In patru ore cele trei fete terminara de pregatit cosul. Mai luara o patura pentru a sta pe ea in timp ce mancau si plecara sa caute o poienita unde aveau sa se aseze. Toti se intelegeau bine. Vorbeau si glumeau, uitand de neintelegeri dintre ei, uitand de dusmanie sau invidie. Chiar si Steph se bucura de drumul ce ducea in poienita.

Yuri si Ikusa erau in frunte, conducandu-i pe ceilalti spre locul unde se afla acel luminis. O tinea pe fata atat de strans, incat aceasta avea impresia ca ii era teama ca ar putea sa dispara in orice moment de langa el. In cele cateva zile de cand erau oficial impreuna devenise incredibil de posesiv, dar niciodata nu se purtase sau ii vorbise urat. Nu o lasa nici o clipa singura, iar atunci cand trebuia sa se duca la culcare se abtinea cu greu sa nu o roage sa stea cu ea. Stia ca devenise posesiv, insa pierduse prea mult timp cu toate acele jocuri de-ale lor, iar acum cand lista cu fete care puteau fi reincarnarea conducatoarei lor se diminua vazand cu ochii devenea disperat dupa acele momente care treceau atat de repede. Erau ore in care era sigur ca vedea pur si simpul cum trece timpul si trebuia sa se intoarca inapoi in Eden. Stia ca nu se cuvenea sa incalce regulile sau sa nu asculte un ordin care ar fi venit de la Hageshi, dar nici nu putea sa le respecte. A respecta acele ordine ar fi insemnat o viata fara Yuri ceea ce in ace clipa i se parea de nesuportat. Nu stia cum de se indragostise de ea. In mod normal, ingeri nu se indragosteau unii de ceilalti, astfel puteau sa vada imaginea nealterata a lucrurilor din jurul lor, nu doar partiala. Pe cat de imposibil era ca un inger sa iubeasca pe atat de puternica era dragostea lui pentru roscata. Gandindu-se la tot ceea ce le statea in cale se uita in jos la Yuri pentru a-si intipari si mai bine trasaturile fetei sale, pentru a fi sigur ca daca va fi obligat sa plece nu o va putea uita niciodata.

Exact cand el se uita la ea, Yuri simtindu-se privita ridica ochii si ii intalni pe ai lui. Stia ca ceva nu era in regula. Era ceva, un amanunt care il impiedica pe Ikusa sa fie cu adevarat fericit. De obicei ascundea acea tristete fata de ea, dar cateodata cand o privea, exact la fel cum se uita acum, putea sa vada in ochii lui o tristete mare. Vroia sa afle ce il framanta, sa ii aline durerea spunandu-i ca totul va fi bine, dar de cate ori aducea vorba despre acest lucru el schimba subiectul cu mult tact sau venea langa ea si o saruta facand-o sa uite despre ce vrobeau. Acum nu vroia sa discute despre aceasta problema, pentru ca nu vroia sa strice ziua aceasta frumoasa. Asa ca se ridica pe varfuri, pupandu-l pe obraz ca mai apoi sa isi intoarca privirea, prefacandu-se ca este atenta pe unde calca.

Hissori incerca sa nu se gandeasca la urmatoarea clipa, bucurandu-se de prezent. Totul statea foarte bine intre el si Ran, amandoi pastrand relatia dintre ei flexibila fara sa se implice

prea mult in aceasta. Chiar daca el stia ca o iubeste nu vroia sa recunoasca acest lucru. Spera in adancul sufletului sau ca ea sa nu il iubeasca pentru ca nu ar fi fost capabil sa suporte sa o raneasca atunci cand s-ar fi intors in Eden, dar nici nu ar minti-o spunandu-i ca nu o iubeste daca ea si-ar fi marturisit sentimentele. Problema era ca nu vor mai sta mult, deoarece mai aveau de cercetat cincizeci de fete printre care se aflau si cele doua surori. Acum ca tot erau cu ele, se gandea cum sa faca sa descopere daca aveau semnul lui ayame pe corp. Dupa multe cautari, aflasera ca reincarnarea lui Ayame avea sigla ei pe corp, nascandu-se cu acela. Numai ca acesta putea fi oriunde pe trup, el putea sa se ocupe de Ran, dar cu Yuri avea sa fie putin mai complicat. Din cate aflase de la sora ei, ea nu atinsese inca nivelul acela de intimitate cu un baiat, asa ca daca se dovedea ca Ran nu are acel semn, Ikusa avea sa se aleaga cu o slujba foarte grea. Dandu-si seama ca au ajuns si ca din nou gandurile lui au alunecat spre munca, isi alunga din minte tot ce tinea de conducatoarea lui, luand-o pe prietena sa in brate si invartind-o, o facu sa rada.

Ajunsi in poienita, cei cinci prieteni incepura sa pregateasca locul pentru a se aseza pe iarba moale. Baietii se razgandira asupra scaunelor pliante, inlocuindu-le cu perne moi din pene, imbracate in catifea verde si o umbrela inalta, alba din dantela. Fetele asteptau rabdatoare ca acestia sa termine pentru a se putea aseza. Ran, ca de obicei, incepu prima discutia.

-Deci, mie una nu imi este foame, dar am chef sa joc ceva amuzant. Ce jucam?

-Nu stiu. Ce am putea sa ne jucam?

-Avem remi, carti, palete pentru tenis...

-Daca tot suntem afara, hai, sa jucam ceva distractiv! Sugera Steph.

-Bun, ceva distractiv... cum ar fi... se opri Hissori gandindu-se la un joc.

-Cum ar fi „De-a v-ati ascunselea”! Termina Steph in locul Arkangelului de frica sa nu vina altcineva cu alta idee, care ar fi putut sa ii dea planul peste cap.

-Nu este o idee atat de rea. Nu m-am mai jucat de mult acest joc, spuse Yuri incantata.

-Da. Ce parere aveti, baieti? Intreba Ran.

-Suna distractiv.

-Foarte distractiv, zise si Ikusa facandu-i cu ochiul lui Yuri care se inrosi toata.

-Deci, sunteti de acord?

-Da.

-Bun. Cine se va pune?

-Ma pun eu! Se oferi Hissori pentru a sari peste faza cu alesul celui care trebuia sa ii caute pe ceilalti.

-Bine. Vei numara pana la o suta. Cine vine si atinge umbrela este in siguranta, iar primul prins va trebui sa se puna.

-Foarte bine.

Hissori se aseza pe jos si incepu sa numere. Imediat ce el se puse, Ran fugi sa se ascunda dupa cativa arbusti care o acopereau complet de privirea lui, in timp ce Ikusa o lua de mana pe Yuri, fugind cu ea in padure, intrand din ce in ce mai mult in inima padurii de foioase. Ii lasara in urma pe ceilalti. Nu erau constienti ca Steph ii urmarea pastrand o distanta intre ei pentru a nu se face observata. Deodata in timp ce alerga, Uriel isi facu aparitia de nicaieri in stanga ei si isi potrivi ritmul dupa al ei.

-Fi atenta, nu o sa repet de doua ori. Eu o sa te urmaresc si imi faci un semn cand te hotarasti sa pleci cu Yuri, eu atunci voi astepta zece minute si il voi ataca pe ikusa. In acele zece minute trebuie sa te indepartezi foarte mult de locul unde este el, cand iti vei da drumul la par, eu voi intelege ca esti pe cale sa pleci cu Yuri. Ai inteles? Spuse el uitandu-se la ea cu o privire serioasa.

-Da, am inteles. Acum trebuie doar sa gasesc o cale sa o indepartez pe Yuri de Ikusa.

-Stii unde sa o duci pe Yuri, da?

-Da, stiu. In cercul acela magic care o va tine pe ea prizoniera si pe ingeri afara.

-Nu este un cerc. Se numeste pentagrama si ii va restaura amintirile, daca este intr-adevar un inger.

-Bine, bine.

-A, daca cumva aude ceva si incepe sa tipe da-i cu aceasta pe la nas. O va adormi instantaneu, spunand aceasta ii dadu o sticluta cu o substanta albastra in ea.

-Bine. Acum dispari pentru ca tocmai s-au oprit.

Ikusa se opri brusc, luandu-o in brate pe roscata si uitandu-se direct in ochii ei verzi ca padurea ce ii inconjura.

-De ce m-ai adus aici?

-Pentru a petrece putin timp singuri, inconjurati de spiritele padurii fara sa ne intrerupa careva.

-Nu petrecem destul timp singuri?!

-Nu prea. Tot timpul este cineva care intervine sau care apare din senin si ne intrerupe distrugand totul.

-Hm... si ce ai de gand sa imi faci acum? Intreba ea invitandu-l sa o sarute.

Atata astepta. O lua pe sus si o aseza pe un trunchi de copac ce era cazut de ceva timp si tocmai cand se apleca sa o sarute o auzi pe Steph aparand.

-Buna! Scuze ca va intrerup, spuse ea neobosindu-se sa se faca crezuta.

-Da... buna. Nu puteai sa mai astepti vreo doua ore? Ce cauti aici? Intreba Ikusa cu toata raceala de care era in stare.

-Vroiam sa vorbesc ceva cu Yuri pentru un minut. De altfel am gasit o floare foarte speciala in timp ce ma plimbam pe aici si as fi vrut sa ti-o arat. Crezi ca te poti desparti de ea un minut? In timp ce spunea acest lucru Steph isi desfacu parul lasandu-l liber.

Yuri se uita curioasa de la Steph la Ikusa sperand ca el sa nu aiba ceva impotriva, il ruga practic sa o lase. Ikusa nu putu sa se impotriveasca, mai ales vazandu-i ochii frumosi rugandu-l sa o lase, asa ca incuvinta. In timp ce se uita la ea cum dispare cu Steph in padure, avu o presimtire rea. Dintr-o data avea impresia ca roscata nu se va mai intoarce niciodata. Aproape ca intra in panica dorind sa o strige sa se intoarca inapoi atunci cand nu o mai putea vedea deloc. Se calma spunandu-si ca nimic rau nu se va intampla, ca totul va fi bine, ea va fi bine. Inconstient a intins mana spre situelta ei care se pierdea incet, inghitita de padure, pentru a o face sa se intoarca. Isi dadu seama in acel moment cat de mult o iubea si cat de imposibil avea sa fie sa respecte ordinul de a se intoarce inapoi in Eden. Daca nu putea sa stea departe de ea nici cinci minute cum ar fi putut sa reziste o viata intreaga departe de aceasta.

Din cauza ca era atat de adancit in propriile lui ganduri nu il auzi pe Uriel cum se furisa in spatele lui pregatindu-se sa loveasca.

In poienita

Intr-un sfarsit terminase de numarat pana la o suta, asa ca se ridica uitandu-se in jurul lui sa vada unde se puteau ascxunde ceilalti prieteni ai lui. Din pacate nu vazu nimic iesit din comun cum ar fi fost o bucata de material agatata de un copac. Se uita bine in toate directiile pentru a fi sigur ca nu a ratat ceva si nevazand niic, se duse spre cel mai apropiat arbusti sa vada daca cineva se ascunsese acolo. Era cel mai evident loc in care cineva puea sa se ascunda, dar nu conta, era un joc si trebuia sa le acorde o sansa de a incerca sa ajunga in siguranta. Cand se apropie o vazu deodata pe Ran, spre surpinderea lui, fugind in directia locului unde era umbrela. In clipa urmatoare se intoarse alergand dupa ea. O ajunse foarte repede din urma, numai ca aceasta se impiedica. In acel moment el intinse mana sa o prinda pentru a nu o lasa sa cada fara sa se gandeasca la posibilitatea ca avea sa cada si el o data cu ea, asa ca se trezi in iarba moale peste Ran care se uita uimita.

-Buna! Spuse el fara sa incerce sa se ridice.

-Buna, din nou, raspunse chicotind.

-Ce faci?

-Ma relaxez.

Fara nici un cuvant in plus o saruta, iar pentru prima oara ea il saruta inapoi, atunci isi dadu seama cat de serios era totul. Intelegand cum se simtea Ikusa cu adevarat. Il ascultase de atatea ori, atunci cand erau singuri, vrobind despre Yuri, despre cum se simtea, despre faptul ca nu stia ce avea sa faca daca se va intoarce in Eden, dar nu reusise niciodata sa il inteleaga. Aceasta pentru ca totul intre Ran si el nu parea serios, pentru ca nici ea nu parea sa fie serioasa in legatura cu mica lor aventura. Totul mersese bine deoarece nici unul dintre ei nu vroia sa recunoasca adevarul, faptul ca ceea ce se intamplase intre ei era mai mult decat o simpla prietenie. Numai ca acum cand amandoi aveau de gand sa recunoasca adevarul, lui ii era frica de viitor. Se intreba ce se va intampla cu ei atunci cand el va pleca in Eden si mai ales ce se va alege de ea dupa ce va disparea. Nu putea sa o apere tot timpul daca se intorcea si acest lucrur, stia sigur, avea sa il omoare din-nauntru. Asa ca se trezi spunand:

-Deci ce inseamna mai exact acest sarut?

-Inseamna ca intr-un sfarsit recunosc ca relatia noastra este serioasa si ca nu voi pleca imediat ce voi intalni un baiat mai frumos.

Auzind-o se gandi ca asa ceva era imposibil. Cu putina vanitate isi spuse ca nu exista un barbat mai frumos decat un Arkangel.

-Nu o lua in nume de rau, dar este mai bine pentru rine daca relatia ar ramane asa cum era si pana acum, nimic serios.

-Nu vrei sa ai o relatie serioasa cu mine?!

-Nu, nu este vorba de aceasta. Normal ca vreau sa avem o relatie serioasa, tu insemni totul pentru mine, numai ca stii foarte bine ca eu si Ikusa va trebui sa plecam inapoi in state.

-Si ce daca? Pana atunci mai este destul timp, poate pana atunci ne vom desparti, mai stii?

-Tu asta crezi, ca este ceva trecator? Intreba Ran, de abia reusind sa rosteasca acele cuvinte.

-Nu. Stiu ca nu ne vom desparti niciodata, dar ziceam si eu...

-Cat despre plecatul nostru, nu mai este atat de mult timp cat ai putea sa crezi.

-Poftim?

-Da. Mai avem o luna de stat pe aici, maxim.

-Pai... nu trebuie sa va terminati liceul?

-Nu chiar... Ikusa trebuia sa termine anul acesta. Eu pot sa fac liceul oriunde, am note foarte bune si pot fi acceptat, dar el nu mai era acceptat in nici un liceu american si cum amandoi stiam limba, am venit aici.

-De ce nu ne-ati spus pana acum? Si cum de avea ore cu sora mea?

-Avea ore pentru ca a ales el cursuri de clase mai mici, pentru ca el nu le-a facut. Nu am crezut ca se va intampla asa ceva. Adica intotdeauna am fost inconjurati de fete, dar niciodata nu am avut relatii serioase cu ele, iar acum, deodata fratele meu se indragosteste lulea de o fata pe care nici nu o cunoaste, care intamplator are o sora de care ma indragostesc eu... este incredibil.

-Yuri stie ceva despre toata povestea asta?

-Nu.

Nu putea sa creada ca exact atunci cand si-a deschis si ea inima in fata unui baiat, acesta o trada spunandu-i ca nu vor putea sa fie impreuna pentru mult timp. Nu stia exact ce simte. Se simtea tradata de el, de viata, de tot ceea ce o inconjura. Tradata si fara de speranta. Insa vroia sa stie un singur lucru, sa stie ca nu doar ea este cea care sufera, ca sufera si el. Asa ca il intreba singurul lucru care putea sa cuprinda toate sentimentele sale.

-Ma iubesti?

-Da.

-Atunci de ce nu am putea tine legatura? Eu voi pleca in America, in state la inceputul anului scolar, acolo fac facultatea. Ai putea sa vii la un liceu in orasul in care ma aflu, nu este deloc greu, zise cu speranta fata.

-Este o idee si asta, numai ca momentan fratele meu are grija de mine asa ca va trebui sa merg unde are el afacerile.

-Nasol... eh, macar sa ne bucuram de restul timpului pe care il mai avem impreuna si sa nu ne gandim la viitor. Ce zici?

I-a fost atat de greu sa spuna acele cuvinte, nici nu stia cum de a reusit sa le rosteasca. Le-a auzit, dar era de parca nu ea le-ar fi spus ci altcineva, altcineva mai puternic si mai dur decat ar fi putut sa fie ea.

Hissori se uita in ochii ei si stiu instantaneu la ce se gandeste. Ar fi vrut sa o alinte si sa ii spuna tot adevarul. Isi dorea sa o ia in brate si sa nu ii mai dea drumul, soptindu-i pentru restul eternitati ca o iubeste si ca o va proteja, dar nu putea. El era un inger, ea era un om destinele lor erau despartite pentru totdeauna. Insa daca ea putea sa se prefaca si sa se minta ca totul era bine asa va face si el.

-Zic ca este o sugestie nemaipomenita.

Se ridica dupa care o ajuta si pe ea sa se ridice, apoi isi adusera aminte amandoi ca ceilalti lipsesc, cat au stat ei de vorba intinsi pe jos, nici unul dintre cei trei nu si-au facut aparitia. Era foarte ingrijorator.

-Unde crezi ca sunt? Intreba Ran ingrijorata de ceea ce putea sa i se intample surioarei sale mai mici si lui Ikusa.

-Nu iti face griji, Ikusa este cu ea. Nu va lasa sa i se intample nimic rau. Intrebarea este unde a disparut Steph. Sa ii fi urmat pe cei doi?

-Nu cred, dar de ce s-ar aventura atat de departe de noi?

-Ikusa pentru a fi singur cu Yuri, cat despre Steph, nu stiu ce sa zic.

-Daca au necazuri, daca vreun animal salbatic i-a atacat? Cine stie peste ce au dat sau ce a dat peste ei.

-Nu de asta trebuie sa iti faci griji, nu sunt animale salbatice periculoase pe aici. Este mai rau daca s-au ratacit.

Desi Arkangelul era sigur ca Ikusa si Yuri nu aveau de ce sa se teama, doar fratele lui era un inger, putea sa o apere pe roscata de absolut orice, problema era Steph, care putea sa fie singura.

Tocmai cand cei doi terminara de vorbit, auzira un tipat de fata. Ran vru sa alerge in directia din care credea ca a venit acel tipat, deoarece era sigura ca cea care tipase era surioara ei mai mica. Din fericire, Hissori o opri, incercand sa o calmeze si asigurand-o ca se vor dice imediat dupa ea, dar mai intai sa se asigura ca se alegeau directia buna. Cand cel de-al doilea tipat se auzi, Hissori lasa la o parte calmul incepand sa alerge cat putea de tare spre locul de unde s-a auzit. Ran il urmarea fugind si ea cat putea de tare, nereusind, insa, sa tina pasul cu acesta. Amandoi sperau ca cea care a tipat sa fie inca in viata, sa nu fi fost atacata de vreun animal.

Adanc in padure

Ikusa statea in locul unde il lasase Yuri uitandu-se spre locul unde ea a disparut cand ceva il lovi, doborandu-l la pamant. Din fericire incasase atatea lovituri in timpul antrenamentelor castei Narkangelilor incat putea suporta acea lovitura fara sa-l incapaciteze. Datorita acestui lucru, Uriel nu il facu knock out si pana sa loveasca din nou, Ikusa deja se rostogolise din fata lui. In urmatoarea secunda, ingerul era in picioare, pregatit pentru urmatorul atac al demonului.

-Esti bun! Zise Uriel apreciativ.

-Da. Nu este ziua ta norocoasa. O sa mananci bataie.

-Asta crezi tu, eu pe de alta parte sunt de parere ca numai unul dintre noi va ramane in viata si acela, nu esti tu.

-Atunci taci din gura si lupta-te. Asa vom vedea cine este cel mai bun.

Amandoi se pregatira pentru lupta. Uriel a fost primul care l-a atacat pe Ikusa, ratand. Acesta profitand de greseala demonului il lovi in burta, zapacindu-l. Uriel nu isi reveni destul de repede, asa ca se mai trezi cu o lovitura bine plasata in barbie. In urma acesteia, Uriel cazu jos. Ingerul facu greseala de a se apropia de el sa vada daca mai este constient si se trezi jos, atunci cand Uriel il apuca de picior dezechilibrandu-l. In cateva secunde demonul se afla pe Ikusa, lovindu-l unde nimerea, fara sa se uite. Narkangelul de abia reusi sa pareze, cand il prinse de maini rostogolindu-se pana cand el era cel care se afla deasupra. Deodata Ikusa se ridica ridicandu-l si pe adversarul sau doar ca sa inceapa sa il atace din toate partile, astfel el nu putea deloc sa se apere. Nici nu putea sa creada cat de rapid era Ikusa. Avea impresia ca nu se lupta cu un singur inger ci cu zece. Loviturile pareau ca vin din toate partile, imobilizandu-l. Ikusa se opri in momentul in care el a cazut in genunchi. Nu vroia sa il omoare, dar nu avea alta solutie, nu putea sa il lase acolo sa fie descoperit de Yuri sau de Steph, dar inainte de a lansa ultima lovitura se hotari sa il traga putin de limba. Numai ca pana sa il intrebe ceva, Uriel isi reveni atat cat sa il intrebe pe inger ce s-a intamplat.

-Cum ai facut asta?

-Este o tehnica pe care o invatam. Nu ai mai luptat cu un inger pana acum?

-De obicei ii omoram din prima.

-Atacand pe la spate, continua Ikusa in locul adversarului sau.

-Sunt demon.

-Normal. Sa trecem la un subiect mai interesant. De ce ai venit? Ce urmaresti?

-Nu am de gand sa iti spun nimic.

-O... esti loial. Ma mir ca voi demoni stiti ce este acea loialitate.

-Uite ca eu stiu, dar voi cum stati cu dragostea? Din cate stiu dumnezeu nu prea va iubeste...

Nu apuca sa termine pentru ca se trezi cu un picior in burta.

-Vrei sa mori? Nu am nici o problema cu omoritul demonilor. Cat despre dragostea Lui pentru noi, sa stii ca este mult mai mare decat pentru voi.

-Eu nu am nimic cu moartea sufletului meu.

-Bine. Bine ca am aflat. Acum in loc sa te amenint cu moartea, o sa te torturez. Nu stiu daca stii, dar corpul nostru poate indura foarte multe lucruri dureroare pana sa apara inconstienta.

-Chiar crezi ca o sa ma poti tortura? Doar esti unul dintre baieti buni... si oricum nu ai timp. Cred ca pana acum prietena ta iubita este ori moarta, ori in Chaos. Stii Chaosul, nu? Este atat de fierbinte in aceasta perioada a anului... spuse el oferindu-i un zambet nebun.

-Nu te cred. Nu ai de ce sa o rapesti. Nu este reincarnarea vreunui inger important.

-Poate ca ai dreptate, poate ca nu ai dreptate. Nu vei afla niciodata si oricum daca nu este un inger important, de ce este pe acea lista a voastra?

-M-ai plictisit, cred ca o sa termin jocul acesta al nostru chiar acum!

Se pregati sa loveasca, dar se opri cand auzi rugamintile lui de a astepta.

-Stai, stai, stai putin. Nu vrei sa stii de ce o vrea?

-Ai exact cinci secunde sa spui tot. Desi ma intreb de ce te-ai trezit asa din senin sa cooperezi.

-A, nu iti spun motivul adevarat. Nici ce are de gand sa ii faca, dar asta cred ca iti va fi evident. Il mai tii minte pe Ashi, nu? Indragostit pana peste cap de Ayame, dorind sa o iubeasca si sa o ingrijeasca sau poate sa o tortureze, depinde de ea. Nu cred ca ai observat sau poate ca intr-adevar ai constatat, nu voi stii niciodata, dar tipa aceea, Yuri, seamana leit cu Ayame. Oare din aceasta cauza o vrea? Dar stii ce imi place? Faptul ca noi nu am fi observat-o niciodata daca tu si prietenul tau nu v-ati fi invartit atat de mult pe langa ea.

-Minti! Nenorocitule! Tipa Ikusa lovindu-l cu toata puterea lui.

-Poate deja a ajuns in Chaos. Iti poti inchipui? Sa fie in bratele lui chiar acum, bucurandu-se ca este impreuna cu Ashi. Imagineaza-ti cum pune mana pe pielea ei goala, cum o mangaie, cum o saruta... dar nu apuca sa termine.

-Ajunge!

De aceasta data ingerul il lovi in barba, dandu-i sangele la buza de jos.

Uriel a simtit cum ii curge sangele pe buza, patandu-i tricoul negru-rosiatic pe care il purta si si-a dat cu limba peste aceasta, inghitind cu placere sangele proaspat, gest ce il facu pe Ikusa sa se uite cu dezgust la adversarul sau.

-Ah, ce bine ma simt, chiar daca am pierdut, nu eu sunt cel care sufera in acest moment. Te voi revedea Narkangelule si imi voi lua revansa.

Ikusa se pregatea sa dea lovitura finala cand auzi un tipat care il impietri. Intrase atunci in panica, nu mai putea sa se miste, nu mai putea sa vorbeasca, nu mai putea nici sa se concentreze. El, cel mai bun, cel mai rece dintre Narkangeli s-a blocat cand a auzit un tipat.

Toate posibilitatile i se perindau prin fata ochilor sai, nestiind ce se intamplase. Se gandea numai la ce era cel mai rau si nu stia cum sa actioneze. Nu putea sa se adune pentru a se gandi ce sa faca. Era pierdut. Tot ce auzea si vedea era demonul care radea si ii arunca o privire atat de satisfacuta, ca si cum ar fi castigat.

-Se pare ca ai pierdut, durule. Se pare ca am castigat.

Nici nu termina bine ca auzira un al doilea tipat, acesta era si mai disperat decat celalat. Era tipatul de moarte al unei fete. Acesta il trezi pe inger la realitate. Se ridica automat incepand sa fuga fara a se gandi in ce directie trebuie sa fuga. Dupa cateva minute de fuga fara nici o directie, se linisti si incerca sa se orienteze, sa afle unde se afla pentru a putea sa o gaseasca pe Yuri. Norocul lui ca ii auzi pe Hissori si Ran vorbind intre ei si strigand din cand in cand dupa roscata si Steph. Dupa cat isi putea da seama si ei auzisera strigatele disperate ale fetei. Se orienta dupa tipetele lor, sperand ca nu vor ajunge prea tarziu. Ultimul urlet era inspaimantator, semana mult cu tipatul cuiva care stie ca va muri, dar se mai zbate nevrand sa renunte la speranta ca poate va fi salvata. In tot acest timp, cat el alerga cautandu-i pe Hissori si Ran, in minte il auzea pe demonul acela spunandu-i ca a dat gres, ca ea este moarta deja. Cel mai rau era ca o vedea in mintea lui, o vedea cum sta pe jos, linistita si rece, aratand la fel de linistita ca atunci cand dormea, numai ca acum dormea somnul de veci, nemaiputand sa se trezeasca vreodata. Deja i se facuse dor dupa ochii ei verzi atat de expresivi, dupa gura cu buze plinute rozalii si nasul micut si simpatic. Nu putea sa traiasca fara ea, nici nu vroia sa isi inchipuie cum avea sa fie viata fara ea. Deodata nu mai vazu padurea prin care alerga ci se trezi intr-o camera intunecata, in mijlocul careia se afla un pat imens cu baldachin. Curios, dadu baldachinul la o parte vazand imediat sangele ce pata salteaua, dar nu si fata ce statea intinsa pe ea. Ii lua cateva minute sa isi ia ochii de la sangele ce pata patul si sa se uite la persoana care isi gasise sfarsitul acolo. Spre surprinderea lui isi dadu seama ca cea care statea intinsa acolo era Yuri si in acelasi timp si conducatoarea lui. Era atat de linistita incat intinse mana sa o atinga, sa ii simta caldura corpului ei, dar imaginea disparu inainte de a se apropia de aceasta. Se trezi din nou in padure fiind la cativa pasi departare de asa zisul sau frate, care statea in genuncheat cu Yuri in bratele lui. Aproape ca innebuni cand o vazu cum statea in bratele lui Hissori, calma. Nu era o simpla amintire ce vazuse el cu cateva minute inainte, era o viziune, o prevestire a ceea ce se intamplase. Auzi cum cineva tipa si isi dadu seama ca el era cel care striga. I se parea atat de ciudat cum tipatul sau distrugea linistea din jur dar nu si somnul ei. Ura linistea care se instaurase imediat ce inchise gura, problema era ca nu stia ce sa faca si intrase in panica.

-Nuuu! Tipa Ikusa disperat pentru a doua oara atragandu-le din nou privirile celor doi.

Ran aproape ca sari in sus auzindu-l cum tipa, prima oara nu o speriase pentru ca se astepta, dar acum suna diferit. Suna ca urletul cuiva care a pierdut contactul cu realitatea.

-Este moarta? Spuneti-mi! Este moarta?!

-Nu stiu, nu ii simt pulsul. Acum un minut venea spre mine cand s-a parbusit si cred ca a lesinat, numai ca nu ii simt pulsul. Nu imi pot da seama daca mai respira sau nu. Imi pare rau, spuse el de parca totul era pierdut.

-Te rog, lasa-ma sa o tin, trebuie... trebuie sa vad eu cu ochii mei, sa simt cu mainile mele.

Nici Ran, nici Hissori nu se impotrivira. Isi daudsera seama ca nu avea rost sa se opuna, asa ca il lasara pe el sa o ia in brate.

Intr-adevar nu respira si nici pulsul nu il simtea, iar corpul ei devenea din ce in ce mai rece si rigid. Ikusa statea cu ea in brate, incercand sa o incalzeasca, sa readuca viata inapoi in corpul ei. Nu vroia sa se dea batut, nu vroia de fapt sa accepte ca ea a murit. O legana, mangaind-o, pupand-o si vorbindu-i incet la ureche, ignorandu-i pe ceilalti din jur.

-Ikusa? Intreba Hissori.

Initial nu il auzi, fiind prea ocupat de persoana roscatei, dar incet isi intoarse privirea spre Arkangel.

-Ikusa, trebuie sa plecam. Trebuie sa o ducem inapoi acasa si sa chemam ambulanta.

-Nu.

-Ba da. Hai sa o ducem pe Yuri acasa, zise Ran cu ochii inotand in lacrimi.

-Nu o duc nicaieri! Daca indrazniti sa va apropiati, va distrug!

-Bine, calmeaza-te! Spuse Hissori ridicandu-si palmele in sus.

-Hissori, stiu ce trebuie sa fac, spuse el continuand sa aiba acea privire de om pierdut.

-Ce vrei sa faci? Intreba Ran panicata si isterica.

-Adormi... zise Arkangelul punand mana pe capul ei, facand-o pe Ran sa adoarma instantaneu.

O prinse si o puse pe jos in iarba, dupa ce se asigura ca sta bine, continua.

-Acum poti vorbi. Ce ai de gand sa faci?

-Nu stiu daca tu stii. Nu multi Arkangeli stiu acest lucru, de fapt nici multi Narkangeli nu stiu. Este un secret de care au cunostinta doar o mana de ingeri, iar majoritatea sunt din casta mea. Noi, Narkangelii putem transfera forta noastra, esenta vietii noastre unei alte persoane. De obicei folosim acest dar in lupta, cand unul dintre noi este pe moarte ii transfera celui care este teafar restul lui de viata. Asa ca ii pot transfera esenta mea lui Yuri, readucand-o la viata.

-Nu stiam. Am observat ceva. Ai zis „dar”, nu ai spus „putere”. De ce? Daca spuneai putere era altceva, dar ai spus „dar”, ceea ce inseamna ca are un pret. Care este acel pret?

-Nu are rost sa te mint, insa speram sa nu iti marturisesc. Este un pret mare, nici nu stim daca este adevarat. Din clipa in care transfer esenta mea, voi avea douazeci si una de zile sa ma impac cu gandul ca voi deveni un FallenAngel. Sunt multe metode de a deveni un FallenAngel, dar noi stiam decat de aceasta, insa nu suntem siguri. Pana acum nu am fost nevoiti sa folosim aceasta putere, asa ca nu stim daca intr-adevar se va implini aceasta transformare.

-De ce?

-Pentru ca nu avem voie sa inclinam balanta intr-un razboi, pentru ca noi am iesi intotdeauna cu pierderi minime. Nu trebuie sa fi pe moarte sa transferi esenta. Poti salva pe cineva de la moarte daca transferi aceasta esenta, numai ca avand acest pret nu poti scapa de el decat daca mori, iar daca hotarasti sa traiesti alegerea ta va distruge planeta. Asa ca daca cineva care este pe moarte transfera altcuiva care are sanse de supravietuire, acea persoana va muri din cauza ca ii lipseste acea esenta, dar in acelasi timp nu va mai trebui sa plateasca pretul. Este altceva ce vrea el sa faca, spuse o voce cunoscuta.

-Castiel! Il intampina Hissori bucuros.

-Buna. Scuze ca nu am putut sa apar mai devreme, am fost trimis pe Pamant sa le sterg memoria tuturor care au cunoscut-o pe acea fata, zicand asta arata spre corpul lui Steph care incepuse sa dispara inectul cu incetul, deoarece a fost omorita de un demon si nu puteam risca sa fiti implicati. Nu am stiut ca mai este o alta fata implicata.

Ikusa nu il baga in seama pe Castiel, fiind ocupat cu durerea lui care nu il lasa sa se gandeasca sau sa se concentreze la ceea ce se intamplase si la ceea ce avea sa se intample.

-Ikusa tocmai imi spunea de darul vostru, el vrea...

Nu il lasa sa termine, Castiel luandu-i vorbele din gura.

-Stiu ce vrea sa faca, de aceea nu il voi lasa.

La auzul afirmatiei lui Castiel, ikusa isi arata aripile si se ridica in picioare tinand-o pe Yuri in brate. Se intoarse incet cu fata spre acesta si isi puse aripile intr-un gest protectiv in jurul lui si lui Yuri, in mod special.

-Incearca numai sa ma opresti si vei regreta, Castiel.

-Ikusa, opreste-te!

-Nu te baga, Hissori!

-Ai inteles gresit. Te voi opri pe tine, dar voi efectua eu transferul.

-Poftim?!

-Da. Macar daca este sa ma transform intr-un FallenAngel, nu voi fi prea bun in lupta.

-Nu te pot lasa sa faci acest lucru. Eu sunt cel care este de vina, eu trebuie sa suport consecintele.

-Pierdem timp. Stii bine ca nici tu nu poti efectua minuni. Daca nu ma lasi pe mine, eu nu te voi lasa pe tine si vei pierde timp pretios.

-Bine, zise el uimindu-i pe cei doi cu raspunsul sau. Apuca-te de treaba.

O puse pe Yuri pe jos si se indeparta de corpul ei,acum rece. Castiel ingenunche langa aceasta si ii puse mana in dreptul inimi. In timp ce transfera esenta lui in corpul ei, o aura ii inconjura pe amandoi. Nu dura mult ca transferul sa se efectueze, cand ingerul considera ca este de ajuns isi lua mana de pe inima ei si se indeparta de aceasta, lasandu-l pe Narkangel sa isi reia locul langa ea. Acum ii simtea pulsul care il linisti cu ritmul sau. O lua in brate si fara sa mai scoata un cuvant pleca din acel loc, ducand-o pe Yuri inapoi in casa.

Floarea exotica

Yuri o urmari pe Steph o bucata buna de drum, nezicand nimic ci asteptand nerabdatoare si entuziasmata sa ajunga la destinatie. Era foarte curioasa sa vada cum arata floarea despre care vorbise Steph. Nu credea ca exista vreo floare care sa nu o fi vazut, de aceea o urmarea pe prietena ei fara sa zica un cuvant, dar vazand ca se tot indeparteaza de Ikusa incepu sa creada ca ceva nu este in regula. Nu spuse nimic decat in momentul in care mergand, simti ca trece printr-un zid si in acea clipa toata lumea incepu sa se invarta in jurul ei. Deodata nimic nu mai era ce parea, totul arata ciudat. Se simtea de parca nu apartinea acelei lumi, de parca locul ei era in alta parte, nu acolo. O data cu acel sentiment aparura si amintirile. Aparura atat de repede si i se derulara prin fata ochilor atat de rapid, incat pentru cateva secunde crezu ca va innebuni. Atatea informatii, atatea locuri si oameni, atatea vieti i se aratara incat nu mai stia cine este de fapt. Cand toate luara sfarsit, Yuri cazu pe jos incercand sa isi dea seama ce se intamplase. Isi aminti unde este si ce facea, ceea ce o obliga sa se prefaca, nu stia cat de mult stia Steph, asa ca trebuia sa sondeze terenul. Era sigura ca nu era nici o greseala ceea ce tocmai i se intamplase.

-S-a intamplat ceva Yuri? Intreba Steph.

-Nu, doar m-am impiedicat.

Totul se intamplase atat de repede incat nici ei nu ii putea venea sa creada ca Steph nu vazuse nimic.

-Oricum nu conteaza pentru ca am ajuns.

-Da? Intreba Yuri curioasa.

-Da.

-Unde este floarea? Intreba ea suspicioasa.

Acum ca stia din nou cine este si unde se afla, i se parea extrem de suspicios faptul ca dintr-o data ea isi amintea totul. Si ceea ce era si mai ciudat era ca nu renascuse in inger. Avea amintirile, puterile, cunostintele dar nu si coprul pentru a le suporta. Corpul ei uman era limitat si nu-si putea folosi puterile ei astrale, daca le-ar fi folosit ar fi fost sinucidere.

-Chiar in locul in care stai tu. O floare exotica.

Isi dadu seama atunci ca totul era o capcana. Ea facuse ceva pentru a-i readuce amintirile inapoi fara a o lasa sa se renasca in inger, alta explicatie nu gasea. Fiind conducatoarea ingerilor se simtea vulnerabila si fragila in corpul acela muritor de fata. Niciodata nu se mai trezise intr-o reincarnarea de-a sa pe Pamant. Amintirile ii reveneau in momentul in care ajungea la varsta de optisprezece ani ingeresti si nici atunci nu putea sa isi aminteasca tot. Acum isi amintea tot incepand de la prima ei domnie si terminand cu prezentul.

Steph observa cu uimire transformarea lui Yuri dintr-o fata furioasa si nesigura intr-o persoana sigura pe sine, fara nici o teama pentru ceea ce ii rezerva viitorul, de parca stia ca nu va pati nimic rau. Se sperie pentru o secunda, vrand sa abandoneze planul dar isi reveni. Se gandi ca nu conta care era atitudinea ei fata de situatia in care se fla, deoarece nu putea sa faca nimic. Era mai puternica decat roscata si daca ar fi incercat sa strige dupa ajutor doar Ikusa ar fi auzit-o, iar acesta era ocupat sa isi apere viata.

-Ce ai de gand sa faci? De ce m-ai adus aici? Intreba Yuri cu un calm care o sperie pe Steph.

Nu se astepta ca Yuri sa fie atat de calma, se astepta ca aceasta sa planga, sa incerce sa fuga, orice, dar nu sa fie atat de calma.

-Te-am adus aici deoarece am facut o bariera care ii impiedica pe ingeri sa intre sau... sa iasa.

-Imposibil. Nu exista ingeri si oricum de ce ai face asa ceva? Ingeri sunt buni.

-Exista ingeri si demoni, iar in acest moment este un demon care il va omori pe scumpul tau iubit si va veni sa ne duca in Chaos, orasul demonilor.

-Bun, dar eu pot fugi, nu sunt inger.

-Sigur... continua sa iti spui asta, poate o sa o crezi in viitorul apropiat.

La auzul raspunsului lui Steph, Yuri deveni foarte nelinistita. Intr-adevar isi recapatase amintirile, modul de a gandi si de a se purta ca o conducatoare, dar nu renascuse complet, ceea ce insemna ca avea puterile dar nu si avea corpul care sa sustina puterea ei. De parca acea

problema nu ar fi fost de ajuns mai era si prinsa in capcana, neputand sa fuga. Numai ca trebuia sa face ceva, trebuia sa se duca la Hissori sa il anunte, sa il trimita sa il ajute pe Narkangel.

Steph o cantari de jos pana sus dupa care spuse:

-Nu poti fugi sa stii.

-Da, stiu. Nu inteleg de ce faci toate astea.

-Pentru ca mi l-ai furat pe Ikusa, iar eu acum o sa iti iau viata.

-Nu era al tau, niciodata nu a fost.

-Dar al cui era? Al tau? Daca nu ai fi fost tu ar fi putut sa fie.

-Nu era nici al meu, dar nici al tau nu ar fi putut sa fie.

-Nu ma enerva sa te voi omori chiar aici, chiar acum! Tipa ea innebunita.

-Nu poti. Nu acestea sunt ordinele, zise Yuri confidenta.

-De unde stii tu care sunt ordinele?

-Pur si simplu stiu.

-Mmda... o-i fi si tu buna la ceva, altfel nu inteleg ce ar face niste demoni cu tine. Inger este posibil sa fii, dar pentru mine nu vei fi decat o simpla fata.

-Poftim? Sunt o simpla fata? Asta crezi tu? Intreba roscata curioasa.

-Da. Nu imi spune ca esti vreun inger? Daca esti unul, atunci de ce nu iti pot vedea aripile?

-Nu, nu sunt nici un inger, spuse Yuri dandu-si seama ca Steph nu stia nimic despre ea sau despre planurile demonilor. Era doar un pion.

-M-am hotarit, zise Steph serioasa cu o sclipire ucigasa in ochii negri ca abisul.

-Nu inteleg.

-M-am hotarit. O sa te omor, spuse cu atata seninatate incat arata ca o psihopata.

Urmatorul lucru pe care il vazu a fost Steph cu un cutit in mana apropiindu-se incet de ea. Nici nu vazuse de unde a scos cutitul, nu stia ce fel de cutit era dar nu conta. Cu enervare isi dadu seama ca singurul lucru pe care putea sa il faca era sa tipe, asa ca in clipa in care asa zisa ei prietena se pregatea sa loveasca, tipa si ceva ciudat se intampla. Din cauza adrenalinei care ii inundase tot corpul in secunda in care tipa, odata cu tipatul ei elibera energia ce se afla in interiorul ei, impiedincand-o astfel pe Steph sa o raneasca, reusind sa o arunce cat mai departe. Cand se opri cazu epuizata, nemaiputand sa respire. Trebuia sa tina minte sa nu mai faca asa ceva daca nu se renastea in inger, altfel corpul sau uman va fi distrus complet de catre puterea sa astrala. Isi concentra putina energie care ramasese cu scopul de a-si recapata respiratia, care devenise dintr-o data grea, de parca cineva i-a pus ceva greu pe piept, insa acesta era efectul neplacut al eliberarii de energie. Se straduia sa respire cand o auzi pe Steph tipand cu disperare.

Isi ridica privirea sa vada ce se intampla si il vazu. Era un demon imbracat in haine negre cu reflexii rosi. La inceput cand se intoarse cu fata spre ea nu il recunoscu, dar in momentul in care ii auzi vocea stiu instantaneu ca el este Lucifer, ingerul cazut care s-a razvartit impotriva Lui Dumnezeu. Ar fi recunoscut acea modalitate de a vorbi dintr-o mie. Avea o voce frumoasa, groasa si joasa care parca te vrajea atunci cand vorbea si te facea sa uiti. Tot ce vroiai sa faci in acele momente era sa ii faci pe plac. Stia vocea lui deoarece il auzise de atatea ori vorbind cu ea in visele sale in timpul primei ei domnii, dupa care, cand murise si incepuse a doua domnie nu il mai auzise. Intr-un fel ciudat ii paruse rau atunci ca nu il mai auzise, dar cu trecerea timpului a uitat acele vise si o data cu ele si pe el. Reveni cu picioarele pe pamant cand isi aduse aminte despre cine vorbea de fapt si incerca sa nu se dea de gol, sa ascunda faptul ca ea si-a dat seama cine sta in fata sa.

-Ce ai facut? Cine esti?

-Ei, hai, nu te preface ca nu stii. Intr-adevar am intarziat putin, dar daca nu intarziam nu puteam sa simt puterea ta uimitor de mare.

-Nu inteleg, despre ce vrobesti?

Se apropie de ea uimind-o cand se tranti pe jos, intinzand mana sa o mangaie pe obraz. Se intrista putin atunci cand ea se feri de atingerea lui.

-Ayame, scumpo nu te mai prosti. Amandoi stim ce s-a intamplat deci fi sincera. Stii ca Lui Dumnezeu nu ii plac mincinosi.

-Nu-i plac nici ingeri cazuti.

-Da, dar noi doi stim ce inseamna de fapt un inger cazut, iar eu nu sunt unul dintre ei.

-Da, intr-adevar, spuse ea cu imaginea lui Ikusa in minte. De ce ai venit?

-Oh, nimic de spus despre fosta ta prietena?

-Dupa cat se pare nu-mi era deloc prietena.

-Asta este problema cu oameni, nu poti avea deloc incredere in ei. Ma intreb de ce ii iubeste atat de mult Dumnezeu? Sunt atat de murdari si infecti... nu crezi ca este incorect? Niste fiinte atat de perfect ca noi sa aparam niste fiinte inferioare ca acesti gandaci pe care-i numim oameni?

-Nu. Ei au mai multe capacitati, sa zic asa, decat noi. Aici gresesti. Sunt capabili de lucruri marete.

-Hai, scumpo. Chiar iti place sa stai sub papucul lor?

-Oameni trebuie sa fie protejati, noi fiind cei care ii protejeaza. De ce suntem noi sub papucul lor?

-Nu iti doresti nimic? Iti pot oferi tot ceea ce ti-ai putea dori vreodata.

-Imi amintesc foarte bine ce imi promiteai.

-Da? Atunci iti amintesti de toate clipele minunate petrecute impreuna?

-Ce clipe minunate? Te deghizai in Ikusa ca sa poti petrece cateva minute cu mine ca altfel nu aveai nici o sansa.

-Stiai foarte bine cine era. Vocea ramanea aceasi. Oricum te pot ajuta sa iti amintesti absolut tot, daca altceva nu doresti.

-Dar imi amintesc deja.

-Atunci de ce nu ai renascut complet? Nu te-ai mai trezit niciodata intr-un corp uman, nici un inger nu a mai patit asta pana acum. Un lucru este sigur, insa, in momentul in care un inger isi recapata Toate Amintirile, corpul lui uman va fi distrus ramanand proiectia lui astrala care se va duce in Eden, unde isi va relua viata. Tu inca esti aici sub forma umana, acest lucru imi spune ca inca ai lipsuri in memoria ta. Poate...

-Nu! Nu am nevoie de ajutorul tau.

-Incapatanata ca intotdeauna, dar daca nu ai fi fost asa nu te-as fi placut atat de mult.

-Da, da. Nu ma intereseaza. De ce m-ai salvat? De ce ai venit sa ma salvezi? Puteai sa iti trimiti subordonati, dar in schimb ai venit personal.

-Chiar crezi ca o sa iti spun acest lucru?

-Ce ai de pierdut, doar sunt o fata muritoare nu pot sa fac nimic... inca, spuse ea accentuand ultimul cuvant.

Lucifer nu spuse nimic ci se apleca spre ea si tinandu-i capul pentru a o impiedica sa se fereasca, se uita in ochii ei verzi. De cand a fost creata niciodata nu a putut sa o citeasca, nu a putut sa vada dincolo de verdele acela incredibil de intens. Il fascinau ochii ei care mereu ascundeau cate ceva sub aparentele unei priviri serioase sau furioase. Statu asa cateva minute, apoi din senin o saruta transferandu-i foarte putin din puterea lui ei. Ii transfera doar atata cat sa ii forteze trupul sa intre in coma. Esenta lui era otrava pentru orice fel de inger iar transmisa intr-un inger reincarnat in om era de patru ori mai mortala. Era un pas esential in planul sau, spera doar sa nu o omoare.

-Inca nu este timpul tau sa mori, raspunse el dupa ce o sarutase.

-Asta ce vrea sa insemne? Intreba ea incercand sa scape de gustul metalic ramas in urma sarutului lor.

-o sa iti dai seama cand va fi momentul potrivit.

Se ridica intorcandu-se cu spatele la ea. Statura un moment in liniste apoi chiar inainte sa dispara i spuse:

-Aduti aminte de trtecutul tau si o sa iti afli viitorul. Vei avea doua posibilitati, una te va duce spre lumina, cealalta spre intuneric. Doar ca aparentele nu sunt intotdeauna adevarate, ascund adevarata identitate a lumini si a intunericului. Trebuie sa plec dar ne vom revedea Ayame. Ne vom revedea foarte curand.

-Stai, Lucifer! De ce imi dai toate aceste informatii?

Din pacate era prea tarziu. El deja disparuse nemaiputand sa ii raspunda.

Statea intinsa in iarba moale asteptand puterule sa ii revina, trupul sa se vindece. Din pacate cu cat timpul trecea cu atat se simtea mai rau, in loc sa isi recapete rasuflarea, respira din ce in ce mai greu. Incepuse sa vada in ceata si nu isi mai dedea seama pe ce pune mana. Situatia ei se inrautatea cu fiecare clipa care trecea, asa ca atunci cand auzi vocile lui Hissori si Ran, ea nu mai avea forta sa vada si de abia mai putea sa respire. De altfel, toata forta ei si-o concentrase asupra respiratului. Incepuse sa creada ca urmatoarea gura de aer avea sa fie ultima atunci cand ii auzi pe cei doi mult mai bine decat prima oara. Se ridica foarte greu cu dorinta de a se duce spre ei pentru a vedea daca Ikusa era cu acestia, daca stiau ceva de el. Spera din adancul inimii sale ca acesta nu pierduse lupta cu demonul cu care Steph facuse pactul. Din pacate nu reusi sa faca decat cativa pasi cand simti ca pamantul ii fuge de sub picioare. Ii venea sa tipe de ciuda ca nu putuse sa fie in stare sa stea in picioare mai mult de doua minute, ca nu reusise sa ajunga la cei care aveau posibilitatea de a-l salva.

Din fericire Hissori nu era foarte departe de ea si o prinse inainte sa cada. Pana sa o aseze pe jos, Yuri se afla in taramul viselor. Nu stia ce se intamplase, dar spera sa fie doar un simplu lesin nu ceva mai complicat.

Ascunzatoarea lui Lucifer

Lucifer se intoarse in ascunzatoarea lui de abia asteptand sa ii spuna lui Akki vestea cea buna. Murea de incantare, gandindu-se la cum va reactiona ea. Se astepta sa o gaseasca in pat multumita de sine, asteptand cu incredere ca Ashi sa o cheme pentru a i-o da pe Ayame. Asa cum se astepta o gasi pe demonita acolo unde crezuse ca va fi.

-Hey, Akki!

-Buna, regele meu. Pot sa stiu de ce esti atat de bucuros azi?

-Cu siguranta.

-Deci...

-Deci planul tau a dat gres.

-Ce?!?

-Da. Ikusa a castigat lupta, asa cum era de asteptat, iar Steph a murit de mana mea.

-De ce te-ai amestecat? Intreaba ea furioasa.

-Sa nu cumva sa tipi la mine! Ai inteles? Spuse plesnind-o.

-Da, regele meu...

-Trebuia sa ma asigur ca ea va veni la mine, daca planul tau da gres.

-Si cum te-ai asigurat, ma rog?

-Simplu. Puterea mea este otrava pentru ingeri, dar in cantitate mica ii influenteaza. Incep sa aibe vise cu mine, in care eu pot sa apar si sa ii influentez, depinde doar de puterea lor de impotrivire. Cu cat sunt mai puternci, cu atat cedeaza mai greu sai poate deloc. O singura persoana mi-a rezistat si aceea este Ayame.

-Si atunci ce te face sa crezi ca vei castiga de aceasta data?

-Voi avea sanse mai mari pentru ca acum este influentata de toate sentimentele umane. Nu s-a renascut in inger asa ca va trebui sa aflu ce isi doreste si sa ii ofer acel lucru. Din acel moment va fi a mea.

-Bun. Atunci pentru ce a trebuit sa o omori pe fata aceea umana, Steph?

-Pentru ca vroia sa o omoare pe Yuri, parca asa o cheama. Nu puteam sa o las sa termine ceea ce vroia sa faca.

-Cum de ai stiut ce intentii avea?

-Daca ai stii sa folosesti puterea pe care ti-am dat-o atunci ai fi fimtit intentiile criminale ale oamenilor asupra carora te concentrezi.

-Oricum nu trebuia sa te amesteci.

-Si sa o las sa moara?

-De ce o vrei atat de mult?

-Nu este treaba ta.

-Sunt regina ta! Normal ca este.

-Nu, nu esti, zise el cu calm si raceala.

-Poftim?!

-Da. Nu ti-ai dat seama pana acum ca pentru a fi regina mea trebuie sa participi la un ritual, iar la acel ritual voi participa si eu o data cu tine. Amandoi trebuie sa fim egali, daca nu suntem la fel de puternici atunci cel slab moare. Deci nu poti sa imi fi regina.

-Si Ayame poate?

-Da.

-De aceea ai salvat-o?

-Se pare ca pana la urma nu esti atat de proasta pe cat am crezut.

-Cum ramane cu mine?

-cum sa ramana?

-Adica ma vei parasi odata ce o vei avea pe Ayame?

-Nu, scumpo. O voi folosi, la fel cum te-am folosit pe tine. Numai ca pe ea nu o voi controla atat de usor.

-Nenorocitule!

-Cauti loialitate unde nu trebuie si unde nu exista. Unde pleci?

-La politie pentru a incepe sa pun in aplicare planul B. O sa iti arat eu tie control.

-Bafta! Ai grija, o vreau vie nu moarta, altfel si tu vei muri.

-Foarte bine! Disparu fara sa mai zica un singur cuvant.

Lucifer incepu sa rada cand ea disparu. Planul lui de a se razbuna pe Dumnezeu incepea sa dea roade. Avea de gand sa inceapa Apocalipsa, sa ii oblige pe cei doi ingeri care o protejau pe Yuri sa devina FallenAngel, iar inainte ca cei doi sa isi dea seama ce se intampla, avea sa o rapeasca pe Ayame incepand astfel primul pas spre dezlantuirea Apocalipsei. Al doilea pas era de a trezi un al treilea FallenAngel, astfel cei trei se vor lupta si va fi haos in jurul lor pana cand o va pune pe Sacred Wings, aflata sub controlul lui, sa ii cheme la ea pe cei trei. Ea fiind singura care putea sa ii controleze. Avandu-i pe cei patru ingeri din casta ingerilor celesta ii va obliga sa o cheme pe ultima din casta lor si anume pe Seraphim. Odata reunita casta celesta, din care si el facea parte, aveau sa il invoce pe Dumnezeu pentru a vedea ce se intampla cu iubita lui rasa de oameni. Sa vada cum iubiti lui muritori sunt distrusi, astfel ii forta mana Lui Dumnezeu sa aleafa pe cineva va ajuta: pe oameni sau pe ingerii care se omorau intre ei din cauza lipsei conducatoarei. Normal ca ii va alege pe muritori, ceea ce ii va face pe cherubimi sa se intoarca impotriva Lui, sa ii omoare minunatele creatii.

Ii placera sa se joace cu mintile celor din jur si sa ii influenteze pentru ca in final sa ii vada cum isi dau seama ca au fost jucati si ca ceea ce vroiau sa faca a fost dat peste cap. Acest lucru il facea si cu Ashi, pe care il mintise ca o va face pe Ayame sa-l iubeasca atunci cand o va prinde, acelasi lucru il facuse si cu Akki care fara sa stie avea sa ii trimita pe politisti dupa cei doi cherubimi, sperand ca nu ii vor ataca deoarece erau oameni. Aici gresea Akki, realitatea era ca cei doi ingeri vor ataca muritorii pentru a le salva pe cele doua fete. Cat despre Ayame, daca nu o va rapi Ashi, atunci ea avea sa vina singura la el, intr-un final. Asta datorita transferului de putere care a avut loc in momentul in care a sarutat-o. Simtea ca nu a murit, ca a supravietuit transferului, iar puterea lui in corpul ei o va obliga sa il caute, se va simti atrasa de acesta.

Inapoi in siguranta

Odata ajunsi in casa, Ikusa o duse pe Yuri in camera ei, dandu-i un somnifer si spunandu-i ca se va intoarce in cateva minute. Aproape ca o scapase din brate atunci cand o simti ca se misca nelinistita in bratele sale. Se trezise de ceva timp, simtindu-se dezorientata si acum nu vroia sa ia somniferul, dar intr-un sfarsit reusi sa o convinga.

Hissori termina repede cu Ran, deoarece ea singura ceruse un somnifer si un calmant, constienta fiind ca era la pamant cu nervii, asa ca acesta scapa usor.

In timp ce cei doi ingeri se ingrijeau de fete, Castiel care venise cu ei, le spuse ca ii va astepta in sufragerie sa vorbeasca cu ei. Nu astepta mult si ii vazu pe cei doi coborand in camera. Hissori era foarte inspaimantat in urma celor vazute, cat despre Ikusa, el era doar foarte fericit ca nimic rau nu i s-a intamplat.

-Deci ce s-a petrecut aici? Intreba Castiel curios.

-Am vrut sa petrec un pic de timp singur cu Yuri fara cineva in jur. Devine din ce in ce mai greu sa ma abtin... am petrecut prea mult timp pe pamant asa ca incep sa ma port ca un adevarat muritor. Oricum ne-am indepartat foarte mult de voi, eram singuri, totul era bine si frumos pana cand a aparut Steph. Atunci nu mi-am dat seama ca ea ne urmarise, chiar am crezut ca ne-a auzit si a venit la noi. Ne-a spus ca a vazut o floare ciudata si vrea sa i-o arate lui Yuri, nu stiu de ce nu m-am dus cu ele, am zis ca o sa o astept acolo. In urmatoarea secunda ma trezesc ca cineva ma loveste pe la spare si incep sa ma lupt cu cel care m-a atacat. Era un demon. Mi-a zis ca Ashi o vrea pe Ayame, ca el crede ca Yuri este conducatoarea noastra si ca Steph avea sa o duca pe aceasta in Chaos sau sa o omoare, depindea de starea ei. Mi-a mai spus ca Ashi are de gand sa o faca pe Ayame a lui, cand am auzit al doilea tipat, l-am lasat acolo si am inceput sa fug. Nu stiam incotro sa merg sua daca directia era cea buna. Fugeam fara sa imi dau seama incotro.

-Cand intr-un final ai ajuns acolo unde era Yuri, ce ai vazut? Intreba Castiel.

-Pe Hissori cu ea in brate, Ran plangand. Am crezut ca a murit, apoi am avut o viziune cu conducatoarea noastra intr-un pat cu baldachin. Nu mai ca nu era in camera ei obisnuita, era in alta camera si era plina de sange.

-Sa le trimitem un mesaj cu ceea ce s-a intamplat celor din consiliu? Poate ei stiu ceva despre viziunea ta. Ce crezi, Castiel?

-Mai intai vreau sa stiu ce ai vazut tu, Hissori, de te-a afectat atat de tare. Ce s-a intamplat cu Yuri? Cine a ucis-o pe Steph?

-Nu stiu sigur cine a ucis-o pe Steph, dar in mod sigur era un demon. L-am vazut in momentul in care a disparut.

-Crezi ca a ajutat-o pe roscata? Si daca a ajutat-o, de ce a facut-o?

-A spus ceva? A vorbit cu ea? Intreba si Ikusa interesat de acel demon necunoscut.

-Nu stiu. Nu eram acolo fizic. Am folosit una din puterile mele, mi-am trimis proiectia astrala sa o gasesc mai repede, nu stiam cat timp mai aveam, asta daca mai aveam timp. Atunci l-am vazut, numai ca nu am auzit nimic. Poate nu a spus nimic, nu am de unde sa stiu. Nu am perfectionat aceasta abilitate asa ca este posibil sa nu pot auzi cand sunt in acea stare.

-Poate. Ce aveti de gand sa faceti cu cele doua fete? Ce o sa le spuneti ca s-a intampla? Chiar daca Steph dispare cand se vor intoarce parinti lui Steph, le vor intreba, va vor intreba.

-Stim, dar a fost alegerea ei. Pana la urma ea a fost cea care a pus la cale toata aceasta ambuscada. A fost un pion in mana lui Ashi.

-Si atunci le stergem memoria?

-Da.

-Daca vreti sa o faceti voi... zise Castiel lasand fraza neterminata.

-Tu de ce ai venit? Te-au trimis cei din Consiliu? Intreba Hissori.

-Am primit ordin sa vin sa curat locul. Membri Consiliului nu mi-au zis ca sunteti si voi implicati, dar mi-au dat ordin sa vin sa va ajut dupa ce le sterg memoriile celor implicati. Sa stii ca problema voastra a disparut, deja le-am sters , amintirile tuturor persoanelor care o cunosteau pe Steph. Au ramas doar cele doua surori, dar daca vreti sa... de aceasta data a fost intrerupt de cei doi cherubimi.

-Ne vom ocupa noi de ele, spusera in acelasi timp Ikusa si Hissori.

-Bine. Nici o problema.

-De ce te-a trimis Tetsujin si Hageshi, aici?

-Au spus ca ceva rau se va intampla in curand. Aoshy a gasit o vraja care sa ii arate cand vor aparea FallenAngel si a functionat, in ciuda indoielilor cu care a fost privit cand a venit cu acea vraja. A zis ca vor aparea in urmatoarea saptamana, asa ca m-au trimis sa va ajut sa o gasiti mai repede pe Ayame.

-Ne-ar prinde bine o pereche de maini si ochi in plus.

-Pe scurt ne bucuram ca ai venit.

-Ma bucur ca sunt aici.

-Noi vom merge acum sa vedem ce sa facem cu fetele. Tu daca vrei poti sa te mai plimbi pe aici, este destul de greu sa te obijnuiesti cu orarul oamenilor. A, poti sa alegi ce camera vrei, avem destule libere.

-Multumesc. Am zburat.

-A, Castiel... tot ai mentionat de zubart...

-Da?

-Trebuie sa iti ascunzi aripile si sa nu te mai teleportezi, esti in lumea pamanteana acum, asa ca poarta-te ca un om normal. Sa tii minte acest lucru.

-Bine.

Castiel pleca sa isi caute camera potrivita pentru el, in timp ce ceilalti doi ingeri se indreptau fara tragere de inima sus in camerele celor doua fete. Nu ca nu le-ar fi facut placere sa stea sau sa vorbeasca cu acestea doar ca situatia era de asa natura incat numai placuta nu putea fi numita. Aproximativ jumatate din ingerii care erau insarcinati sa stearga anumite lucruri din mintile oamenilor au fost ispititi de puterea pe care le-o oferea acea abilitate si s-au transformat incetul cu incetul in demoni. Ei nu se temeau de acea ispita ci nu vroiau sa faca acel lucru pentru ca le iubeau si le respectau, dar nu aveau alta solutie.